அண்ட கோளகைய திர்ந்தி டப்புவிய திர்ந்தி டப்புலிமு காசுரன்,
மண்டு வெஞ்சமர்மு கத்து நின்றமர்ம லைந்து ளுவழிம டித்தனள், திண்டி
றற்கொடும ருப்ப முற்கண்மகி டாசு ரன்செருமு கப்படக், கொண்டெ
ழுந்தவெகு ளிப்பெ ருங்கடல்கொ திப்ப வெம்படைவி டுத்தனன்.

(இ - ள்.) அண்டகோளகை யதிரவும் உலகமதிரவும் புலிமுகாசுரனுடன் நெருங்கிய கொடியயுத்தமுகத்திலிருந்து, அவன்மீண்டும் யுத்தஞ்செய்யாதவகை யாகச் சங்கரித்தனள். மிக்கவல்லபத்தையும் வளைந்த கொம்பையும் தீச்சொரியுங் கண்ணையுமுடைய மகிடாசுரன் யுத்தமுகத்திற்றோன்ற, மேற்கொண்டெழுந்த கோபமாகிய பெரிய கடலானது கொதிக்கும்படி வெவ்விய ஆயுதங்களைச் செலுத்தினள். எ - று. (௰)

வாளெ யிற்றுமகி டாசு ரன்றனைவ ளைத்து வெஞ்சமர்வி ளைத்தலு
மீள நின்றுநெடு நாள்க ழிந்துறநெ ருக்கி வெஞ்சமர்மு ருக்கினள்
கால கூடவிட மொத்தெ ழுந்தமகி டன்க னைக்குரலெ ழுப்பினன்
கோளு திர்ந்தனவ திர்ந்த வெண்டிசைகு லுங்கி நின்றவகி லங்களே.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பற்களையுடைய மகிடாசுரன், தன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடும்போர் புரியவும், துர்க்கை கோபித்து நின்று பலகாலங் கழியும்படி மூண்டு பெரும்போர் செய்தனள். காளகூடவிஷம்போற் றோன்றிய மகிடாசுரன் தனது பெருங்குரலைக்கிளப்பினன். அப்பொழுது நக்ஷத்திரங்களுதிர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. உலகங்கள் நிலைகுலுங்கின. எ - று.

ஒள்ளெ ரிப்பொறிவி ழிப்பு றந்திடவு ருத்து வாயிதழ்க டித்தொர்
வள்ளி லைப்புகர்மு கத்த வாள்கொடும ருப்பு டைத்தலைது மித்தனள்
பள்ள வாரிதிநி மிர்ந்த செங்குருதி பாய வற்றுவிழு மத்தலை
பொள்ளெ னக்கடிதெ ழுந்து சென்றுருமெ னத்த ழங்கமர்பு ரிந்ததால்

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய தீப்பொறியானது விழிகளினின்றுஞ் சிந்தும்படி கோபித்து வாயிதழைக்கடித்து, ஒரு கூர்மைதங்கிய அச்சவடிவாகிய உதிரப் புள்ளிகள் பொருந்திய முகத்தையுடைய வாளாயுதத்தால் மகிடாசுரனது கொம்புகளுடைய தலையைத் துர்க்காதேவி வெட்டியெறிந்தனள். பள்ளமாகிய கடலானது நிறைந்த தொத்த செவ்விய உதிரவெள்ளம்பெருக, அவ்வெள்ளத் தில் வீழ்ந்த அம்மகிடத்தலை அதிவிரைவிலெழுந்துபோய் இடிபோல முழங்கிப் போர்செய்தது. எ - று. (௧௧)

மூசி கைப்படைதி ரித்தெ டுத்தனண்மு ழக்க மர்த்தலைம ருப்பினூ
டுச்சி குத்தினள ழுக்கி யத்தலைமி தித்த ருஞ்சமரொ ழித்தனள்
பச்செ ளிக்கவுரி நூபு ரம்புனைப தந்தொ டப்படுநி ராசர
னச்சி ரத்தையொழி யச்சி றந்தருள மைந்து மூதறிவ டைந்தனன்.

(இ - ள்.) அதுகண்ட துர்க்காதேவி, முத்தலைச் சூலாயுதத்தை யெடுத்துச் சுழற்றி, முழக்கத்துடன் போர்செய்யும் எருமைத்தலையின் கொம்புகட்கிடை யே உச்சியிற் குத்தினள். அத்தலையை யமுக்கிமிதித்து அரியயுத்தத்தினை யகற் றினள். பசிய திருமேனியுடைய கௌரியின் பாதசரமணிந்த திருவடிதீண்டப் பெற்ற மகிடாசுரன் அத்தலையையொழிந்து மேம்பட்டுத் திருவருள்பெற்று முதிர்ந்த ஞானத்தை யெய்தினன். எ - று. (௧௨)

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

ஒரெட் டிதழ்வட்டத் துள்ளாறு சட்கோணம்
பாரித்த முக்கோண வட்டப் பராபரையே
வாரிப் படுநஞ் சமுதாக்கும வால்வளைக்கை
வேரிக் கரும்பேவித் தின்றிவிளை மூலமே.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற எட்டிதழ்க்கமல வட்டத்தினுள்ளாகிய அறுகோணத்தின் பெரிய முக்கோணவட்டத்தினுள்ளே விளங்கும் பராபரையே! பாற்கடலிலுதித்த ஆலாலவிஷத்தை யமுதமாகச்செய்யும், இளமைதங்கிய வளையலணிந்த கையையுடைய மணந்தங்கிய கரும்புபோல்வாளே! விதையின்றி முளைத்த மூலப்பொருளே! எ - று. (கரு)

ஆதியா யந்தத்தி னந்தமாய் நின்றோற்குப்
பாதியா யொன்றாய்ப் பலவாகிப் பல்லுயிராய்ப்
பேதியா நின்றாய் பெருமாட்டி நின்பெருமை
சோதியா நின்றார்க் கெளிதன்றே நல்லவமே.

(இ - ள்.) முதன்மையாகியும் இறுதிக்கிறுதியாகியும் விளங்கும் நித்தியப்பொருளாகிய சிவபெருமானுக்குப் பாதியாகியும், ஒன்றாகியும், பலவாகியும், பல்வேறுவகைப்பட்ட உயிர்களாகியும் வேறுபட்டு விளங்குகின்றாய். பெருமாட்டியே! உன்சிறப்பைச் சோதித்துணர்வார்க்கு இலேசானதன்று. [நல்லபமே] மேன்மையானவளே! எ - று. (கசு)

தோன்று சராசரங்க ளெல்லாந் தொடர்விடா
தேன்ற சிவமயமு நின்னன்றி யில்லையா
லான்ற விருப்பி னருந்துவன வின்றாமே
யூன்று சுவையுளவோ நந்தா வொளிவிளக்கே.

(இ - ள்.) தோன்றப்படும் எல்லாச் சராசரங்களையும் வியாபரித்து நீங்காமற் பொருந்திய சிவமயமும் உன்னுடைய (சத்தி) மயமுமல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை. ஆனபடியால் நீங்காத மாணிக்கதீபம் போல்வாளே! அதிகரித்த விருப்பத்துடன் ஒருவர் புசிக்கும் பண்டங்களில்லையாயின் ஊன்றியுணரத்தக்க உருசியென்பதொன்றுண்டோ? (இல்லையல்லவா) எ - று. (கஎ)

முச்செயலுங் காட்டி யவைபுரக்கு மூவரைத்த
னிச்சையிற் காட்டி யவருளத்து மெட்டாயாற்
பச்சை யிளங்குதலைக் கிள்ளாய் பரையேநின்
விச்சையிவை யென்றால் விடுத்துணர வல்லாரார்.

(இ - ள்.) சிருட்டியாதி முத்தொழில்களையுங் காண்பித்து அத்தொழில்களைக் காக்கும் திரிமூர்த்திகளைத் தனதிச்சாமாத்திரையிற் படைத்து, அத்திரிமூர்த்திகளுள்ளத்திலும் எட்டாமல் விளங்குகின்றனை. ஆனபடியால், இளமை தங்கிய மழலைச்சொல்லைக்கூறும் பசுங்கிளிபோல்வாளே! பராசத்தியே! உன்னுடைய வித்தை இங்ஙனமாக விளக்கியுணரவல்லோர் யாவர்? ஒருவருமிலர். எ - று.

பேதாதி பேதம் பிறந்த வுயிர்த்திரளைக்கோ
ராதார மாகி யளவை யறிந்தளித்தா

யோதா மறைநூ லுபநிடதத் துண்மயடிமாம்
பாதார விந்தம் பெறப்பெற்றேன் பாதகனே.

(இ - ள்.) பேதாதி பேதங்களாகத் தோன்றிய உயர்த்தொகுதிகளுக்கு ஓர் ஆதாரமாகி அவரவர் தநுகரணபுவன போகங்களை அளவறிந்து அநுக்கிரகித்தனை. ஓதற்கரிய வைதிக சம்பந்தமாகிய உபநிடதநூலின் உட்பொருளாகிய உன்னுடைய பாததாமரையைப் பாதகனாகிய அடியேன் அடையப்பெற்றேன்.

என்னப் பலவா றெடுத்தேத்தி நின்றிரந்து
பன்னிப் பரசுதலு நன்கருணை பாலித்தான்
பொன்னொத் திலங்கு சடையோற் புகழ்கணத்து
மன்னிப் புகப்பணித்தா டென்கயிலை மன்னினாள்.

(இ - ள்.) என்று பலவகையாக வெடுத்துச்சொல்லி, மகிடாசுரன் நேர்நின்று துதிசெய்து பிரார்த்திக்கவும், நல்லகிருபையை அவனுக்கு அநுக்கிரகித்தனள். பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் சடையையுடைய சிவபெருமானைப் புகழ்கின்ற சிவகணத் தொகுதியிலே நிலைபெற்றுப் பிரவேசிக்கும்படி, அழகிய கைலையிலெழுந்தருளிய அம்பிகை கட்டளையிட்டனள். எ - று. (௧௮)

ஈசற் பரவி யிருதா ளருச்சிக்கும்
பூசைத் திறனாற் புயல்வண் ணனைமுதலோர்
ரேசற் றிரும்பதவி யெய்தினா ரிரிதழி
வாசத் தொடையானை யாருணர வல்லாரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் துதிசெய்து அவருடைய உபயபாதங்களைப் பூசைபுரியும் பூசாபலத்தினால், மேகவண்ணராகிய திருமாலை முதலானவர்கள் குற்றமற்றுத் தமது பெரிய பதவிகளையடைந்தார்கள். குளிர்ந்த வாசந்தங்கிய கொன்றை மலர்மாலையணிந்த சிவபெருமானை எவர்தாம் உணருமாற்றலில் வல்லவர்? எவருமிலர். எ - று. (௧௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மொழிந்த சரிதை முழுதுணர்ந்தீ ரினியோர் சரிதை முழுமுதலோன்
பொழிந்த கருணை தரநினைந்த ததுமற் றுமக்குப் புகல்கின்றே
மிழிந்த குணமூன் றறப்போக்கி யெழுதா மறையி னுணுக்க முணர்ந்
தொழிந்த பவத்தீர் கேண்மினென வெடுத்துச் சூத னுரைசெய்வான்.

(இ - ள்.) இதுகாறுங்கூறிய சரிதமுழுவதையும் உணர்ந்தீர்கள். இன்னும் ஒருசரிதை முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் மிகுந்த கிருபையைக்கொடுக்கக்கருதியது. அதனையுங்கட்குச் சொல்லுகின்றோம். இழிவாகிய முக்குணங்களை யறவேயகற்றி, எழுதாக்கிளவியாகிய வேதத்தின் நுட்பத்தையறிந்து நீங்கிய பிறவியையுடையவர்களே! கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௨௦)

பண்பாற் குதலை மடமகளி ரெடுத்த கவரி பணிமாறத்
தண்பாற் றருவி னடிநீழற் றங்கு மரியா சனந்தாங்க
வெண்பாற் கவிகை மீனிளங்க மகவா னிருக்கு மவ்வேலை
யெண்பாற் சிறந்த தவமுனிவ ரெழுவர் வரக்கண் டெதிரெழுந்தான்.

(இ-ள்.) பண்போலு குதலைச்சொல்லைப்பேசும் இளமாதர்கள் எடுத்த கவரியைப் பணிமாறவும், குளிர்ச்சியோடு கூடிய கற்பகத்தருவின் நீழலிடையே சிங்கங்கள் சுமந்த பீடிகையானது தாங்கவும், வெள்ளியபால்போன்ற சந்திரவட்டக் குடைமேலே பிரகாசிக்கவும், இந்திரன் கொலுவீற்றிருக்கும் அக்காலத்தில், எண்ணுந் தன்மைவாய்ந்த சிறப்புற்ற தவமகிமையுடைய சப்தருஷிகள் ஆங்கெழுந்தருளக்கண்டு இந்திரன் அவர்கட்கெதிரே யெழுந்தனன். எ - று. (உக)

எழுந்து முனிவர்க் கெதிர்போகிக் கடன்கள் யாவு மினிதியற்றிக்,
கொழுந்து நிமிர்த்துத் தனிப்படரும் புரிபுன் சடையோர்க் கொணர்ந்
திருத்தி, யழுந்து முவகை யெழுந்திரைப்ப முகமன் கூறி யளவளாய்த்,
தொழுங்கை தாழா னுரைப்பனிருந் தினிய பேசத் தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) இந்திரன் எழுந்து எழுமுனிவர்கட் கெதிர்சென்று, அவர்கட்குச் செய்யவேண்டிய கடன்களை யெல்லாம் இனிதாகச்செய்து முடித்து, கொழுந்துவிட்டு ஒப்பற்றுநீண்ட புரிந்த சிறுசடையையுடைய அம்முனிவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்து பீடத்திலிருத்தி, ஆழ்ந்த அன்பானது அதிகரித்து மேம்படலால் உபசாரவார்த்தைகள்சொல்லி அவர்களோடுகலந்து கூப்பியகையை நீயடாதவனாயிருந்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றான். எ-று.

அருமா தவத்தீ ரெழுந்தருளற் கடியேன் பெற்ற தளவின்றாற்,
றருமா நிதியப் பெருஞ்செல்வந் தழைக்கப் பெற்றே னின்றன்றே,
யொருவா மனத்தி னிடைக்கிடக்குங் குறையொன் றுண்டா லதுவு
ரைக்கேன், பொருவா ளசுர ரிடர்விளைக்குங் கடுங்கணுறதிப் பொறுக்
கிலனால்,

(இ-ள்.) சிறந்த அருந்தவமுடையவர்களே! தேவரீர் எழுந்தருளுவதற்கு அடியேன் பெற்றபலன் எல்லையில்லை. ஆதலால் இன்றல்லவோ கற்பகத்தருவும் சிறந்த பெரிய நிதிகளாகியசெல்வமும் தழைக்கப்பெற்றேன். அடியேன் மனதில் நீங்காமலிருக்கும் ஒருகுறைவுள்ளது. அதனைச் சொல்லுகின்றேன். அதாவது போர்புரியும் வாளேந்திய அசுரர்களுடைய துன்பஞ்செய்யுந்தீமையைப்பொறுத்துச் சகிக்கவில்லேன். எ - று. (உஉ)

திரைநீ ராடை யுலகத்துச் சிறக்கு முயிருஞ் செழும்பசும்பொற்
புரைதீ ருலகத் திமையவருந் தருமத் தொழுக்கிற் புகுந்தோருங்
கரைதீர் துயரக் கடற்கிடந்தா ரதுகாத் தொழிக்குங் கடனற்றேன்
விரைவார் சடிலத் தருந்தவத்தீர் நும்மால் வேண்டப் பெறுவேனால்,

(இ-ள்.) அலைகள் பொருந்திய கடலாடையுடுத்த நிலவுலகத்திலே மேம்பட்ட உயிர்களும், செழிய பசும்பொன்னாலாகிய குற்றநீங்கிய அமருலகத்திலுள்ள தேவர்களும், தருமநெறியிற் பிரவேசித்தவர்களும், எல்லையில்லாத துன்பக்கடலில் மூழ்கியுள்ளார்கள். அதனை யொழித்து அவர்களைப் பாதுகாக்கும் கடன்மையை நீங்கியுள்ளேன். மணந்தங்கிய நெடியசடையையுடைய அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களே! உங்களால் அதையடையப்பெற வேண்டுகின்றேன். எ-று.

புரக்குந் தருவி னிழற்கிடந்த பொன்னுட் டகவை யெண்டிசையும்
அரக்கு நிருதர் குலமுடிய மறைமகத் திரத்திற் கனலோம்பி

பாக்கு முலக வுயிர்த்தொகையு முய்வா னிரங்கிப் பணிப்பீரென்
றிரக்க முனிவ ரெழுவோரு மகவாற் குறித்தொன் றியம்புவரால்.

(இ - ள்.) என்னாலே காக்கப்படும் கற்பகத்தருவி னீழலிலுள்ள பொன்னாட்டின்கண் எட்டுத்திசைகளிலும் ஒளித்துள்ள அசுரர்கள் குலமுதலற, வேத மந்திரத்தால் யாகஞ்செய்து, தேவர்கள் மட்டுமல்லாமற் பரந்த நிலகிலுள்ள உயிர்க்கூட்டங்களும் உச்சீவிக்கும்படி திருவுளமிரங்கி அநுக்கிரகிப்பீர் என்று யாசிக்க, சப்தருஷிகள் இந்திரனைநோக்கி ஒன்று சொல்கின்றார்கள். எ - று.

அடலே றுகைக்கும் பெருமாற்கென் றியற்றி வணங்கு மருச்சனைகை
விடலா காது முப்பொழுது மதற்கு வேண்டுங் குறைதீர்வே
மிடைபோ கலமென் றம்முனிவ ரிசைப்பத் தவளக் கொடுங்கோட்டுக்
கடவா ரணத்தோ னெழுந்துபணிந் திரப்ப நோக்கிக் கவல்கூர்ந்தார்.

(இ - ள்.) வெற்றிபொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவ பெருமானுக்கென்று செய்துபணியும் பூசையைக் கைவிடலாகாது, ஆதலால் அதற்குவேண்டிய குறையை முக்காலத்திலுந் தவிர்ப்போம். நடுவேவிடமாட்டோமென்று அச்சப்தமுனிவர்களுரைப்ப, வெள்ளியவளைந்த தந்ததலையும் மதப்பெருக்கையுமுடைய வெள்ளையானையையுடைய இந்திரன் எழுந்துவணங்கி யாசிக்க, அவனைநோக்கி அவர்கள் கவலைமிகுந்தார்கள். எ - று. (௨௬)

என்னே யிவர்க்குப் பெருந்துயர மொழிப்பா னெதுவென் றுளமிரங்கி
யன்னே யவன்சொற் றனைக்கேளா முனிவ ரெழுவ ரதற்கிசைந்தார்
பொன்னேய் திருநாட் டெண்டிசையும் புகுந்தார் முனிவர் புரந்தரனும்
பின்னே யிதற்கு வேண்டுவன சமிதை முதல பெரிதீந்தான்.

(இ - ள்.) இவர்கட்குள்ள பெருந்துயரத்தையொழிக்க எதுவழியென்று மனங்கசிந்து, அந்த இந்திரன் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, சப்தருஷிகள் அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கினார்கள். பொன்மயமான சுவர்க்கநாட்டில் அவ்வெட்டுதிசைகளிலும் முனிவர்கள் பிரவேசித்தார்கள். இந்திரனும் அம்முனிவர்கட்குப்பின்னே இவர்கள் யாகத்திற்கு வேண்டுவனவாகிய சமிதைமுதலியவற்றை மிகுதியாகக் கொடுத்தான். எ - று. (௨௭)

தருப்பை முதல வரநோக்கிக் குண்டந் திருத்தித் தழலெழுப்பி
யிருக்கு முறைசொற் றனநுணுக்க மெடுத்துக் கூறி யோமித்தார்
மருக்கு மிதழிச் சடைமோலிப் பெருமான் பூசை வழுவரலாற்
பெருக்குந் தழல்வாய் முகந்தோறும் பிறந்தார் பிறைவா ளெயிற்றசுரர்.

(இ - ள்.) தருப்பைமுதலிய உபகரணங்கள் தமக்கு வேண்டுவனவரக்கண்டு, முனிவர்கள் யாககுண்டம் நியமித்து அக்கினியை யெழுப்பி, வேதத்தில் முறையாகச் சொல்லப்பட்டனவாகிய நுட்பங்களை யெடுத்துச்சபித்து ஹோமஞ்செய்தார்கள். மணங்கமழுங் கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் பூசனை இதனால் தவறியபடியால், வளர்ந்த அவ்யாகாக்கினியில் இடந்தோறும் பிறைச்சந்திரன்போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய அசுரர்கள் சனித்தார்கள். எ - று. (௨௮)

அரத்தா சுரனென் றொருநிருத னரத்த வீர னொருநிருத
னுரப்பு திறலோ ரிராவணரென் றெழுவ ரோங்கி யுருத்தெழுந்தார்
வரத்தா லுயர்ந்த முனிவரரைத் தின்பா னெழுந்து வழியலைத்துத்
துரத்தா நின்றா ரவரிவருக் கெட்டா மறையுந் தொலைசென்றார்.

(இ - ள்.) அரத்தாசுரனென்றோ ரசுரன், அரத்தவீரனென்றோ ரசுரன், அதட்டத்தக்க வல்லபமுடையோராகிய இராவணரென்னும் பெயருடைய எழசுரர்கள் ஆகிய இவர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். வரத்தினால் மிகுந்த சப்த ருஷிகளைத் தின்னும்படி யெழுந்து வழிமறித்துத் துரத்தினார்கள். அம்முனிவர்கள் இவ்வசுரர்களுக்கு அகப்படாமல் மறைந்துபோகுமளவும் ஓடிப்போனார்கள்.

வரிவண் டலைக்கும் பசுந்துளவத் தொடையோன் முதல வானவரை
யிரியும் படிகண் டவருலக மிடித்துப் பொடித்தா ரெவ்வுலகும்
புரியுந் துயரக் கடலுழப்பப் புடைத்துச் செகுத்தார் புன்றொழிலோர்
விரியுங் கடனீ ருலகவுயிர் வெங்காற் பூளை யெனச்சிதைந்த.

(இ - ள்.) கீற்றுகளமைந்த வண்டுகளலைக்கின்ற பசிய துளசிமாலை யணிந்த திருமால் முதலாகிய தேவர்களைப் பரவியோடும்படிசெய்து, அவர்களுலகங்களாகிய பதவிகளை யிடித்துப் பொடிபடுத்தினார்கள். எல்லாவுலகங்களிலும் இழிதொழிலுடைய அவர்கள் தாம் செய்யுந் துன்பக்கடலால் வருந்த அடித்துக்கொன்றார்கள். பரந்தகடனீர் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், கடுங்காற்றிலகப்பட்ட பூளைமலர்போலச் சிதைந்தன. எ - று. (௩௰)

நின்ற நின்ற பதவியொழித் தொருங்கு போகி நெடுங்கயிலைக்
குன்று புகுந்தா ரரிமுதலோ ரிமயச் சிலையோற் குறித்திரங்கி
மன்றன் மலரா லருச்சனைகை வகுத்தார் மலர்த்தாள் பூசித்தார்
சென்று கழிந்த பெருங்காலம் புலவர் யாருந் திகைப்புற்றார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானவர்கள் தாங்களிருந்த நிலைபெற்ற பதவிகளை விடுத்து ஒருசேரச்சென்று நெடிய கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். மேருமலையை வில்லாக வுடைய சிவபெருமானைத் தியானித்து மனமிரங்கி மணந்தங்கிய மலர்களைக்கொண்டு தமது கையால் அர்ச்சனைபுரிந்து, அவ்விறைவனது தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைப் பூசித்தார்கள். பலகாலங்கழிந்தன. தேவர்களெல்லாருந் திகைத்தார்கள். எ - று. (௩௰௧)

மல்லற் கயிலைத் திருப்பொருப்புக் கிடந்த கோயி னெடுவாயிற்
செல்லப் புகுந்தா ரிருகமலச் செங்கட் பெருமான் முதலெவரும்
புல்லத் துவசத் தனிபரனைத் தொழுதா ரழுதார் புலம்புற்றா
ரல்லொத் தெழுந்த கொடுநிருத ரிழைத்த வினைத்து மறிவித்தார்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெரிய திருவாயிலிற் புகுந்துசென்றார்கள். செந்தாமரை மலர்போலும் இருவிழிகளையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும் இடபக்கொடியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். அழுதார்கள். புலம்பினார்கள். இருள்போன்றெழுந்த கொடிய அசுரர்கள் செய்த கொடுமைகளையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். எ - று. (௩௰௨)

மத்த மறுகு புனைந்தசடா மகுடப் பெருமான் மருங்கிருக்கு
முத்த நகையாண் முகநோக்கி முறுவல் பூத்து மொழிகுவனாற்
சத்த முனிவர்க் கொடுதமது பகைதீர்த் தொழிவான் சமைந்தனரா
னித்த நெறியன் னவர்க்கழியப் பகைமேற் பழியாய் நிகழ்ந்ததால்.

(இ - ள்.) ஊமத்தமலரையும் அறுகம்புல்லையுமணிந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்திலிருக்கும் முத்துப்போன்ற தந்தபந்தியுடைய பிராட்டியார் திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகையரும்பித் திருவாய்மலர்கின்றார். சத்தமுனிவர்களைக்கொண்டு தங்கள் பகைவரைக்கொன்றொழிக்க ஆலோசித்துச் செய்தார்கள். நித்தியமாகிய மார்க்கத்தையச்சப்த முனிவர்நீங்க, பகையேயன்றிப் பழியாகவும் சம்பவித்தது. எ - று. (௩௩)

என்று வருளித் திரிசூலக் கௌரி வதன மெதிர்நோக்கிக்
கொன்னே சூலப் படையேந்திக் குண்டோ தரற்கொண் டவனேகி
மின்னு ரெயிற்று நிருதரவ ரெழுவர் விளிய விளித்துநெடும்
பொன்னார் திகிரி யவனுலகு மேனோ ருலகும் புரந்தளிப்பாய்.

(இ - ள்.) என்று அருளிச்செய்து, திரிசூல கௌரியின் முகத்தை நேரே கண்டு, பெருமைதங்கிய சூலாயுதந்தாங்கி, குண்டோதரனைக்கொண்டு ஆங்கெய்தி மின்னல்பொருந்திய பற்களையுடைய அவ்வசுரர் எழுவரிறக்கும்படிகொன்று, நெடிய பொன்மயமாகிய சக்கிராயுதந்தாங்கிய திருமாலின் வைகுண்டலோகத்தையும் பிறதேவருலகத்தையும் காத்திரட்சிப்பாயாக. எ - று. (௩௪)

போதி நீயென் றுமையிடத்துப் புரிபுன் சடையோன் பணித்தருளக்
காதி மறலுஞ் சினங்கிளைப்பக் கௌரி கடுவா ளரியுகைத்துப்
பாத கரையெங் கெனத்தடவ வரத்தா சுரன்வந் தெதிர்ப்பட்டான்
மோதி யுடற்று மடுசினத்துத் திமிலத் திண்போர் மூண்டனவே.

(இ - ள்.) இனிநீ செல்கவென்று, புரிந்த சிறு சடையையுடைய சிவபெருமான் உமாதேவியாரிடத்தில், கட்டளைசெய்தருள, உருத்தெழுந்த கோபாவேசம் அதிகரித்த கௌரியம்மை கொடுமைதங்கிய வலிய சிங்கவாகனமேறி அப்பாவிகளையெங்குள்ளாரென்று தேடுகையில், அரத்தாசுரனென்பவன் எதிரேவந்து காணப்பட்டான். தாக்கிக்கிளம்பிக் கொல்லுங் கோபத்தோடு போரொலியுடன்கூடிய வலியபோர் உண்டாயிற்று. எ - று. (௩௫)

விளைத்த சினத்துக் கௌரிகர வெள்வா ளறிய வெவ்வசுரன்
கிளைத்த குருதித் துளியொன்றுங் கிவன துருவங் கிடைத்தெழுந்து
வளைத்த சேனை யளவிறந்த தாகப் பொருதான் வல்லசுரன்
முளைத்த சீற்றந் தலைக்கொண்டு முனிந்தாண் முக்கட் பெருமாட்டி.

(இ - ள்.) கௌரியம்மையார் அதிகரித்த கோபத்தோடு கையிலேந்திய வெள்ளிய வாளால்வெட்டவும், கொடிய அசுரனுடைய சிந்திய உதிரத்துளியொவ்வொன்றும் அப்பொழுது அவன் வடிவம்பெற்றெழுந்து சுற்றிக்கொண்ட அசுரச்சேனையெண்ணிறந்தனவாக அவ்வலிய அசுரன் போர்செய்தான். தோன்றிய கோபமானது மீக்கொண்டெழும்பி, திரிநேத்திரங்களையுடைய கௌரியம்மையார் சீற்றமெய்தினர். எ - று. (௩௬)

சீற்றந் தலைக்கொண் டெரிவிழித்து நினைக்குங் காலைச் செருக்களத்துக்
கூற்றுந் துணுக்கம் பெறநடந்து காளி புகுந்தாள் கொலைநிருத
ராற்றுஞ் சமரி னரியுகைத்தாள் படைவா ளறுப்ப வவருடல
மூற்றுங் குருதிக் கருங்காளி பேழ்வாய் மடுத்துண் டுறிஞ்சினளால்.

(இ - ள்.) கோபந்தலைக்கேறித் தீயெழவிழித்து நினைத்தகாலத்திலே, அவ் யுத்தபூமியில் இயமனும் நடுக்கமெய்தும்படி காளிகாதேவி நடந்துவந்தாள். கொலைத்தொழில் புரியும் அசுரர்கள் செய்த யுத்தத்தில், சிங்கவாகனகௌரி, அசுரச்சேனையை வாட்படையாலறுக்க, அவர்களுடலங்கள் சிந்திய உதிரத்தைக் கரிய காளியானவள் பிளவுபட்டவாயைத் திறந்து பருகியுறிஞ்சினள். எ - று.

கொடும்போ ரினைய விளைத்துடற்ற நிருத ரிருவர் கொலைப்பட்டார்
கடும்போர் விளைக்கு மைவருமக் குண்டோ தரனாற் கழிந்தொழிந்தா
ரடும்போர் கவைச்சூற் கருங்காளி குருதிச் செருக்கி னறிவொழிந்தா
டொடுங்கா ருவரி யுலகனைத்துஞ் செகுத்தா ளமரர் துணுக்குற்றார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய கொடும்போர்புரிந்து கலக்க, இரண்டசுரர்கள்கொல் லப்பட்டார்கள், இன்னும் கடும்போர்செய்து கொண்டிருந்த ஐந்தசுரர்களாகிய இராவணர்க்ள் குண்டோதரனால் உயிர்நீங்கி யிறந்தார்கள். கொல்லத்தக்க போர் புரியும் பிளவுபட்ட சூலாயுதந்தாங்கிய கரிய காளிகாதேவி உதிரம்பருகிய இறுமாப்பினால் மதிமயங்கினாள். தோண்டப்பட்ட கரியகடல்சூழ்ந்த உலகமுழு வதையும் அழித்தாள். தேவர்கள் நடுங்கினார்கள். எ - று. (௧௮)

ஆய பொழுதி னிருங்கயிலைப் பெருமா னுணரா வவளுடனே
மேய நிருத்தத் தொழிலயர்நதா னுடனொத் தாடும் விறல்கொண்டாள்
சேய பவளக் கொடிச்சடிலப் பெருமா னொருபொற் றிருத்தாளை
மீயம் பரத்தி னுச்சிதொட விடுத்தா ளவளும் வெள்குற்றாள்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில் பெரிய கைலாயகிரியி லெழுந்தருளிய சிவ பெருமான் இவ்விர்த்தாந்தத்தை யறிந்து அக்காளியோடு பொருந்திய நடனயுத் தஞ்செய்ய விரும்பினர். அவளும் அவரோடு சமானமாகி நடிக்கும் ஆற்றலெய்தி னள். சிவந்த பவளக்கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் தமது அழகிய ஒருதிருவடியை மேலே ஆகாயத்தைநோக்கி உச்சிதொடும்படி யுயர்த்தி னர். அவளும் (அங்ஙனம்புரிய வியலாது) நாணமெய்தினள். எ - று. (௧௯)

ஆடு நிருத்த முடனடித்தா ளந்தத் தொழிலி னறத்தோற்றா
ணீடு செருக்கி னிலையொழிந்தா ளரியை முதலோர் நிலவலையச்
சாடு திரைநீர்ச் சடையோனை நடனம் பரவுந் தகைபெற்றா
ரூடு நனைக்கு முவகையொடும் பதம்பெற் றொழிந்தா ருறுதுயரம்.

(இ - ள்.) ஆடத்தக்க நடனமுறையாக வாடினாள். அந்த நடனத்தொழி லில் அறவே தோற்றனள். மிக்க அகங்காரத்தினால் தன்னிலை நீங்கினள். திரு மாலை முதலாகிய தேவர்கள் பூவலயத்திலே, மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கங் காநதிதங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் திருநடனகாலத்தில் துதி செய்யுந் தகுதியெய்தினார்கள். உள்ளத்தில் குளிர்ச்சியெய்திய சந்தோஷத் தோடும் தங்கள் பதவிகளையெய்தி, அசுரர்களாற் பொருந்திய துய்ரத்தினின்று விலகினார்கள். எ - று. (௨௦)

அரிபிரமாதியர் பூசனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

உகச் சருக்கம் ௪-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௧௪.

முப்பத்திரண்டாவது

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முள்ளுடை நெடுந்தாட் கமலபீ டிகையி னுன்மறை முழுமுதற் கிழவ, னுள்ளுறு முவகை நிலைதரப் பயந்த பாலக ரொருதனி நால்வர், தள்ளருந் தவத்தி னோங்கிய தொல்சீர்த் தருசன காதியர் சடைமேற் றெள்ளுதெண் டிரைநீர் மிலைச்சுமெம் பரனை யருச்சனை வரன்முறை செய்தார்.

(இ - ள்.) முள்ளையுடைய நெடிய தாளமைந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தருளிய நான்குவேதங்கட்கும் முழுமுதற்றலைவனாகிய பிரமன், மனத்தின்கட் பொருந்திய சந்தோஷம் நிலைக்கும்படி தவத்தினாலுயர்ந்த பழமையாகிய சிறப்பையுடைய சனகன்முதலானவர்கள், சடையின்மேலே தெள்ளிய அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த எமதுசிவபெருமானை முறைப்படி அர்ச்சனை புரிந்தார்கள். எ - று. (௧)

ஆண்டவ ரியற்று மருச்சனைக் கிரங்கி யாடகப் பொருப்பருஞ் சிலையோ, னீண்டுபே ரன்பி னுங்கவர் நோக்க வினிதெழுந் தருளின னினையோர், தூண்டரு முவகை யிரைத்தமிக் செழுந்து தொழுதன ரழுதனர் துணைக்கண், காண்டகு சிறப்பின் மெய்பொடித் தயர்ந்தா ராடினர் பாடினர் களித்தார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவர்கள் செய்யும் அர்ச்சனைக்கு மனங்குழைந்து, பொன்மலையாகிய மேருவை அரியவில்லாககொண்ட சிவபெருமான், நெருங்கிய பேரன்போடு அமரர்கள் தரிசிக்கும்படி இனிதாக எழுந்தருளினர். இவர்கள் நால்வரும் எழுதற்கரிய பேரானந்தமானது மேம்பட்டுத் தோன்றுதலால் வணங்கினார்கள் அழுதார்கள். இருவிழிகளாற் றரிசிக்கத்தக்க சிறப்போடு உடல் புளகித்துப் பரவசமானார்கள். ஆநந்தக்கூத்தாடினார்கள். பலவகைத்தோத்திரங்களைப் பாடினார்கள் சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (௨)

விரித்தவார் சடையோன் றிருவரு ளுவப்ப வேதவா ரிதிக்கரை கண்டார், தெரித்துமப் புராண வாகமப் பரவை சிவபுரா ணப்பெருந் திரட்சி, யுரித்தெனப் பகர்வ யோகமோ ரெட்டு மற்றுள கலையெலா மொருங்கே, தெரித்துணர்ந் தளந்த சிவானந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தன ரருந்தவச் செல்வர்.

(இ - ள்.) விரித்த நெடியசடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷித்துத் திருவருள்புரிய, வேதக்கடலைக் கரைகண்டார்கள். அப்புராணாகமக்கடலையும் சிவபுராணப் பெருந்தொகுதியையும் உரித்தென்று சொல்லப்படுவனவாகிய ஒப்பற்ற அஷ்டாங்கயோகங்களையும், இன்னும் உள்ளனவாகிய பலகலைஞானங்களையும் ஒருசேர வோதியுணர்ந்தளவுபடுத்திய சிவானந்தப் பெருக்கில் அவ்வருந்தவச்செல்வர் நால்வரும் அமிழ்ந்தனர். எ - று. (௩)

இனையவரைப் போல வியாதனெம் பெருமா னிரங்குறா புரப்பதங்
குணியா, நனைமல ருவப்பி னருச்சனை புரிந்தா னங்கது நயந்தன னாகிப்,
புனைசடைப் புனிதன் சனகனா தியர்க்குப் புரிந்தரு டிருவருள் வழங்க,
நினைவரு மறையு மாகம புராணப் பரவையுங் கடந்தன னின்றான்.

(இ - ள்.) இவர்களைப்போல, வியாதமுனிவன் எமது சிவபெருமானது சத்திக்கின்ற பாதசரமணிந்த திருவடிகளைத் தியானித்துக் களிப்போடுகுளிர்ச்சி பொருந்திய மலர்களால் அர்ச்சனைபுரிந்தனன். கட்டிய சடைமுடியையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான் அப்பூசையை விரும்பினவராகி, சனகாதிமுனிவர்கட்கு அநுக்கிரகித்த திருவருளைத்தந்தருள, எண்ணுதற்கரிய வேதாகமபுராணமாகிய சமுத்திரத்தைக் கரைகடந்து விளங்கினான். எ - று. (௪)

வாணிலா நகையி னடுபுரந் தீத்த வளரொளிக் கயிலையெம் பெருமா, னீணிலா வெளவிய பரமனே முதன்மை யென்பதோர் நெறிதலை நின்றான், கோணிலா வுளத்துச் சிவானந்த வெள்ளங் குளித்தன னாண்டுறை யொருநா, ளாணவச் செருக்கொண் டிருந்தவன் வாணித் திருநதிக் கரைமருங் கடைந்தான்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையைவீசும் புன்னகையினாற் கொல்லத்தக்க முப்புரங்களையு மெரித்தருளிய, ஒளிவளருந் திருக்கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமானாகிய நெடிய சந்திரசேகரனே ஆதிநாயகனென்னும் ஒரேவழியிற் சிறந்து நின்றனர். கோணுதலில்லாத மனத்தோடு சிவானந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கினர். ஒருநாள் அவன் ஆணவமலச்செருக்கோடிருந்து சரசுவதி நதிக்கரையினருகே யெய்தினர். எ - று. (௫)

நாரதன் முதல விருடிகண் முக்க ணாயகற் பரசுறுந் தவத்தோர், வார்சடை மௌலி யெம்பிராற் குணித்த யோகிகள் குழாத்திடை வந்தா, ரார்தரு வேட்கைக் குறையுள ராகி யாங்கவற் கெதிரெழுந் தடைந்தார், சோர்வறத் தெரிந்து செய்வன யாவும் வரன்முறை தொகுத்தனர் கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) நாரதன் முதலாகிய விருடிகள், திரிநேத்திரராகிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்யுந் தவமுடையவர்கள், நீண்ட சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானைத் தியானித்த யோகிகள் ஆகியவிவர்கள் கூட்டத்தில் வந்தனன். பொருந்திய ஆசைக்கு வாசஸ்தானமானவர்களாகி அவ்வியாதமுனிவனுக்கு எதிராகவெழுந்து சேர்ந்தார்கள். சோர்வின்றிச் செய்யத்தகுவனவாகிய உபசாரங்களையெல்லா முணர்ந்து முறையேசெய்து அழைத்துவந்தார்கள். எ - று. (௬)

வேதமுற் றளந்த வியாதனு மற்றை நாரதன் முதலமெய்த் தவத்தா, மாதவர் யாருமொருவழிச் சிறப்பி னிருந்துழி மற்றைய முனிவ, ராதியெம் பெருமான் றிருவரு ளடைந்தா யாரண நான்கெனப் பகுத்தா, யோதுசின் மயத்துக் கொருதலை நின்றாய் கலையெலா மொருதனி யுணர்ந்தாய்.

(இ - ள்.) வேதமுழுவதையும் அளந்தறிந்த வியாதமுனிவனும் ஏனையநாரதாதி மெய்த்தவமுடைய முனிவர்களும் ஓரிடத்திற் சிறப்பாக வீற்றிருக்கையில், மற்றமுனிவர்கள் வியாதமுனிவரைநோக்கி ஆதிதேவனாகிய எமது சிவபெரு

மான் றிருவருள்பெற்றீர். வேதங்களைகாண்காகப்பிரித்தீர். சொல்லத்தக்க ஞான மயத்திற்கு ஒருதலைமையாக நின்றீர். எல்லாக் கலைஞானங்களையும் ஒருசேர ஒப்பற்றுணர்ந்தீர். எ - று. (எ)

முற்படு காலத் தொருதனிப் பெருமான் றன்மைமுற் றறைந்தனை யனையான், சிற்குண மளந்து தெரிப்பதற் கரிதாய்த் தெருமரு சிந்தை யே மெமக்கு, நற்படு வகையி ளுதியங் கடவுட் டன்மையை நவிற்றுதி யென்று, ரற்படு முளத்தி ளுணவச் செருக்கின் வியாதனீ தறைகுவ தானுன்.

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்தில் ஒப்பற்ற ஒருசிவபெருமான் தன்மையை முழுதும் ஓதினீர். அவ்விறைவனுடைய ஞானமயத்தை யளவுபடுத்திச் சொல்லுதற் கரிதாய் மயங்கிய மனமுடைய வெங்களுக்கு, நல்லவகையாக ஆதிநாயகனுகிய அழகிய சிவபெருமான் மகிமாவிசேஷங்களைக்கூறி யருள்வீராக வென்றூர்கள். [இருள்தங்கிய] அஞ்ஞானம் பொருந்திய மனத்திலெழுந்த ஆணவமலச்செருக்கினுல் வியாதமுனிவர் இதனைச்சொல்வாராயினர். எ - று. (அ)

உயிர்க்கெலா முறையு முடம்புமா யாங்க ளுயிர்தொறு முயிர் தொறு முதவி, யயிர்க்கலாந் தன்மை யன்மைய ளுகிச சராசர மனைத் தினு மளவிக், குயிற்கொழுங் குதலைத் திருமகட் புணர்ந்து குரைதிரைப் பாற்கடன் முகட்டிற், புயற்கிடந் தாங்கு யோகநித திரையி னரவணை பொலியுமப் புனிதன்.

(இ - ள்.) உயிர்கட்கெல்லாம் வசிக்கும் உடம்பாகியும், எல்லாவுயிர்களோடுமிருந்து அநுக்கிரகித்து, ஐயப்படுந் தன்மையில்லாதவனுகி, சராசரப்பொருள்களிலெல்லாங் கலந்து, குயில்போலுங் கொழுவிய மதலைச்சொல்லையுடைய திருமகளைக்கூடி, ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலி னுச்சியில் மேகமானது இருந்தாற்போல ஆதிசேஷனுகிய சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரியும் அந்தப்பரிசுத்தமான நாராயணன். எ - று. (கூ)

அண்டமு மண்டத் தகவையி னடங்கு மகிலமுங் குலவரை யனைத்து, மெண்டாற் கரிய வுயிர்த்தொகை யனைத்து முந்திநின் றெழுதாக் கிளைத்த, புண்டரி கத்த னினிதிருந் தளிப்பான் புராதனற் கின்னருள் வழங்கிக், கண்டுயில் பவனே கடவுண்மற் றில்லை யொருதனிக் கடவு ளென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) அண்டமும், அண்டத்தினுள்ளடங்கிய உலகங்களும், சிறந்த மலைகள் யாவும், எண்ணுதற்கரிதாகிய உயிர்த்தொகுதிகள் முழுவதையும், திருவுந்தியினின்று எழும்படி, கிளைத்த தாமரைத்தவிசில் பிரமனுனவன் இனிதாகவிருந்து படைக்கும்படி அப்பழையோனுக்கு இனிதாகத் திருவருள் செய்து யோகநித்திரைசெய்யும் அத்திருமாலே கடவுள். ஒப்பற்ற மேலானகடவுள் வேறில்லையென்று வியாதமுனிவர் கூறினர். எ - று. (௧௦)

ஆண்டவ னுரைத்த புன்மொழிகேட்ட நாரதன் முதலினோ ரழிந்து, நீண்டநெஞ் சினராய்ச் செவித்தொளை புதைத்தார் சிவமெனும் பெருந்தொனி கேட்ப, வேண்டரு நலத்தின் முன்னெமக் குணர்த்தி யின்கினி யவையெலாங் கிடப்பத், தூண்டருங் கடவுள் வேறெடுத் துரைத்தா யயர்த்தனை பழமறைத் துணிவு,

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவ்வியாதன் கூறிய இழிந்தவார்த்தையைக்கேட்ட நாரதன் முதலானோர் வருந்திப்புண்பட்ட மனமுடையவராய்த் தமது செவித் தொளைகளைப் பொத்திக்கொண்டார்கள். சிவமென்னும் பெருந்தொனியைக் கேட்கும்படி, வேண்டிய சிறப்புகளோடு முன்னே எங்களுக்கு விளக்கியுணர்த்தினீர். இப்பொழுது அவையெல்லாமிருக்க, சுயஞ்சோதியாகிய கடவுள் வேறுண்டென்றெடுத்துக் கூறினீர். பழமையாகிய வேதத்தின் துணிபொருளை மயங்கினீர்போலும். எ - று. (கக)

என்றவ ரிசைப்பத் தன்னுழை யிருந்த சீடருந் தமதுள மிகழ்ந்தா
ரொன்றின ரொருங்கு வியாதனை நோக்கி யிங்குநீ யுரைத்தருண் மாற்ற
மின்றெழுந் தியங்கிக் கங்கைநீர் படிந்து காசியி னெம்பெரு மான்மு
னின்றுரைத் தனையே லத்தலை யாமு நின்றிறத் தொழுகுது மென்றார்.

(இ - ள்.) என்று அம்முனிவர்கள்கூற, அவ்வியாதமுனிவனோடிருந்தமாணவரும் தமது மனதில் அவமதித்தார்கள். அப்பொழுது யாவரும் ஒன்றாகக் கூடி வியாதமுனிவனைநோக்கி, இவ்விடத்தில் நீர்சொல்லிய சொல்லானது, இப்பொழுதுசென்று கங்காசலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து காசிக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமான் சந்நிதானத்திலிருந்து சொல்லுவீராகில், அப்பொழுதேநாங்களும் உம்முடைய கருத்தின்படி நடப்போம் என்றார்கள். எ-று.

ஆதுசெய் குதுமென் றெழுந்தனன் வியாத னனைவரு மந்நெறிப்
படர்ந்தார், மோதுவெண் டிரைநீர்ப் பகீரதி மருங்கு புகுந்தனர் மூரி
திரைப் பெருநீர், தீதறத் துளைந்தார் மழுவிடை யவன்மூற் சென்றனர்
திருநடம் பயிலுஞ், சீதநாண் மலர்ப்பொற் சேவடி பணிந்தா ரெழுந்
தன ரருந்தவச் செல்வர்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்ட வியாதமுனிவன் அதனைச்செய்வோமென்றெழுந்தனன். யாவரும் அவ்வழியே சென்றார்கள். மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய கங்கையாற்றினருகே சென்றார்கள். மறிகின்ற அலையுடைய பெரிய கங்காநதியிற் குற்றமறமூழ்கினார்கள். இளமைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமான் சந்நிதியை யடைந்தார்கள். திருநடனம் புரியும் குளிர்ச்சிபொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற அழகிய சிவந்த திருவடிகளை அவ்வருந்தவச் செல்வர்கள் வணங்கினார்கள். எ - று. (கஉ)

வெறிப்பட மடக்கு மாணவச் செருக்கு விரவிநின் றலமரு வியாத
னெறிப்படு சடையீர் கேண்மினென் றொருகை நிவத்திநின் றுங்கிது
நிகழ்த்தும், பொறிப்பணிப் படலைத் துழாய்புனை மருமப் புங்கவற்
கல்லது முதன்மை, குறிப்பரி தெனலு நாவயர்ந் தெடுத்த கொடுங்கர
முடக்கில னின்றான்.

(இ - ள்.) மயக்கமெய்தத் திரும்புகின்ற ஆணவமலச் செருக்கானது கலப்ப விருந்து சுழலுகின்ற வியாதமுனிவன், நெறிதலுற்ற சடையையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீர்களாக என்று ஒருகையைத்தூக்கி நின்று அப்பொழுது இதனைச் சொல்லுகின்றான். புள்ளிகள் பொருந்திய சேஷசயனமுடைய துளவமாலை தரித்த மார்பினராகிய நாராயணனுக்கல்லது தலைமைத்தன்மை கூறுவதரிதென்று சொல்லவும், நாசோர்ந்து தூக்கியவலிய கரமானது முடக்கமாட்டாதவனாக நின்றான். எ - று. (கங)

உரைத்தநா வயா நீட்டிய தடக்கை யந்தரத் தேகுற நிறுத்தான், வரைத்திர டிண்டோட் சூற்படைக் கால வயிரவக் கடவுளாங் கதனை, யிரைத்தெழு முவகை மிக்கெழக் கண்ட முனிவர ரிவனுடைச் சீடர், கரைத்தசிந் தையராய் வெள்ளிவெண் கயிலைக் கடவுளைத் தொழுதுளங் களித்தார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நாவானது சோரவும் நீட்டியபரந்த கையானது மே லெழுக்கிச் செல்லவும், மலைபோலத் திரண்டதோளையுடைய சூலாயுதமேந்திய வைரவக்கடவுள் நிறுத்திவிட்டனர். அச்செயலை அதிகரித்தெழுந்த சந்தோஷ மிக்கூறக்கண்ட முனிவர்களும் இவ்வியாதனுடைய சீடர்களும் உருகிய மன முடையவர்களாய் வெண்ணிறமாகிய வெள்ளியங்கிரியாகிய கைலாயத்திலெழுந் தருளிய சிவபெருமானை வணங்கி மனமகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (௧௫)

நீட்டிய தடக்கை முடக்கல னாகி யுரைத்தநா நிமிர்க்கல னாகிக், கோட்டிய வுருவிற் றன்செய லொழிந்து நிற்றலுங் கொழித்தெறி கடுங்கான், மூட்டிவான் சிறைய புள்ளர சுகைத்து முளரியொன் றுந்திபூத் தலரக், காட்டிநான் முகனைப் பயந்தசெங் கமலக் கண்ணனுங் கடைந் திவை கழறும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது வியாதமுனிவன் நீட்டிய தன் பரந்தகையினை முடக்கமாட்டாதவனாகியும், சிவநிந்தைகூறியநாவினை நிமிர்க்கமுடியாதவனாகியும் விளங்கிய தன்வடிவத்தில் தனது செய்தொழிலற்றவனாய் நிற்கவும், கொழித்து வீசுகின்ற கொடியகாற்றை யெழுப்பும் பெரிய சிறகுகளையுடைய பட்சிராசனா கிய கருடனை வாகனமாகச்செலுத்தி, தமது உந்தியினின்று தாமரையொன்று புட்பித்தலரக் காண்பித்து, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனையீன்ற செந்தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய திருமால் அங்கெழுந்தருளி அவ் வியாதமுனிவனோடு இப்படிக்கூறுவார். எ - று. (௧௬)

இருந்தவத் தெவர்க்கும் பாமயோ கத்தி னடைந்தரு ளியோகிய ரெவர்க்குந், திருந்துநான் மறைக்கு மாகம புராண மெவற்றிற்குஞ் செப்புமற் றெமக்கும், பொருந்துதற் கரிய யாவையுங் கடந்து மேற்படு மொருதனிப் புனித, னருமபிளந் திங்கட்கண்ணியோ னன்றி யாருள ரறிந்தயர்ந் தனையால்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமுடைய ரெல்லாருக்கும், சிறந்த யோகநிலையிற்பொ ருந்தியுள்ள யோகவான்களெல்லாருக்கும், திருத்தமாகிய நான்குவேதங்களுக் கும், ஆகமபுராணாதிகளெல்லாவற்றிற்கும், சொல்லப்படும் சிறப்பமைந்த எமக் கும், அடைதற்கரிய எல்லாவற்றையுங் கடந்து மேம்பட்ட ஒரு ஒப்பற்ற பரி சுத்தமுடையார் அரும்பிய இளஞ்சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த சிவபெரு மானையன்றி வேறியாவரிருக்கின்றனர்? (ஒருவருமிலர்) தெரிந்திருந்தும் மதி மயங்கினை. எ - று. (௧௭)

பல்லுயிர்த் தொகையு மண்டமு முலகு மப்படி வரன்முறை படைத்துத், தொல்லையந் தொழிலு நடத்துவா னைந்து கடவுளர்த மெரா குந்துமே லொருதநி, னல்லது யாவ ரொருவரு வன்றி யதிதரு மதிவி னுக் கெட்டா, வொல்லையு மொழியா லுழியு மாகி நின்றனை யுணர்ந்தி லை போலும்.

(இ - ள்.) பலசிவராசிகளையும், அண்டங்களையும், உலகங்களையும் அவ்வவையே வரன்முறையாகச் சிருஷ்டித்து, பழமையாகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தும்படி பஞ்சகர்த்தாக்களை நியமித்து, உயர்ந்தவனும் இழிந்தவனும் தானேயாகி, அருவமும் உருவமுமல்லாமல், அறியத்தக்க அறிவிற்கு அதீதப்பட்ட ஒருசிறிதும் நீங்காது ஊழிக்காலமுமாகி விளங்குபவன் சிவபெருமானென்று நீயறிந்திலைபோலும். எ - று. (கஅ)

அத்தனிக் கடவுட் டன்மையெம் மாலு மளப்பரி தவன்றிரு வருளி, னொத்துநின் றருளு முயல்வன வெல்லா மஃதறிந் துணர்ந்திலை போலும், பித்துற மயங்கி மருண்டனை யெமக்கும் பெரும்பிழை வருத்தினை நீயென், றத்தலை யவனை மறுத்தரு ணெடுமான் முனிவரர்க் கின்னண மறையும்.

(இ - ள்.) அந்த வொப்பற்ற சிவபெருமான் தன்மையை எம்மாலும் அளவிட்டுச் செல்லுதலருமையாம். ஒவ்வொருவரும் முயற்சிசெய்யுஞ் செயல்கள் யாவும் அவ்விறைவன் திருவருளுக்கியைந்து நடக்கும். அதனைத்தெரிந்தாயில்லை போலும். பித்தமுண்டாக மயக்கமெய்திப் பிரமைகொண்டாய். எமக்கும் பெரிய குற்றத்தை நீவரும்படி செய்தனையென்று, அவ்வியாத முனிவனை மறுத்து அருள்புரிந்த திருநெடுமால் அங்குள்ள முனிசிரேஷ்டர்களுக்கு இப்படிச்சொல்லுகின்றார். எ - று. (ககூ)

மூரிநீர்ப் பரவை நஞ்சணி களத்து முக்கணெண் டோளுடையவனே, தேர்வருந் தன்மைப் பராபர னியாமு மவனுடைத் திருவருளெய்தி, யாருயி ரனைத்தும் புரக்குது மீதுசத் திய மறைந்தன மென்னு, வோர்தனித் திகிரிக் கரமெடுத் துரைத்தா னுவத்தனர் முனிவரர் யாரும்.

(இ - ள்.) பெரிய நீரையுடைய கடலிலுதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தையும் திரிநேத்திரங்களையும் எட்டுத்தோள்களையுமுடைய சிவபெருமானே ஆராய்தற்கரிய தன்மையையுடைய பராபரன். நாமும் அவ்விறைவன் திருவருளையடைந்தால் அரிய உயிர்களையெல்லாம் இரட்சிப்போம். இது சத்தியம் சொன்னோமென்று, ஒப்பற்ற சக்கிராயுதமேந்திய திருக்கையையுயர்த்தித் திருமால்கூறினர். அதுகேட்ட முனிவர்கள் யாவரும் சந்தோஷித்தார்கள். எ - று.

அந்நிலை யுருகு சிந்தைய னாகி யம்புயத் தடங்கணீர் மல்கத், தன்னிலை யுருவ மயிர்ப்புறம் பொடிப்பச் செய்யவாய் நாத்தடு மாற, மின்னொழுக் கனைய வேணியெம் பரனை யுளப்பட விரும்பின னாகித், தொன்னிலை யுணர்ந்து பற்பல மொழிந்து தொழுதன னொருதனி நின்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் உருகிய மனமுடையவனாகி, தாமரைமலர்போன்ற பரந்த கண்கள் நீர்பெருகவும், தன்னுடைய அசையாத ரூருவமானது மேலே மயிர்க்கூச்செறியவும், சிவந்தவாயும் நாவுந்தடுமாறவும், மின்னல் ஒழுகினாற்போன்ற சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை மனதிற்பொருந்த விரும்பினவனாகி, பழய நிலைமையையறிந்து பற்பலவார்த்தைகள்கூறி வணங்கி ஒருபுறத்தே நின்றனன், எ - று. (உக)

விளங்குபொற் றிகிரி யொருதனித் திருமால் வியாதனை மருங்கய
ணோக்கிக், களநதரு மிடற்றுப் பவளவே ணியனைக் கைதொழு திரக்குதி
யென்று, னுளந்தரு மயக்கி னுப் பிறழாமை யவிநயத் துணர்த்தலு மெ
டுமா, லளந்தறி வரிய வஞ்செழுத் துண்மை தெளிதர வுணர்த்தலு
மனையான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பொன்மயமான சக்கிராயுதமேந்திய ஒப்பற்ற திருமால் வியாதமுனிவனை யருகேபார்த்து, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையும் பவளம்போன்ற சடையையுமுடைய சிவபெருமானைக் கைகுவித்து யாசிக்கக்கடவாயென்றனர். மனதிற்பொருந்திய மயக்கத்தினால் நாவானது அசையாதிருக்குந் தன்மையைச் சைகையினால் தெரிவிக்கவும், திருமாலானவர் அளவிட்டு அறிதற்கரிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் உண்மைப்பொருளைத் தெளியும்படி யுபதேசிக்கவும், அவ்வியாதமுனிவன். எ - று. (௨௨)

புலர்ந்துநீர் வறந்து முரண்படு நெடுநாப் புனற்றுளி கிளைத்தன
வாகி, யலந்தலைப் பட்ட சிந்தைய னாகி வெருவரு நடுக்கொடு மய
ரா, விலங்கொளிப் பவள வேணிநா யகனை யிணைமலர்ச சேவடி பணி
ந்து, வலம்படு திகிரி மாயவற் கொருபான் மருங்குநின் றினையன வகு
ப்பான்.

(இ - ள்.) உலர்ந்து நீர்வறண்டு பேசுமியற்கையினின்று மாறுபட்ட நெடிய நாவானது நீர்த்துளிகள் துளித்தனவாகி, துன்பமெய்திய மனமுடைய வனாகி அஞ்சத்தக்க நடுக்கத்தோடுஞ் சோர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற வொளியை யுடைய பவளம்போன்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர் போன்ற உபயபாதங்களை வணங்கி, வெற்றிபொருந்திய சக்கிராயுதமேந்திய திருமாலுக்கு ஒருபுறத்தில் அருகே நின்று இப்படிச்சொல்வானாயினன். எ - று.

மேற்படி வேறு.

தேவாபொ றுத்தி யரனேபொ றுத்தி சிவனேபொ றுத்தி யருள்கூர்
மூவாத முக்க ணிறைவாபொ றுத்தி முதல்வாபொ றுத்தி துளவச்
சேவாபொ றுத்தி தெருளற்ற சிந்தை மருளுற்று ரைத்த செயலிற்
காவாவி டுக்கி லுயிர்பெற்ற ளித்த கருணைக்க டுப்ப தலவே.

(இ - ள்.) மகாதேவனே! மனம்பொறுப்பாயாக. ஹரனே! பொறுப்பாயாக. சிவபெருமானே! பொறுப்பாயாக. கருணைமிகுந்த அழியாத திரிநேத்திரங்களையுடைய தலைவா! பொறுப்பாயாக. முதற்கடவுளே! பொறுப்பாயாக. துளவமாலையணிந்த (திருமாலாகிய) இடபவாகனமுடையவனே! பொறுப்பாயாக. அறிவற்ற மனமானது மயக்கமெய்திக்கூறிய குற்றத்தினின்று காவாது விடுவாயாகில், எல்லாவுயிர்களையும் ஈன்று காத்த கிருபாவிசேடத்திற்குத் தக்கதன்று! எ - று. (௨௪)

மோதுந்த ரங்க மெறிகங்கை திங்கள் முனைகொண்ட லர்ந்த சடைமேற்
றூதொன்று தும்பை யறுகோட ணிந்த தலைவாவு னக்கு னடியா
ரேதம்ப றிச்ச விவையோரி ரண்டு மிருபால டுப்ப தருளோ
பூதங்க டோறு முடனாடி நின்று புலவாதி யங்கு பொருளே.

(இ - ள்.) மோதுகின்ற அலைகளையெறியும் கங்காநதியையும் சந்திரனையும் முனையிற்கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற சடையின்மீது மகரந்தம்பொருந்திய தும்பை மலரை அறுகம்புல்லோடு சூடிய தலைவனே! நினதடியார்கள் செய்தகுற்றமும் அறியும் ஆகியவோரிரண்டும் உனக்கு இருபகுப்பாக அடுப்பது கருணையோ? பூதங்களெல்லாவற்றிலுங் கலந்திருந்து பிரியாது விளங்கும் பரம்பொருளே!

மாயாவி கார மிடைபட்டி ருண்டு மருள்பட்ட மாயை யதனைத்
தீயாகி நின்று துருவத்தெ ளிந்த சிவஞான மின்ன செயலோர்
நீயாதி யாயி னிகழ்வாலு யர்ந்த புகழானி கழ்ந்த வையெலாந்
தாயாய நின்னை யலதார்பொ றுப்ப ருலவாது நின்ற தகையோய்.

(இ - ள்.) மாயாவிகாரத்திற்சிக்கி அஞ்ஞானமெய்தி மயங்கிய மாயையும் அம்மாயையை ஞாநக்கினியாகி நின்று தேடத்தெளிந்த சிவஞானமுமாகிய இத்தகைய செயலுடையோர் நீயேயாகின்றாயாதலின், இகழ்ச்சியாலும் உயர்ந்த புகழ்ச்சியாலும் நடந்தவையாவும் தாயாகிய வுன்னையன்றி யெவர்கள் பொறுப்பார்கள். அழியாது நின்ற உயர்ந்ததகைமையையுடைய கடவுளே! எ - று.

அருவாதி மற்றை யுருவாதி யெண்ணி லவையோரி ரண்டு மலையா
வொருவாது நிற்றி யொருவித்து றத்தி யுனையன்றி யொன்று மியல
விருமூன்றி ரட்டி யெனநின்றெ டுத்த சமயங்க டோறு முளையாய்
மருவாம யங்கி யலையாதி யெங்ஙன் மறைநூலு ணர்த்து மரபே.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்குமிடத்தில், அருவமாயிருக்கின்றாய். மற்றைய உருவமாயிருக்கின்றாய். ஒப்பற்ற அவ்விரண்டுமல்லாமல் எல்லாப்பொருள்களிலும் நீங்காது நிற்கின்றாய். உன்னையன்றி உன்னைவிட்டுநீங்கி ஒன்றும் நடவாது. (அகச்சமயம் ஆறுபுறச்சமயம் ஆறுஆக) அளவுபடுத்திய பன்னிருசமயங்களிலும் உள்ளனை. ஆதிநாதனே! உன்னைக்கலந்தும் மயங்கி யலைகின்ற வேதநூல்கள் எங்ஙனம் தெரிவிக்கும் மரபினவாம்? எ - று. (௨௭)

பையாயி ரங்கொள் பொறிவாள ராவி னிருகண் படுத்த பரமன்
கையாயி ரங்கண் முகுளித்து நிற்ப விடமுண்டி ருண்ட களனைப்
பொய்யாத வேத முறைசொற்றி ரந்த பரிசேயி வன்பு கறலும் [ளுள்.
பெய்வால்வ ளைக்கை யுமையாளி டங்கொள் பெருமானெ ழுந்த ருளி

(இ - ள்.) ஆயிரம் பணாமுடிகளைக்கொண்ட புள்ளிகள் பொருந்திய ஒளி தங்கிய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் இருவிழிகள் துயின்ற திருமால், தமது கைகள் ஆயிரத்தையுங் கூப்பிப்பணிந்து நிற்க, ஆலாலவிஷத்தை யமுதுசெய்து கருநிறமெய்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை, பொய்மையில்லாத வேதமானது துதிசெய்து யாசித்தவகையே இவ்வியாதமுனிவன் துதிசொல்லவும், வெள்ளிய வளையையணிந்த கையையுடைய உமாதேவியை இடப்புறத்தே யமர்த்திய சிவபெருமான் அங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (௨௮)

ஆனந்த வெள்ளம் விழிநின்று பொங்க வன்புந்த ளுக்கும் விரவா
வூனந்த வென்பு முருகிக்கு ழைந்து பாசுற்ற வெல்லை யுலவா
ஞானந்த வாத திறனந்தி யெந்தை திருமுன்னர் நின்று நவைதீர்
தானந்த மாதி யுணராவி யாத னுடனின்ன தன்மை மொழிவான்.

(இ - ள்.) அதுகண்ட வியாதமுனிவன் கண்களினின்று ஆநந்தப்பெருக்கு அதிகரிக்க, அன்பும் அச்சமுங்கலந்து, உடலிளைக்க எலும்பு முருகிக்குழைந்து துதிசெய்த காலத்தில், அழியாத ஞானநெறியிற்றவறாத வல்லபமுடைய திருநந்திதேவர், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னர்நின்று, குற்றமற்ற தமது திருவாக்கால், ஆதியந்தமறியாத வியாதமுனிவனுடன் இன்னவகையாகச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௨௯)

வேதங்க ணான்கு வகைசெய்த வற்றின் விரிமுற்று ணர்ந்து முறையா
னோதும்பு ராண மீரொன்ப தாய தொகைசெய்து முண்மை யுணரா
வேதங்கொள் சிந்தை யிரதங்க ளிழ்த்த கலனெ டுத்த கரனு
மீதங்க ணிற்ப திதுமாலொ ழிப்ப துளதேல்வி ளம்பு திஙனே.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்குவகையாகப்பிரித்து, அவ்வேதங்களின் விரிபொருண் முழுவதுமறிந்து, முறைப்படி சொல்லுகின்ற புராணங்களைப் பதினெட்டு ஆகிய தொகைப்படுத்தியும் உண்மையை யறியாமல் குற்றம்பொருந்திய மனத்தினால், தன்பாற்பொருந்திய சாரத்தைச்சிந்திய ஓட்டைப்பாத்திரமாகி, துக்கியகையும் மேலே பொருந்த (கம்பித்து) நிற்பது மயக்கத்தை நீங்கும் வகையுளதாயிற் கூறுகவென்று. எ - று. (௩௦)

சதகோடி செங்க ணெடுமாய ரென்பு தலைமாலை கொண்ட பரனை
முதுநான்ம றைக்கு மரிதாகி மூல முதலீறு மன்றி யுலவாக்
கதிதோறு நின்று சிவயோகர் சிந்தை யுணர்வுங்க டந்த பொருளை
யெதுநீநி னைந்து பிழைசொற்று நின்ற திழிதக்க செய்தல் கடனே.

(இ - ள்.) சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய நூறுகோடி திருமால்களின் என்புகளையும் தலைமாலையையுமணிந்த சிவபெருமானை, பழமையாகிய நான்குவேதங்களுக்கும் அறிதற்கரிதாகி மூலப்பொருளாகி ஆதி (மத்தி) அந்தமற்றுவியாபித்து எல்லாப்பதவிகளிலும் விளங்கி, சிவயோகிகளுடைய மனவுணர்ச்சியையுங் கடந்தபொருளை, நீயாது கருதிப்பிழைச் சொல்கூறியிருந்தது? இழிவுடையத்தக்க செயல்களைச் செய்வது முறையோ? எ - று. (௩௧)

கையோடு நாவு மரிதக்க பொய்மை கழறுற்ற புன்மை கழிவான்
மையால கண்ட னடிபேணி வெள்கி மனனஞ்சி நிற்றி யதனாற்
செய்யாதொ ழித்து மெனலோடு மெந்தை திருவாய்ம லர்ந்த ருளினான்
பொய்தீர வியாதன் வழிபாடு கண்டு பொறைதந்தெ ழுந்த ருளினான்.

*(இ - ள்.) கையுடனே நாவினையும் அரியத்தக்க பொய்மை மொழிகளைச் சொல்லிய இழிதகைமை நீங்கும்படி, விஷம்பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகளைப்பணிந்து நாணெய்தி நிற்கின்றனை. அதனால், அன்னைம் புரியாது விடுப்போமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளவும், எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் அதனைச் செய்யாதொழித்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். வியாதமுனிவன் தான்கூறிய பொய்மைக்குற்ற மகலும்படிசெய்த வழிபாட்டைக்கண்டு சாந்தமுகமளித்து அங்கெழுந்தருளினர். எ - று.

முக்கட்பி ரானை யெதிர்கொண்டு மோன முனிவோர்மு ழங்கு மழல்
நெக்குற்றி ழைந்த மெழுகிற்கு ழைந்து விழிநீர்த தும்ப வுருகித் [வாய்
திக்குற்றெ ழுந்து தமதெல்லை சென்று சிவபூச னைக்கு ரியரா
யொக்கத்தெ ளிந்து கயிலைப்பி ரானை யடிபேணி யின்ன முறைவார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை யெதிர்கொண்டு பணிந்து மௌனநிலையிலுள்ள முனிவர்கள், ஒலிக்கின்ற தீயிடையே தளர்ந்துருகிய மெழுகுபோலக்கசிந்து கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சிந்த மனமுருகி, திக்குகடோறு நோக்கித் தமது இருக்கையை யெய்தி, சிவபெருமானைப் பூசித்தற்குரியராய் ஒருசேர மனந்தெளிந்து திருக்கைலாயநாதனாகிய சிவபெருமானைத் திருவடி வணங்கி இன்றுகாறும் வசிப்பார்கள். எ - று. (௩௩)

செந்தாம ரைக்க ணெடுமாலு மெந்தை சிவனைப்ப ணிந்த திறனு
னந்தாது பெற்ற நிதியோடு முந்தை நனிநாடு வந்து புகுதச்
சிந்தாகு லத்தி னிலைகூ ரவியாத முநிவன்சி றந்த செயலாற்
சந்தாப மற்று மணிகங்கை மூழ்கி யொருகாசி நின்று தணவான்.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்போன்ற விழிகளையுடைய திருமாலும் எந்தையாகிய சிவபெருமானை வணங்கிய காரணத்தினால், குறையாமற்பெற்ற நவநிதிகளோடு, பழமையாகிய அழகிய நல்ல வைகுந்தபதவியை வந்தடைய, மனவருத்தத்தின் றன்மையதிகரிக்க, வியாதமுனிவனது சிறந்த செய்கையால் சந்தாபநீங்கி மணிகங்கை தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒப்பற்ற காசிப்பதியினின்று நீங்காதவனாயினன். எ - று. (௩௪)

மனமாலி ழைத்து வருபுன்மை தீர மடமங்கை பங்க னவனைப்
புனைகோயி லுய்த்து வழிபாடு செய்து புதுஞான மெய்தி யருள்கூர்
கனைவார்க ழற்கண் விழிவைத்தி ரந்து கனிதந்த சிந்தை யனுமாய்
வினைபோயொ ளிப்ப நெறிநின்று வேத முறையால்வி ளங்கி னனரோ.

(இ - ள்.) மனதில் மயக்கமெய்தி வந்த இழிதகைமை நீங்கும்படி, இளமைதங்கிய பார்ப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானை, அழகிய திருக்கோயிலிலெழுந்தருளச்செய்து வழிபாடியற்றிப் புதிய சிவஞானமடைந்து, கருணைமிகுந்த சத்திக்கின்ற நெடிய வீரகண்டாமணி தரித்த திருவடிகளில் கண்களைப் பொருத்தி யாசித்து, கனிந்த மனமுடையவனாய், தீவினையானது தன்னைவிட்டு விலக, நன்னெறியிலிருந்து வேதமுறையாகிய வைதிகநெறியோடு விளங்கினன். எ - று.

கலிவிருத்தம்.

மரபி னோங்கும் வசிட்ட னும் வாளெயிற்
றரவ வார்சடை யண்ணலை யர்ச்சியாப்
பரவு கற்பி னருந்ததி பன்மணி
விரவு பூணு று வெம்முலை மேயினான்.

(இ - ள்.) மரபினாலுயர்ந்த வசிட்டமுனிவனும், ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானைப்பூசித்து; துதிக்கத்தக்க கற்பினையுடைய அருந்ததியின், பலரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணமணிந்த வலிய தனங்களைப் பொருந்தினான். எ - று. (௩௬)

தெய்வ கோக்குலத் தேனுவும் பெற்றனன்
மெய்கொள் வேத மனைத்தும் விளங்கினன்
பொய்யில் கேள்வியர் போற்றப் பொலிந்தனன்
றுய்ய நூனெறி யாவையுந் தோய்ந்தனன்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய பசுக்குலத்துயர்ந்த காமதேனுவையுமடைந்தனன். உண்மையாகிய வேதங்களிலெல்லாம் விளக்கமெய்தினன். பொய்மையில்லாதநூற் கேள்வியையுடையோர் துதிக்கப் பிரகாசித்தனன். புனிதமாகிய நூற்றுறைகளிலெல்லாம் படிந்தனன். எ - று. (௧௭)

ஈத லாம லிவன்றனிக் கோத்திரத்
தாதி நாள்வந் தவதரித் தெம்பணி
சோதி நாயகன் பூசை தொடும்பரன்
பாத லந்தொழ நின்றப ராசரன்.

(இ - ள்.) இதுவேயல்லாமல் இவனது ஒப்பற்ற கோத்திரத்தில் ஆதிகாலத்தில் வந்துதோன்றி, என்புமாலையணிந்த சோதிசொரூபராகிய சிவபெருமான் பூசைத்தொடக்கு நீங்காதவனாகிப் பாதலலோகமும் பணியும்படியிருந்த பராசரமுனிவன். எ - று. (௧௮)

கனித்த சிந்தைக னன்மெழு காமெனத்
தனித்தி ருந்தரன் றாமரைத் தாளிணை
பனித்த நாண்மல ரற்பர சுற்றனன்
முனிக்கு லத்தரின் மாதவ முற்றினன்.

(இ - ள்.) கனிவுற்ற மனமானது தீயிலிட்டமெழுகுபோலுருகி யொப்பற்று விளங்கி, சிவபெருமானது செந்தாமரை மலர்போன்ற உபயபாதங்களைக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களானர்ச்சித்துப் பூசித்தனன், முனிக்கூட்டத்தவரி லெல்லாம் சிறந்த தவத்தைச்செய்து முடித்தனன். எ - று. (௧௯)

இன்ன காலத் திவன்றிரு முன்னரி
னன்ன வன்றனை யீன்றவ ணங்கனன்
முன்னி கிற்றலு நோக்கினன் முத்தருக்
கன்னி மென்கமு கக்களத் தாளையே.

(இ - ள.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில் இவனுக்குமுன்னே, தன்னைப்புதல்வனாகப்பெற்ற தெய்வப்பெண்ணை யொத்த தாயானவள் எண்ணங்கொண்டு நிற்கவும், அவளுடைய முத்துகள் நீங்காத இளமைவாய்ந்த மெல்லிய பாக்குமரத்தை யொத்த கழுத்தினுடையைப் பார்த்தனன். எ - று. (௨௦)

களத்தி னுடை கதுவுற நோக்கலு
முளத்தொ டுந்துனுக் குற்றுயிர்ப் போங்கினன்
றளைத்த வெந்துயர்க் கோர்தலை யாயினன்
விளைத்த கவ்வை விளைவய லாயினன்.

(இ - ள்.) கழுத்தைப் போர்வையைக் காணவும், மனமுந்துணுக்கெய்திப் பெருமூச்ச மிகுதியாக விருந்தான். தன்னைப்பிணித்த கொடுந்துன்பத்திற்கு ஒரு பற்றுக்கோடாயினன். உண்டாகிய இடர்ப்பாடென்னும் பயிருக்கு ஒரு விளைகழனியாயினன். எ - று. (௨௧)

ஈன்ற தாதையி றந்ததெவ் வாறெனத்
தோன்று தாயர்த் தொழுதுவி னாயினு
னான்ற சிந்தைய ளன்பின ழுகணீர்
நான்ற தன்முகஞ் சாய்த்து நவிற்றுவாள்.

(இ - ள்.) தன்முன்னே நின்ற தாயைப்பணிந்து; என்னைப்பெற்ற தந்தை எந்தவகையாக இறந்ததென்று கேட்டான். அவ்வினாவினால் அதிகரித்த சிந்தையுடைய அம்மாது அன்புடன் அழுகின்ற கண்ணீர் சிந்துகின்ற தனது முகத்தைச்சாய்த்து மகனோடு சொல்லுவாள். எ - று. (௪௨)

மைந்தனே நின்னை யீன்றருண் மாதவத்
தந்தை யாவி தறுகட் பிறையெயிற
றுந்த ரக்க னொருவனுண் டானென
வெந்த சிந்தைய ளாகி விளம்பினான்.

(இ - ள்.) மகனே! உன்னைப்பெற்றருளிய பெருந்தவத்தையுடைய பிதாவின் உயிரை, அஞ்சாமையையும் பிறைச்சந்திரன் போன்ற பல்லையுமுடைய அசுரனொருவன் பருகினானென்று, வெதும்பிய மனமுடையவளாகி அவன் தாய் சொல்லி வெளியிட்டனள். எ - று. (௪௩)

அனைய ளன்னது கூறலு மங்கிலே
வனைகொ டிச்சடை மாதவ மைந்தனு
நினையு நெஞ்சொடு நின்றயர்ந் தானமோ
வினைய மேதிதற் கென்றக மிம்மினான்.

(இ - ள்) அவள் அத்தகைய சொல்லைக்கூறவும், அச்சமயத்தில், கட்டிய கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய பெருந்தவஞ்செய்த புதல்வனாகிய பராசரன் (யாதுசெய்வலென்று) எண்ணிய மனதோடு நின்று வருந்தினான். இதற்குத் தீர்வுயாதென்று கருதி மனம்புழுங்கினான். எ - று. (௪௪)

கொற்ற வாட்கைய ரக்கர் குலங்கெடப்
பெற்ற தாதை வெளிபெறப் பெய்வளை
யுற்ற பாக னருச்சனை யோம்பினான்
மற்று ணர்ந்தறி யாத்தனி மைந்தனே.

(இ - ள்.) வெற்றிவாய்ந்த வாட்படைதாங்கிய கையையுடைய இராக்கதர் குலமானது அழியவும், தன்னைப்பெற்ற தந்தை வெளிபெறவும், அடுக்கியவளையலையணிந்த பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானை, வேறொன்றுங் கற்றறியாத புதல்வனாகிய பராசரமுனிவன் பக்தியோடு அர்ச்சனை புரிந்தனன். எ - று.

பன்னு வேதப் பராசர மாமுனி
பொன்னின் வார்சடை யோனடி பூசியாத்
தன்னை யோர்ந்தத் தலைவனை நோக்கினான்
என்னை யாளுடை நாயக னெய்தினான்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற வேதத்தையுணர்ந்த பெருமைதங்கிய பராசரமுனிவன் [illegible]போலும் நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடியினையர்ச்சனைசெய்து தன்னையுணர்ந்து அத்தலைவனாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்த

னன். அன்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் அப்பொழுது அவனுக்குக் காக்ஷி தந்து ஆங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (௪௭)

கண்டு கண்களி கூர்ந்தனன் கைமுகிழ்
கொண்ட சென்னிய னுள்ளங் குழைந்தன
பண்ட ரப்பதம் பாடிநின் றாடினு
னண்டர் நாயக னுள்ளநெக் கானரோ.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தரிசித்து, பராசரமுனிவன் கண்களில் ஆநந்த மிகுந்தனன். கையைக்கூப்பி யமைத்த சிரமுடையவனுகி மனமுருகினன். பண்ணொலிமுழங்கச் சிவதுதியாகிய பதங்களைப்பாடி நின்று ஆனந்தக்கூத்தாடினன், அதனுல் தேவர்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கனிந்தனர்.

பால நீயெம் பதத்துணை வேண்டிநின்
றாலு மன்பி னருச்சனை செய்தனை
யேல வேண்டிய யாவென் றியம்பலுங்
கால மோர்தறி பிள்ளை கழறுவான்.

(இ - ள்.) சிறுவனே! நீ நம்முடைய உபயபாதங்களை விரும்பி நின்று அதிகரித்தும் பேரன்போடு நம்மையர்ச்சித்தாய். அதனுல் உனக்கு ஆகவேண்டிய காரியங்களெவை? என்று திருவருள் புரியவும், தனக்குற்ற நற்காலத்தை யுணர்ந்தறிந்த பராசரமுனிவன் கூறுவான். எ - று. (௪௮)

எந்தை யென்னை யருந்தவத் தீன்றரு
டந்தை யாவி கழற்கணி சாசரன்
சிந்தி யுண்டன னுங்கவன் றீக்குலம்
வெந்து வீழ விழித்திட வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேனை யருந்தவத்தாற் பெற்றருளிய தந்தையினுயிரை, இப்போதும் விழிகளையுடைய அரக்கன் அழித்தருந்தினுன். ஆதலால் அவனுடைய கொடிய இராக்கதகுலம் வெந்துவிழும்படி விழியால் நோக்க விரும்பினேன். எ - று. (௪௯)

எய்து மாதவத் தாலெனை யீன்றருள்
செய்த தந்தை திரும்ப விரும்பினேன்
பெய்த வால்வளைப் பேதைக் கிடந்தரு
மைய னேயி தளிதருள் செயகென.

(இ - ள்.) பொருந்திய சிறந்த தவச்செயலால், அடியேனைப் புதல்வனுகப் பெற்றருளிய தந்தை மீண்டும் வருதற்கு விரும்பினேன். அடுக்கிய வெள்ளிய வளையலையணிந்த உமாதேவியாருக்கு இடப்பாகந் தந்தருளிய சிவபெருமானே! இவ்வரங்களை இனிதாக அடியேனுக்குத் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க. எ - று. (௫௦)

மூண்ட வெஞ்சினத் தன்னவர் முற்றுற
மாளுண்டி றக்கு மரபுவ ழங்கினுன்
கண்ட குந்தனித் தந்தையைக் கண்ணுதன்
மீண்டெ திர்ந்துற [illegible] டுத்தனன்.

(இ - ள்.) மேற்கொண்டெழுந்த கடுங்கோபத்தினால் அவ்வரக்கர்கள் குலமுழுவதும் இறந்துபடும் மார்க்கத்தை யநுக்கிரகித்தனர். காணத்தக்க ஒப்பற்ற பிதாவைத் திரும்பவும் நேரே வரும்படி, சிவபெருமான் அப்பராசரமுனிவனுக்கு முன்னே விடுத்தனர். எ - று. (௬௧)

ஈச னின்னவ ரங்கொடுத் தேகினா
னாச றுங்கயி லைக்கிரி யண்மினான்
பூச னைக்குரித் தாயபு தல்வனு
மாச றுத்துள மம்மரொ ழிந்தனன்

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இத்தகைய வரத்தைப் பராசரமுனிவனுக்குக் கொடுத்து, குற்றமற்ற கைலாயகிரிக்குச் சென்று எழுந்தருளினர். சிவபூசைக் குரித்தாகிய பாராசரமுனிவனும் மனமாசறுத்துத் தனக்குற்ற மயக்கமகன்றனன்.

தாதை யைத்தொடித் தாயைத் தனித்துணைப்
பாதம் வீழ்ந்து பணிந்தனன் பன்முறை
யேதில் சிந்தை யவனுமெ டுத்தெடுத்
தாத ரத்தி னணைத்துயிர்த் தானரோ.

(இ - ள்.) தந்தையையும் வளையலணிந்த தாயையும் ஒப்பற்ற உபயபாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். குற்றமில்லாத மனமுடைய அவன் தந்தையும் பராசரனை யெடுத்தெடுத்து ஆசையோடணைத்து உச்சிமோந்தனன். எ - று.

வாள ரக்கர்ம றக்குல முற்றவு
மூளெ ரித்தலை வீழ்ந்துமு டிந்துறக்
கோளெ ரித்தலை மந்திரங் கோட்டினான்
றாளெ ழுந்தத ரக்கரத தொல்குலம்.

(இ - ள். வாட்படையேந்திய இராக்கதரது குலமுழுவதும், அதிகரித்த தீவில் வீழ்ந்திறக்கும்படி வலிதங்கிய தீத்தலை மந்திரத்தைச் செலுத்தினான். அதனால் அவ்வுரக்கருடைய பழமையாகிய குலம் தூளிபட்டழிந்தது. எ - று.

தாம வேற்கைய ரக்கர் தனிக்குல
மோம வெந்தழல் புக்கொழிந் தார்திற
றாம மண்டம னைத்தையுஞ் சூழ்ந்றுபோ
யேம மால்வரைச் சுற்றுமெ ழுந்ததே.

(இ - ள்.) மாலைசூடிய வேலேந்திய கையையுடைய இராக்கதரது ஒப்பற்ற குலத்தினர், வெவ்விய ஓமாக்கினியிற் பிரவேசித்து மாண்டார்கள். அத்தீப்புகையானது அண்டங்களை யெல்லாஞ் சூழ்ந்துசென்று, பெரிய பொன்மலையைச் சுற்றிலும் எழும்பியது. எ - று. (௬௨)

மூது ணர்ந்தவ சிட்டன்மு தலினோ
ரீது ணர்ந்துப ராசரை யெய்தினார்
தீது தீர்த்தனை யிச்செய றீர்க்கென
வாது செய்தவர்க் காறுசெய் தானரோ.

(இ - ள்.) முற்றுமுணர்ந்த வசிஷ்டன் முதலிய முனிவர்கள் இதனையறிந்து பராசரமுனிவனை யடைந்தார்கள். அசுரர்களது துன்பத்தை யகற்றினை. தீப்புகையின் பெருக்குதலையும் நீக்குகவென்று, அப்படிச்சொல்லி வந்தவர்களுக்குப்பராசரன் நல்வழிசெய்தனன். எ - று. (௫௬)

மோன வேத முனிவரர் யாவரு
மான தம்முறை யாச்சிர மம்புகா
ஞான ரூப பராசர னன்கருண்
மானி டத்த னடித்துணை வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) மௌனநிலையையும் வேதவாராய்ச்சியையுமுடைய முனிசிரேஷ்டர்கள் பலருந் தமது வாசஸ்தானங்களாகிய ஆச்சிரமங்களையடைய, ஞானரூபியாகிய பராசரமுனிவன் நன்றாகத் திருவருள் புரியும் உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உபயதிருவடிகளைத் துதிசெய்தனன். எ - று.

மாது பாகனை ருச்சனை யாட்சியே
தீது தீர்ப்ப தஃதல தில்லெனப்
போது போக்கிய ருச்சனை போக்கினான்
சாத னீர்ந்து தலைமைபெற் றானரோ.

(இ - ள்.) பார்ப்பதி பாகனாகிய சிவபெருமானுடைய பூசையின் சிறப்பே தீமைகளை யகற்றுவதாவது அஃதன்றி வேறொன்றுமின்று. என்று துணிந்து, காலத்தைச் செலவிட்டுச் சிவார்ச்சனையை மிகுதியாகச் செய்தனன். அதனால் இறத்தலினின்றும் விலகித் தலைமைத்தன்மை யெய்தினான். எ - று. (௫௮)

கோசி கப்பெரு மாதவக் கோமகன்
பூசை யிற்சிவ பூசையு ரித்தென
வாசை பற்றிய ருச்சனை யாற்றினான்
றேசின் மாதவச் செய்கைதி ருந்தினான்

(இ - ள். கோசிகனென்னுஞ் சிறந்த பெருந்தவமுடைய மன்னவன், அர்ச்சனைசெய்தலிற் சிவார்ச்சனையே யொருவர் செயதற்குரித்தென்று ஆசைகொண்டு சிவார்ச்சனை புரிந்தனன். குற்றமில்லாத பெரிய தவச்செயலில் திருத்தமெய்தினான். எ - று. (௫௯)

ஓது சாபத் துருவுதி ரிந்துமுற்
போத நீங்கிப் புலையரிற் போகிய
தீதொ டுந்திரி சங்குவை மெய்யொடும்
போதி யென்றவர் பொன்னகர்ப் போக்கினான்.

(இ - ள்.) வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லிய சாபமொழியால், தன் வடிவமாறிப் பண்டைய ஞானத்தையிழந்து புலையர் குலத்தினன் போலாகிய குற்றத்தோடுந் திரிசங்குவென்னு மன்னவனை, உடம்போடுஞ் செல்கவென்று அவனைச் சுவர்க்கலோகத்திற்குச் செலுத்தினான். எ - று. (௬௦)

தரும மாதவ ரொழுவதிற் றானுமற்
றொருவ னாகி யுயர்குலத் துற்றனன்
கருணை வானவன் கண்ணுதல் பூசனை
யருமை யாவ ரளவைசொற் றார்களே.

(இ - ள்) தருமசொரூபிகளாகிய பெருந்தவமுடைய சப்தருஷிகளில், தானும் ஒருவனாகி உயர்குலமாகப் பெற்றனன். திருபாமூர்த்தியாகிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் பூசையின் அருமைப்பிரபாவங்களை யெவர்தாம் முற்றுஞ் சொன்னார்கள். எ - று. (௬௧)

கலிநிலைத்துறை.

முழுது ணர்ந்தறி புலிப்பதத் தொருதனி முனிவ
னெழுகு மன்பொடு மரனடி யருச்சனை யோம்பி
யெழுது சித்திர மொத்திருந் தெம்பிரா னடிக்கும்
பழுதி றாண்டவந் தில்லையி லனுதினம் பணிவான்.

(இ - ள்.) கலைஞானங்களை யெல்லாங் கற்றறிந்த புலிக்காலையுடைய ஒப்பற்ற மழமுனிவர் அதிகரித்த அன்புடனே சிவனடிப்பூசையைக் காத்து, சுவர்த்தலத்தில் வரைந்த சித்திரப்பதுமைபோல அசைவற்றிருந்து எமது சிவபெருமான் திருநடம்புரியுங் குற்றமில்லாத அநவரத தாண்டவத்தைத் தில்லைப்பதியிற் சதாகாலமும் வணங்குகின்றார். எ - று. (௬௨)

இறப்பு றாவரம் பெற்றன னிருந்தன னின்னு
மறத்தி றத்துப மன்னியற் பெற்றினி தளித்தான்
றிறத்தி னோங்கிய மாதவச் செய்கையுட் சிவன்றா
ளுறக்கி டைப்பது பூசையி னன்றிமற் றுளதோ.

(இ - ள்.) இறவாதவரத்தை யடைந்து இன்றையவரையில் விளங்குகின்றனர். தருமநெறியையுடைய உபமந்யுமுனிவரை இனிதாகப் புதல்வராகப் பெற்றளித்தனர். வல்லமையோடுயர்ந்த பெருந்தவச்செயலில், சிவபெருமான் திருவடியை அடையப்பெறுவது பூசாபலத்தாலன்றிமற்றொன்றுளுண்டாகுமோ?

அனைய னீன்றுவந் தருளுப மன்னிய னுவற்குத்
தநய னாகிமென் றளர்நடை பயின்றிடுந் தலைநா
ளினைய சிக்கெனப் பாலினைந் தழுதலு மீன்ற
மனையின் மாட்சியள் வருந்தினண் மகன்முக நோக்கி

(இ - ள்.) அப்புலிப்பதமுனிவர் சந்தோஷித்து ஈன்றருளிய உபமந்யுமுனிவர், அவருக்குப் புத்திரராகி மெல்லிய தளர்நடைபயிலும் ஆதிநாளில், வருந்துகின்ற பசிக்காகப் பாலைப்பருக நினைத்து புலம்பவும், அவ்வுபமந்யுவைப்பெற்ற மனைமாட்சியிற்சிறந்த தாயானவள், தன்புத்திரன முகத்தைப்பார்த்து மனம் வருந்தினான். எ - று. (௬௪)

குழவி பாற்கென வருந்தலும் பச்சைநெற் குறுகா
விழையு மீக்களைந் தரியெடுத் தீர்ம்புன லிட்டுக்
குழைம லர்க்கையா லுலக்கையா லிடிபடக் குமைத்தாள்
விழைபு னற்கரந் தளித்தலு நுகர்ந்திலன் வெறுத்தான்.

(இ - று.) குழந்தை பாலுக்காக அழவும், பச்சைநெல்லைக் குறுகியெடுத்து உமியையகற்றி விரும்பத்தக்க அரிசியைக்கொண்டு குளிர்ந்தநீரை யதிற்பெய்து, மென்மைத் தன்மையுடைய தாமரைமலர்போன்ற தனதுகையில் உலக்கை கொண்டு இடிபடும்படி (மாவரம்படி) குத்தினாள். அம்மாவினை நீரோடுகரைத்துப் பருகக்கொடுக்கவும் உபமந்யுமுனிவர் பருகாமல் அதனைத்தள்ளினர். எ-று.

நின்றி ரங்கின னழுதன னவனிலை நோக்கிக்
கன்று சிந்தையி னெடுத்தெடுத் தணைத்தனள் கவல்வா
ளொன்று மாவதி லாமையி னுருத்தன ளுரைத்தா
ளின்று நீயழு தென்கொலென் றினையன வியம்பும்.

(இ - ள்.) அந்நிலையே நின்று மனம்வருந்தி அழுதனர். அப்புதல்வன் நிலைமையைக்கண்டு வருந்திய மனத்தோடு குழந்தையை எடுத்தெடுத்தணைத்துக் கொண்டு மனம்வருந்துபவளாய், செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லாமையால் கோபமெய்தி மகனைநோக்கிச் சொல்லுகின்றாள். மகனே! இப்பொழுது நீயழுது என்னவாகுமென்று இப்படி மேலுஞ்சொல்லுகின்றாள். எ - று. (சுசு)

பாசொ ளிக்கொடி யிடம்படர் பவளமால் வரையின்
பூச னைக்குரி யார்க்கலா னல்வளம் புகுமே
காய்சி னத்தினின் றழுதனை யென்செயக் கடவேன்
மாசின் மைந்தநீ யழேலெனக் கட்புனன் மறித்தாள்.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்திய உமாதேவியாகிய மரதகக்கொடி இடப்புறம் படர்ந்த சிவபெருமானாகிய பவளமலையின் அர்ச்சனையைச்செய்ய வல்லவர்களுக் கல்லாமல் நல்வளங்கள் உண்டாகுமோ? குற்றமில்லாத மகனே! மிக்ககோபத்தோடு நின்றழுகின்றனை. இதற்குயான் யாதுசெய்யக் கடவேன்? நீயழாதே யென்று கண்ணீரை மாற்றினாள். எ - று. (சுஎ)

அருந்த வத்தனி யோகிய ரளப்பதற் கரிதாய்
விரிந்த பூதமோ ரைந்திலும் புலப்படான் விரவிப
பொருந்தி நின்றவ னருச்சனை போற்றினர்க் கல்லாற்
பெருஞ்சி றப்பொடு நினைத்தவை கிடைக்குமோ பிள்ளாய்.

(இ - ள்.) குழந்தையே! அருந்தவம்புரிந்த ஒப்பற்ற யோகிகளாலும் அளவிடுதற்கரிதாய், விரிந்த ஐம்பெரும் பூதங்களிலும் புலப்படாமற் கலந்து, பொருந்தி விளங்குஞ் சிவபெருமானுடைய அர்ச்சனையைப் பாதுகாத்தவர்களுக்கல்லாமல் ஏனையோருக்கு விரும்பிய பொருள்கள் பெருஞ்சிறப்புடன் உண்டாகப் பெறுமோ. எ - று. (சுஅ)

என்றெ டுத்தெடுத் தருச்சனைக் குரிமைசொற் றிசைத்தா
டன்று ணைச்செவி தாழ்த்தவை சிறுவனுந் தரித்தா
னன்று ருத்திர மாமணி பூதிகொண் டணிந்தான்
றொன்று தொட்டெழு மஞ்செழுத் துளத்தொடுந் தொனித்தான்.

(இ - ள்.) எனப்பலவா றெடுத்துச் சிவார்ச்சனையின் உரிமைச்சொற்களைக் கூறினாள். உபமந்யுவும் தன்னிருசெவிகளைச் சாய்த்து மனதிற்கொண்டனர். அப்பொழுதே சிறந்த உருத்திராக்க மணியையும் திருவெண்ணீற்றையும் எடுத்துத் தரித்தனர். பழமையாக உண்டாகிய பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை மனதில் தியானித்தனர். எ - று. (சுகூ)

சிரித்து முப்புரம் பொடித்தவ னூபுரத் திருத்தா
ளருச்ச னைக்குரித் தாய்வினை தருகுமன் பினனுப்
பரித்த பத்திசேர் புலத்தினை யொருநெறிப் படுத்திப்
புரித்த வார்குழ லிடத்தி னன்பூசனை புரிந்தான்.

(இ - ள்.) புன்னகைசெய்து புரமூன்றையும் பொடிசெய்த சிவபெருமானுடைய நூபுரமணிந்த திருவடிகள் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவாய்க் கருதிவருந்தும் அன்புடையவனாகிப் பக்திபொருந்திய மனதை யொருவழிசெலுத்தி, புரிவுற்ற நெடிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியை யிடப்பாகமாகவுடைய சிவபெருமானைப் பூசித்தனர். எ - று. (௭௦)

இன்ன தன்மையி னீங்கிவ னருச்சனை யியற்ற
வன்ன வூர்திக்கு மரிக்குமற் றறிதென லானோன்
றன்ன ருள்புரிந் திந்திர னுருவொடு சார்ந்து
முன்ன ரெய்தினன் சிறுவனை நோக்குபு மொழியும்.

(இ - ள்.) இந்தவிதத்தன்மையோடு இவ்வுபமந்யு முனிவர் சிவார்ச்சனைபுரிய, அன்னவாகனமுடைய பிரமனுக்குந் திருமாலுக்கும் காண்டற் கரிதென்று சொல்லத்தக்கவராகிய சிவபெருமான் திருவருள்கொண்டு இந்திரன்வடிவேற்றுச் சென்று, சிறுவராகிய உபமந்யு முனிவர்க்கு முன்னரெழுந்தருளி, அவரை நோக்கித் திருவாய் மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. (௭௧)

பால னீயுனக் கெம்பிரா னருச்சனை பயிலுங்
கால மோவிது பருவமன் றெனச்சில கழற
மூல மோர்ந்தறி புதல்வனு மவனெதிர் முனிந்தா
னேனு மன்பறச் சபிப்பனென் றெழுதலு மிறைவன்.

(இ - ள்.) நீயோ சிறுவன், எமது சிவபெருமான் பூசையைச்செய்யுங்காலம் உனக்கு இதுவோ? காலமிதுவன்று, என்று சிலசொற்கள் சொல்ல, மூலத்தை யாய்ந்தறிந்த உபமந்ய முனிவரும் அவ்விந்திர வடிவினனுக்கு நேர்முகமாகக் கோபித்து பொருந்திய அன்பானது நீங்கும்படி சபிப்பேனென்று எழவும், சிவபெருமான். எ - று. (௭௨)

பிள்ளை யீங்கிவ னருச்சனைப் பெருந்திற னோக்கி
யுள்ள மோர்ந்துதன் றிருவரு ளுவந்தன னாகி
வள்ளை வார்குழை யுமையொடு மழவிடைப் பொலிந்தான்
கொள்ளை யன்பொடும் பணிந்தனன் புதல்வனுங் குறுகி.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில், சிறுவனாகிய இவனுடைய அர்ச்சனையின் பெருவலிமையைக்கண்டு திருவுளங்கொண்டு, தமது திருவருள் மிகுந்தவராகி, வள்ளைக்கொடிபோன்ற நீண்டசெவியையுடைய உமாதேவியாரோடு இளமைபொருந்திய இடபவாகனத்தில் விளங்கினர். மிகுதியாகிய அன்புடன் உபமந்யு முனிவரும் இறைவரை நெருங்கி நமஸ்கரித்தனர். எ - று. (௭௩)

கைபு டைத்தனன் கண்கணீர் கலுழ்ந்தனன் களித்து
மெய்பொ டித்தன னாடினன் பாடினன் வியந்தா
னைய நின்னடித் தாமரை காண்பதற் களியேன்
செய்யு மாதவ முளதெனத் திகைத்தனன் சிந்தை

(இ - ள்.) உபமந்யுமுனிவர் சந்தோஷத்தாற் கைகொட்டினர். கண்களில் ஆநந்த பாஷ்பஞ்சிந்தினர். உடல் முழுதும் மயிர்கூச்செறிந்தனர். ஆநந்தக்கூத்தாடினர். மதுரமாகப்பாடினர். அதிசயித்தனர். ஐயனே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளை அடியேன் தரிசிப்பதற்குப் பூர்வத்திற்புரிந்த சிறந்ததவமுள்ளதென்று மனமயங்கினர். எ - று. (௭௪)

ஒருங்கு பூசனை திருந்துப மன்னிய ஞானத்தைப்
பொருந்த நோக்குறு மெம்பிரா னுவகையிற் பொங்கி
வருந்த ருச்சனை புரிதரும் புதல்வநின் மனத்தி
னிருந்த தேதெமக் கியம்புதி யொழிவுறா தென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபூசையில் ஒருசேரத்திரும்பிய உபமந்யுமுனிவர் மனதைத் திருத்தமாகக்கண்டு, சிவபெருமான் சந்தோஷித்து, வருந்துகின்ற சிவார்ச்சனைசெய்யுஞ் சிறுவனே! உன்மனதிற் கருதியதியாது? தவறாமல் எனக்குச் சொல்வாயாகவென வினவினர். எ - று. (௭௫)

வெள்ளை மால்விடை யெம்பிரா னருளினன் வினவிப்
பிள்ளை பாலெனப் பிதற்றலும் பேரொளி பிறங்க
வள்ளை வார்குழை நோக்குபு நகைத்தனன் வரத
னெள்ள ருந்திருப் பாற்கட லமுதொடு மீந்தான்.

(இ - ள்.) வெண்மை நிறந்தங்கிய பெரிய இடபவாகனமுடைய எமது சிவபெருமான் வினவியருளினர். உபமந்யுமுனிவர் பாலென்றுசொல்லவும், பேரொளிவீசிய வள்ளைக்கொடிபோலநீண்ட செவியையுடைய உமாதேவியைத் திருக்கண்ணோக்கி நகைத்தருளினர். அப்பொழுதே சிவபெருமான் இழிவற்ற திருப்பாற்கடலை அமுதத்தோடும் அநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (௭௬)

தன்னை யோர்ந்தறி ஞானமுஞ் சாதலில் வரனும்
பின்னு மாகிய கலைகளு நான்மறைப் பெருக்கும்
பன்னி யோர்ந்துணர் அறிவளித் தகன்றனன் பரமன்
மின்னி னைத்தெறி கயிலையுக் கினிதுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்) தன்னையுணர்ந்தறியும் ஞானமும், இறத்தலற்ற வரமும், கலைஞானங்களும், நான்குவேதங்களின் பெருக்கையும் ஓதியுணர்ந்தறியத்தக்க அறிவையுந் தந்து சிவபெருமான் அந்தர்த்தானமாகி, மின்னலைப்போல ஒளிவீசுந் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து இனிதாக வீற்றிருந்தருளினர். எ - று. (௭௭)

தாம வார்சடைச் சதானந்த னெனுஞ்சிவ யோகி
யேம வெற்பெனும் வில்லியை யினிதுபூ சித்து
நாம மீறுபட் டிறப்புறா நலனொடு நனைசூழ்
காம னைத்தெறு நுதல்விழி யனருளொடுங் களிப்பான்.

(இ - ள்.) மாலைபணிந்த நீண்டசடையையுடைய சதானந்தனென்னுஞ்சிவயோகியானவர், பொன்மலையென்று சொல்லப்படும் வில்லையுடைய சிவபெருமானை இனிதாகவர்ச்சித்து, தம்பெயர் இறுதியெய்தி யழியாத நன்மையோடு, குற்றமிகுந்த மன்மதனையெரித்த திருநெற்றி விழியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளோடு சந்தோஷித் திருக்கின்றனர். எ - று. (௭௮)

ஏழி ரண்டெனு முலகமுங் கணப்பொழு தெய்தி
யாழி யங்கிலத் தவரவ ரியற்கையுந் தறிந்து
தாழி ருஞ்சடை யெம்பிரான் கணுதினஞ் சாற்றுஞ்
சூழு மந்திரத் தியங்குறுந் தன்னிலை தேர்வான்.

(இ - ள்.) பதினான்கென்று சொல்லும் உலகங்களிலும் கணப்பொழுதி னுட் சஞ்சரித்து, கடல்சூழ்ந்த அப்பூமியிலுள்ளாருடைய இயற்கைகளை முழு வது முணர்ந்து, தொங்குகின்ற பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமா னுக்கு நாடோறும் விண்ணப்பிக்கின்ற தன்மையோடு, தியானிக்கும் மந்திரத்தி னால் எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்ற தமது நிலைமையினின்று நீங்காதிருக்கின்றனர்.

கோத மப்பெரும் பெயரினு னருச்சனை கோட்டித்
தீத றுஞ்சிவ விரதநோற் றதனொடுஞ் சிறந்து
பூத லத்தரை யம்முறை நோற்றிடப் புரிந்து
சாத றீர்ந்தன னருச்சனை யொழிந்திலன் சரிப்பான்.

(இ - ள்.) கோதமராகிய பெரும்பெயரையுடைய முனிவர் சிவார்ச்சனை செய்து அதனோடு குற்றமற்ற சிவவிரதங்களை யநுஷ்டித்து மேம்பட்டு, பூலோ கத்திலுள்ளவர்களையும் அவ்வகையே யநுஷ்டிக்கச்செய்து இறத்தலினின்று நீங்கி னர். சிவார்ச்சனை நீங்கிலர். எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றார். எ - று. (அ0)

விரித்த நான்மறைக் குலத்துளோன் மிருகண்டு வென்பான்
புரித்த வார்சடை யரனடி யருச்சனை போற்றிப்
பரித்த நான்மறைக் குருசின்மார்க் கண்டனைப் பயந்தா
னரிக்கு மெட்டருஞ் சத்திய லோகமுற் றடைந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நான்குவேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர் குலத்தி லுதித்த மிருகண்டுவென்பவர், புரிந்துள்ள நீண்டசடையையுடைய சிவபெரு மான் திருவடிப்பூசையைச்செய்து, நான்குவேதங்களையு முணர்ந்த தலைவராகிய மார்க்கண்டேயரைப் புதல்வராகப் பெற்றனர். இறுதியில் திருமாலுக்கும் அடை தற்கரிய சத்தியலோக மெய்திப்பொருந்தினர். எ - று. (அக)

அனைய மைந்தனைப் பயக்கலா லரன்றிரு வருளா
லினைய லோகத்தி னினிதுவீற் றிருந்தன னின்னும்
புனித மாதவத் தலைவிர்கா ளாங்கவன் புனிதத்
தநய னன்னிலை கேண்மெனச் சூதனுஞ் சாற்றும்.

(இ - ள்.) அம்மார்க்கண்டேயரைப் புதல்வராகப்பெற்றமையால், சிவபெரு மான் திருவருளோடு, இத்தகையலோகத்தில் இனிதாக வசித்திருந்தனர். பரி சுத்தமான பெருந்தவஞ்செய்த தலைவர்களே! இன்னும் அம்மிருகண்டு முனிவர் புதல்வரது நல்ல நிலைமையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (அஉ)

வேத முற்றுணர்ந் திசைத்திடு மிருகண்டு வென்பான்
காதன் மைந்தனுக் கருந்தவ மியற்றலுங் கருதி
யாதி நாயக னருமக வளித்தன னவற்குப்
போது மாண்டுமற் றெண்ணிரண் டளவையிற் புரிந்தான்.

(இ - ள்.) வேதமுழுவதையும் உணர்ந்தோதிய மிருகண்டு முனிவர், ஆசை யுடைய புத்திரனுக்காக அருந்தவம் புரியவும், ஆதிநாயகனாகிய சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டு அரியபுதல்வனை யநுக்கிரகித்தனர். அப்புதல்வனுக்கு எய் தும் வயது பதினாறுவரையி லிருக்கச்செய்தனர். எ - று. (அங)

கேட்ட நான்மறை யந்தண னுவகையிற் கிளர்ந்தான்
மீட்டு வந்துயார்க் கண்டனைப் பயந்தனன் விருப்பா
லேட்டி ருங்குழன் மனையொடுங் களித்தன னிருந்தான்
மோட்ட லங்கலாற் கெண்ணிரு டருவமுந் தொக்க.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்ட நால்வேத முணர்ந்த மிருகண்டு முனிவர் சந்தோஷத்தில் மிகுந்தனர். திரும்பிவந்து மார்க்கண்டேய முனிவனைப் புதல்வராகப்பெற்றனர். மலரணிந்த பெரிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடு ஆசையோடு சந்தோஷித்திருந்தார். இதழ்கள் மலர்ந்த மாலையணிந்த மார்க்கண்ட முனிவருக்குப் பதினறுவருடமாயின. எ - று. (அசு)

ஈன்ற தாயருந் தந்தையு மிருந்திருந் திரங்கிக்
கான்ற நெஞ்சொடு மழுதழு தலமரக் காணுத்
தோன்ற னீவிர்மற் றயர்குவ தென்னெனச் சொற்றார்
மூன்று கட்பெருந் தலைவனன் றருளிய மொழியை.

(இ - ள்.) தன்னைப்பெற்ற தாயும் தந்தையும் அடிக்கடி மனமிரங்கிக்கசிந்த மனதோடு அழுதழுது வருந்தக்கண்டு, பெற்றோரே! நீங்கள் மனம் வருந்துவதென்னகாரணமென மார்க்கண்டர் வினவ, திரிநேத்திரங்களையுடைய பெரிய தலைவராகிய சிவபெருமான் அக்காலத்திற் றிருவாய்மலர்ந்த வார்த்தையைத்தெரிவித்தார்கள். எ - று. (அரு)

இன்ன கோதுமை தந்தையென் றிசைத்தன னேற்றித்
துன்னி ருஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவடி துதித்துப்
பன்னு நாண்மலர் பழுதறத் தருச்சனை பயின்று
னன்ன காலையி னந்தக னவற்கெதி ரடைந்தான்.

(இ - ள்.) உங்கள் மனவருத்தம் இத்தகைத்தோவென்றுகூறி, அவர்களைத் தேற்றி, நெருங்கிய பெரிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவடிகளைத் துதிசெய்து, சிவபூசைக்குச்சொல்லிய அன்றலர்ந்த மலர்களைப்பழுதகற்றி அருச்சனை செய்வாராயினர். அப்படி மார்க்கண்டமுனிவர் சிவார்ச்சனைசெய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில், இயமன் அவர்கட்புலனுக்கு நேராகத்தோன்றினன்.

வருதி யென்றெதி ரந்தக னழைத்தலு மதலை
யிருசெ விக்தொளை யேற்றில னுங்கவ னிசைத்தல்
கருதி நாயகற் றெழுதடி யருச்சனை தொகுத்தான்
செருமு கத்தனித் தென்றிசைக் கிழவனுஞ் சீற.

(இ - ள்.) இயமன் அவர்க்கு முன்னே நின்று வருகவென விளிக்கவும், மார்க்கண்டமுனிவர் இயமன் கூறுவதை இருசெவித் தொளைகளாலுங் கேளாதவராகி, வேதநாயகனாகிய சிவபெருமானைப் பணிந்து திருவடிகளைப் பூசித்தலிலிருந்தனர். போர்முகத்தில் ஒப்பற்றவனாகிய தென்றிசைக இறைவனாகிய இயமன் கோபமெய்த. எ - று. (அஎ)

உருதகெ ழுந்தனர் தெழித்தன ருருமெனத் தூதர்
கருத்தி ழந்திலன் பாலகன் கண்ணுதற் பரனைக்
குருத்தி னம்பிறைக் கன்னியோற் றழீஇக்கொடு கிடந்தான்
செருக்கொ டுந்திறற் பாசம்விட் டெறிந்தனன் றீயோன்.

(இ - ள்.) இயமதூதர்கள் கோபித்தெழுந்தார்கள். இடிபோலக் கர்ச்சித்து அதட்டினார்கள். அவற்றால் சிறுவராகிய மார்க்கண்டர் மனமயங்காதவராகி, நெற்றிக்கண்ணையுடைய, புனிற்றிளம்பிறையைச் சிரோமாலையாகவணிந்த மேன்மைதங்கிய சிவபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனால் இறுமாப்புடன் இயமன் வலியபாசத்தை விசிறியெறிந்தனன். எ - று. (௮௮)

எடுத்தெ றிந்திடு பாசமுற் றெதிருறு முன்னங்
கடுத்த கண்டமுஞ் சூலக பாலமும் புலித்தோ
லுடுத்த சைத்திடு நுசுப்புமற் றுமையொரு புறனும்
விடுத்த முக்கணுந் தோன்றநின் றருளினன் விமலன்.

(இ - ள்.) எடுத்துவீசிய பாசக்கயிறானது முழுவதும் நேரே வருவதன்முன்னர், விஷம்பொருந்திய கண்டமும் சூலகபாலங்களும் புலித்தோலாடையையணிந்து விளங்கும் இடையும்,உமாதேவியார் வாமபாகமும், திரிநேத்திரங்களும் பிரகாசிக்கும்படி மலரகிதராகிய சிவபெருமான் காட்சிதந்தருளினர். எ - று.

சீற்ற மீக்கொள வொருதிருத் தாளொடு மறலி
யூற்றெ ழுங்கொழுங் குருதியா றுவட்டெழ வுதைத்தான்
மாற்ற ரும்பத மணிநெடு மருமமுற் றிடலும்
வேற்று ணர்ச்சிபெற் றெழுந்தில னெடுந்தரை வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) கோபமதிகரிக்க, ஒருதிருத்தாளினாலே, அவ்விய மனது ஊற்றெடுக்கின்ற கொழுவிய உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுக்க உதைத்தருளினர். நீக்குதற்கரிய அத்திருவடி, இயமனுடைய மணிமாலைபூண்ட மார்பிற்படவும் அவன் சிறிதும் உணர்வுற்று எழுந்திருக்கமாட்டாமல் நெடிய நிலமிசைவீழ்ந்து விட்டான்.

ஆய காலையி னரனடிக் கீழ்க்கிடந் தரற்றித்
தூய சிந்தனை வெருவொழிந் தடிக்கடி தொழுதான்
பாய வெண்டிரைக் கடுநுகர் பரமனைப் பற்றி
யேய வன்பினோ டெடுத்தெடுத் தேத்துவா னிசைந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், மார்க்கண்டமுனிவர் சிவபெருமான் திருவடி நிழலிற் படிந்து அரற்றி, புனிதமான மனதில் அச்சமின்றி அடிக்கடிவணங்கிக்கொண்டிருந்து, பரவிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய விஷத்தைப் பானஞ்செய்த சிவபெருமானை ஆதரவாகப்பிடித்துப் பொருந்திய அன்புடனே எடுத்தெடுத்துத் துதிசெய்யத் தொடங்கினர். எ - அ. (௯௧)

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா.

தோற்றப் படுபொருளாய்த் தோன்று தனவாகிச்
சாற்றற் கரிதாய்த் தனிநினைவுக் கெட்டாயா
லாற்றப் படாரா யரிமுதலோ ரன்றெடுத்துப்
போற்றப் பெருமான் புரந்தீத்த தெவ்வாறே.

(இ - ள்.) காணப்பட்ட பொருள்களாகியும் எடுத்துச்சொல்லுதற் கரிதாகியும் ஒப்பற்ற மனதுக்கும் எட்டாததாகியு மிருக்கின்றீர். திருமால் முதலானவர்கள் சகிக்கமுடியாதவர்களாய் அக்காலத்தில் தேவரீரை யெடுத்துத் துதிபுரிய எமது பெருமானே! தேவரீர் முப்புரங்களை எரித்தது எப்படியோ? எ - று. ()

எண்ணிறந்த பல்கோடி யண்டங்க ளிங்கிவற்றி
னுண்ணுறைந்த மேரு வுலகமுயி ரத்தனைக்கு
மண்ண றிருவருளே மூலமென்பா ரானுணரு
நுண்ணறிவு முண்டேமற் றெம்மனோர் நோக்குதற்கே.

(இ - ள்.) கணக்கிறந்த பலகோடி யண்டங்களும் இவ்வண்டங்களினுள்ளே நிரம்பிய மகம்மேரு உலகங்கள் உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்குந் தேவரீர் திருவருளே காரணமென்று சொல்லுவார்கள். அதனையறியத்தக்க நுட்பமாகிய புத்தியும் எம்மையொத்தவர்கள் காண்டற்கு உளதாகுமோ? எ - று. (௯௩)

அஞ்செழுத்தா யையைந்து பேதமா யஞ்செழுத்தின்
பிஞ்செழுத்தா யெப்பொறையு மேய பெருமாற்கு
மஞ்சனைய கோலத்தா னுள்ளிட்டார் மற்றையார்
நெஞ்சழுத்தி யீதே நிலையென்ப தெவ்வாறே.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கர ஸ்வரூபமாகியும், (பஞ்சவிம்சதி) இருபத்தைந்து (மூர்த்தி)பேதமாகியும், பஞ்சாக்ஷரங்களின் மூலாதாரமாகியும், எல்லாப்பொறுப்பும் பொருந்திய எமது பெருமானுக்கு மேகத்தையொத்த அழகுடைய திருமால் முதலிய உள்ளிட்டவரும், ஏனையோரும் மனதால் ஊகித்து இதுதான் உண்மை நிலையென்று சொல்லுவது யாங்ஙனம்? எ - று. (௯௪)

மூலமுத லாறிடனு யம்மூ விரண்டினுக்குந்
தாலமுத லைந்தாய் மனனாகி யத்தலத்தின்
மேலணுகி நின்று விரிபூஞ் சததளத்துன்
கோல மெவரறிய நின்றாய் கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) மூலாதாரமுதலிய ஆறுதாரங்களாய், அவ்வாறுதாரத்திற்கு பிருதிவிமுதலாகிய ஐந்தாய், மனமாகி, அத்தலத்திற்குமேலெய்தி நின்று மலர்ந்த அழகிய [சததள] நூறிதழ்த்தாமரை மலரின்மேலுள்ள தேவரீருடைய திருக்கோலத்தையாவர் அறிய வீற்றிருந்தீர்? கொழுமைதங்கிய சுடர்மயமானவனே! எ-று.

ஆலத்தை யாரமுத மாக்கி யரிமுதலோர்
காலத்தை யீந்தா யிதுநாட் கடுஞ்சினத்த
சூலக் கொடுமறலி தோள்சாய்த் தறிவில்லாப்
பாலற்கி ரங்கி யளித்தனையெம் பண்ணவனே.

(இ - ள்) ஆலாலவிஷத்தைப் பொருந்திய அமுதமாக்கிப் புசித்துத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் ஆயுள்காலத்தைத் தந்தருளினீர். இக்காலத்தில் கடுங்கோபமெய்திய சூலாயுதந்தரித்த வலிய இயமனைத் தோள்சாயச்செய்து, அறிவில்லாத பாலனாகிய சிறியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். எமது சிவபெருமானாகிய கடவுளே! எ - று. (௯௬)

என்னப் பலவாய்ப் பிதற்றி யழுதிரங்கிக்
கன்னிக் கொருபா லளித்ததனிக் கண்ணுதலை
முன்னர்ப் பணிந்தான் முடிச்சடில முன்னவனுந்
தன்னெக்க சிந்தை யவற்கருளிச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்.) என்று பலவாறாகத் துதிசெய்து அழுது மனமிரங்கி, கன்னியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒருபாகத்தைத் தந்தருளிய ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னர் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனர். சடைமுடியுடைய சங்கரபகவானும் தமது உருகியதிருவுள்ளத்தை மார்க்கண்டருக்குச் சாற்றியருளுகின்றார். எ - று. (கூஎ)

என்று மிறவாதாண் டெட்டிரட்டி யாயிருத்தி
நின்று நினைந்தவெலா நிற்கே வசமாக
நன்றி மறையு நவையில் கலையனைத்து
மொன்றுநீ யோதா துணரப் பெறுகென்றான்.

(இ - ள்.) மார்க்கண்டேயனே! நீ எக்காலத்திலும் இறவாமல் பதினாறுவயதாகவே யிருக்கக்கடவாய். நீயெண்ணி விரும்பியயாவும் உனக்கே உரித்தாகுக. நன்மைபொருந்திய வேதமும் குற்றமில்லாத கலைஞானங்கள் முதலியயாவும், நீ ஒன்றும் ஓதாமலே அறியப்பெறுகவென்று சிவபெருமான் திருவருள்புரிந்தனன்.

பின்னைப் பலவு மவற்கருளிப் பிள்ளைநிலாச்
சென்னிப் பெருமான் றிருக்கயிலை சென்றடைந்தான்
றன்னைப் பயந்தார் தமக்கீ தெடுத்தியம்பி
யின்னற் கடற்கரைகண் டின்புற்றா னின்னமுமே.

(இ - ள்.) இன்னும் பலவரங்களையும் அம்மார்க்கண்டருக்குப் பிரசாதித்து, இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினர். உடனே மார்க்கண்டர் தம்மையீன்ற தாய்தந்தையர்பாலெய்தி இவ்வரவிசேடத்தை யெடுத்துக்கூறி, துன்பககடலின் கரையைக்கடந்து இப்பொழுதும் இன்பமெய்தி யுள்ளனர். எ - று. (கூகூ)

தேங்குங் குருதிக் கடற்கிடந்த தென்புலத்தோ
னோங்கு துயரமுணர்ந் தும்பர்தொழு தண்மினார்
வீங்குமபுனற்சடையோற் போற்றி வெருவருமற்
றாங்கவனைத் தென்பா லடைய விடுத்தனரால்.

(இ - ள்.) தேங்கிய உதிரக்கடலிற் படிந்து கிடந்து தென்புலத்திறைவனாகிய இயமனது பெருந்துயரத்தைத் தேவர்களறிந்து, பெருகிய கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை நெருங்கிப்பணிந்து துதிசெய்து, அஞ்சியுள்ள அவ்வியமனைப் பண்டுபோலத் தனது தென்றிசையெய்த விடுத்தார்கள். எ - று. (௧௦௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மும்மலங் கடிந்த சூத முனிவரன் முனிவர்க் கெல்லாஞ்
செம்மொழிக் காதை முற்றுந் தெரிவர வுணர்த்திப் பின்னும்
மைம்மலி களத்து விண்ணோன் பூசனை மரபி னோண்மை
யெம்மனோ ரொழியா தின்னுங் கேட்கென விசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) (ஆணவமுதலிய) மும்மலங்களையும் வென்ற முனிசிரேஷ்டராகிய சூதமுனிவர், நைமிசாரணியத்தி லிருந்த எல்லாமுனிவர்களுக்குஞ் செவ்விய சொற்களாலாகிய சிவசரிதையை முற்றுந்தெரிய வுணர்த்தி, இன்னும், கருமைமிக்க கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் பூசாமரபின் மேம்பாடுகளை, நம்மவர்கள் இன்னும் நீங்காமற் கேட்கக்கடவரென்று சொல்வாராயினர். எ - று. (௧௦௧)

மலையமா தவத்துத் தெய்வ மாமுனி வழிநீர்க் கங்கை
யலைபுரண் டிரைக்குஞ் சென்னி யரனடி யருச்சித் தங்க
முலைமெழு கென்ன வன்பி னென்பற வுருகா நின்றுன்
கொலைகொண்முத் தலைவே லன்னோன் வேண்டின கொடுக்கப் பெற் [றுன்.

(இ - ள்.) பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளிய பெருந்தவமுடைய தெய்வீகம் வாய்ந்த சிறந்த அகத்திய முனிவர், பாய்கின்ற நீரையுடைய கங்கையாற்றின் அலைகள் புரண்டொலிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவடியைப் பூசைசெய்து, உலையிலிட்ட மெழுகுபோல அன்பினால என்புகள் நெக்குவிடவும் உடலுருகவும் நின்று, கொலைத்தொழில் பொருந்திய சூலப்படையேந்திய அச் சிவபெருமான் விரும்பிய வரங்களைப் பிரசாதிக்கப் பெற்றனர். எ - று. (௧௦௨)

நெளிதிரைப் பரவை யேழு மோர்கரத் தகவை நிற்குந்
துளியென வேநதி மாந்தி யுமிழ்ந்தனன் றொடர்ந்த வுச்சி
வெளிமுக டணவ நின்ற விந்தியப் பொருப்பை மெல்லென்
றளிர்புரை யங்கை யூன்றி யழுக்கினன் றரணி தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெளிகின்ற அலையையுடைய சத்தசமுத்திரங்களையும் ஒருகையி லிருக்குந் துளிபோலத்தாங்கி உட்கொண்டுமீட்டும் வெளியிட்டனர். [ஆசமனஞ் செய்தனர்] நீண்டகொடுமுடியானது அண்டகடாகந் தோய்கின்ற விந்தமலையை, மெத்தென்ற தளிரையொத்த [அகங்கை] உள்ளங்கையினலூன்றிப் (பாதலம் வரையில்) அழுத்தி நிலமட்டமாக இறக்கினர். எ - று. (௧௦௩)

வெந்திறற் படைவா தாவி வில்வல னென்னும் வெய்ய
செந்தழற் கண்ண ராவி யுதரவெந் தீயிற் செற்றுன்
பைந்தமி ழமுதி யார்க்கு மினிதெனப் பருகச் செய்தான்
முந்தைநான் மறைக ளெல்லா முதுக்குறை வோடுந் தோய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடிய வல்லபமுடைய வாதாவி வில்வலனென்னும் கொடுமை வாய்ந்த சிவந்த தீப்போலுங் கண்களையுடையாரது உயிரை வயிற்றிலுள்ளவெப்ப மாகிய அக்கினியாற் கொன்றனர். பசிய தமிழமிர்தத்தை எல்லோருக்கும் இனி தாகப்பருகும்படி செய்தனர். பழமையாகிய நான்குவேதங்கண் முழுவதையும் பேரறிவோடும் தேர்ந்தனர். எ - று. (௧௦௪)

பன்னிரு தடந்தோ ளெந்தை யருளொடும் பகரா நிற்ப
வுன்னரும் பொருளி னோங்குஞ் சிவாற்பரத் துண்மை தேர்ந்தான்
றொன்னிலத் திறவாத் தன்மை பெற்றனன் றொடுநீர் வேலை
யிந்நிலம் பரவ நின்று னிசைக்கலை முழுது மீந்தான்.

(இ - ள்.) பரந்த பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய எமது தந்தையாகிய முருகக்கடவுள் திருவருள்கூர்ந்து உபதேசிக்க, நினைத்தற்கரிய பொருள்களின் மேம்பட்ட சிவாத்பரத்தின் உண்மை நிலையை யுணர்ந்தனர். பழயபூமியில் இற வாததன்மையை யெய்தினர். தோண்டப்பட்ட நீர்மயமான கடல்சூழ்ந்த இவ் வுலகமானது துதிசெய்ய விளங்கினர். இசைநூல்களை யெல்லாந் தந்தனர்.

பனிபட ரிமய மென்னும் பருப்பதத் தரசர் கோமான்
றனிபடு தவத்தி னீன்ற சரிவளைத் தளிர்க்கை நல்லாள்
குனிசிலை வரையொன் றேந்திப் புரந்தழல் கொளுத்து வோனைக்
கனிபடு கருத்தி னோர்ந்து மெய்த்தவங் கருதி நின்றாள்.

(இ - ள்.) பனிபடர்ந்த இமயமென்னும் மலையின் அரசனுனவன், ஒப்பற்ற தவத்தினாற்பெற்ற, சரிகின்ற வளையலணிந்த மாந்தளிர்போன்ற கையையுடைய உமாதேவியார், ஒருமலையை [மேருவை]வளைத்த வில்லாகத்தாங்கி முப்புரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைக் கனிந்தமனத்தோடு தியானித்து (விவாகஞ் செய்து கொள்ளும்படி) உண்மையாகிய தவச்செயலி லிருந்தனர். எ - று. ()

ஆங்கவ ளிழைத்த நோன்பி னரிதுணர்ந் தவிழ்ந்த கொன்றைத்
தேங்கம ழலங்கற் சென்னி திருவரு ளிரங்கி மற்றைப்
பூங்குழன் மணப்ப தோர்ந்து வடதிசைப் பொருப்பி னெய்த
வோங்கிமண் ணளந்த மாயோன் முதலினோ ரொருங்கு சென்றார்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவ்வுமாபிராட்டியாரியற்றிய தவத்தினருமையைச் சிந்தித்து, மலர்ந்த கொன்றைமலரின் மணம்வீசும் மாலையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்கனிந்து, அப்பொலிவுதங்கிய கூந்தலையுடைய பிராட்டியாரைத் திருமணங்கொள்ளக்கருதி, இமாசலமாகிய வடதிசை மலையையடைந்தபோது, திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண் டுயர்ந்து உலகினை மூவடியாலளந்த திருமால் முதலானோர் ஒன்றுசக்கூடினார்கள். எ - று. (௧௦௭)

சித்தர்கிம் புருடர் நாகர் கின்னரர் சிறப்பி னோங்கு
மெய்த்தவத் தலைவர் யோகர் விஞ்சையர் விருப்பி னீண்டி
யத்தலத் தடையச் சென்ற ராகையா லம்பொன் மேரு
வுத்தரந் தாழ்ந்து தென்பா லுயர்ந்தது விண்ணி னோங்கி.

(இ - ள்.) சித்தர்கள் கிம்புருஷர்கள் நாகர்கள் கின்னரர்கள் சிறப்புற்றுயர்ந்த உண்மைத்தவமுடைய மேலோர்கள் யோகிகள் வித்தியாதரர்கள் விருப்பத்தோடு சேர்ந்து, அவ்விடத்திற் பொருந்தச் சென்றார்கள். ஆனபடியால் அழகிய பொன்மலையாகிய மேருவும் வடக்கே தாழ்ந்து, தென்பக்கலில் ஆகாய நோக்கியுயர்ந்தது. எ - று. (௧௦௮)

ஈதுணர்ந் தமரர் யாரு மெம்பிராற் றிசைப்ப வெம்மான்
மாதலத் தட்டுச் செவ்வ னிறுத்துறு மரபு தேர்ந்து
தீதவித் தரிதி னோற்ற தெய்வமா முனிவர் யாரும்
போதுதி ரென்ன முன்ன மழைத்தனன் கயிலைப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) தேவர்களெல்லாரும் இதனையறிந்து எமது சிவபெருமானுடன் விண்ணப்பஞ்செய்ய, எமது சிவபெருமான் பூமியாகியதட்டினை, சமானமாக நிறுத்தத்தக்க முறைமையை யாலோசித்து, துன்பத்தையகற்றி அரிதாகத்தவஞ் செய்த தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவர்களெல்லாரும் முற்படவாருங்களென்று திருக்கைலாயகிரிக் கடவுளாகிய சிவபெருமான் விளித்தருள. எ - று. (௧௦௯)

பொறியர வணிந்த வேணிப் புண்ணிய னருளச் சென்ற
நெறிசடை முனிவ ரெம்மை நிறைதுலைத் தட்டி னேற்றி
யறிதிற னுணர்ந்த பின்னர்த் திருவுளத் தடைந்த செய்கே
மறிதரு திருக்கை யெந்தா யென்றடி வணங்கி நின்றார்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளையுடைய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருள்புரிதலால், அங்கடைந்த, நெறிதல் பொருந்திய சடையையுடைய முனிவர்கள், அடியேங்களை நிலைத்தராசின் தட்டிலேற்றி யளவறிந்துணர்ந்த பிறகு தேவரீர் திருவுளத்திற் பொருந்திய கட்டளையைச்செய்வோம். மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எந்தையே! என்று திருவடிகளிற் பணிந்து நின்றார்கள். எ - று. (கக0)

எய்துமர முனிவர் யாரு மோர்தனித் தட்டி னேறச்
செய்தனிக் கும்ப யோனி யோர்தனித் தட்டிற் சென்று
லையநீத் தளவை நோக்க வகத்திய னிருந்த தட்டுப்
பைதரு நிலத்திற் றாழ்ந்த துயர்ந்ததப் பரவைத் தட்டு.

(இ - ள்.) அங்கடைந்த சிறந்த முனிவர்களெல்லாரும் தராசின் ஒருதட்டில் தனியேயேற, ஒப்பற்ற கும்பயோனியாகிய அகத்தியமுனிவர் ஒருதட்டில் தனியேயேறினர். அதனால் சந்தேகமின்றி அளவைகாண அகத்தியமுனிவரேறிய தட்டானது பசிய நிலத்தினிடமாக (ப்பாரத்தினால்) இறங்கியது. மற்றப்பரந்த தட்டானது (பாரமின்மையால்) உயர்வாக மேலெழும்பியது. எ - று. (ககக)

மகத்துவத் தலைமை நோக்கி வரிவளை யிடத்துப் பெம்மா
னகத்திய நீபோய்த் தென்பா லடைகென வருளிச செய்யச
செகத்தனி நாத னின்னைத் திருமணக் கோலங் காண்பான்
மிகப்படு விருப்பி னின்றே னென்றனன் றமிழ்க்கு வேந்தன்.

(இ - ள்.) சிற்றுகளமைந்த வளையலையணிந்த பார்வதிதேவியாரை இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், அகத்திய முனிவருடைய மகத்துவத்தலைமையைப்பார்த்து; அகத்தியமுனிவனே! நீசென்று தென்திசை யடைகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, உலகிற்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தலைவரே! தேவரீருடைய திருமணக் காட்சியைத் தரிசிக்கும்படி, அதிகரித்துண்டாகிய விருப்பத்தோடிருக்கின்றேனென்று தமிழரசராகிய அகத்தியமுனிவர் கூறினர். எ - று. ()

வேதவா ரணியத் துன்பா லெய்தியாம் விரைவண் டார்க்குஞ்
சீதவார் குழலி யோடுந் திருமணக் கோலங் காட்டிப்
போதுதும் போதி யென்று ளங்கது போற்றி நின்றான்
மாதிரத் தென்பாற் றிக்கி னெடுமுடி மலயஞ் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) யாம் வேதாரணியத்தில் உன்பாலடைந்து, வண்டுகளொலிசெய்யும் மணந்தங்கிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியோடுந் திருமணக்கோலக் காட்சியை யளித்துவருவோம். செல்லுகவென்றனர். அவ்விடத்தில் அதைத் துதிசெய்துகொண் டிருந்து பெரிய தென்றிசையிலுள்ள நெடுங்கொடுமுடிகளையுடைய பொதியமலையை யடைந்தனர். எ - று. (க[illegible])

சாந்தாறு மலயத் துச்சி யிருந்தனன் றமிழின் செல்வன்
பாந்தளுஞ் சென்னி தாங்கு நெடுநிலப் பரவை முன்னை
ளேந்திய தென்ன முற்றுஞ் சமதலத் திருந்த தெம்மா
னோர்ந்துணர் பூசைத் தன்மை யளவையா ருரைக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) தமிழ்ச்செல்வராகிய அகத்தியமுனிவர் சந்தனமரங்கள்பொருந்திய பொதியமலையி னுச்சியில் வீற்றிருந்தனர். ஆதிசேடன் அழகிய சிரசிற் றாங்கும் பெரிய உலகமாகிய பரப்பு, முற்காலத்தில் தாங்கியிருந்தாற்போல முழுவதும் சமதலமாக விருந்தது. எமது சிவபெருமானைக்கருதி யுணர்ந்து செய்யும் பூசைத்தன்மையின் பெருக்கை எவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (கக௪)

தெள்ளுதெண் டிரைநீர் வைப்பின் முன்னரிற் சென்ற காலம்
வெள்ளிவெண் குடையிற் காக்குங் குபனெனுந் தனிக்கோல் வேந்த
னெள்ளருந் தவத்தி னோங்குந் ததீசியோ டினிது கூரா
வுள்ளநெக் களவ ளாவி நடக்குநா ளொருநா ளன்னோன்.

(இ - ள்.) தெள்ளித்தெளிந்த அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில், முன்னேகழிந்த தொருகாலத்தில், வெண்மைதங்கிய சந்திரவட்டக்குடை நிழலில் உலகினைக்காக்குங் குபனென்னும் ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசன், இகழ்ச்சியற்ற தவத்தினாலுயர்ந்த ததீசிமுனிவரோடு இனிமைமிகுந்து மனங் கசிந்து அளவளாவி நடக்கு நாட்களில் ஒருநாளில். எ - று. (ககரு)

மரபுடைத் தனிக்கோல் வேந்தன் றதீசியை வதன நோக்கிப்
பிரமமோ வரசர் செய்யு மறங்கொலோ பெரிதென் றோதத்
திரணெடுஞ் சடில மோலித் ததீசிபுன் சிரிப்புக் கொண்டா
னரசர்கோ னதனை நோக்கி யையுறுங் கருத்த னானான்.

(இ - ள்.) மரபுவழியே ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசன் ததீசிமுனிவர் முகத்தைப்பார்த்து, பிரமமா அல்லது அரசர்புரியுந் தருமமா பெரியது எனவினவ, திரண்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய ததீசிமுனிவர் புன்னகை புரிந்தனர். அரச சிரேஷ்டனாகிய குபன் அதனைப்பார்த்துச் சந்தேகிக்கும் மனமுடையவனாயினான். எ - று. (ககசு)

சுக்கிரன் மருமான் றெய்வச் சுருதிமுற் றளந்து தோயா
வொக்கநோக் கினைமற் றீதே யதிகமென் றுரைப்ப தல்லா
னக்கனை யென்கொ லென்னு வுருத்தன னம வேந்த
னக்கணந் ததீசி நோக்கிப் பிரமமே யதிக மென்றான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் வழித்தோன்றலே! தெய்வீகம் பொருந்திய வேதமுழுவது மாராய்ந்தறிந்து முழுவதுங்கண்டனை. தருமமே யதிகமென்று சொல்லுவதல்லாமல் புன்னகை புரிந்தாய். யாதுகாரணமென்று அச்சந்தரும் அரசனாகிய குபன் கோபித்தனன். அக்கணத்திலேயே ததீசிமுனிவர் அவனைப்பார்த்துப் பிரமந்தான் அதிகப்பட்டதென்று கூறினர். எ - று. (ககஎ)

ஆங்கது முனிவன் கூறக் கேட்டரு ளரச னோங்கி
யோங்குநீ ருலகங் காக்குந் தருமமே பெரிதென் றோத
வோங்கிருந் தவத்த நீசியு ரைத்தன னரசன் யார்பின்
[illegible]கின் றெழுந்த சீற்ற மிக்கனன் வேந்தர் வேந்தன்.

(இ - ு.) அப்படி, ததீசிமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட மன்னவன், உயர்ந்த நீர்க்கடல்சூழ்ந்த உலகினை மேம்பட்டுக் காக்குந்தருமமே பெரிதென்றுகூற, *அதிகரித்த பெருந்தவத்தையுடைய ததீசிமுனிவர் அரசனாகிய குபன்மார்பில் உதைத்தனர். இராசராசனாகிய குபன் அதனால் மேம்பட்டெழுந்த கோபமதிகரித்தனன். எ - று. (௧௧௮)

வண்டுழா யலங்கன் மாயோற் போற்றிய வரத்தாற் பெற்ற
திண்டிறற் றிகிரி யோச்சி முனிவனைச் சிரங்கொய் திட்டான்
கண்டவர் பொறுக்க லாற்றார் கண்கணீர் கலுழ நின்றார்
மண்டுநீர்க் குருதி சோரக் கிடந்தனன் மறையின் செல்வன்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலைத் துதிசெய்த வரவிசேடத்தால் அடைந்திருந்த பெருவல்லபமுடைய சக்கரத்தைச் செலுத்தித் ததீசிமுனிவனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டான். அதனைக்கண்டவர்கள் மனந்தாளாதவராகி விழிகளிற் கண்ணீர்சொரிய நின்றார்கள். வேதச்செல்வராகிய ததீசிமுனிவர் அதிகரித்த உதிரநீர்ப்பெருக் கொழுகக்கிடந்தனர். எ - று. ()

அருமறைக் குலங்க ளெல்லா மழுதழு தரற்றி நின்ற
தருமமென் சழுங்கிச் சோர்ந்து தலைதடு மாறி நின்ற
வுருகின ரிமையோர் கையாற் கண்புடைத் துள்ள நெக்கார்
வெருவின துலக மெல்லாம் பின்னரின் விளைவ தோரார்.

(இ - ன்.) அரியவேதத் தொகுதிகளெல்லாம் அழுதழுதிரங்கி நின்றன. தருமமானது மனம்வருந்திச் சோர்வெய்தித் தலைதடுமாற்றங்கொண்டிருந்தது. தேவர்கள் மனமுருகினர். கையாற் கண்களையடித்துக்கொண்டு மனம்நெக்குவிட்டார்கள். உலகிலுள்ளார் யாவரும் பயமெய்தினார்கள். மேல்விளையுஞ்செயல் இத்தகைத்தென்று உணராதவர்களானார்கள். எ - று. (௧௨௦)

ஈதுணர்ந் தரிதி னெய்திச் சுக்கிர னெடுத்துக் கொண்டான்
சீதநீர்க் குருதி யெல்லாந் தைவரப் புழுதி தேய்த்தான்
மாதுயர்க் களவை யற்றான் மம்மர்நோய் மயக்கங் கொண்டான்
றீதவித் தரிது ஞற்ற சிந்தை திருப்பிக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரன் இதனையறிந்து அங்கெய்தித் ததீசிமுனிவரை அரிதாக எடுத்துக்கொண்டனன். குளிர்ந்த உதிர நீர்ப்பெருக்கை யெல்லாந் துடைத்துப் புழுதியையும் போக்கினன். தான்கொண்ட துன்பத்திற்கு எல்லையில்லாதவனாயினன். கலக்கமாகிய நோயினால் மனமயக்கங்கொண்டனன். தீமையைத் தவிர்த்து அரிதாகத் தவஞ்செய்த மனதைத் திருப்பிக்கொண்டனன். எ - று.

இற்றிடு சிரத்தை யேந்தி யிசைத்தன னிசைக்குங் காலை
யற்றழி வுடம்பு தம்மிற் பொருந்திய தமரர் யாருங்
கற்றைவார் சடையான் பூசைப் பெருமையைக் கருத்துட் கொண்டார்
முற்றவத் ததீசி யென்பா னெழுந்தனன் முனிவு கூர்வான்

(இ - ள்.) ததீசிமுனிவரது வெட்டுப்பட்டுப்பிரிந்த தலையைத்தாங்கிச்சேர்த்தனன். அப்படிச் சேர்க்குங்காலத்தில் அத்தலை பிரிந்தழிந்த உடம்போடு பொருந்தியது. தேவர்களெல்லாரும், தொகுதியாகிய நெடிய சடையையுடை

சிவபெருமான் பூசைச்சிறப்பை மனதிற்கொண்டார்கள். முற்பட்ட தவத்தை யுடைய ததீசிமுனிவ ரென்பவர் உயிர்பெற்றெழுந்து கோபமதிகரிக்கின்றனர்.

அந்நிலை யவனை நோக்கிச் சுக்கிர னருள்வ தானான்
மன்னவ னலங்கற் குல்லை மாயனை மரபிற் போற்றி
மின்னிலைத் திகிரி பெற்றா னங்கது விளித்த துன்னை
யென்னைநீ மதித்த துன்பா லுணர்த்துவ தினமொன் றுண்டால.

(இ - ள்.) அச்சமயத்திற் சுக்கிரன் ததீசியைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான். அரசனாகிய குபன் துளசிமாலைதரித்த திருமாலை வரன்முறையே துதிசெய்து, மின்னுகின்ற நிலைமையையுடைய சக்கிராயுத மெய்தினன். அது உன்னைக் கொன்றது. நீமதித்தது யாது? உன்னிடத்தில் இன்னும் யான் சொல்லவேண்டியது ஒன்றுள்ளது. அஃதியாதென்னில். எ - று. (௧௨௩)

மாயனை வழிபட் டேற்ற திகிரியை மறுப்ப தங்கட்
பாய்விடைப் பரனை லன்றி யாவரப் படையைத் தீர்ப்பார்
சேயொளிக் குடில வேணிச் சென்னியைக் கருத்தி னோரா
வாய்மலர்ப் பழுது நோக்கி யருச்சனை யயர்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலை வழிபாடுசெய்து அவர்பாற் பெற்ற சக்கிரத்தைத் தடுப்பது, அழகிய கண்களையுடைய பாய்ந்துசெல்லும் இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானலன்றி, வேறெவர்தாம் அச்சக்கிராயுதத்தினை விலக்குபவர்? செவ்வொளிவாய்ந்த கட்டிய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை மனதிற்சிந்தித்து ஆய்ந்த மலர்களைக் குற்றங்கடிந்து எடுத்துச் சிவார்ச்சனை செய்வாயாகவென்றனன். எ - று. (௧௨௪)

அரிமுத லமரர் யாரு மாங்கவ னடிக்கீழ்த் தொண்டு
புதரிலா லெவர்க்கு மெட்டாப் பதவியும் புரந்து நின்றா
ருரியைநீ யவனைப் போற்றி யருச்சனை யுவப்பி னல்லான்
விரிதனிக் கவிகை வேந்தை வெலற்கரி தென்று விட்டான்

(இ - ள்.) திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லாரும், அச்சிவபெருமான் திருவடியின் நிழலில் திருத்தொண்டினைச் செய்ததால் ஒருவருக்கும் எட்டாத உயர் பதவியையும் காத்துநின்றார்கள். உரியவனாகிய நீ அவ்விறைவனைத் துதிசெய்து சந்தோஷப் படுத்தினாலல்லது, பரந்த ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக் குடையையுடைய குபனென்னும் அரசனை வெல்லுதற்கரிதென்று சொல்லிவிடுத்தனன். எ - று

பூசனைக் குரிய வெல்லாம் வரன்முறை போதித் தாங்க
ணீசனைப் பரவ வேண்டு முதுக்குறை யருளி னீந்தான்
மாசறு குணத்தான் வெள்ளி தன்னுழை மருங்கு புக்கா
னேசறு ததீசி யென்பா னருச்சனைக் கியைவ தானான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களையுடைய சுக்கிரன் சிவபூசைக்கு உரித்தாயின வற்றையெல்லாம் வரன்முறையாக உபதேசித்து, அப்பொழுது சிவபெருமானைத் தொழுதற்குரிய பேரறிவையுங் கருணையோடு தந்தனன். ஏசுதலற்ற செயல்களமைந்த ததீசிமுனிவரென்பவர் அவராதாச்சிரமத்திற் கருகெய்திச் சிவார்ச்சனை செய்தற்கு மனமியைந்தனர். எ - று. (௧௨ [illegible]

ஆகமத் துறைவ ழூரம லருமறை மரபு நோக்கி
யேகநா யகனைப் பூசித் திருந்தனன் றதீசி யென்பான்
மாகநாண் மதியஞ் சூடும் வளர்சடைப் பெருமா னுள்ளச்
சேகறு முனிவற் கென்னத் திருவரு ளிரக்கஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிவாகம நெறிதவறாமல் ஆரியவைதிக மரபைக்கருதி, ஏகநாயகனாகிய சிவபெருமானைத் ததீசிமுனிவர் பூசைசெய்து கொண்டிருந்தனர். ஆகாயத்திற்றோன்றும் இளஞ்சந்திரனை யணிந்த பெருகிய சடையையுடைய சிவபெருமான், மனத்தின் வைரமற்ற ததீசிமுனிவர்க்கென்று திருவருட் கனிவுசெய்தருளினர். எ - று. (கஉஎ)

ஆயவ னினைந்த வெல்லாம் புரிந்தன னமரர் கோமாற்
கேயதா னளித்த முன்னை வச்சிரத் தென்பு கொண்டான்
மாயிரு ஞால மெலலாம் போற்றாறு மரபி னின்றான்
போயினன் குபனென் றோது மரசவை யகத்துப் புக்கான்.

(இ - ள்.) அத்ததீசிமுனிவர் கருதியன வற்றையெல்லாம் செய்தருளினர். தேவராசனாகிய இந்திரனுக்குத்தாம் முன்னர்க்கொடுத்த வச்சிரவடிவாகிய முதுகென்பைக் கைக்கொண்டனர். மிகப்பெரிய உலகமுழுவதுந் துதித்தற்குரிய மரபின்மேம் பாட்டிலிருந்தனர். குபனென்று சொல்லும் மன்னவன் சபையினிடத்திற் போய்ச்சேர்ந்தனர். எ - று. (கஉஅ)

கொதித்தெழு வெகுளி வெந்தீக் கொழுந்தெழ வரசன் மார்பின்
மிதித்தனன் மிதித்த லோடு மரசனும் வெகுளி பொங்கித்
ததிப்பெரும் பெயரோன் றன்பாற் சக்கர மோச்சி விட்டா
னுதித்தலை மடங்கி மீண்ட தப்படை நொடிப்பி னுள்ளே.

(இ - ள்.) கொதித்தெழுந்த கொடிய கோபாக்கினிக்கொழுந்து விளங்கியெழ, அரசனாகிய குபன்மார்பில் உதைத்தனர். அப்படி யுதைக்கவும் குபனுங் கோபமிகுந்து, பெரிய ததீசியென்னும் பெயருடைய முனிவர்பேரில் சக்கிராயுதத்தை யோங்கிச்செலுத்தினன். அச்சக்கிராயுதமானது இமைப்பொழுதிற்குள் தன்கூர்மைதங்கிய [தலை] ஈர் வாய் மழுங்கித்திரும்பியது. எ - று. (கஉகூ)

அதுகுறித் தடைய நின்ற வருந்தவத் ததீசி மெல்லென்
புதுமணி முறுவல் பூத்தா னரசனும் புலம்பு கொண்டான்
மதுகைவா ளரசை நோக்கி மாமுனித் தலைவன் வேந்தே
யெதுநினை துறுதி யென்னக் கேட்டியென் றிசைப்ப தானான்,

(இ - ள்.) அருகேயிருந்த அருந்தவம்புரிந்த ததீசிமுனிவர் அச்சக்கிரந் திரும்பியது கருதிமெல்லியமுத்துமாலைபோன்றபுன்னகைசெய்தனர். மன்னனும் அச்சமெய்தினன். வெற்றிதங்கிய வாளேந்திய அரசனைப்பார்த்து பெரியமுனித் தலைவராகிய ததீசியென்பவர், அரசனே! நீயெதனை உறுதியென்று கருதியுள்ளாயென்பது கேட்பாயாக வென்று சொல்லுவாராயினர். எ - று. (கஙய)

தொல்லைநா ளரிதி னோலா வருந்தவந் தொலைய நின்று
குல்லையந் தடந்தோண் மாயன் றிகிரிபெற் றரசு கொண்டா
யொல்லையி லவன்ற னாழி முனைமடிந் தருதல் கண்டாய்
வல்லையேல் வருதி யென்னு மனமறுத் தரசன் போனான்,

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்தில் அரிதாகநோற்று அருந்தவத்திற் பன்னாளிருந்து அழகிய துளசிமாலையணிந்த பரந்த தோளையுடைய திருமால் சக்கிரத்தைப் பெற்று அரசுரிமையைத் தாங்கினை. அத்திருமால் சக்கிரம் அதிவிரைவில் கூர் வாய்மடிந்து சிந்தியதுபார்த்தனை. கூடுமானால் போருக்கு வருவாயாகவென, குபன்மனத்தைத் தடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டனன். எ - று. (௯௧)

பகுத்தநாச் சுடிகைத் துத்திப் பாப்பணை யமலற் போற்றித்
தொகுத்தருந் தவத்தி னின்று ணங்கவ னெளிதிற் றேற்ற
மிகுத்தவெஞ் சினத்தா லந்தத் ததீசியால் விளைந்த வெல்லாம்
வகுத்தெடுத் துரைத்துச் சென்னி மலரடி தடவ வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட நாவையும் உச்சிக்கொண்டையையும் படப்பொறி யையுமுடைய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தி லெழுந்தருளிய திருமாலைத்துதி செய்து, அரியதவச்செயலிற் சேர்ந்துநின்றனன். அதனால் அத்திருமால் இலே சாகக் காட்சிதந்தருள, அதிகரித்த கொடுங்கோபத்தால் அந்தத் ததீசிமுனிவரால் விளைந்த சங்கடங்களையெல்லாம் பிரித்தெடுத்துச்சொல்லி, தாமரை மலர்போன்ற திருவடியிற் பொருந்த நமஸ்கரித்தனன். எ - று. (௯௨)

அன்னது கருத்துட் கொண்டான் றுழாய்முடி யலங்கன் மாயோன்
செந்நெறி தவத்தி னேய்குந் ததீசியாச் சிரமனு சென்று
னந்நெறி யளவ ளாவித் தம்மிலோ ரன்புட் கொண்டார்
நெய்ந்நிலை திகிரி மாயோ னினையன நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) துளசிமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமால் அக்குபன் கூறியதை மனதிற்கொண்டு, செம்மை நெறியாகிய தவச்செயலில் மேம்பட்ட ததீசிமுனிவர் ஆச்சிரமமெய்தி, அவ்வழியில் அவரோடு அளவளாவி, தங்களிருவ ரில் ஒருவிசுவாசத்தை யுட்கொண்டவர்களாயினர். நெய்பூசிய சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் இப்படிப்பட்டசொற்களைச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௯௩)

தண்ணளிக் கவிகைச் செங்கோற் குபனெடுஞ் சலந்தீர்ந் தின்னே
கண்மய மருளி வேந்த ரறநெறிக் கருமந் தானே
யுண்மையென் றுரைக்க வேண்டு மீதெனக் குதவ லென்றான்
பண்மரு சுரும்ப ரூதும் படலையம் பசுந்து ழாயோன்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையுடைய வெண்கொற்றக் குடைதாங்கிய செங் கோல்செலுத்துங் குபனெனும் அரசனேடும் இப்பொழுதே கோபந்தணிந்து கண்பார்த்தருளி, அரசருடைய தருமமார்க்கமாகிய செயலே யுண்மைப்பொரு ளென்று உரைக்கவேண்டும். இவ்வரத்தை யெனக்குத் தருகவென்று, பண்ணொலி பொருந்திய வண்டுகள் பண்பாடும்வரிசையாகிய பசிய துளசிமாலைதரித்த திரு மால் வேண்டினர். எ - று. (௯௪)

மெய்ம்மொழி வரம்பி னிற்ப தல்லது வேத நீத்த
பொய்ம்மொழி யெமக்க டாது யாமது புகலோ மென்ன
மைம்மழை யுருவத் தாழி மாயவன் மதிப்பு றும
லெம்மொழி மறுத்தா யென்னு வெழுந்தனன் வெகுளித் தீயான்.

(இ - ள்.) நாம் சத்தியவாக்கி னெல்லையில் இருப்பதல்லது வேதபாகிய மான அசத்தியவாக்கு எமக்குப்பொருந்தா தாகலின் அதனைச் சொல்லமாட்டோ மெனக்கூற, கரியமேகம்போன்ற திருவுருவும் சக்கிராயுதமுந் தாங்கிய திருமால், ததீசிமுனிவரே! நீர் எம்முடைய வார்த்தையைச்சிறிதும் மதிப்பில்லாமல் தடுத்தீ ரென்று கோபாக்கினியோடு எழுந்தனர். எ - று. (௧௬௫)

முந்தைநா ளவன்பா லேவு முனைமடி திகிரி யோச்சித்
தந்தனன் விடுத்த லோடுஞ் சிதைந்தது திகிரிச் சாயை
வெந்தழி மனத்த னாகி வெகுண்டனன் விரைத்து ழாயோ
னந்தரஞ் சிகரச் சென்னி யணவுற நிமிரா நின்றான்.

(இ - ள்.) முன்னாளில் அத்ததீசிமுனிவர்பாற் செலுத்தக்கூர்வாய் மழுங்கிய சக்கிராயுதத்தை விடுத்தனர். அப்படிவிடுப்பவும் அச்சக்கிரத்தின்சாயை சிதை வுற்றது. மணம்பொருந்திய துளசிமாலையணிந்த திருமால் அதுகண்டு கொதித் தழிந்த மனமுடையவராகிக் கோபித்து ஆகாயத்தில் திருமுடியானது கலக்கும் படி உயர்ந்த வடிவமாயினர். எ - று. (௧௬௬)

கார்க்கட லுருவ நீண்டு காட்டலுந் ததீசி யென்பான்
போர்க்கெனக் கறுவு கொண்டா னவ்வுருப் பொருந்தா நின்றான்
றார்ப்பெருந் துளவோன் மாயை யாவையுந் தகுவ செய்தான்
சீர்த்தவத் தலைவ னன்னோன் செய்வன யாவுஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) திருமால் தமது கருங்கடலுருவத்தை பெருகச்செய்து காட்டவும், ததீசிமுனிவர் போர்செய்தற்காகக கோபமெய்தியவராய் அவ்வடிவினைத்தாமும் பொருந்தி நின்றனர். பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் செய்யத்தகுவன வாகிய மாயைகளையெல்லாஞ்செய்தனர். சிறப்புப்பொருந்தியதவசிரேஷ்டராகிய ததீசிமுனிவரும் அத்திருமால் புரியும் மாயைகளையெல்லாம் செய்தனர். எ-று.

அளப்பருஞ் சேனை யீட்டி யாரமர் தொடங்கு மாயோ
னுளத்துறு மளவை நோக்கி யொண்டவத் தலைவ னின்றான்
றளப்பனிக் கமலக் கையாற் றருப்பை யொன்றெடுத்து நீலக்
களக்கறை மிடற்றோன் றெய்வ மந்திரங் கருத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய சேனைகளைச்சேர்த்து, பொருந்திய போர்தொ டங்குகின்ற திருமாலின் மனம்பொருந்திய அளவினை, ஒளிதங்கிய தவத்தலைவ ராகிய ததீசிமுனிவர் பார்த்துக்கொண் டிருந்தனர். பின்னர், இதழ்களையுடைய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலர்போன்ற, தமது கையினால் ஒருதருப்பைப் புல்லை யெடுத்து நீலநிறந்தங்கிய ஆலாலவிஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையசிவபெரு மானுடைய தெய்வீகந்தங்கிய மகாமந்திரத்தை மனதிற் றியானித்தனர். எ - று.

எடுத்தவத் தருப்பை நோக்கி மந்திர மியலபிற் சாற்றி
விடுத்தலும் விரைத்து ழாயோன் சேனையை விழுங்கிக் கொண்ட
தடுத்தன லொருவ னின்றி யோர்தனி யாக நின்றான்
மடற்பெருங் கமல பீடத் தந்தணன் மருங்கு சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) கையிலெடுத்த அத்தருப்பையைநோக்கி முறைப்படி மந்திரஞ் சபித்து விடுப்பவும், அது மணந்தங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் சேனை

முழுவதையும் விழுங்கியுட்கொண்டது. தடைசெய்வோர் ஒருவருமில்லாமல் யாவருமகல, திருமால் ஒருவரே தனியாகநின்றனர். பெரிய மடல்களையுடைய தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமனுக்கு அருகேயெய்தினர். எ - று. (கஙக)

அந்தரத் திமையோர் யாரு மவனொடு மருகு சார்ந்தார்
மந்திரத் தகைமை சான்ற ததீசியை வணக்கம் போக்கிப்
புந்திநெக் குருகி வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர் புரங்க டீத்த
வெந்தையெம் பெருமான் பூசை யளவையா ரியம்பற் பாலார்.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தில் வசிக்குந்தேவர்கள் யாவரும் அத்திருமாலோடு பிரமனருகே சேர்ந்தார்கள். மந்திரத்தகுதிமிகுந்த ததீசிமுனிவரை யடுத்துவணக்கஞ்செலுத்தி மனம்நெக்குவிட்டுருகி, வாழ்த்திப் புகழ்ந்தார்கள். முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய எமதுதந்தையும் எமதுபெருமானுமாகிய சிவபகவான் பூசைச் சிறப்பை எவர்தாம் சொல்லுந்தன்மை யுடையார்? எ - று. (கசo

பச்சொளிப் பருமத் திண்டோ ளெம்படைப் பசுந்து ழாய
வச்சுதன் வெருவி நிற்ப வருந்தவத் தலைவ னோக்கிக்
கொச்சைநீ யொருநாட் டக்கன் வேள்வியிற் கொடிய வீரன்
கைச்சினக் கதைபட் டேங்கிக் கிடவெனக் கனன்று சொன்னான்.

(இ - ள்.) பசிய வொளியைவீசும் பூரித்தவலிய தோள்களையுடையபஞ்சாயுதங்களேந்திய பசியதுளசி மாலையணிந்த திருமால் பயந்துநிற்கவும், அருந்தவத்தலைவராகிய ததீசிமுனிவர்கண்டு [கொச்சை] அறிவிலியாகியநீ ஒருநாள் தக்ஷப்பிரசாபதியின் கொடுமைதங்கிய யாகத்தில் வீரபத்திரக் கடவுள் கையிலேந்திய கோபத்தோடுகூடிய கதாயுதத்தாலடிபட்டு வருந்துகவெனக் கோபித்துச்சபித்தனர்.

நின்னடிக் குரிய ராயோர் நிலவணி குடில வேணி
பொன்னடிக் கயலா மீளா நரகிடைப் புகுத வென்று
னந்நிலைக் கமல பீடத் தந்தண னலங்கன் மாயோன்
றன்னிலை கருதிச் சார்ரா வினையன சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய திருவடிப்பக்தியுடையவர்கள், சந்திரனையணிந்த கட்டிய சடையையுடைய சிவபெருமான் அழகியதிருவடிக்கு அன்னியராய்த்திரும்பாத நரகத்திற் புகக்கடவரென்று சபித்தார். துளவமாலையணிந்த திருமாலின் நிலைமையைச் சிந்தித்து, தாமரை மலர்ப்பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமன் நெருங்கி இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினான். எ - று. (கசஉ)

ஆதியெங் கயிலைப் பெம்மா னடித்துணைக் கன்பு பூண்ட
பூதிசா தனத்தோர் தம்பா லாரமர் புரிய லாமே
யோதிமற் றுணரார் போல வுளற்றினை யுரிமைத் தன்றே
போதியென் றுடன்கொண் டேகி நடந்தனன் கமலப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) ஆதிநாயகனாகிக் கைலாயத்தி லெழுந்தருளிய எமது சிவபெருமான் உபயபாதங்களுக்கு அன்புபூண்ட திருவெண்ணீற்றின் சாதனமுடையோரிடத்தில் பொருந்திய போர்செய்தல் கூடுமோ? நூல்களையோதி, மீண்டும் அறியாரபோலச் செய்தீர் இது தகுதியன்று வருகவென்று தன்னோடு உடன்கொண்டு பிரமதேவன் நடந்துபோயினன். எ - று. (கசங)

தண்ணளிக் கவிகை வேந்தன் குபனெனுந் தாம வேலோ
னண்ணன்மா முனிவற் போற்றி மலரடிக் கபயம் புக்கா
னண்ணரும் புலையேன் செய்த படிறெலா நவைதீர் நோன்பி
னெண்ணருந் தவத்தின் மிக்கோய் பொறுத்தியென் றிரந்து சொல்வான்.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த கருணையோடு கூடிய வெண்கொற்றக்குடையணிந்த குபனென்னும் மாலைசூடிய வேலேந்திய மன்னவன், சிறந்த ததீசிமுனிவரைத் துதிசெய்து தாமரைமலர்போன்ற அவர் திருவடிகளுக்கு அடைக்கலம்புகுந்தான். அடைதற்கரியபுலைமைத்தன்மையுடைய அடியேனியற்றிய குற்றங்களையெல்லாம், குற்றத்தினின்று நீங்கிய நல்லவிரதங்களால் எண்ணுதற்கரிய தவத்தின் மேம்பட்ட முனிவரே! பொறுத்தருள வேண்டுமென்று யாசித்துக் கூறுவான். எ-று.

வேதநூன் மரபிற் றோன்றும் வேதியர் பெரிய ரென்று
வாதிவா னவனே யன்றி யமரரு மறித றேற்றார்
தீதவித் தரிதி னோற்குந் தெய்வமா முனிவன் கேள்வி
மூதுணர் வொழிந்த வாழ்க்கை மனிதரோ மொழியற் பாலார்.

(இ - ள்.) வேதநூன் மரபிலுதித்த அந்தணர்கள் பெரியோர்களென்று சிவபெருமானேயல்லாமல் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள். தீமையைநீக்கி அரிதாகநோற்கும் தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்தமுனிவன், நூற்கேள்வியின் முதிர்ச்சியுணர்வு நீங்கிய சிறுவாழ்க்கையையுடைய மானுடரோ சொல்லத்தக்கவர்கள்.

வெறுப்பொடு சிறியோர் செய்த வெம்மையைத் தண்மை யாக்கிப்
பொறுப்பவர் பெரியோ ரென்ப யான்சில புகல வேண்டா
மறுப்படாக் குழவித் திங்கட் கண்ணிபால் வழிபா டெய்திப்
பெறற்கரு நிலைமை பெற்றாய் நின்னலாற் பெரியர் யாரே,

(இ - ள்.) வெறுப்புடன் சிறியோர்செய்தகொடுமையைநன்மையாக்கிமனம் பொறுப்பவர் பெரியோரென்று சொல்லப்படுவோர்கள். யான் அதுபற்றிச் சிறிது சொல்லவேண்டுவதின்று. களங்கமெய்தாத பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானிடத்தில் வழிபாடுசெய்து அடைதற்கரிய உயர்நிலைமையெய்தினீர். தேவரீரையல்லாமல் பெரியார் யாவருள்ளார்? எ - று. (௧௪௬)

என்றவ னினைய வெல்லா மிரந்திரந் தெடுத்துக் கூறத்
தன்றனித் தவத்து மேலோ னிரங்கினன் றனது சிந்தை
யொன்றுநீ நினைய லைய வெருவலை யெழுதி யென்றான்
மன்றலந் தொடையன் மார்பற் கினையன வகுப்ப தானான்.

(இ - ள்.) என்று அக்குபன் இத்தகைய வார்த்தைகளையெல்லாம் மிகவும் யாசித்து எடுத்துச்சொல்ல, தனது ஒப்பற்ற தவத்தினான் மேம்பட்ட ததீசிமுனிவர் தமது மனமிரங்கினர். ஐயனே! நீவேறொன்றும் நினைக்கவேண்டாம். அஞ்சாதே எழுந்திருவென்றனர். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலையணிந்த மார்பையுடைய குபனுக்கு இன்னும் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௧௪௭)

தனிநுதல் விழித்து மாரற் செகுத்தரு டலைவற் போற்றிக்
கனிதரு சிந்தை யோடு மருச்சுனைக் கடன்க ளாற்றிப்
புனிதமா தவரைப் போற்றி யின்னுயிர் புரத்தி யென்றான்
குனிசிலைத் தடந்தோள் வீர னதுமனக் கொண்டு போனான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணைத்திறந்து மன்மதனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, கனிவுற்ற மனத்துடன் அருச்சனைக்கடன்களைச் செய்து, பரிசுத்தராகிய பெருந்தவசிகளைத் துதித்து இனிய உயிர்களையெல்லாம் காப்பாயாகவெனக் கூறினர். வளைந்த வில்லேந்திய பரந்தோளையுடைய வீரனாகிய குபன் அவ்வார்த்தைகளை மனத்திற் கொண்டு சென்றனன். எ - று. ()

அவ்வழி யானைப் போற்றி யருச்சனை முறையி னாற்றிச்
செவ்வழிக் குரவர்க் கெல்லாஞ் சிந்தனை திருந்த நின்றான்
வெவ்வழிக் கொடுங்கோ னீத்துப் பேறறம் விளையச் செய்தா
னவ்வழிக் கொண்டு வேந்தன் கயிலைசென் றவந்து புக்கான்.

(இ - ள்.) அவ்வகையே சிவபெருமானைத் துதித்து முறைப்படி சிவார்ச்சனைபுரிந்து, செம்மையாகிய வழியிலே முதியோர்க்கெல்லாம் மனங்களிக்க விளங்கினான். வெவ்விய வழியாகிய கொடுங்கோன்மை யகன்று பெரிய தருமமானது பெருகும்படி செய்தனன். அவ்வரசன் இறுதியில் உச்சீவிக்கும் வழியை மேற்கொண்டு திருக்கைலாயகிரியைச் சாதோ த்துப்போய்ச் சேர்ந்தனன். எ - று.

அருந்தவத் ததீசி யென்பா னானடி யருச்சித் துள்ள
மிருந்தைவெந் தழலிற பொன்னென் றருகிநெஞ் சிரங்கி நின்றான்
பெருந்தவத் தலைவர்க் கெல்லாம் பேரறி வுணர்த்தப் பெற்றா
னருந்தவச் சனகா தி யெவரினு நலைமை சான்றான்.

(இ - ள்.) அருந்தவம்புரிந்த ததீசிமுனிவர் சிவபெருமான் திருவடிகளைப் புசித்து மனமாகியகரி வெவ்விய தீயிலிட்ட பொன்போன்றுருகி மனங்கசிந்து விளங்கினர். பெருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களுக்கெல்லாம் பேரறிவு உணர்த்தப் பெற்றனர். அருந்தவமுடைய சநகர்முதலிய வெல்லோரைக்காட்டிலும் தலைமை யடைந்தனர். எ - று. (௧௫௦)

சனகாதியர் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩௨-க்கு திருவிருத்தம் ௩௪௩௦.

முப்பத்து மூன்றாவது

வாணாசுரன் பூசவணச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மங்கை பாகனுக் கருச்சனை வாண்முறை குழீஇக்கொடு வகுத்தோரைப், பொங்கு கங்கையஞ் சடிலபாகம் றனித்தனிய பூசனைப் புரிந்தோரை, யங்க ணுற்றறிந் தனசில வமைத்தன மினியறி விலராகி, யெங்க ளுயகற் கருச்சனை யியற்றினோர் பெற்றன விசைக்கின்றேம்.

(இ - ள்.) பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு அர்ச்சனையை வரன்முறையே கூட்டங்கொண் டியற்றியவர்களையும், கங்கையாறு பெருக்கெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் தனித்தனி பூசைசெய்தவர்களையும் பற்றிக் கேட்டறிந்தனவாகிய சிலசரிதங்களை இதுகாறுஞ்சொன்னோம். அறிவில்லாதவர்களாய், எங்கள் சிவபெருமான் பூசையைச்செய்தோர் பெற்றபேறுகளை இனிச்சொல்லுகின்றோம். எ - று. (௧)

என்று சூதமா முனிவ ரிசைத்தன விருசெவிப் புலன்றேக்கி
நின்று கண்கணீர் கலுழ்ந்தன ரருந்தவர் நெடுமுடி யளக்குற்றார்
மன்று ளாடிபொற் பூசனை விரித்தனை வரன்முறை யினிமேலுஞ்
சென்று தீமையோ ரருச்சனை மொழிகெனச் செப்புறுந் திறநின்றான்.

(இ - ள்.) என்று பெருமைவாய்ந்த சூதரென்னும் முனிசிரேஷ்டர்கூறிய வார்த்தைகள் அரிய தவசிகளாகிய நைமிசாரணிவாசிகள் இருசெவிகளிலுந் தேக்கெடுத்து அசைவற்றிருந்து ஆநந்தக்கண்ணீர் சிந்தினர். நெடிய முடிகளை யசைத்தாகள் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானது அழகியபூசையை வரன்முறையாக இதுகாறுங்கூறியருளினீர். இன்னும், கொடுஞ்செயலுடையோர் (அபுத்தி பூர்வமாகச்) செய்த சிவார்ச்சனைகளையுந்திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனக்கேட்க, சூதமுனிவர் சொல்லுதலுற்றனர். எ - று.

கொழித்த வெண்டிரை நதிபுடை கிடந்திடக் கொடிமதி ளுடுத்தோங்குஞ், செழித்த பல்வள மகததே யத்தொரு திருநக ரவ்வூரிற், பழிப்பி ளன்மறைச் சக்கிராங் கனுக்கொரு பாலக னுளனன்னோன், கழித்த சிந்தையன் றிரிதராட் டிரனெனச் சொலத்தகும் பெயர்பெற்றான்.

(இ - ள்) வெள்ளிய அலைகளைக் கொழிக்கும் நதியானது புடைசூழ, கொடிகள் சட்டிய மதில்சூழ்ந்துயர்ந்த பலவளங்களோடு செழித்த மகததேயத்தில் ஒருசிறந்த நகரமுண்டு. அந்நகரத்திலே பழித்தலில்லாத நான்குவேதங்களையுணர்ந்த சக்கிராங்கனென்பவனுக்கு ஒருபுத்திரனுண்டு அவன் கழித்த மனமுடையவன். திரிதராட்டிரனென்று சொல்லத்தகும் பெயரெய்தினன். எ-று.

கொடுமை யென்பன யாவையு மிழைத்தனன் குலத்தொழில் வரம்பற்றான், வடிநெடுங்குழைப் பொதுமகட் புணர்முலை மயங்குறு மரபோரான், படியி கந்தன நோக்கலன் அறமும் பாவமும் பகுத்தோரான், குடிதுறந்தன னுமைமதுக் குடிப்பவர் குலத்தொடுங் குடிபுக்கான்.

(இ - ள்.) கொடுந்தொழிலென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம் செய்தனன். தனது அந்தணர் குலத்தொழிலின் எல்லையைக்கடந்தான். கூரிய நீண்ட குண்டலமணிந்த [பொதுமாதர்] வேசையர்களிருதனங்களிலும் மயங்குவான் மரபின் மேம்பாடுணரான். தன்னை உலகினர் இழித்துரைத்தலைக்கருதான். புண்ணியபாவங்களைப் பிரித்தறியமாட்டான். அந்தணருடன் குடியிருக்கையை விடுத்தான். நுரையோடுகூடிய கள்ளைக்குடிப்போர் குலத்துடன் குடியிருக்கப் புகுந்தான். எ - று. (௨)

கொன்று தின்றறத் துறைநெறி துறந்தனன் கள்விலைக் குலப்பே
தைத, மன்றலோதியோர் மகட்புணர்ந் தவளொடும் மயங்கின்ன் வரு
நாளின், வென்றி வேந்தனு லியற்றிய நறுமலர் விரிபொழி லவளோடுஞ்,
சென்று பூந்துணர் கொய்தெடுத் திருவரும் புனைந்தனர் செலவுற்றார்.

(இ - ள்.) உயிர்களை வதைத்துப் புசித்து, தருமநெறியினின்று நீங்கினன். கள்விலைபகரும் குலத்துதித்த அழகிய மணம்வீசுங் கூந்தலையுடைய ஒருபெண்ணைக்கூடி அவள் பால் மயங்கிக்கிடக்கும் நாளில், வெற்றிபொருந்திய அரசனால் அமைத்த மணந்தங்கிய பூக்களலர்ந்த சோலையில் அப்பெண்ணோடு புகுந்து பூங்கொத்துக்களைக் கொய்தெடுத்து இருவருஞ் சூடிக்கொண்டு செல்வாராயினர்.

எடுத்து வைகலு நறுமலர் புனைகுவர் காவல ரிதுநோக்கி
யடுத்து நோக்கலுங் காண்கில ராங்கவர்க் கொருபொழு தகப்பட்டார்
பிடித்த சைத்தன ரிறக்கின ரடித்தனர் செய்தனர் பிழையென்று
விடுத்து விட்டனர் பின்னரு மத்தொழில் விடுத்திலர் வினையோரார்.

(இ - ள்.) இப்படியே நாடோறும் மலர்கள் கொய்தெடுத்துச் சூடிக்கொள்வார்கள். நந்தவனக் காவலாளர் இதனையடுத்தடுத்துக் கவனிக்கவுங்கண்டாரிலர். அப்படியிருக்க அவர்கள் கண்ணுக்கு ஒருநாள் அகப்பட்டார்கள். அப்பொழுது அவர்களைப்பிடித்துக் கட்டினார்கள். அடித்தார்கள் தவறுசெய்து விட்டார்களென்று விட்டுவிட்டார்கள். (அவர்களிருவரும் இப்படிக கஷ்டப்பட்டும்) மேலும் அம்மலர்த்திருடுதலை மேல்விளையுஞ் செயலையறியாதவர்கள் விடுத்தாரிலர்.

நறவ ருந்திய மயக்கமீக் கொளவொரு நள்ளிரு ளவணேகி
யிரவு பார்த்தணி மலர்பறித் தணிந்தன ரிருந்தன ரிருட்காலைப்
பெறவ ரும்பெருந் துயில்வரிற் காவலர் பிடிப்பரென் றுளமஞ்சி
யுறவ ருந்துயி லொழிதர வேண்டியொன் றியற்றுவா னுளமோர்ந்தார்.

(இ - ள்.) கட்குடித்த வெறியானது அதிகரிக்க, ஒருபேரிருளில் அவர்கள் அங்கடைந்து இரவுபார்த்து அழகிய மலர்களைக்கொய்து அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள். இருட்காலத்தில் அடைதற்கரிய பெருநித்திரை வந்தால் காவற்காரர் பிடித்துக் கொள்வார்களென்று மனதிற்பயந்து, அடைகின்ற நித்திரைநீங்க விரும்பி ஒன்றுசெய்ய மனதிற்கருதினார்கள். எ - று; (எ)

குழைத்த மண்கொடு வேதிகை யமைத்தன ரதனடுக் குலக்கங்கை
தழைத்த வேணியெம் பரமனை யமைத்தன ராங்கவன் றனைப்போற்றி
விழைத்த சிந்தைய ரல்லராய்த் துயில்கெட வேண்டின ரருச்சித்தார்
மழைத்த கூந்தலுந் தானுமெய் தழுவினர் துயின்றனர் மறப்புற்றார்.

(இ - ள்.) பிசைந்த மண்ணைக்கொண்டு மேடைபோட்டு, அதனடுவேசிறந்த கங்கைதங்கி விளங்கிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை யமைத்து, அதில் அவ்விறைவனைத்துதிசெய்து விரும்பிய மனமுடையவரல்லராகி, நித்திரைகெட விரும்பினவராகிப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்த பின், குளிர்ச்சி தங்கிய கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணும் தானுமாக மெய்ம்மறந்து நித்திரை செய்து விட்டார்கள். எ - று. (அ)

அற்றை நாளகத் தநங்க ராசர்கோ னம்மலர்ப் பொழிலைகாண் பா
னுற்றெ ழுந்தனன் காவலர் முந்தினர் ஓடியப் பொழிலுட்புக்கார்
சுற்றி நோக்கின ரிருவருந் தழீஇக்கொடு கிடந்தனர் துயில்வோரைப்
பற்றி வீக்கின ரப்பொழி லப்புறப் படப்பையி னகத்திட்டார்.

(இ - ள்.) அன்றையதினத்தில் அநங்கராத்தராசன் அம்மலர்ச்சோலையைப் பார்க்கும்படி வந்தடைந்தனன். காவற்காரர் முற்படவோடி அச்சோலையுட் புகுந்தார்கள். சுற்றிப்பார்த்தார்கள். இவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படித் தூங்கும் அவர்களைக் காவலாளர் பிடித்துக்கட்டினார்கள். அச்சோலைக்கு வெளியிலுள்ள ஆன்கொட்டிலினுள் விட்டார்கள்.

இனைய பின்னணை யிப்புறங் கிடந்தன ரீங்கிவ ரொதிரேகிப்
புனைபொ லன்கழன் மன்னவற் போற்றினர் பூம்பொழில் கொடுபுக்கார்
வனைபு மாமணி நெடுமுடி யரசர்கோன் மலர்தொறுந் துதைந்தாடிக்
கனைசு ரும்பெறி நறும்பொழி னோக்கலு மன்னவர் செயல்கண்டான்.

(இ - ள்.) இவ்விருவரும் இவ்வகையாக அப்புறங்கிடந்தார்கள். இக்காவலாளர் அலங்கரிக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரகண்டாமணிதரித்த அரசனைத் துதித்து அழகிய சோலைக்குள்ளே அழைத்துக்கொண்டு புகுந்தார்கள் சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்த நெடிய கிரீடமணிந்த அப்பேரரசன், மலர்களிலெல்லாம் மூழ்கி விளையாடிப் பண்பாடும் வண்டுகள் பொருந்திய நல்லசோலையைக் காணவும், அவ்விருவர்செய்வதைக் கண்டனன். எ - று. (௧௦)

யாரி வட்புகுந் தருச்சனை யியற்றினோ ரியம்புதி ரெனநோக்கி
வார்த டம்பொழிற் காவலர்க் கேட்டுற மாங்கவர் மருண்டுற்றார்
காரி ருட்படர் கங்குலி னியற்றினர் கண்டிலெ மியாமென்று
வேரி யந்தொடை யரசனைத் தொழுதன ராங்கவன் வெகுண்டுற்றான்.

(இ - ள்.) இங்குவந்து அர்ச்சனை புரிந்தோர் யாவர்? சொல்வீராக வென்று, பரந்து விசாலித்த சோலைக்காவலரைநோக்கிக்கேட்க, அவர்கள் மயங்கினார்கள். கரிய இருள் நிறைந்த இரவில் இதனையாரோ செய்தார்கள். அதனைக் கண்டிலோமெனக்கூறி, தேனொழுகின்ற அழகிய மாலையணிந்த அரசனை வணங்கினார்கள். அதற்கவன் கோபித்தனன். எ - று. (௧௧)

பக்க நோக்கின னல்வரைப் பணித்தனன் மாப்பொழில் காப்போரை
யொக்க நீவிர்கொண் டொருகரங் காறனித் தோட்டுதி ரெனமேவு
நெக்க சிந்தைய னமைச்சன்மற் றவ்வழி நின்றன னதுகேளாப்
புக்கி றைஞ்சின னரசனை வாய்புதைத் திணையன புகல்கின்றான்.

(இ - ள்.) பக்கலிலிருந்த நால்வரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான். இப்பசிய சோலையைக் காவல்செய்வோரை நீங்கள் ஒருசேரக்கொண்டுபோய் ஒருகையையும் காலையும் வெட்டி யோட்டி விடுங்களெனச்சொல்லவும், உருகிய மனமுடையவனாகிய மந்திரி அங்கிருந்தவனாய் அதைக்கேட்டு அரசனை நெருங்கிப்பணிந்து வாய்பொத்திக்கொண்டு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௨)

தெய்வ மாப்பொழி லீங்கிவ ணருச்சனை திருத்திய செயனோக்கின்
மெய்கொ டேவரோ வருந்தவத் தலைவரோ விண்படர்ந் தெழுவாரோ

வைய யாவரென் றறிந்தில மெய்பிரா னருச்சனைப் பயனோக்கி
னுய்யு மாறுனக் கல்லது பிறர்க்குறு தென்றெடுத் துரைசெய்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய சோலையாகிய பூவ்விடத்தில சிவார்ச்சனை புரிந்த செய்கையைப் பார்க்கையில், உண்மைதங்கிய தேவர்களோ, அருந்தவத் தலைவர்களாகிய முனிவர்களோ, ஐயனே! யாரென்றும் அறியகில்லோம். எமது சிவபெருமான் அர்ச்சனைப்பயனை நோக்குமிடத்தில் உச்சீவிக்கும் வகை உமக்கேயன்றிப் பிறருக்கு உண்டாகாது என்றெடுத்துச் சொல்லினன்.

அருகு நின்றிரந் தமைசசர்கோ னுரைத்தலுங் காலுணிந் தகற்றாது
வருக வென்றலுங் கடிபொழிற் காவலர் வந்தடி வணங்குற்றார்
திருகு வெஞ்சினக் களிமத யானையான் செழுமலர்ப் பொழினீங்கிக்
குருகு றங்கிய தாமரைத்த டஞ்செறி கோநகர் குறுகுற்றான்

(இ - ள்.) மந்திரத்தலைவன் (அரசனுக்கு) அருகே நின்று இப்படியாகித் துக்கூறவும், காலத்துணித்தோட்டாமல் வருகவென்று கூறவும், மணந்தங்கிய சோலைக்காவலாட்கள் வந்து பாதங்களைப் பணிந்தார்கள். திருகிய கொடியகோபத்தையுடைய மதமயக்கமைந்த யானையையுடைய அரசன் செழுமைதங்கிய மலர்ச்சோலையினின்றும் நீங்கி, அன்னங்கள் துயில்புரியும் தாமரைத்தடாகங்கள் நெருங்கிய சிறந்த நகரத்தை யடைந்தான் எ - று. (௪௪)

ஈர நாண்மலர்ப் பசும்பொழிற் காவலர் விசித்தன விடுத்திட்டு
வோரி வாணிபத் தவளொடு மாங்கவன் விசிப்பறுத் தயல்போனான்
சூரி யம்புயக் காவலர் சேறலுங் கண்டிலர் பணிவுற்றார்
காரி ருட்படு கங்குலுங் காத்தனர் கடிமலர்ப் பொழிற்காவை.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்கள் பொருந்திய பசிய சோலைக காவலாட்கள் கட்டிய கட்டுகளை யவிழ்த்துவிடுத்துக் கள்வாணிபஞ் செய்பவளோடும் அக்கொடியோன் தன்கட்டுகளையும் அவிழ்த்துக்கொண்டு வெளியேபோயினன். வலிதங்கிய அழகிய தோளையுடைய காவற்காரர் அங்கு வரவும் அவ்விருவரையுங் காணமற்கோபித்தார்கள். கருமைதங்கிய இருள் நிறைந்த அவ்விரவும் மணமலர்ச்சோலை பொருந்திய நந்தவனத்தைக் காத்திருந்தார்கள். எ - று. (௪௫)

கழிந்த நாள்சில வாங்கது காலையிற் கள்ளுணுகர் மயக்கத்தா
லழிந்த சிந்தைய னப்பொழி லவளொடு மடைந்தன னதுநோக்கி
யெழுந்த கோபவெங் கனலொடுங் காவலர் கடுகின ரிடைசென்றாய்ப்.
பொழிந்த செப்புன லொழுகுறப் புடைத்தனர் விசித்தனர் புயத்தோடு

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றன. அப்பொழுது கட்குடித்த வெறியினாலே மதிமயங்கினவனாய், அச்சோலைக்கு அவளோடு மெய்தினன். காவலர் அதனைப்பார்த்துத் தமக்குண்டாகிய கொடிய கோபாக்கினியோடும் விரைந்து அவர்கள் பாலடைந்து உதிரநீர் சிந்திபொழுக அடித்துத் தோள்களைச்சேர்த்துக் கட்டினர். எ - று. (௪௬)

விடிய நோக்கினர் கோநகர் குறுகின ரிவரொடும் விறல்வேந்தர்,
முடிதொ டும்பதத் தரசனிற் கொண்டுபோய் விடுத்தலு முடிவேந்தன்,

கொடிது ணர்ந்திவன் மூக்கொடு முலைத்துணை கொய்கெனக் கொடி
யோனை, யடிக ரந்துணித் திடுகெனப் பணித்தன னங்கவர் கொடு
போனார்.

(இ - ள்.) பொழுதுவிடியப் பார்த்தார்கள். சிறந்த அரசநகரத்தை யிவர்களோடும் அடைந்தார்கள். வெற்றிவாய்ந்த அரசர்கள் கிரீடந்தடவும் பாதத்தையுடைய மன்னவன் மாளிகையிற் கொண்டுபோய் விடவும், கிரீடமணிந்த அரசன், இவர்கள் செய்தகுற்றத்தை யறிந்து இவள்மூக்குடன் இருஸ்தனங்களையும் அரிகவென்றும், இத்தீயோனைக் காலுங்கையும் வெட்டி விடுகவென்றுங் கட்டளையிட்டான். அக்காவலர் அப்படியே கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (௧௭)

முலைய ரிந்தனர் மூக்கரிந் தனர்பழ முதுமறைக் குலதோன்கைத்
தலைய ரிந்தனர் தாளரிந் திட்டனர் தம்முயி ரறநீத்தா
ரலைநெ டுங்கட னஞ்சமு தாக்கியோன் றிருவரு ளவற்காகக்
கொலைகொள் வாளெயிற் றசுரரிற் றோன்றின னருச்சனைக் குறைதீர் [வான்.

(இ - ள்.) அவளுடைய ஸ்தனங்களையரிந்தார்கள். மூக்கையரிந்தார்கள், பழமைமுதிர்ந்த வேதமுணர்ந்த அந்தணர் மரபிலுதித்த அத்தீயோன் கையையறிந்தார்கள். காலையரிந்தார்கள். அவற்றால் தங்களுயிரை அறவேயொழிந்தார்கள். அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடலிலுதித்த விஷத்தை அமுதாகச்செய்த சிவபெருமான் திருவருள் அவனுக்குண்டாக, கொலைத்தொழில் பொருந்திய வாள்போன்ற பல்லையுடைய அசுரர்குலத்தில், தமது சிவார்ச்சனைக் குறைபாடு நீங்கும்படி யுதித்தனன். எ - று. (௧௮)

மண்ணெ டுத்துவா ணித்தலான் மதுநுக ரியற்கையால் வயிரத்
திண்ணெ டும்புயத் தசுரன்வா ணாசுர னெனும்பெயர் சிறப்புற்றா,
னண்ணன் மாவலிக் கொருதனிப் புதல்வனிற் றோன்றினனவ்வா
யாளும், வண்ண வால்வளைச் சுப்ரதீ பிகையென் றுதித்தனள் வனப்
புற்றாள்.

(இ - ள்.) மண்ணையெடுத்துச் (சிவலிங்கமாக) அழகுசெய்ததாலும், கள்ளைக்குடிக்கும் இயற்கையாலும் வயிரமபோல வலிய நெடிய தோளையுடைய அசுரனாகி வாணாசுரனெனும் பெயராற் சிறப்பெய்தினன். பெருமையமைந்த மாவலிக்கு ஒரு ஒப்பற்ற புதல்வனாக உதித்தனன். அப்பெண்ணும் அழகிய வெள்ளியவளையலணிந்த சுப்பிரதீபிகையென்று தோன்றி அழகெய்தினாள். எ - று. ( )

ஆடி ருங்கொடிச் சோணித மாநக ரந்நகர்க் கருகாகி
யோடு மாநதி நருமதை யந்நதி மருங்கிருந் துமையாட்கு
மாடு வந்தரு ளெம்பிரா னருச்சனை வரன்முறை வகுத்தன்னோ
னீடு வைகலொன் றாயிர மிலிங்கமந் நீணதித் துறைவீழ்ப்பான்.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற பெரிய துவசங்கள் கட்டிய சிறந்த சோணிதபுரியொன்று. அச்சோணிதபுரிக்கருகே யோடுகின்ற பெரிய நருமதை நதியொன்று. அந்நருமதை நதிக்கருகிலிருந்து, உமாதேவியாரைப் பக்கலிலமர்த்தி யருளிய எமது சிவபெருமானுக்கு வரன்முறைப்படி அர்ச்சனைசெய்து அவ்வாணன் நெடிய பகலொன்றிற்கு ஆயிரம் சிவலிங்கங்களை யர்ச்சித்து அந்நெடிய நதித்துறையில் விடுப்பான். எ - று. (௨௰)

வைக லிப்படி யாயிர மிலிங்கமு மருச்சனை வருத்தன்பு
செய்ய நோக்கின னன்னவற் கெம்பிரான் றிருவரு ளிரங்குற்று
வெய்து மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினன் விண்ணவர் பெருமானைக்
கைக ளாயிரங் குவித்துநின் றிறைஞ்சினன் கண்கணீர் கலுழ்கின்றான்.

(இ - ள்.) நாடோறும் இவ்வகையாக ஆயிரஞ் சிவலிங்கங்களையும் அர்ச்சனை புரிந்து அன்புசெய்ய, எமது சிவபெருமான் திருவருணோக்கஞ்செய்து திருவருளிரங்கிப் பெரிய இடபவாகனத்தின்மீது தரிசனந் தந்தருளினர். தேவநாயகராகிய சிவபெருமானை (வாணாசுரன்) ஆயிரங் கைகளுங் கூப்பிநின்று பணிந்து இருவிழிகளிலும் ஆநந்தக்கண்ணீர் சொரிகின்றான். எ - று. (௨௧)

மூவ ராயினை தனிமுத லாயினை மூவிரு சமயத்துத்
தேவ ராயினை பூதமைந் தாயினை நின்றிருச் செயனோக்கின்
யாவ ராயினு மேத்துதற் கெளியையோ வரியைநீ யெம்மானே
பாவ காரியேன் கட்புலப் படுவதற் கெளிதெனப் படர்ந்தாயே.

(இ - ள்) திரிமூர்த்திகளாக விளங்குகின்றீர்! ஒப்பற்ற தலைவராயினீர்! சட்சமயத் தேவர்களாயினீர்! பஞ்சபூதங்களாயினீர்! தேவரீர் திருச்செயலைப் பார்த்தால், எவர்களானாலும் துதிசெய்தற்கெளியரோ? தேவரீர் அரியீர்! எமது பெருமானே! பாவகாரியங்களைச் செய்வோனாகிய எனது கட்புலனிற்காண்டற்கு எளிதாக வெழுந்தருளினீரே. எ - று. (௨௨)

நீல மேனியன் முதலினோர் கடைதரு நெடுங்கட லகத்தோங்கு
மால மாமுத தாக்கியுண் டாங்கவர்க் காருயிர் புரந்தாய்பொற்
பால லோசன பாதக முற்புரி பழவினை யொழித்தமபொற்
கோல மால்விடைக் காட்சிதந் தருளினை யெத்தவங் குறித்தேனே.

(இ - ள்.) நீலமேனியுடைய திருமால் முதலானோர் கடைந்த பெரிய திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய விஷத்தைப்பொருந்திய அமுதமாகச்செய்து ஆபோசனஞ்செய்து அப்பொழுதே அவர்கட்கு அரியவுயிரைக் காத்தீர்! அழகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவரே! முன்னேசெய்த பாவமாகிய பழவினையை யகற்றி அழகிய பொன்மயமாகிய பெரிய இடபாரூடராய்க் காட்சிதந்தருளினீர்! யாது தவஞ் செயதேன்? எ - று. (௨௩)

ஆதி யாயினை யந்தமு மாயினை யன்பின ரகத்தோங்குஞ்
சோதி யாயினை மாதவத் துறையுளோர் வேள்வியந் துறைதோறும்
பேதி யாதுநின் றவியுணுங் கடவுளாய்ப் பேதபே தகமாகிப்
பாதி யாகியொன் றாயினை நின்செயல் பகர்வதற் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) சர்வ ஜகத்திற்கும் முதலாயினீர்! இறுதியுமாயினீர்! அடியார்களுள்ளத்திலெழுஞ் சோதியாயினீர்! பெருந்தவத்துறையி லுள்ளவர்கள் அழகிய வேள்வித் துறைகளிலெல்லாம் பேதமெய்தாமலிருந்து அவிபெற்றருந்துங் கடவுளாய்ப் பேதாபேதங்களாய்ப் பாதியாகி யொன்றாயினீர்! தேவரீர் செயலை யெடுத்துச் சொல்லுதற் கெளிதல்லவே. எ - று. (௨௪)

கட்பு லப்படி யாவையுங் கட்புலங் கதுவுறா துணர்ந்தோங்கு
முட்பு லப்படி யாவையு மின்னல துண்டுகொ லுடையோனே

விட்புலத்தவர் யாவர்க்கு மெட்டுரு விமலனே வினையேற்கு
நட்புலப்புறு தனித்தெதி ரெழுந்தனை நல்வினைப் பயனன்றே.

(இ - ள்.) கட்புலனுக்குத் தோற்றும் யாவையும், கட்புலனுக்ககப்படாது அறிந்தோங்கிய அறிவுக்குத் தோற்றும் யாவையும் தேவரீரை யன்றியுண்டோ? என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவலோகத்தில் வசிப்போர்களெல்லாருக்கும் எட்டப்படாத மலரகிதரே! அடியேனுக்கு அன்பு குன்றாது காட்சிதந்தீர்! இது பூர்வம் யான்செய்த புண்ணியப் பலனல்லவா? எ - று. (உ௫)

என்றடிக்கடி வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சின னிங்கிவன் செயனோக்கிக், கொன்றை வார்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் குழைந்தறக் குளிர்ப்புற்று, னின்று வேண்டுவ தென்னைகொ லிங்கிலை நிகழ்த்தென வினைதோட்டு, மன்ற லந்தொடைத் திண்புயத் தசுரர்கோ னினையன வகுக்கின்றான்.

(இ - ள்.) என்றடிக்கடிப் பலமுறை விழுந்து சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தனன். இவ்வாறான செய்கையைப் பார்த்து கொன்றைமாலை சூடிய நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள்கனிந்து மிகக்குளிர்ச்சியெய்தி, இப்பொழுது வேண்டியது யாது? இங்கே சொல்வாயாகவென்று வினவ, வரிசையாகிய இதழ்களையுடைய மணமமைந்த அழகிய மலர்மாலையணிந்த வலியதோளையுடைய வாணசுரன் இவ்வாக்கியங்களைச்சொல்லி (வரங்) கேட்கின்றனன். எ - று. (உ௬)

கலிவிருத்தம்.

குணிப்பரும் பெருநிதிக் குவையுந் தெவ்வரால்
கணிப்பற நிலந்தெழு கனலிக் கோட்டையுந்
தணிப்பரும் பெருவலித் தகையுந் தெய்வமா
மணிப்படு வளங்களும் வழங்க வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய பெருஞ்செல்வக் குவியலும், பகைஞர்களாலே கணித்தற்கரிதாய் உயர்ந்தெழுந்த அக்கினிக்கோட்டையும், அடக்குதற்கரிய பெரிய வல்லபத்தகைமையும், தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த சிந்தாமணிமுதலிய வளப்பங்களுந் தந்தருளவேண்டும். எ - று. (உ௭)

வெங்களத் தொருவரால் வெலப்ப டாமையுந்
திங்களங் கண்ணியோய் தெறப்ப டாமையு
மங்கையர் செல்வமு மைந்த ரீட்டமு
மிங்கெனக் கருள்வதை யினிது வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) அழகிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானே! அடியேன் வெவ்விய யுத்தகளத்தில் ஒருவரால் வெல்லப்படாமையும், கொல்லப்படாமையும், மனைவிமார் செல்வமும் புத்திரத்தொகுதியும், இப்பொழுது எனக்கு அருள்புரிவதை இனிதாக விரும்பினேன். எ - று. (உ௮)

விண்ணகத் தியங்கியக் கடிலை வெற்பின்வர்
தண்ணனின் மேவடி யுன்னி னேத்துவா
னெண்ணினே னிங்கிவை முதல யாவையுங்
கண்ணுதல்வ ழங்கென வழங்கும் காலையில்.

(இ - ள்.) அன்னையே! ஆகாயவழியே சஞ்சரித்து, அந்த அருளைகைலாயமாயில் வந்து தேவரீருடைய சிவந்த பாதங்களை அன்போடு தொழுதுசெய்யவுங் கருதினேன். இவைமுதலிய எல்லாவரங்களையும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே! தந்தருள்கவெனக் கேட்கும்போது எ - று. (௨௯)

அளித்தன னவ்வர மனைத்து மாடுதேன்
றுளிப்பசுந் தாரினன் றுயரம் போக்கினு
னெளித்திரைக் கருங்கட லேமி வேந்தர்தங்
களிப்பற வந்தவன் கழற்கு ளாயினர்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அவ்வரங்களையெல்லாம் அளித்தருளினர். பக்கங்களில் தேன் துளிக்கும் பசிய மலர்மாலையணிந்த வாணாசுரன் தனது துயரத்தை யகற்றினன். ஒளிகின்ற அலைகளையுடைய கரிய கடல்சூழ்ந்த உலகினை ஆக்கினைசக்கிர மேற்றிய அரசர்கள், தங்கள் சந்தோஷம் அகலவந்து அவ்வாணன் பாதத்தி லடங்கினார்கள். எ - று. (௩௦)

ஒருதனிக் கவிகையா னுலகங் காத்தன
னிருநிலத் தரசரை யேரியல் போக்கினன்
பருமணிப் பொலன்கழல் பருமத் தோளினன்
கருமிடற் றெந்தைபாற் கருத்து நீங்கலான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒரே குடைநிழலில் உலகத்தைப் பாதுகாத்தான், பெரிய பூமியிலுள்ள மன்னர்களை ஓடச்செய்தான். பருத்த நவமணிகளாலாகிய அழகிய வீரகண்டாமணியையும் பூரித்த தோளையுமுடைய வாணன், கரியகண்டத்தையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் மனதை நீங்காதவனாயிருந்தான். எ - று. (௩௧)

இப்படி சின்னா ளியற்றுங் காலையிற்
செப்பிள முகிண்முலைத் தேவி பாகனை
மைப்படு களத்தனை வணக்கம் போக்குவா
னொப்பருங் கயிலையி னுயர்ந்து போயினன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அரசு நடாத்தும் காலத்தில், செப்புப்போல அரும்பிய இளமைதங்கிய தனங்களையுடைய பார்வதி பாகரும், விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமானை வணங்கும் காரணமாக, சமானரஹிதமாகிய திருக்கைலாயமலைக்கு ஆகாயவீதியிற் சென்று சேர்ந்தனன். எ - று. (௩௨)

போயினன் கயிலையங் கிரியிற் புக்கன
னாயிரந் திருமுகக் கங்கை யாளுடை
நாயகன் றிருநட நடப்ப வாயிரஞ்
சாலையிற் றடக்கையான் முழவு தாக்கினன்.

(இ - ள்.) அழகிய திருக்கைலாயகிரியிற் போய்ப்புகுந்தான். அப்பொழுது ஆயிரந் திருமுகங்களையுடைய கங்காதேவியின் கணவராகிய சிவபெருமான் திருநடனம் நிகழ்த்த வேண்டும்பொருட்டு, வாணாசுரன் ஆயிரங் கைகளாலும் அழகிய பரந்த ஆயிரங்கைகளால் குடமுழா வாசித்தனன். எ - று. (௩௩)

முழக்கிய முழவினுன் முனைக்கொ ழும்பிறை
யுழப்படு வேணியா னுவகை கூர்ந்தனன்
விழைப்பவேட் டனவெலாம் விளம்புவா யென்றான்
கழற்படு காலினன் கழறன் மேயினன்,

(இ - ள்.) வாணாசுரன் முழக்கிய குடமுழவினாலே, கூர்மைவாய்ந்த கொழுவிய பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் சந்தோஷமிகுந்தனர். வாண! நீயடைய விரும்பிய வரங்களை யெல்லாஞ் சொல்லுகவென்றனர். வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவாணன் சொல்வானாயினன். எ - று. ()

விண்ணவ நின்னடி விரும்பி மேவுநாள்
வண்ணவான் கயிலையின் வாயில் காப்பவ
ரெண்ணருந் துயர்விளைத் திடுக்கண் செய்வரா
லண்ணலே யானதற் கறைதல் கேட்டியால்.

(இ - ள்.) கடவுளே! தேவரீர் திருவடியை விரும்பி அடியேன் வரும்போது, அழகிய சிறந்த கைலாயத்தின் திருவாயிற் காவல்செய்வோர், எண்ணுதற்கரிய துன்பஞ்செய்து வருத்தப்படுத்துகின்றார்கள். ஆதலால், அண்ணலே! அதற்காக யான் சொல்வதைக் கேட்டருளவேண்டும். எ - று. (கூரு)

மொய்குழன் மடந்தையு முருகச் செல்வனுங்
கைகளோ ரைந்துடைக் களிறு நந்தியு
மையநின் னுடனடைந் தளியன் வாயிலி
னெய்திவந் திருப்பதற் கெளியன் வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! நெருங்கிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியும், முருகக்கடவுளாகிய செல்வக்குமாரனும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுகம் பொருந்திய கணபதியும், நந்திதேவரும், தேவரீரோடும் எழுந்தருளி அடியேன் திருவாயிலிலெய்தி வீற்றிருப்பதற்கு அடியேன் விரும்பினேன். எ - று. (கூசா)

அன்னது புரிதியே லைய நின்னிரு
பொன்னடித் தாமரை வைகல் போற்றுவே
னென்னுடை யருச்சனைக் கினிது மாமினி
மன்னுநின் கணத்தொடும் வருதியா லென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! அதனைத் தேவரீர் செய்தருளுவீராகில், தேவரீரது உபயபாதங்களாகிய பொற்றாமரை மலர்களைத் தினந்தோறுந் துதிப்பேன். என்னுடைய சிவபூசைக்கு இனியதுமாகும். ஆதலால், இனி, தேவரீர் சிவகணங்களோடும் வந்தருள்வீராக வென்றனன். எ - று. (கூஎ)

அவனஃ துரைத்தலு மலங்கற் கொன்றைசூழ்
கவர்சடைப் புங்கவன் கணத்தொ டேகியச்
சிவகணத் தவர்மலை மடக்கைத செல்வரோ
டிவர்மணி வாயில்வா யிருக்கப் போற்றினன்.

(இ - ள்.) அவ்வாணன், அதனைச் சொல்லவும், கொன்றை மலர்மாலை சுற்றிய பிணைவுபட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் கணங்களோடு வாணன் மாளிகைக்கெழுந்தருளி, அந்தச் சிவகணத்தவர்களோடும், மலையரச புத்திரியாகிய பார்வதிதேவியாரோடும், கணபதி ஸ்கந்தரோடும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களிழைத்த வாயிலில் வீற்றிருக்க, வாணன் அவர்களைத் துதித்திருந்தான். எ-று.

விடுசினைக் கற்பகத் தருவும் விண்ணகத
தடுதிறற் கோமக னரசுங் கொண்டனன்
னெடுநில முதலமூன் றுலகு நித்திலங்
கொடுவடிம் பிழைத்ததன் குடைக்கு ளாக்கினான்.

(இ - ள்.) கிளைகள்விட்ட கற்பக விருட்சத்தையும், தேவலோகத்திலுள்ள கொல்லத்தக்க வல்லபம்பொருந்திய தேவேந்திரனுடைய அரசுரிமையுங் கைக்கொண்டனன். பெரிய பூலோகமுதலிய திரிலோகங்களையும் தனது முத்துக்களாலாகிய விளிம்பு ஓரஞ்செய்யப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலுக்குட்படுத்தினன். எ - று. (௩௯)

வினைமுகத் தடுசமம் விளைக்கும் வேட்கையாற்
றினவுறத் தேய்ப்புறுந் திணிபொற றோளினான்
கனைகட னெடுநிலஞ் சுமக்குங் காவன்மாப்
புனைகளி றெட்டொடும் பொருது போக்கினான்.

(இ - ள்.) தொழின் முகத்தாற் கொல்லத்தக்க போர்புரியும் விருப்பத்தோடு தினவு உண்டாகத் தேய்த்துக்கொள்ளும் வலிய பொன்போன்ற தோளையுடைய வாணாசுரன், சத்திக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த நெடிய வுலகத்தைத் தாங்குங் காவல்கொண்ட அழகிய பெரிய அஷ்டகஜங்களோடும் போர்செய்து தோற்கச்செய்தனன். எ - று. (௪௦)

மேருவே முதலிய வெற்பி யாவையும்
வேரொடுங் கிளைத்தவை மீக்கொண் மொய்ம்பினான்
போரடு குலிசியே முதல புங்கவர்த்
தாரணி முருக்கிய தறுக ணாண்மையான்.

(இ - ள்.) மேருபர்வத முதலிய பர்வதங்களை யெல்லாம் வேரோடுகெல்லி மேலேகொள்ளத்தக்க வலிமையுடையவனும், போர்த்தொழிலிலேகொல்லத்தக்க வச்சிராயுதமேந்திய இந்திராதி தேவர்களையும் உலகினரையும் துன்புசெய்த அஞ்சாமைபொருந்திய ஆண் தன்மையுடையவனுமாயினன். எ - று. (௪௧)

இந்திரன் முதலினோ ரிடுக்க ணுற்றலர்
பைந்துள வலங்கலாற் பணிந்து போற்றினு
ரெந்தைநீ யிரங்கலை யென்னின் யாமுயி
ருய்ந்தில மெனப்பல வுரைத்து வாழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இந்திராதி தேவர்கள் இவன்புரியுந் துன்பைச் சகியாதவர்களாய், பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலை வணங்கித் துதிசெய்தார்கள் எந்தையே! தேவரீர் திருவுளமிரங்கா திருந்தீரென்றால், யாங்கள் உயிர் பிழைத்திலோமென்று பலவாறுகூறி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். எ - று. (௪௨)

கெண்முகப் பரவைநீ ருலகுஞ் சேயனு
நான்முகத் தவனரு ளுயிரு நாளொடும்
வேன்முகப் படுவது சாதம் விண்ணவர்
நூன்முகத் தறமெலா மொழிப்பி னேயுமால்.

(இ - ள்.) கெண்டை மீன்கள் வசிக்கும் கடனீரால் சூழப்பட்ட பூலோகமும் தேவரீர் குமாரராகிய நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனாற் படைக்கப்பட்ட உயிர்களும் நாளடைவில் அம்பின்வாயில் அகப்பட்டு இறப்பது சத்தியம். தேவர்களும் சாஸ்திரங்களிற் கூறப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் இமைப்பொழுதில் இல்லையாம். எ - று. (௪௫)

என்பன பலவெடுத் திரந்து கூறலு
மின்படு திகிரியான் வெகுளி மீக்கொளாத்
துன்பறுத் தவனுயிர் தொலைப்பன் யானென
வன்பிடர்க் கலுழன்மேல் வருதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) என்பனவாகிய இவைபோன்ற பலசொற்களை யெடுத்து யாசித்துக்கூறவும், மின்னல்வீசும் சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் கோபமிகுதியாகக் கொண்டு, உங்கள் துன்பத்தை யகற்றி அவ்வாணாசுரனுயிரை யகற்றுவேனென்று, வலிய கருடனுடைய பிடரின்மேற்கொண்டு திருமால் அங்கே எழுந்தருள்வதாயினர். எ - று. (௪௬)

வெண்ணிறக் களிறுகைத் தமரர் வேந்தனுங்
கண்ணனுக் கருகுறக் கடவு ளோரெலா
துண்ணெனு மனத்தராய் மருங்கு சூழ்வர
வண்ணல்வா ணாசுர னோடமர்செய் தாற்றினன்.

(இ - ள்.) தேவராசனாகிய இந்திரனும், வெண்மை நிறந்தங்கிய ஐராவதமென்னும் யானையூர்ந்து திருமாலுக்கருகேவர, தேவர்கள் யாவரும் துணுக்குற்ற மனமுடையவராய்ப் பக்கலிற் சூழ்ந்துவர, பெருமை தங்கிய திருமால் வாட்படையேந்திய வாணாசுரனோடு போர்செயல் மேற்கொண்டான். எ - று. ()

ஆற்றிய வமரகத் தாற்ற லாரென
நாற்றிசை பிழைத்தனர் நடந்த வானவர்
போற்றிய நறுமலர்ப் புனைத்து ழாயினன்
வேற்றுரு வெடுத்தம ரஞ்சி மீண்டனன்.

(இ - ள்.) நடத்திய யுத்தத்திலே ஆற்றமுடியாதவர்களாகி, தேவர்கள் நாற்றிசைகளிலும் ஓடிப்பிழைத்தார்கள். துதிக்கத்தக்க நல்லமலரோடுகூடிய வயலிலுள்ள துளசிமாலைதரித்த திருமால், வேற்றுவடிவந்தாங்கிப் போருக்குப் பயந்து திரும்பினர். எ - று. (௪௮)

உடற்றிய பேரமர்க் குடைந்து பன்முறை
கடப்பருந் திறலினன் அல்லைப் போயினு
னடற்பெறுங் குலிசமீண் டபயம் புக்கனன்
விடத்திறுங் கொடியனை யானவ் வெல்வமே.

(இ - று.) அன்புசெய்த பெரிய போருக்குத்தோற்று, கடத்தற்கரிய வல்லமையுடைய திருமால் தீப்போலெரிக்கப்பட்டுப் பலமுறை திரும்பிப்போயினர். வலிமைபெற்ற வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன் ஆற்றாது திரும்பி அபயம்புகுந்தனன். ஆலாலத்தினுந் தீயோராகிய அசுரரைவெல்ல வல்லவர் யாவர்? எ - று.

வெஞ்சம ருஞற்றினோர் விளிந்து ளாரென
மஞ்சிவர் தோளினன் றினைவு மாற்றலா
னஞ்சணி கறைமிடற் றிறையை நண்ணினு
னஞ்சல னினையகின் றறைகு வானரோ.

(இ - ள்.) கொடும்போர் புரிந்தவர்கள் இறந்தார்போலாக, வலிமைபொருந்திய தோளையுடைய வாணாசுரன் தனது தோட்டினவு தீர, விஷத்தைப் பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை யடைந்து முன்னின்று சிறிதும் அஞ்சாதவனாகி இப்படிப்பட்ட சொற்களைச் சொல்வானாயினன். எ - று.

அடுகளத் தென்னொடு மமர்க்குத் தோன்றினோர்
படுகதிர்ப் பனியெனப் பரந்து பாறினார்
நெடுநிலந் தாங்கிய நெடுநல யானையுந்
தொடுமதம் புலர்ந்துவாய் பிளிறித் தூங்கின.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க யுத்தகளத்தில் என்னுடன் போர்புரிதற்குத் தோன்றிய தேவர்கள் சூரியனுக்கு முற்பட்ட பனியைப்போலப் பரவியோடிப் போனார்கள். பெரிய நிலவுலகத்தைத தாங்கிய பெரிய நல்லதிக்கு யானைகளும் ஊறுமெடுக்கும் மதப்பெருக்குநீங்கி வாயாற் பிளிறிக்கொண்டு வாடிப்போயின.

ஏழெனப் படுகிரி யெடுத்த தோள்கொடு
பூழிபட் டெதிர்ந்தன புலவர் யாவரும்
பாழிநீர்ப் பெரும்புறக் கடலுட் பாய்ந்தினார்
காழவரைக் குலங்களைக் கரந்தி னீற்றினேன்.

(இ - ள்.) ஏழென்று தொகைசொல்லப்படும் மலைகள், உயர்ந்த எனது தோளினால் புழுதியாகிப் பொடிபட்டெதிர்ந்தன. தேவர்களெல்லாரும் பரந்த நீரையுடைய பெரும்புறக் கடலில் மறைந்தார்கள். வலியமலைத் தொகுதிகளைக் கையினாலே பொடிப்படுத்தினேன். எ - று. (௰)

பொன்னுல களித்தருள் புரந்த ரப்பெயர்
முன்னவன் முப்பதிற் றிரட்டி மொய்யமர்க்
கன்னிலை புடைந்துமீண் டபயம் புக்கனன்
றென்மலர்க் கிழவனோ டமர்க்குத் தொட்டிலேன்.

(இ - ள்) பொன்னுலகத்தைக் காத்தருளும் இந்திரனென்னும் பெயரையுடைய தலைவன், முப்பத்திரண்டுமுறை செருங்கிய போரில், அப்போர்புரியுந் தன்மையற்றுத்திரும்பி என்னைச்சரணமடைந்தனன். பழமையாகிய தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய பிரமனோடு போருக்குத் தொடங்கினேனில்லை. ()

என்னொடும் போரம ரெடுத்து ளாரிலர்
மன்னெடுந் திரள்புயத் தினவு மாற்றுவா
னின்னொடு முடற்றுவா னினைந்து ளேனதற்
குன்னுடைத் திருவரு ளுரைத்தி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) என்னுடன் பெரும்போரெடுத்தவர்கள் ஒருவருமில்லை. நிலைபெற்ற பெரிய தோள்களின் தினவை நீக்கும்படி, தேவரீரோடு போர்செய்யக் கருதியுள்ளேன். அதற்காகத் தேவரீருடைய திருவருட் சம்மதம் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுமென்று வாணன் கூறினன். எ - று. (௩௨)

வாளெயிற் றசுரனீ துரைத்த மாற்றத்தான்
மூளிருங் கறுவொடு முறுவல் பூத்தனை
னாளுடை நாயக னவனை நோக்கிநின்
கோளம ரடக்குநாள் குறுகிற் றென்றனன்.

(இ - ள்.) வாள்போன்ற பற்களையுடைய வாணாசுரன் இப்படிச்சொல்லிய சொற்களால், உண்டாகிய பெரிய கோபத்தோடு புன்னகையரும்பினன். யாவரை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், அவ்வாணனைப்பார்த்து, உன்னுடைய வலிய யுத்தத்தை யடக்குகின்றகாலம் சமீபித்ததென்று கூறினர். எ - று. (௩௩)

ஈசனீ துரைத்தலு மெறுழ்வ லிப்புயக்
காய்சினத் தவுணனுங் கனன்று பொங்கினான்
மூசுவெஞ் செருவிலென் முரண டக்குவா
னேசறும் பெருவலி யெவர்க்குண் டாமென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவும், பெருவலி வாய்ந்த தோளையுங் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுமுடைய வாணாசுரனுங் கோபமெய்திப் பொங்கி யெழுந்தான். நெருங்கிய கொடியபோரில் என்வல்லபத்தை யடக்க, குற்றமற்ற பெருவல்லபம் யாவர்க்குளதாகுமென வினவினான். எ - று.

யாமுடை யருச்சனைக் கெளிய னாகியங்
கோமுடி புனைந்தெது குலத்து வைகினான்
றாமரை யுந்தியந் தலத்து மன்னுயிர்ப்
பாமரு முலகெலாம் பயந்த பண்ணவன்.

(இ - ள்.) தாமரையாகிய அழகிய உந்தித்தலத்திலே, நிலைபெற்ற உயிர்களையும் பரவிய உலகமுழுவதையும் பெற்ற திருமால், எம்முடைய சிவார்ச்சனைக்கு எளிய மனமுடையவனாகி அழகிய சிறந்த கிரீடந்தரித்து எதுகுலத்தவதரித்து (கண்ணனென்னும் பெயரோடு) வசிக்கின்றனன். எ - று. (௩௫)

என்றலு மசுரர்கோ னெயிறு தீயுக
மென்றன னகைநிலா விளங்க நக்கன
னன்றமர்க் காற்றலனாகி யஞ்சியத்
துன்றிரும் பாற்கடற் றுஞ்சினா னென்னான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லியவுடனே அசுரர் தலைவனாகிய வாணன், பற்களை நெருப்புப்பொறிசிதக் கடித்து, பற்களாலாகிய சந்திரிகைவீசச் சிரித்தனன். அப்பொழுது போருக்குச் சகியாதவனாகிப்பயந்து அந்தப்பெரிய திருப்பாற்கடலில் (தேவரீர்கூறிய திருமால்) தூங்கிக்கொண்டுள்ளான். எ - று. (௧௬)

மூன்றுபத் தாகிய முறையி னீண்டமர்க்
கேன்றுவந் தெதிர்த்தன னென்னைக் காண்டொறு
நான்றமர் முகத்தொடு நடந்து போயினன்
கான்றவெஞ் சிறைப்பெருங் கலுழப் புள்ளொடும்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய போர்செய்தற்கு மனமிசைந்து முப்பது முறைகள் வந்தெதிர்த்தவனாகி (ஒவ்வொரு முறையிலும்) என்னைப்பார்க்குந்தோறும், யுத்தத்தில் கவிழ்ந்த முகத்தோடும், (அவன்வாகனமாகிய) வெவ்விய சிறகையுடைய பெரிய கருடபக்ஷியோடும் பிற்பட்டு நடந்துபோய்விட்டான். எ - று. (௧௭)

ஆயிரம் பெயருடை யமல னாற்றல
னீயது நினைகலை நிமல வென்றனன்
சேயரித் தறுகணு னினைய செப்பலும்
பாய்விடைப் பண்ணவன் பகர்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய அத்திருமால் என்னோடு போர் புரியச் சக்தியில்லாதவன். மலரகிதராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அதனைத் திருவுளங்கொள்ள வேண்டாமென்று செவ்வரிபரந்தவிழியையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வாணாசுரன் இதனைச்சொல்லவும், பாய்ந்துசெல்லும் இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்வதாயினர். எ - று. (௧௮)

முன்னைநா ணீயடு முனையிற் றோற்றபி
னின்னம ரொடுக்குவா னினைந்து ளானுப
மன்னிய னிடத்தருள் வைதி கம்பெறு
வென்னிலை யெறுழ்வலி மேவினா னென்றான்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் நீ போர்புரிந்த யுத்தமுனையில் அவன் தோல்வியெய்திய பிறகு, உன் போர்வல்லபத்தை யொடுக்கக்கருதி, உபமந்யுமுனிவரிடத்தில் வைதிக்தீக்ஷைபெற்று (சிவார்ச்சனைசெய்த விசேஷத்தால்) வெல்லத்தக்க பெருவல்லபம் அடைந்துள்ளானென்று சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தனர். எ-று.

ஆங்கவ னின்செருக் கடக்குவா னெனப்
பூங்கழற் கொன்றையான் புகலக் கேட்டனன்
வீங்கிய புயத்தினா னவுணன் மெல்லியல்
பாங்கவ தெந்நாட் பகர்செய் வாயென்றான்.

(இ - ள்.) அக்கண்ணன் உன்னிறுமாப்பை யடக்கி விடுவானென்று, அழகிய வீரகண்டாமணியும் கொன்றைமாலையுமணிந்த சிவபெருமான் கூறக்கேட்டனன். பூரித்ததோளையுடைய வாணாசுரன், உமாதேவிபாகரே! அந்நிகழ்ச்சி எக்காலத்தி லுளதாகும். திருவாய் மலர்ந்தருள்கவென்றனன். எ - று. (௨௦)

ஆணவச் செருக்கினு லமைத்த நின்னுடை
நீணகர்க் கொடுமுடி நிறுத்து மோர்கொடி
மாணழிந் தொடியுநாண் மாத ராயநின்
பூண்முலைக் கோர்பழி பொருந்து மென்றனன்.

(இ - ள்.) ஆணவச் செருக்கோடு பொருந்திய உன்னுடைய நெடிய நகரத்தின் உச்சியிற்கட்டி நிறுத்திய ஒருதுவசமானது மாட்சிமைநீங்கி பொடிபடும். அந்தக்காலத்தில் அழகுபொருந்திய ஆபரணமணிந்த குசங்களையுடைய உன் குமாரத்திக்கு ஒரு பழிச்சொல் உளதாகுமென்று தெரிவித்தருளினர், எ - று.

அற்றைநா ளின்னொடு மாயிரம் பெயர்க்
கொற்றவ னின்னமர் குறிக்கொள் வானெனச்
சொற்றன னெம்பிரா னசுரன் றூல்கொடி
யிற்றிடு நாள்குறித் திருந்த வெல்லையின்.

(இ - ள்.) அந்தக்காலத்தில், ஆயிரம்பெயர் வாய்ந்த திருமால் உன்னுடன் இனிய போர்செய்தலை மேற்கொள்வானென்று எமது சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். வாணாசுரன் பழமையாகிய துவசம் ஒடிபடுந்தினத்தைக் கருதிக்கொண் டிருந்தகாலத்தில். எ - று. (௬௨)

சுழித்தெறி காலொடுந் துவச மிற்றிற
விழித்தன னடுதிற லசுரர் வேந்தனும்
வழித்திறத் தொழுகிய மகட்கு வந்தெழும்
பழித்திற மிதுவெனப் பகர்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) சுழன்றுவீசிய காற்றினால் அத்துவசம் முறிபட்டொடிய, கொல்லத்தக்க வல்லபமுடைய அசுரேந்திரனாகிய வாணாசுரனும் மயங்கினன். நல்லொழுக்க நெறியில் நடந்த அவன் மகளுக்கு உண்டாகித் தோற்றிய பழித்திறம் இத்தகைத்தென்று இனிச்சொல்லுவேன். எ - று. (௬௩)

பூந்துழாய்க் கண்ணியன் புதல்வன் வேனில்வே
ளேந்திய பெயர்பிரத் தியும்ன னென்றுள
சாந்தன்மா தவத்தொடுஞ் சரிக்கு மன்பின
னீந்திட வருமனு ருத்தனென் றுளான்.

(இ - ள்.) அழகிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலின் புதல்வன், வேனிற்காலத்திற்குரிய மன்மதன் பிரத்யும்னனென்னும் பெயரோடுள்ளான், சாந்தமுடையவன். பெருந்தவத்தோடு பழகிய அன்புடையவன், அவன்பெறத்தோன்றிய குமாரன் அநிருத்தனென்று ஒருவனுண்டு. எ - று. (௬௪)

அனையவ னசுரர்கோன் மகளை யற்றைநாட்
புனைமல ரமளியிற் கனவிற் புல்லினு
னனைமலர்க் கூந்தலாள் விழித்து நாடினுள்
வனைகழற் குமரனை மருங்கு கண்டிலாள்.

(இ - ள்.) அவ்வநுருத்தன் வாணாசுரன் புதல்வியை அன்றுதினத்தில் அலங்கரிக்கின்ற புஷ்பசயனத்தில் அவள் கனாவிற்கலந்தானாக, குளிர்ச்சிபொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உஷையென்பவள் கண்விழித்துப்பார்த்து, வீரக்கழலணிந்த அப்புருஷனைப் பக்கலிற்காணாதவளாய். எ - று. (கூரு)

வெய்துயிர்த் திருந்தனள் வெதும்பு மேனியள்
மைதலுற் றொழிவுறாப் பழங்க ணெய்தினாள்
கொய்தழற் கருப்புவிற் குமர னேந்தினன்
பெய்தபூங் கணைபடப் பிளந்த னெஞ்சினாள்.

(இ - ள்.) பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு உடல் வெதுப்பெய்தி, பசுமைநிறங்கொண்டு, நீங்காத காமத்துயரடைந்தனள். கொய்த நெருப்புப்போன்ற கருப்பு வில்லை மன்மதன் தாங்கினவனாகி அவன்விடுத்த மலர்ப்பாணங்கள் படுதலால் உள்ளம் உடைபட்டனள், எ - று. (கூசா)

மைபுரை நெடுங்கணீர் மாரி தூங்குறப்
பைபுரை யல்குலாள் பதைத்து விம்மினா
ணெய்புனை கருங்குழ னிலந்து ழாய்வரப்
பொய்புரை மருங்குலாள் புலம்பு வாளரோ.

(இ - ள்.) பாம்பின்படத்தையொத்த அல்குலையுடைய உஷையென்பாள் மைதீட்டிய நெடியவிழிகள் சலமழைசிந்த, உடல்பதைத்து விம்மினாள். நெய் பூசிய கரியகூந்தலானது பூமியைத்தடவிக்கொண்டுவர, பொய்யினைப்போலக் காணப்பட்ட இடையையுடைய அப்பெண் பின்வருமாறு புலம்புவாளாயினள். எ . று. (கூஎ)

மேற்படி வேறு.

பாரா விருளூடு படர்ந் தனையெம்
பேரா சைபெறும் படிபுல் லினையாற்
போரா டன்மதன் கணைபுக் கதுநீ
வாரா வழியென் கொலவயக் களிறே.

(இ - ள்.) பார்க்கப்படாத இருளிடையே வந்தனை. எம்முடைய மிக்க ஆசையைப்பெறும்படி கூடினையாதலால், போர்புரியும் வல்லபமுடைய மன்மதனது மலரம்புகள் புகுந்தன. நீவாராதவகையாது கொல்லோ? வெற்றிபொருந்திய யானைபோல்வானே! எ - று. (கூஅ)

கனவூ டுகலந் துபுலந் தனைநீ
நனவூ டுவருந் திறநல் கிலையா
லினவால் வளைசிந் தியிருந் தனனென்
வினையோ விதுவந் துவிளைந் ததுவே.

(இ - ள்.) நீ என் சொப்பனத்திடையேவந்து பிரிந்தனை. எனது சாக்கிராவஸ்தையில் வருந்திறமையை எனக்குக்கொடுத்தாயில்லை யாதலால், தொகுதியாகிய தெள்ளிய வளையலைச் சிந்தப்பெற்றிருந்தேன். என்பூர்வ வினைச்சம்பந்தமோ? இத்துயரம் வந்து சம்பவித்தது. எ - று. (கூகூ)

இன்று சியவா டையெழுந் துயிரைத்
தின்று லடல்வே ளெதுசெய் குவனே
குன்று டருவிக் குளிர்பூ சிவருந்
தென்று லிவனீ யெதுசெய் குதியே.

(இ - ள்) இப்பொழுது முழங்குகின்ற வாடைக்காற்றானது எழுந்து, என்னுயிரைப் பருகுமானால், வெற்றிபொருந்திய மன்மதன் எவ்வகைத் துயர்செய்வான்? பொதியமலையில் அசையும் அருவியாற்றின் குளிர்ச்சிகலந்துவருந்தென்றற்காற்றே! இங்குநீ யெதனைச் செய்வாய்? எ - று. (எ0)

வள்ளைக் குழையா ரிடைவந் துயிரைக்
கொள்ளைக் குயிலுண் டதுகூ றுவதென்
பிள்ளைப் பிறையூ டுபிறந் தழலும்
வெள்ளைக் கனலெங் ஙன்விளைந் ததுவே.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியிற் குண்டலமணிந்த மாதரிடத்திற் குயிலானது வந்து உயிரைக் கொள்ளை கொண்டுண்டது கூறவேண்டுவதேதுக்கு? இளம்பிறைச் சந்திரனிடத்தில் உதித்துச் சுடுகின்ற வெள்ளிய அக்கினியானது எப்படிப் பெருகியது? எ - று. (எக)

அவரித் தனியா சைவிளைத் தகலக்
கவரிச் சிறுதென் றல்கனற் றுறநின்
றெவரிப் படிவெம் புவரென் றுணரா
யுவரிக் கடனீ யுமுறங் கலையால்

(இ—ள்.) அவர் இவ்வொப்பற்ற ஆசையையுண்டுசெய்து நீங்கவும், சாமரை வீசினாற்போன்ற இளந் தென்றற்காற்று வெதுப்பவு மிருந்து யாவர், இப்படி வெம்பி வருந்துவரென் றுணர்ந்தனையாகி, உவர்த்தன்மை பொருந்திய கடலே! நீயும் (என்போன்று) கண்ணுறங்கினு யில்லை. எ - று. (எஉ)

மன்றற் பனிவா டைதொடா வதனங்
கன்றிக் கனன்மா லையெனக் கவல்வெ
னின்றித் தனைபட் டனளென் பதுணர்ந்
தன்றிற் குரல்யா வரடைப் பவரே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய குளிர்ந்த வாடையானதைத் தாங்காத முகம்கன்றிப்போய், மாலைப்பொழுது தீயேயென்று வருந்துவேன். இப்பொழுது இத்தனை துயரையெய்தின ளென்பதனை யறிந்திருந்தும், அன்றிற் பட்சியின் குரலையடக்க வல்லவர்யாவர்? (ஒருவருமில்லையே) எ - று. (எ௩)

வல்லா ரிளவெம் முலைமங் கையர்முன்
பொல்லா வுயிர்கொண் டுபுலம் புறுவே
னல்லார் குழலீ ரெனதா ருயிரைக்
கொல்லா துகொலா யர்குறுங் குழலே.

(இ - ள்.) கச்சணி பொருந்திய முதிராதவலிய தனங்களையுடைய மங்கையர்கட்கு முன்னர், சுகமற்ற பிராணனைத்தாங்கி வருந்தி நிற்கின்றேன். இருள்போன்று கருநிறம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய மாதர்களே! என்னரிய வுயிரை ஆயர்கள் தங்கள்கையிற்றாங்கியூதுங் குறுகிய வேய்ங்குழலொலி கொல்லாதோ?

செருவா டியதின் சிலைவீ ரரொடு
மொருவா றுநடந் திவணுற் றிலையா
லிருளூ டினியென் செயல்கண் ணுறுவான்
வருமா றினமுண் டுகொன்மன் னுயிரே,

(இ - ள்.) போர்புரிந்த அரிய வில்லைத்தாங்கிய வீரருடனே, ஒருவகையாக நடந்து இங்கே வந்தாயில்லை. இருட்காலத்தில் இனி எனக்குறுந் துன்பச்செயலைக் காணும்படிவரும் வகை இன்னுமிருக்குமோ? என்னிலைபெற்றவுயிரே! (கூறுவாயாக). எ - று. (௭௫)

மென்று தளைமென் மலர்வா ளியினான்
கொன்று னலனென் னைகுறித் தனனோ
வன்று மெனவந் திலையன் பிலர்பா
னின்று யிதுவென் னைகொனெஞ் சகமே.

(இ - ள். மெல்லிய மகரந்தம் பொருந்திய மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த புஷ்பபாணத்தையுடைய மன்மதன் கொன்றவனுமல்லன். யாது கருதியுள்ளனோ? அன்பில்லார் பாற்றாதுசென்ற என்மனமே! அல்லவென்றும் ஆமென்றும் செய்திகொண்டு வந்தாயில்லை. அங்கேயே யிருந்தனை (ஆ! நன்றாயிருந்தது,. எ - று.

மதியா தவளைந் ததுவல் வினையூழ்
விதியா ரிதுவெங் ஙன்விளைத் தனரோ
யிதியா துகொலென் றுணரா தகலும்
புதியா ரொடுபோ யினைபொன் னுயிரே.

(இ - ள்.) வலிய ஊழ்வினையானது மதியாமல் சூழ்ந்துகொண்டது. பிரமதேவர் இத்துயரை எப்படி உண்டுசெய்தனரோ? இது யாதாகுமோவென்றுலோசியாது பிரிந்து செல்லும் புதியவரோடு நீயும் சென்றனை. என் பொன் போன்ற உயிரே! எ - று. (௭௭)

என்றித் தனைபன் னியிருந்த யர்வாள்
சென்றுற் றனள்சித் திரரே கையெனும்
மன்றற் சுருளோ திமடந் தையவட்
கன்றுற் றனயா வுமறைந் தனளால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வார்த்தைகளை யெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டு வருந்தும் உஷை, தன்பால் வந்தடைந்தவளாகிய சித்திரரேகையென்னும் மணந்தங்கிய சுருண்ட கூந்தலையுடைய தோழியானவளுக்கு, அப்பொழுது நிகழ்ந்த விர்த்தாந்தங்களை யெல்லாஞ் சொல்லினள். எ - று. (௭௮)

நீறுந் தனிநெஞ் சநெருப் புமடிந்
தாறும் படிகூ றினளன் னவளாற்
றேறுண் டிலள்சிந் தைசெய் கைதிரிந்
தூறும் படிபின் னுமுழந் தனளால்.

(இ - ள்.) நீறுபடும் ஒப்பற்ற மனத்திலுள்ள காமத்தீயடங்கித் தணியும் வகையாகச் சித்திரரேகை பலவார்த்தைகள் சொல்லினள். (ஆனால்) அவளால் உஷை மனந்தேறினாளில்லை. மனமுஞ் செயலும் மாறுபட்டுத் துன்பம் ஊற்றெடுக்கும்படி மேலும் வருந்தினள். எ - று. (௭௯)

வாசந் தருமான் மதமென் பனிநீர்
பூசுந் தொறும்வெந் துபொருக் கெழுமாற்
கூசுங் குளிர்சா மரைகொண் டிருபால்
வீசுந் தொறுமங் கம்வெதுப் பெழுமே.

(இ - ள்.) மணம்வீசும் [மான்மதம்] கஸ்தூரியும் மென்மணங்கமழும் பனிநீரும் பூசும்பொழுதெல்லாம் உடல் வெந்து கொப்புளிப்பான். பயன்படத்தக்க குளிர்ச்சிதங்கிய சாமரையினால் இருபுறத்திலும் வீசியபோதெல்லாம் உடல் வெதுப்பெழுவான். எ - று. (அ௰)

பாவுண் டதளிர்ப் படுபா யலொடும்
வேவுண் டுமெலிந் துவெதும் புறுமாற்
கூவுங் குதலைக் குயில்கூ வுதொறு
மாவென் றுபிதற் றியரற் றுறுமே.

(இ - ள்.) பரவிய தளிர்கள் பரப்பிய சயனத்தோடும் வெந்துமெலிந்து உடல் வாடுவான். கூவுகின்ற குதலைக்குரலையுடைய குயில்கள் கூவும்பொழுதெல்லாம், ஆவென்றுகூவி (மன்மதவாதைதாளாமல்) அழுவான். எ - று. (அக)

மாகப் பதிதந் தவயங் கிழையார்
போகப் பதிதந்த பொலங் குழையார்
மோகத் தனிவிஞ் சையர்மொய் குழலா
ரேகிப் புடைசுற் றுமிருந் தனரால்.

(இ - ள்.) விண்ணகரமாகிய தேவலோகத்திலுதித்த விளங்குகின்ற ஆபரணமணிந்த அரம்பாஸ்திரீகளும், போகபூமியிற்சனித்த பொன்னாலாகிய குண்டலமணிந்த மங்கையர்களும், மோகத்தை விளைக்கும் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய ஒப்பற்ற வித்தியாதரப் பெண்களுமாகிய இவர்கள் உவைநயின் அருகேசென்று பக்கலிற்சூழ்ந்து உபசரித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். எ - று. (அஉ)

என்செய் யுமெனக் கைநெரித் திலகும்
பொன்செய் தபொலங் குழையா னிவன்பால
வன்செய் கைவினைத் துமயக் கியதார்
முன்செய் வினையென் றுமொழிந் தனரால்.

(இ - ள்.) என்னசெய்வோமென்று கைநெரித்துக்கொண் டிருக்கும் பொன்னாற்செய்த அழகிய குண்டலமணிந்தவனாகிய இவ்வுவைநயினிடத்தில் இக்கொடுஞ் செயலைப்புரிந்து இவனை மயக்கியது யாவர்? இது ஜனமாந்தரத்திற் செய்த தீவினையென்று சொன்னார்கள். எ - று. (அங)

என்னு வவணெய் துறுமெல் லையுயி
ரன்னு னிவனுக் கருகா கவடைந்
துன்னு விகொண்டு குமொருத் தனைநீ
யின்னு னிவனென் னவியம் புதியால்.

(இ - ள்) என்றிவ்வவையாக அங்கே அக்காலத்தில், அவ்வுவைநக்குச் சமீபமாக, அவளுயிரை யொத்திருந்த சித்திரரேகை யென்பாளெய்தி, உன்னுடைய உயிரைக் கொள்ளைகொண்டு செல்லும் ஒருவனை நீ இன்னவனென்றும் இவனென்றும் எனக்குச் சொல்லுவாயாக. எ - று. (அச)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சேயொளிப் பருதிக் காந்தி மழுங்கிய செம்பொன் மோலிப்
பாயொளி மரக தத்தின் பருப்பதங் கவிழ்த்தி யாங்கு
மீயுயர்ந் தெழுந்த மேனி விரிநறுங் கமலம் பூத்த
சாய்திரைப் பரவை யேய்ப்ப தன்றெனத் தகுவ தன்றே.

(இ - ள்) செவ்வொளிவாய்ந்த சூரியகாந்தியை மழுங்கச்செய்த செம்பொன்னாலாகிய கிரீடமானது, பரவிய ஒளியையுடைய மரகதமலையின்மேலே கவிழ்த்தாற்போன்று, மேனோக்கியெழுந்த திருமேனியானது மணம்விரிந்த நல்ல தாமரைகளலர்ந்த, மடிகின்ற அலையையுடைய கடல்நிறத்தையொப்பது அல்லவென்று சொல்லத்தக்கதல்ல. எ - று. (அ௫)

விண்டொட நிவந்த திண்டோள் வெற்பொடுந் துவண்டு லாவுங்
குண்டல வதன மிந்தக் குளிர்மதி நிகர்ப்ப தாமே
பண்டரு பவள முத்தம் பங்கயஞ் சிலையி ரண்டு
முண்டெனிற் சிறிது போலு மன்றெனி லுவமிப் பாமே.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயர்ந்த வலியதோள்கள், மலைபோலப்பூரித்து ஒசிந்திலாவும். குண்டலமணிந்த முகத்தைக் குளிர்ச்சிபொருந்திய பூரணசந்திரன் ஒப்பாகுமோ, அழகமைந்த பவளக்கரணையும் முத்துமாலையும் செந்தாமரை மலரும் வில்லும் இவ்விரண்டுகள் (சந்திரனிடத்திற் பொருந்தி) இருக்குமென்றால் (அம்முகத்திற்குச்) சிறிது ஒக்கும் அல்லாவிடில் உவமானமாகுமோ? எ-று.

மழலையங் குதலைச் செவ்வாய் மங்கையர் கொங்கை யானை
யுழுதுழு தகன்ற மார்பிற் குவமையொன் றுளது காணே
னெழுதரும் பரிதி வாங்கிச் சாணைவாய்த் திருத்தி யீர்ந்தா
லொழுகுசாந் தணிந்த மார்பை யொக்குமே லொக்கு மன்றே

(இ - ள்.) இளமைதங்கிய அழகிய குதலைச்சொல்பேசும் செவந்தவாயையுடைய மங்கையர்களது குசங்களாகிய யானைகள் மிகவும் உழுதலாற் பரந்துள்ள மார்பிற்குச் சமானப்பொருள் ஒன்றிருப்பதாகக் கண்டிலேன். எழுதற்கரிய சூரியனை யெடுத்துச் சாணையிலிட்டுக் கடைந்து எடுத்தால், ஒழுகுகின்ற சந்தனக் குழம்புபூசிய மார்பத்தை நிகர்க்குமானால் நிகர்க்கும். எ - று. (அஎ)

குழைபொரு தடங்க ணல்லார் குங்கும மெழுதி விட்ட
வெழுவுறழ் குவவுத் திண்டோட் குவமிக்கு மியல்பு காணேன்
முழவுகொல் லிலங்க வேகொன் மொய்வரைக் குலங்கொ லனறேன்
மழைதவழ் நீல ரத்ன வரைகொ லோவ றித றேற்றேம்.

(இ - ள்.) [குண்டலமணிந்த செவியோடு போர்செய்யும்] காதளவாக வோடிய பரந்த கண்களையுடைய மங்கையர் குங்குமக்குழம்பைத் தடவிவிட்ட வழுக்கம்புத்தையொத்த குவிந்த வலியதோள்களுக்குச் சமானப்படுத்தும் இயல்புடைய பொருளொன்றைக் கண்டிலேன். மத்தளமோ சுற்றிரண்களோ நெருங்கிய மலைக்கூட்டங்களோ அல்லது மேகந்தவழும் நீலரத்தின பர்வதமோ? சமானமென்று உணர்தல் தெளிகிலேம். எ - று. (அஅ)

தாடொடுந் தடக்கை மற்றை யழிமதத் தறுகண் யானை
நீடுறு தடக்கை மாறு மன்றெனி னெடுவரை னும்பர்த்
தோடுறு தருவி னோங்குந் தொடுசினை நிகர்ப்ப தன்றே
லாடலந் தடக்கை தன்னை யின்னதென் றறைதற் பாற்றே.

(இ - ள்.) காலைத்தொடும்படி நீண்ட பரந்தலையானது மதமொழுகுகின்ற அஞ்சாமையையுடைய யானையின் நீட்சிபொருந்திய விசாலித்த துதிக்கையை யொக்கும். அல்லவென்றால், பெரிய ஆகாயத்தின்மீது இதழ்கள் பொருந்திய கற்பகத்தருவின் உயர்ந்த கிளைத்தகிளையை நிகர்க்கும்-அல்லாவிடில், போர்புரியத் தக்க அழகிய பரந்தலையினை யின்னதையொத்ததென்று சொல்வதற்காகுமோ.

கொய்யுளைப் புரவி யொற்றை யாழியங் கொடிஞ்சித் திண்டேர்
வெய்யவற் கொணர்ந்து காந்தி யனைத்தையும் விரைய வாரிச்
செய்தெனத் திகழு மம்பொற் பீதகச் செழும்பொன் னுடை
நொய்தெனப் படுத்து விக்கு நுசுப்பினுக் குவமை யுண்டே.

(இ - ள்.) கத்திரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய சப்தாவென்னும் குதிரைபூட்டிய அழகிய ஒற்றைச்சக்கரத்தையும் [கொடிஞ்சி] தேர்மொட்டையுமுடைய வலிய தேரில் வரும் சூரியனைக் கொண்டுவந்து அவன் கிரணங்களையெல்லாம் விரைந்து வாரியெடுத்துச் செய்ததுபோல விளங்கும் அழகிய செழுமைதங்கிய பொற்பீதாம்பரத்தைச் சாமானியமாக அணிந்திருக்கும் இடைக்குச் சொல்லத் தக்க உவமானமுமுண்டோ? (இல்லை). எ - று. (௯௦)

குருதியி னரத்த மூட்டிப் பஞ்சொடுங் குழைத்து மாட்டித்
தருவன வென்னச் சேந்த தாமரைச் சரண மீங்கென்
னிருகருங் கண்ணி னுள்ளே யிருந்தன வின்னு நீங்கா
பொருவயக் களிறு போல்வார் தம்மொடும் போய சிந்தை.

(இ - ள்.) உதிரம்போலச் செந்நிறத்தைக் கலந்து செம்பஞ்சோடு மட்டித்துக் குழைத்துத் தந்தனவெனச் சொல்லும்படி செவந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்கள் இங்கே என்கரிய இருவிழிகளினுள்ளே நீங்காதின்னுந் தங்கியிருந்தன. என்மனமோ போர்செய்யத்தக்க வெற்றிவாய்ந்த யானைபோன்ற அவரோடும் பின்பற்றிப் போயிற்று. எ - று. (௯௧)

ஆங்கவ ளினைய கூற யாவனென் றறித றேற்று
டேங்கமழ் பவளச் செவ்வாய்ச் சித்திர ரேகை யென்பாள்
வாங்குநீ ருலகங் காக்கு மன்னவர்ப் படத்திற் றீட்டி
யீங்குனக் களிப்ப னோக்கி யினையனே யுரைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் அவ்வுவைஷ இப்படிச்சொல்ல, தேனொழுகுகின்ற பவளம்போலும் செவந்த வாயையுடைய சித்திரரேகையென்று சொல்லப்படுபவள் எவனென்றும் உணரக்கூடாதவளாகி, வளைந்த கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யரசுசெய்யும் அரசர்களைச் சித்திரப்படத்திலெழுதி இப்போது உனக்குக்கொடுப்பேன். அவற்றைப்பார்த்து இவனே இன்னவனென்று சொல்லுகவென்றாள்.

என்னலு முவகை மீக்கொண் டெழுதுதி தோழி யென்னப்
பொன்னடி வணக்கம் போக்கிப் போக்கினை வளரும் போனன்

பன்னெடுந் துகிலி னீலக் காளிமம் பசையிற் றேய்த்தாள்
பின்னதற் கியைவ கூட்டித் தூரிகை பிழம்பு தோய்த்தாள்

(இ-ள்.) என்று சித்திரரேகை யென்பாள் சொல்லவும், உஷை சந்தோஷ மிகுந்து, தோழி! அப்படியே யெழுதுகவென்று அவள் பொன்போன்ற பாதத்தை வணங்கி யனுப்பினள். அச்சித்திர ரேகையுஞ்சென்று பலநீண்ட வஸ்திரங்களில் நீலக் [காளிமம்] கறுப்புப்பசையால் தடவினாள். அதன்பின்னர் அதற்கியைவன சேர்த்து [தூரிகை] எழுதுகோலின் திரட்சியைத் தோய்த்து. எ-று.

வீழ்திரைப் பரவை வைப்பின் வேந்தரிற் கவிகைச் செங்கோ
லாழியந் தடந்தோள் வேந்த ரவயவ மனத்துட் கொண்டா
ளூழ்முறை மரபிற் றீட்டி நோக்கின ளுயிரை யன்னாள்
வாழிய நலனுண் டேகுங் குமரனை மதித்துக் கொண்டாள்.

(இ - ள்.) வீழ்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூலோகத்திலுள்ள மன்னர்களில் வெண்கொற்றக் குடையையும் செங்கோலையும் ஆக்கினைசக்கரத்தையும் அழகிய பரந்ததோளையுமுடைய மன்னவர்களுறுப்புகளை தன்மனத்தினுட்கொண்டவளாகி, ஊழ்வினைவழியாக முறைப்படி யெழுதிப்பார்த்தனள். தன்னுயிர்க்குச் சமானமாகிய உஷையினது சிறந்த சுகத்தை நுகர்ந்து சென்ற இளைஞனை இன்னவனென்று தன்னுள்ளத்தில் தீர்மானித்துக்கொண்டனள்.

எழுதுறு படத்திற் றீட்டு மரசரி லிவனே யாவி
யொழுகுவால் வளையை யுண்டா னென்பதென் னுளமே கூறுங்
கழைகுனித் துலக முற்றுங் கடந்தவன் குமரன் போலு
மழைமதக் களிற்றை யன்னா னநிருத்தன் மன்னர் கோமான்.

(இ - ள்.) எழுதிய படத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள அரசர்களில் இவ்வநிருத்தனே, சிந்துகின்ற வொள்ளியவலையலையணிந்த உஷையின் உயிரைக்கொண்டவனென்பதை என்மனமே சொல்லுகின்றது. கருப்பு வில்லைவளைத்து உலக முழுவதையுஞ் சயித்த மன்மதனையும் குமாரசுவாமியையும் போலும், மேகம்போலும் மதத்தைச்சொரியும் யானைபோலும் விளங்கிய இராசராசனாகிய அநிருத்தன். எ - று. (௬௭)

என்பன பலவு மெண்ணி யெழுதிய படங்கொ டேகி
மின்புரை நுசுப்பி னாள்பாற் காட்டினள் விரைமென் கோதை
யன்பொடும் படத்து வார்க ளூறுப் பரப்பா நின்று
டன்புனை நலனுண் டேகுங் குமரனைத் தனித்துக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) என்பனமுதலாகப் பலவுங்கருதி, தானெழுதிய சித்திரப்படங்களைக் கொண்டு சென்று, மின்னலையொத்த இடையையுடைய உஷையென்பாளிடத்திற் சித்திரரேகை காண்பித்தனள். படத்தின்கண்ணே தன்னெடிய கண்ணால் அன்புடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது தன்னிடத்திலுள்ள அலங்கரிக்கின்றஇன்பவஷ்த்தைப் பருகிச்சென்றவிடனாகிய அநிருத்தனைத் தனியே பார்த்தனள். எ - று. (௬௮)

[illegible]தனள் புளக மேனி பொங்கினள் குலவுக் கொங்கை
[illegible]தாழி வளைக ளெல்லா மெரிந்தன சரிந்த கூந்த

லேத்தின ளிருகை கூப்பி யிரக்கன ளினியென் னுயிர்
காத்தனை யாளி யேகா தொழியெனக் கலுழா நின்றான்.

(இ - ள்.) உடல முழுவதும் மயிர்க்கூச்செறிந்து போர்க்கப்பட்டனள். குவிந்த குசங்கள் பூரித்தனள். கழன்றொழுங்கத்தக்க நிலையிலிருந்த வளையல்களியாவும் நெரிபட்டன. அளகபாரம் சரிந்தது. உடனே உஷை தன்னிருகைகளையுங் குவித்துயாசித்தனள். இனி என்னுயிரைக் காத்தனை. உயிர்போகாமற் பாதுகாக்க வென்று வருந்துவாளாயினள். எ - று. (கூஎ)

அனையவ டன்னை நோக்கிச் சித்திர ரேகை யன்னை
யினையனீ யிவனை யானே தருகுவ னென்னத் தேற்றிப்
புனைகழற் குமரற் கொண்டு போதுறு வினையந் தேர்வா
ணினைதொறு நெஞ்ச வெவவே றாயின ணிரைமென் கோதை.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை அவ்வுஷைத் துயரெய்தும் உஷையைப்பார்த்துத் தாயே! நீவருந்தாதே. இம்மன்னவனை நானே யுனக்குக்கொடுப்பேன் என்று மனந்தேற்றி, வீரக்கழலணிந்த அவ்விளைஞனைக் கொண்டுவரும் உபாயத்தை யாலோசித்து எண்ணுந்தோறும், வரிசையாகிய மெல்லிய மலர்மாலையணிந்த சித்திரரேகை மனம் வெவ்வேறு வகைப்பட்டனள். எ - று. (கூஅ)

மந்திர மாயங் கூர்ந்து துவாரகை மருங்கு சார்ந்தாள்
சுந்தரத் தடக்கை வீர னமளியிற் றுயிலக் கண்டா
டந்திரத் தமளி யோடுந் தாங்கின டணந்து போந்தா
ளிந்திரப் பாவை போலத் துயின்றன னிறைவர் கோமான்.

(இ - ள் மந்திர வல்லபத்தால் மாயை மிகுந்து துவாரகா புரிக்கருகிலெய்தினள். அழகிய பரந்தகையையுடைய வீரனாகிய அநிருத்தன் கட்டிலில் நித்திரை செய்யப் பார்த்தனள். தந்திரத்தால் அப்படுக்கையோடு அவனையெடுத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து நீங்கிவந்தனள். சூத்திரப்பதுமைபோல அரசகுமாரனும் நித்திரையிலிருந்தனன். எ - று. (கூகூ)

தாங்கிய வமளி யோடுஞ் சோணித புரத்துச் சார்ந்தா
ளோங்கெயி லகன்று கோயில் புகுந்தன ளொளிமென் கோதை
பூங்குழ லவட்கு முன்ன ரமைத்தனள் புலம்பு தீர்ந்தாள்
வீங்கிள முகிண்மென் கொங்கை தழீஇக்கொடு வெம்மை தீர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) எடுத்துக்கொண்ட கட்டிலுடன் சோணித புரத்தையெய்தினள். உயர்ந்த மதிலைக்கடந்து அரண்மனையிற் பிரவேசித்தனள். வண்டுகளொலிக்கும் மெல்லிய கூந்தலையுடைய உஷைக்குமுன்னே வைத்தனள். அவள் அழுகையை யகன்றனள் உடனே உஷைபூரித்த இளமைவாய்ந்த கோங்கரும்பையொத்த மெல்லிய தனங்களில் தழுவிக்கொண்டு காமவெப்பத்தை நீங்கினள். எ - று. ()

சித்திர ரேகை யென்னுந் தேமொழிக் குதலைச் செவ்வாய்த்
தத்தையங் கனையா டன்னை வலக்கையாற் றழுவிக் கொண்டாண்
முத்தணி முதல யாவும் மளித்தன ண்மு[illegible]மென் கொங்கை
யுய்த்தனை யாளி யென்று நினைதொறு முவகை பூத்தாள்.

(இ - ள்.) சித்திரரேகை யென்னுஞ்சொல்லும் மதுரமாகிய குதலைச்சொல்லை யும் செவ்விய வாயையுமுடைய தன்தோழியைச் சந்தோஷப்பெருக்கால் உவகை தழுவிக்கொண்டனள். முத்துமாலைமுதலிய பூஷணங்களைத் தந்தனள். அரும்பிய மெல்லிய கொங்கையையுடையாளே! என்னுயிரைத் தந்தாயென்று கூறிக் கருதுந்தோறும் ஆனந்த மதிகரித்தனள். எ - று. (௪0௪)

அசைகழ லரசர் கோமான் விழித்தன னசுர னீன்ற
வசையொடு முகிண்மென் கொங்கை யின்னல மினிதி னுண்டான்
குசைவிடு புரவித் தானைக் கோமகன் றடந்தோள் வைகி
நசைதரு கலவிப் பூச றொடோறும் விளைப்ப தானாள்.

(இ - ள்.) வீரகண்டாமணி யணிந்த இராசராசனுகிய அநிருத்தன் நித்திரைதெளிந்தனன். வாணாசுரன்பெற்ற உஷையுடன்கூடி அரும்பியமெல்லிய கொங்கையின் இனிய நலத்தைச் சுகமாக அநுபவித்தனன். கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைச்சேனையையுடைய அம்மன்னவனுடைய பரந்த தோளிற்றங்கி விருப்பத்தைச்செய்யும் புணர்ச்சியாகிய காமப்போரைத் தினந்தோறுஞ் செய்வானாயினள். எ - று. (௪0௫)

நடந்தன சிறிது வைக னகைநிலாத் தரளச் செவ்வாய்
நுடங்கிடை கருப்ப மாகி நுதல்பசப் பூர நின்றாள்
கடம்புரை குவவுக் கொங்கை யரும்புகண் கறுத்து மீப்போய்க்
கிடந்தன நரம்பு பச்சென் றெழுந்தன கிளவிக் கிள்ளை.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றன. ஒளிபொருந்திய சந்திரிகையை வீசும் முத்துப்போன்ற பற்களையும் சிவந்தவாயையும் ஒசிகின்ற இடையையும் கிள்ளைமொழியையுமுடைய உஷையானவள் கருப்பமெய்திப் பசப்பெய்தி நின்றனள். கும்பத்தையொத்தகுவிவாகிய கொங்கையென்னும் அரும்புகள்கண்கறுத்து நரம்புகள் பச்சென்றுதோன்றி, கிளிமொழிமேலெழும்பிக்கிடந்தன. எ - று. (௪0௬)

வள்ளெயிற் றசுரர் கோமான் கோயிலுள் வாயில் காப்போ
ருள்ளயிர்த் துணர்ந்தா ரீது மன்னவற் குரைத்து மென்னுப்
பொள்ளெனப் புகுந்தார் நின்று கனைகழற் பொலந்தாள் போற்றி
யள்ளலங் களபத் தோளா னருகுவாய் புதைத்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள். கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய வாணாசுரன் மாளிகையின் உள்வாயிற் காவலர் மனதிற் சந்தேகித்து இவ்விடயத்தைத் தெரிந்துகொண்டார்கள். அரசனுக் கறிவிப்போமென்று விரைந்து மன்னவன்பாற்சென்று சத்திக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த அழகிய பாதங்களைத் துதிசெய்து, அழகிய களபச்சேறணிந்த தோளையுடைய வாணாசுரனுக்கருகே வணங்கி வாய்பொத்தி நின்றார்கள். எ-று.

ஆங்கவர் தாழ நோக்கிக் குண்டல மருது தாழ்ந்து
தூங்குற மகுடஞ் சாய்த்தான் சொற்றன செருக்கெதண் டேற
வீங்கிய வெகுளி வெந்தீ மிக்கெழ வெகுண்டு பேர்வுன்
றேங்கவி ழலங்க லோதி யு[illegible]மைழச் சென்று சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காவலாட்கள் [illegible], குண்டலமான து பக்கலில் அசைவுறும்படி சிரத்தைச் சாய்த்தான். அவர்கள் சொல்லிய செய்தி[illegible]

செவியில் சுறுக்கெனநுழைய, பூரித்த கொடிய கோபாக்கினியானது மேலோங் கியதிகரிக்கப் புறப்பட்டுச்சென்று, மணம் வீசுகின்ற மலர்மாலையணிந்த கூந் தலையுடைய உஷையினிடத்திற்குப் போய்ச்சேர்ந்தனன். எ - று. (௧௦௫)

தீதெறு சினத்த னாகி நிருதர்கோன் செல்வ தோரார்
சூதிழைத் தாட லுற்றா ராங்கவர் தொடர நோக்கி
யேதில னிவனைப் பற்றி யெறிமி னெறிமி னென்றான்
கோதறு குணத்தான் வீரத் தண்டொரு கடக்கை கொண்டான்.

(இ - ள்.) அசுரேசனாகிய வாணாசுரன் இதனால் தீச்சினந்துங் கோபமுடைய னாகிச் செல்வதை யுணராதவர்களாய், அவர்கள் அவ்வரண்மனையினுள்ளே சொக்கட்டான் காய்களைப்பரப்பி யாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். தொடர்ந்து செல்லக்கண்டு அயலானாகிய இவனைப்பிடித்து இடியுங்கள் வெட்டுங்களென் றான். குற்றமற்ற குணத்தையுடைய அநிருத்தன் வீரந்தரும் தண்டாயுதத்தை விசாலமான கையிற் பிடித்துக்கொண்டான். எ - று. (௧௦௬)

எறிந்தன ரடுகோல் வாங்கி யெய்தன ரிவைக ளெல்லாஞ்
சொறிந்தன வெனினுஞ் செய்யா வாங்கவன் சுழற்று தண்டான்
மறிந்தன பிடருந் தாளு முழவடு திரடோட் குன்றுஞ்
செறிந்தன குருதிச் சேற்றிற் றண்டொடுந் தேயத் தேய்த்தான்.

(இ - ள்.) வில்லைவளைத்து நாணோசையெறிந்து கொல்லத்தக்க அஸ்திரங் களை விடுத்தார்கள். இவையாவுஞ் சொறிந்தனவென்றாலும், அவன் சுழற்று கின்ற தண்டாயுதத்தால் ஒன்றுஞ் செய்யாவாயின. தோள்களுந் தாள்களும் முறிந்தன. மத்தளத்தைவென்ற திரண்டதோள்களாகிய மலையுஞ்செறிந்தன. உதிரச்சேற்றில் தண்டாயுதத்தோடுந் தேயும்படி தேய்த்தனன். எ - று. (௧௦௭)

வந்துவந் தெழுந்த சேனை யாவையு மண்டை துண்டந்
தந்தனர் மூளைச் சேற்றிற் சறுக்கின ருறுகருந் தோறுஞ்
சிந்தினர் சிதறி மீண்டார் செழுமணி வயிரத் தண்ட
மந்தகன் றுணுக்குற் றேங்கச் சுற்றின னடல்வேற் காளை.

(இ - ள்.) மேன்மேலும் வந்து போர்க்கெழுந்த சேனை நாயகர்களெல்லாம் மண்டைகள் பிளவுபட்டார்கள். மூளைகள் சேற்றில் சறுக்கினார்கள். அதட்டுந் தோறும் சிந்திச் சிதறித்திரும்பினார்கள். வெற்றிபொருந்திய வேலையுடைய காளையாகிய அநிருத்தன் செழிய நவமணிகள் பதித்த வச்சிரதண்டாயுதத்தை இயமனும் விரைந்து பயப்படும்படி சுழற்றினன். எ - று. (௧௦௮

புனைகழ னிருத னந்தப் புரத்துள மகளிர் யாருங்
கனைகட லரவ மென்னக் கரநெறித் தலறு கின்றார்
முனைகொள்வே னிருதர் வாழ்க்கை முடிவுநா ளிதுகொ லென்ன
வனைகுர லரவ மற்றைத் திசைகளுற் றெழுந்த வன்றே.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த வாணாசுரனுடைய அந்தப்புரத் திலுள்ள மாதர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்ற கடலொலிபோலக் கையைநெரித் துக்கொண்டு அலறினார்கள். கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்திய அசுரர்கள் வாழ்க்கை முடிவெய்துங்காலம் இதுதானோவென்று சொல்லத்தக்க அத்தகைய குரலோசையானது மற்றத்திசைகளெல்லாவற்றிலும் அப்பொழுது எழும்பின.

வரைமுழை திறந்து போந்த வாளரி மடங்க லொப்பான்
றிரைபொரு தடக்கைத் தண்டா லரைத்தனன் சேனை யெல்லாம்
கரையழித் தொழுகு செந்நீர் கண்டன னவுணர் கோமா
னிரைமணித் தடக்கை மாட்டிப் பிடிப்பனென் றெதிர நேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மலைக்குகையைத் திறந்துகொண்டு வந்த ஒளிதங்கிய சிங்கவேற்றினை யொத்தவனாகிய அநிருத்தன் அலையை யொத்த விசாலமான கையிலேந்திய தண்டாயுதத்தினாலே சேனைமுற்றும் அரைத்துவிட்டனன். அசுரேந்திரனாகிய வாணாசுரன் எல்லைகடந்து பெருகுகின்ற உதிரவெள்ளத்தைப்பார்த்தனன். வரிசையாகிய மாணிக்கத் தூண்போன்ற பரந்தகைகளைமாட்டி இவனைப் பிடிப்பேனென்று எதிர்ப்படலாயினன். எ - று. (கஎ0)

பற்றினன் றடக்கைத் தண்டம் பன்முறை கீழு மேலுஞ்
சுற்றினன் சுற்ற லோடு மவுணனுந் துனுக்கன் கொண்ட
னிற்றவன் றன்னைப் பற்ற லரிதென வெண்ணி நின்றான்
பெற்றமே றுகைத்தோ னாக பாசத்தாற் பிணித்துக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது அநிருத்தன் தன்விசாலமானகையில் தண்டாயுதத்தைத்தாங்கினன். கீழுமேலுமாகச் சுழற்றினன். அப்படிச் சுழற்றவும் வாணாசுரனும் மனந்துணுக் கெய்தினன். இவ்வகையாக இவனைப்பிடித்தல் அருமையென்று கருதியிருந்தனன். பின்னர், இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்திய சிவபெருமானுடைய நாகபாசத்தினாலே கட்டிக்கொண்டனன். எ - று. (ககக)

கண்டன ளுஷையென் றோதுங் கன்னிகை வெருவா நெஞ்சு
விண்டன ளலமந் தேங்கி வெய்துயிர்ப் பெறிந்து மாழ்கி
மண்டலத் தரசர் கோமாற் கிதுகொலோ வருமொன் றெண்ணித்
தண்டுணா ரரியிட் டாங்கு வெதும்பின டரிப்பி லாதாள்.

(இ - ள்.) உஷையென்று சொல்லப்படும் கன்னிகை இதனைக்கண்டாள். அஞ்சாத மனமானது விண்டு வருந்தி யேக்கமுற்று வெவ்விய பெருமூச்செறிந்து விசனித்து, நிலவுலகிலுள்ள அரசர் தலைவனாகிய உனக்கு இதுவா சம்பவிப்பது? என்றெண்ணமிட்டு, குளிர்ந்த மலர்க்கொத்தினைத் தீயிலிட்டாற்போலச் சகிக்க வழிதெரிய மாட்டாது வெதும்பினள். எ - று. (ககஉ)

பொங்கொளி மோலி காணேன் றிருமுகப் பொலிவு காணேன்
மங்கல மடந்தை நீங்கா வலையமுந் தோளுங் காணேன்
மூங்கிய தரளக் காந்தி வெண்ணிலா முறுவல் காணே
னெங்கொளித் தென்னை நீத்தா யெழில்வலித் தடக்கை வேந்தே

(இ - ள்.) அதிகரிக்கின்ற காந்தியையுடைய கிரீடத்தைக் காண்கிலேன். திருமுகத்தின் அழகினைக் காண்கிலேன். மங்கலம் பொருந்திய விஜயலட்சுமி எக்காலத்திலும் நீங்காத அணிந்த வாகுவலயத்தையுந் தோளையுங் காண்கிலேன். முத்துமாலையின் பிரகாசத்தையடக்கிய வெண்ணிய சந்திரிகை வீசும் தந்தபந்தி (புன்னகை)யைக்காண்கிலேன். எங்கேயொளித்துக்கொண்டு அடியாளைப்பிரிந்தனை? பெருவல்லபம் வாய்ந்த புரந்தகையையுடைய அரசனே! எ - று. ([illegible])

தேன்பிறங் தொலிக்கு மாலைத் திருவொடீங் தடந்தோட் செல்வ
மான்பிறந் தனைய கண்ணார் முன்னர்நாம் வருமா றுண்டே
யூன்பிறங் கெடுத்த யாக்கை யுயிர்சுமங் தோங்கி நின்றே
னேன்பிறங் திருந்தேன் பாவி யிறப்பதொன் றறிகி லேனே.

(இ - ள்.) தேன்சொரி வண்டொலிக்கும் மாலையணிந்த அழகிய நீண்ட பரந்த தோளையுடைய செல்வனானே! மான்பிறந்தாற்போன்ற கண்ணையுடைய மாதர்கள் முன்னே நான்வரும் வகையுளதாகுமோ? மாமிச தேகத்தொடுத்த இவ்வுடலில் உயிரைத்தாங்கி வளர்ந்து நிற்கின்றேன். யாதுக்குப் பெண்ணாகப் பிறந்திருக்கின்றேன். பாவியாகிய நான் இறத்தற்கு வழியொன்றும் அறிந்திலன். (யாதுசெய்வேன்?) எ - று. (கக௪)

தழன்மணிக் கடகத் திண்டோ டாம்புகொண் டிறுக்கக் கண்டே
னிழன்மணி மகுட நீக்த நீண்முடி வறுமை கண்டே
னழன்மணி மருமச் செவ்வி யெவ்வழி யடைவே னையா
பழவினை யிருந்த வாபெண் பாவியாற் படுவ தீதோ.

(இ - ள்.) தீப்போன்ற (செம்மணியாகிய) மாணிக்கங்களிழைத்த வாகுவலயமணிந்த வலிய தோளினைப் பாசத்தை வீசிப்பிணிக்கக்கண்டேன். நிழல் செய்யத்தக்க ரத்தினங்களிழைத்த கிரீடத்தை யகற்றிய நீண்ட (வறுமையாகிய) வெறுமுடியைப் பார்த்தேன். சூரியன்போன்ற காந்தியுடைய உன்திருமார்பின் பொலிவை எவ்விடத்தில் இனிக்காணப் பெறுவேன்? ஐயனே! பழவினையிருந்தவகை, பெண்பாவியாகிய அடியாளால் படுநுயரமிவையோ? எ - று.

எனவெடுத் தாற்று நின்று ளேங்கிவ ளசுரன் கோயின்
முனைவழி நிகழ்ந்த வெல்லா நாரத முனிவன் கேட்டா
னினைதரு முளத்த னேகித் துவாரகை யெய்தச் சென்றான்
நனைமலர்த் துளவி னோற்கு நடத்தின னிகழ்ந்த வெல்லாம்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு இப்பொழுது இவ்வுஷை அழுது புலம்பிக்கொண்டிருந்தனள். வாணாசுரன் மாளிகையில் யுத்தமுகத்தில் நடந்த வரலாறுகளையெல்லாம் நாரதமுனிவர் கேட்டுணர்ந்து வருந்திய மனதையுடையவராகித் துவாரகாபுரியை யடையப்போய், குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்ந்த துளவமாலை தரித்த கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாவற்றையும் தெரிவித்தனர்.

நாரத னுரைப்பக் கேட்ட கண்ணனு நளினச் செங்கை
வார்கழற் குமாரற் றேடி மறுகிய மறுக்கந் தீர்ந்தா
னாரம ருடற்ற வேண்டுங் காலம்வங் தடுத்த தென்னாப்
போர்கெழு வயிரத் திண்டோ ளடிக்கடி புளகம் பூத்தான்.

(இ - ள்.) நாரதமுனிவர் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரானும், தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த கையையுடைய நெடிய வீரக்கழலணிந்த புதல்வனைத்தேடி வருந்திய துன்ப மகன்றனன். பொருந்திய போர்புரிய வேண்டியகாலம் வந்து சம்பவித்ததென்று, போர்வன்மையமிகு வச்சிரத்தம்பம்போன்ற வலியதோளன் அடிக்கடி புளகித்தனன். எ - று. (ககரு)

எழுகநஞ் சேனை யென்று பணிமுர சியம்பச் சொற்று
இழிமதக் களிற்றின் மேல்கொண் டியன்முர சறைவ தானார்
சுழிதிரைப் பரவை யார்த்த நுண்மணற் றொகைக்கு மீப்போய்
கழிபெருங் கணக்கை நீத்த கடற்படை யெழுந்த தன்றே

(இ - ள்.) நம்முடையசேனை போருக்கெழுகவென்று அழகியபேரிகை முழக்கும்படி கட்டளையிட்டனன். அக்கட்டளைபெற்று, சொரிகின்ற மதத்தை யுடைய யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு அழகிய பேரிகையறைந்தார்கள். சுழிக்கின்ற அலைகள் நிரம்பிய சமுத்திரத்திற் பொருந்திய நுட்பமாகிய மணற்றொகைக்கும் மேம்பட்டு, மிகப்பெரிய தொகையை யகற்றிய சேனாசமுத்திரம் போருக்கெழுந்தது. எ - று. (கக௮)

நெடுமுகி றடவிச் செல்லு மழிமத நெடுநல் யானை
படுகட லுருவு கொண்டா லெனப்பல பாந்து செல்ல
விடுவயப புரவி யந்நீர்த் திரையென வெகுண்டு பாயச
சுடர்முடிப் புலவர்க் கேயு மளப்பருஞ் சேனை தொக்க.

(இ - ள்.) பெருங்கடலானது வடிவெடுத்து வந்தாற்போல, நெடியமேகத்தையளாவிச் செல்லுகின்ற மதஞ்சொரியும் பெரிய நல்லயானைகள் பலவிரைந்து செல்லவும்,வெற்றிபொருந்திய குதிரைகள் அந்நீரின் அலைபோலக் கோபித்துப் பாயவும், ஒளிவீசுங் கிரீடமணிந்த தேவர்கட்கு ஒப்பாகும் அளவிடற்கரிய சேனைத்தொகுதி சேர்ந்தன. எ - று. (கக௯)

கொடிநெடுங் கொடிஞ்சித் திண்டேர் நெடுநிலங் குழியச் செல்ல
விடுகுர லதிர்சசி யெட்டுத் திக்கையும் விழுங்கிக் கொண்ட
தொடுகட லுவரி யெலலாந் திடர்படத் துளி போர்த்த
படுமணிப் படம்பொ றுமை யனந்தனும் பதைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) கொடிகள் கட்டிய நெடிய கொடிஞ்சியையுடைய வலியதேர்கள் பெரிய பூமியானது புதைபடும்படி செல்லுதலாலுண்டாகிய குரலதிர்ச்சியானது அஷ்டதிசைகளையும் விழுங்கிக்கொண்டது. தோண்டப்பட்ட கடல் முழுவதும் மேடுபடும்படி புழுதிமூடிக்கொண்டது. பெரியமாணிக்கம் பொருந்திய படமானது சுமைதாங்க மாட்டாமல் ஆதிசேடனுந் துடிப்பதானான். எ - று. (கஉ0)

தொன்னிலைப் பரவை யேழு மொருவழித் தொடர்நத வாபோல்
வன்னகப் புலவுப் பேழ்வாய் வாளரி மடங்க லொப்பார்
பன்னெடுஞ் சேனைத் தானை காவலர் பரந்து மொய்த்தார்
பொன்னெடுஞ் சிகரத் திண்டோ டினவுறப் பொருமா னின்றார்.

(இ - ள்.) பழமைத்தன்மை வாய்ந்த சப்த மகாசமுத்திரங்களும் ஒருவழியாய்த் தொடர்ந்துவந்த வாறுபோல, வலிய நகத்தையும் புலான் மணங்கமழும் பிளவுபட்டவாயையுமுடைய வொளிதங்கிய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவர்களாய், பலபெருஞ் சேனையின் படைக்காவலர்கள் எங்கும் பரவி நெருங்கி நெடியபொன் மலைபோலும் வலியதோள்கள் தினவுண்டாகு ஆர்ப்பரித்தார்கள். எ-று. (கஉக)

[illegible]துகிற் கதலி மீப்போய் வஞ்சிறைப் பறவை மானப்
[illegible]மணிக் கவிகை யெல்லாம் வெண்சிறை யனமே போல

வினமணிக் கவரி யீட்டம் வெண்டிரைப் புணரி யேய்ப்பக்
கனைகடற் றனை மற்றோர் கருங்கட னிகர்த்த மாதோ

(இ - ள்.) அலங்கரித்த வஸ்திரத்தாலாய விருதுக்கொடிகள் மேலோங்கிச் சென்று வலிய சிறகையுடைய பறவைபோலவும், அணிந்த மணிகளையுடைய குடைகளெல்லாம் வெள்ளிய சிறகையுடைய அன்னத்தைப்போலவும், தொகுதியாகிய இரத்தினங்கள் பதித்த சாமரைக்கூட்டம் வெள்ளிய அலையையுடைய சமுத்திரத்தைப் போலவும் விளங்குதலின், கோஷத்தையுடைய சமுத்திரத்தை யொத்த அச்சேனையானது பிறிதொரு கருங்கடலையு மொத்திருந்தது. எ - று.

பொலங்கழ லரவ மற்றைப் புரவியின் சிரிப்பு வீரத்
துலங்கெழு வயிரத் தோளா ருரப்பொலி நீழல் சீறி
நிலம்பகக் குமுறிப் பாயு நீனிறக் கொடுங்கை யானைக்
குலங்கொடு பிளிறு மோதை யொருவழிக் குழீஇய வன்றே.

(இ - ள்.) அழகிய வீரக்கழலின் அதிர்ப்பொலியும், குதிரைகளின் கனைப்பொலியும், வீரத்தின் வன்மை மிக்க வச்சிரத்தம்பம்போன்ற தோளையுடைய போர்வீரர்களின் அதட்டுகின்ற ஆர்ப்பரிப்பும், தன்னிழலைக் கோபித்துப் பூமியானது பிளவுறும்படிகுமுறிப்பாய்கின்ற நீலநிறம் பொருந்திய வளைந்த கையையுடைய யானைக்கூட்டங்களின் வலியபிளிறுதலா லுண்டாகிய ஓசையு மொருவழியாகக்கூடின. எ - று. (௧௨௩)

கரும்பனைத் தடக்கை நால்வாய்க் களிற்றிழி மதநதி யானும்
பொருந்திரை யுகண்ட வரபோற் புரவிவாய் விலாழி யானு
மருந்திறல் வயவர் திண்டோட் சாநதழிந திழித லானும
வருந்திய புவனப் பேதை முதுகுற வழுக்கு வாரால.

(இ - ள்.) கரிய பனைமரத்துண்டுபோன்ற பாநதகையையும் [நால்வாய்] தொங்குகின்ற வாயையுமுடைய யானையின் சொரிகின்ற மதப்பெருக்கினாலும், (பின்சென்று) போர்செய்யும் அலைகள் புரண்டவாறுபோலக்குதிரைகளின் வாயினின்றிழியும் [விலாழி] நுரையினாலும் அரியவல்லபமுடைய போர்வீரர்களின் திண்ணிய புயத்திலணிநத செஞ்சாதனக் குழம்பு அழிநது சொரிதலாலும், வருத்தமெய்திய பூமியாகிய பெண்ணின் முதுகிற்பொருநதக் கால்வழுக்குவாராயினர். எ - று. (௧௨௪)

முற்பட நடந்த தானைச் செறும்பிகல் மூனைவ ரேறிப்
பிற்பட நடந்த திண்டே ராழியிற் பெருந்தூ ளாகி
வெற்படு மிரவி யோட்டு மெழுபசும் புரவி போர்த்து
நிற்பன திகந்த மெல்லாம் பொதிந்தன நிமிர்ந்த தூளி.

(இ - ள்.) முற்பட்டு நடந்தசேனைகளாலாகிய சேறனது வலிதங்கிய போர்வீரர்கள் ஏறிப்பிற்பட்டு நடத்தும் வலியமைந்த தேர்களின் சக்கிரத்தினால் பெருந்தூளாகி, இருளையகற்றும் சூரியன்செலுத்துகின்ற பசுநிறமமைந்த ஏழுபுரவியையுமூடிக்கொண்டு விளங்குகின்ற திசைகளெல்லாம் எழும்பிச்சென்ற தூளிகள் பரநதன. எ - று. ([illegible])

பரந்தெழு பூழ்தி யுள்ளம் படுத்தெடுத் தளவிட் டாலுஞ்
சுரந்தெழு பனியின் றூரைத் துளியொரு தொகையிட் டாலு
நிரந்தெழும் பரவைத் தானை நிலைதெரிந் தளவை கூறிப்
புரிந்தவ ருளரேல் வையத் தவர்களே புலமை மிக்கோர்

(இ - ள்.) பரவியெழுந்த புழுதியை மனத்தாற் கணித்தெடுத்து அளவு சொன்னபோதிலும், சுரந்து துளிக்கும் பனித்தாரையின் துளிகளை யொருகணக் கிட்டபோதிலும், நிரம்பியெழுந்த கடல்போன்ற சேனையின் நிலைமையையுணர்ந்து அளவுபடுத்திச்சொல்லவல்லவரிருப்பாராயின், அவர்களே நிலவுலகத்திற்கணிதறாற்புலமையில் மிகுந்தவர்களென்று சொல்லப்படுவார்கள். எ - று. (௧௨௬)

படுகுர லெழுந்து வீங்கும் பல்லிய விடிப்பி னோங்கி
விடுசுடர் வயிர வொள்வாண் மின்னொளி மருட்டிக் காட்டிக்
கொடிவிடு துவச நீழற் காரொளி யடையக் கொற்ற
நெடுநக ரொழியத் தானை மழைப்புய னிமிர்ந்த தன்றே.

(இ - ள்.) பெருங்குரலிட்டு முழங்கும் பலவாத்தியங்களின் இடிப்பினாலுயர்ந்து, சுடர்விடுகின்ற வொளிபொருந்திய வச்சிரவாளினால் மின்னலொளியை மயக்கிக்காட்டி விருதுக்கொடியாகிய துவசங்கள் தந்த நிழலினாற் [கார்] கரிய வொளியை யடைதலால் வெற்றிபொருந்திய நெடிய நகரத்தைநீங்க, அச்சேனையானது மழைசொரியுஞ் சூல்கொண்ட மேகத்தையொத்திருந்தது. எ - று. ()

எழுபுய லெழுந்து விம்மி யினத்தொடு மிடித்துப் பொங்கிப்
பொழிபல புனலு மேழு பரவையும் புரண்டு போகி
முழுதொரு வழிக்கொண் டாற்போ னடந்தன மூரித் தானை
யிழிதக வுடைய வாணன் சோணிதத் திருதத யன்றே.

(இ - ள்.) சப்தமேகங்களு மொன்றுயெழுந்து பூரித்துத் தம்மினத்தோடு மிடித்து அதிகரித்துப் பொழிந்த மழைவெள்ளமுஞ் சப்தசாகரங்களுங் கரை புரண்டு பாய்ந்து முற்றுமொருவழிக் கொண்டாற்போல் அவ்வலிய பெருஞ் சேனையானது நடைகொண்டு இழிதகைமை பொருநதிய வாணாசுரனுடைய சோணிதபுரத்தை யடைந்தது. எ - று (௧௨௮)

ஐந்துட னாறு கோடி நிவந்தெழு மக்கு ரோணி
பைந்துகிற் கதலித் தானை படுகொடி யிஞ்சி சூழ
வெந்தழற் றறுகட் பேழ்வாய் வெள்ளெயிற் றசுர னோர்ந்தா
னெந்தையெம் பெருமான் முன்ன ரருளிய வெல்லை யொல்லை.

(இ - ள்.) முப்பதுகோடி யென்னுங் கணக்கொடுபொர்ந்த அக்குரோணிகளாகிய பசிய விருதுக்கொடிகளோடிய சேனை வளைதல் பொருந்திய மதில்சூழ, வெவ்விய தீயைச்சொரியுங் கோபக்கண்ணையும் பிளவுபட்ட வாயையும் வெள்ளிய பல்லையுமுடைய வாணாசுரன், எமது தந்தையுந் தலைவனுமாகிய சிவபெருமான் தனக்குப் பூர்வமருளிச்செய்த காலகணிதத்தை யுணர்ந்தவனாயினான். எ - று.

படுகடற் பரவைத் தானை யாங்கவன் பரிந்த நாட்டை
யதிறத் திரியல் போக்கி வெள்ளிடை யடையச் செய்தக்

கொடுநிலை வெயிற்று வெங்க ணசுரர்கோன் கொதித்துப் பொங்கி
விடுபரி வெள்ளத் தானை வம்மென விளிப்ப தானன்.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய கடல்போலப் பரவுதலுடைய சேனையானது அவ்வா ணாசுர னரசுபுரிந்த சோணிதபுரியைக் கொல்லும் வல்லமையாற் பலரையும் புறத்தே துரத்தி வெற்றிடங்களி லோடச்செய்தது. வளைந்த பிறைச்சந்திரன்போன்ற பற்களையுங் கோபக்கண்களையுமுடைய அசுரேசனாகிய வாணன் கோபமிகுந்து விரைவிற் செலுத்தத்தக்க வெள்ளக் கணக்காகிய குதிரைமுதலிய சேனைகளை வருகவென்றழைப்பவனாயினான். எ - று. (கூ0)

என்னிடைப் பிறந்த வைஞ்ஞூற் றிரட்டியி னிவர்ந்த தோட்குப்
பின்னிடு துளவ மாயோன் பேடியிற் றணந்து போனான்
புன்னுனை யுகிர்த்தாட் பூசை புலியெனிற் புலியே ரொப்பா
ரென்னெனப் படுவ ரென்ற வெண்ணில னிகற்குப் போந்தான்.

(இ - ள்.) என்னிடத்துதித்த பெரிய ஆயிரந்தோள்களுக்குப் பன்முறை பின்னிட்டோடிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணன் நபும்சகனைப்போலப் போர் செய்தாற்றாது புறந்தந்து போயினான். புல்லினுனிபோன்ற (நுண்ணிய) நகம் பொருந்திய காலையுடைய வொருபூனையானது புலியென்றுசொல்லிக்கொண்டால் ஆண்புலியை யொப்பானவர்கள் யாதென்று சொல்லப்படுவார்களென்றெண்ணாமல் இப்பொழுது மீண்டும் போர்புரியவாதுள்ளான். எ - று. (கூக)

வருகவென் றுரைத்த மாற்றத் தெழுந்தன வயவெஞ் சேனை
கருமுகிற் கணத்தை யொப்பார் வடவையிற் கனலுங் கண்ணார்
திருகிய சினத்தார் வானந் தீண்டிய சிகரத் தோளா
ருருமென முழக்க மிக்கா ரொய்த்தன ரொருங்கு சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) வருகவென்றுகூறிய வார்த்தையால் வலியசேனையானது போர்க் கோலமெய்திப் புறப்பட்டது. கரிய மேககூட்டத்தை யொத்தவர்களும் வடவாக்கினிபோல எரியும் விழியையுடைவர்களும், மாறுபட்ட கோபத்தையுடையவர்களும், ஆகாயமளாவிய தலையையும் தோள்களிற் பொருந்திய இடியொலி போன்ற மிக்க முழக்கத்தையுடையவர்களுமாய் நெருங்கி ஒருசேரச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். எ - று. (கூஉ)

கல்லெனக் கலிக்குஞ் சேனை யளவையிற் கண்ணுறு முவா
வொல்லென வொலிக்கு மோதை யும்பருந் துணுக்கங் கொண்டார்
வில்லினர் வயிர வாளர் தினவுறு வீரத் தோளார்
பல்லியந் துவைப்பப் போந்தார் படுகடல் பருகும் வாயார்.

(இ - ள்.) கல்லென்று முழங்குஞ் சேனையானது அளவைக் குட்படாதது. ஒல்லென்று சத்திக்கும் ஓசைப்பெருக்கினால் தேவர்களும் அச்சமெய்தினார்கள். வில்லேந்தியவர்களும் வச்சிரவாளைத் தாங்கியவர்களும் தினவெடுக்கும் வீரத்தன்மையுடைய தோளையுடையவர்களும், ஆழமாகிய கடலைப்பருகத்தக்க வாயையுடையவர்களுமாய்ப் பலவகை வாத்தியங்கள் கோஷிக்க நடந்தார்கள். எ - று. (கூங)

ஏந்துறு முலக மீரே ழோர்கரத் தெடுத்துக் கொள்வார்
காந்துறு தெறுகட் டீயாற் கருங்கடல் சுவற்றுந் தீயோர்
பாந்தளின் மகுட கோடிப் பருமணி பறிக்குங் கையார்
பேரந்தனர் கடலத் தானைப் பொருந்திறற் றலைவர் யாரும்.

(இ - ள்) ஆதிசேடன் தாங்கிய பதினான்குலகங்களையும் ஓரேகையில் எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவர்களும், காந்துந்தன்மை பொருந்திய கொடியகண்ணினிலுள்ள அக்கினியாற் கரிய சமுத்திரத்தையும் வறளச்செய்யத்தக்க கொடியவர்களும், ஆதிசேடனுடைய கிரீடகோடிகளிலமைந்த பருத்த சிரோரத்தினங்களைப்பறிக்கத்தக்க கையையுடையவர்களுமாக அழகிய சமுத்திரத்தை யொத்த சேனையாகிய போர்புரியத்தக்க வல்லபமுடைய போர்வீரர்களெல்லாரும் வந்தார்கள். எ - று. (கஙச)

எண்ணருங் கணக்கி னீத்த வெட்குவை யெண்ணிட் டாலுங்
கண்ணுதற் கரிய சேனைக் கருங்கடல் பரந்த தம்மா
வண்ணவான் கொடிக்கோட் டிஞ்சி மணிநெடு வாயி னீப்பார்
திண்ணெடுந் திரைகொண் டாடுங் கடன்மடை திறந்த வாபோல்.

(இ - ள்.) கணக்கிடுதற்கரிய தொகையிற்கழிந்த எட்குவியலைக் கணக்கிட்டபோதிலும், கணக்கிடற்கரிதாகிய சேனையாகிய கரியகடலானது பரவியது. குளிர்ச்சிவாய்ந்த நெடிய அலைகளால் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சமுத்திரமானது மடைதிறந்து பாய்ந்தாற்போல, அழகிய ஆகாயமளாவிய கொடிகள் கட்டிய சிகரத்தையுடைய மதிலின் அழகிய நெடியவாயிலைக் கடப்பாராயினர்.

சில்லியங் கொடிஞ்சித் தேரோ திரைபொரும் புரவிக் காடோ
செல்லென முழங்கும் பூட்கைச் சிறுவிழிச் சிகரக் குன்றோ
மல்லலந் திரடோள் வீர வயவரோ மிகுதி யோர்வான்
றொல்லையம் புலவர்க் கேனு மரிதெவர் தொகுக்கற் பாலார்.

(இ - ள்.) அழகிய சக்கரத்தையும் மொட்டினையுமுடைய இரதங்களோ? அலைகள்போல வரிசையாகவரும் துரகத்தொகுதியோ? வளர்ந்தங்கிய அழகிய திரண்ட தோளையுடைய காலாட்களோ? இச்சேனையிற் பெருந்தொகையென்றுணர்தற்கு, பழமையாகிய தேவர்களுக்காயினும் அரிதாகுமானல், வேறெவர் தாம் அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவர்? எ - று. (கஙரு)

வாளினர் சிகரி யேந்துங் கரத்தினர் வயிர மேருத்
தோளின ருவரி யேழுஞ் சுவற்றுறப் புறத்தா லெற்றுந்
தாளினர் மறலி யேனுந் துணுக்குறும் வயிரத் தண்டார்
கோளிளம் பிறைபூத் தோங்கு மழைமுகிற் குழுவை யொப்பார்.

(இ - ள்) வாட்படையேந்தியவர்களும், மலைகளைத்தாங்கிய கைகளையுடையவர்களும், வச்சிரத்தம்பம்போலும் மேருவரைபோலும் விளங்குந் தோளைத்தாங்கியவர்களும், சத்தசமுத்திரங்களும் வறண்டுபோக வெளியே யெற்ற[illegible] காலை வலித்தவர்களும், இயமனேயென்றாலும் (எதிர்த்தகாலத்தில்) அஞ்சத்[illegible] வச்சிர தண்டம் பிடித்தவர்களும், வலிய இளம்பிறைச்சந்திரன் பிரகாசித்து விள[illegible]குங்கொண்ட மேகசாலம்போன்ற (வச்சிரதந்தம் பிரகாசிக்கும் கரிய [illegible] டைய)வர்களும். (ஆக.) எ - று. ([illegible])

அளவெழு வயவெஞ் சேனை மதிளகத் தளவை நீத்த
கிளைபடு வயிரத் தோளா னுருமெனக் கினத்துஞ் சொல்லான்
வளையெயிற் றசுரர் கோமான் வாளரி மடங்கல் போல
விளைசினஞ் சுறக்கொண் டேற வெள்ளிடை யெழுந்து போர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கணக்கிறந்த வெற்றிபொருந்திய வலியசேனையானது மதிலிடத்தின் எல்லையைக்கடந்தது. கிளைபட்ட வச்சிர தம்பம்போன்ற தோளையுடையவனும் இடிபோலக் கர்ச்சித்துப்பேசுங் குரலையுடையவனும், வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர் தலைவனுமாகிய வானுசுரன், ஒளிதங்கிய ஆண்சிங்கம்போல உண்டாகிய கோபமானது விரைந்து அதிகரிக்க வெளியே புறப்பட்டு வந்தனன்.

பீதகப் பசும்பட் டாடை மருங்கொடும் பிறழ வீக்கி
மீதகக் கொய்யஞ் சாத்திக் கொடுக்கிரு மருங்கு வீழ்த்துத்
தீதகு வயிர வொள்வாள் கச்சொடுஞ் செறிந்து வானத்
தாதவற் கிழிவு காட்டுங் கனைகழ லடியிற் சேர்த்தி.

(இ - ள்.) பசும்பட்டாகிய பீதகவாடையை இடையிலே பிறழும்படி கட்டி மேலே கொய்சகமணிந்து, கவைத்தாளை யிருபுறத்திலும் விழுத்தி, நெருப்புப் போன்ற வச்சிரவாளை அரைக்கச்சுடன்கட்டி, ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனுக்கும் இழிதகைமையைக் காட்டத்தக்க சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணியைத் தன் காலில் அணிந்துகொண்டு. எ - று. (கஙகூ)

மணவிழைத் தியற்று வாகு வலையமார் குவட்டுத் தோண்மேற்
றினவுதேய்த் திடுவ போலக் கிம்புரிக் கடகஞ் சேர்த்தி
வனைமணித் தொகுதிச சன்ன வீரமு மாறிச் சாத்திப்
புனைமணித் தடந்தோ ளக்கிக் குண்டலம் புரள நின்றான்.

(இ - ள்.) இரத்தினங்க ளிழைத்துச்செய்த வாகுவலையம் புனைந்த தோளின்பேரில், தினவைத்தேய்த் தகற்றுவனபோலக் கிம்புரிக்கடகந்தரித்து அலங்கரிக்கின்ற நவமணித்தொகுதியாலாகிய சன்னவீரத்தையும் மாறுபடவணிந்து, குண்டலமானது அழகமைந்த பரந்ததோளை வருடிப்புரளும்படிபூண்டு விளங்கினான். எ - று. (கசo)

இனமணித் தொகுதிக் காந்தி வேறுவே றிமைத்துக் காட்ட
வனமணி மகுடஞ் சாத்திப் பட்டமு மருகு வீக்கிப்
புனைவிரற் சரடு கோதை வலமிடம் புதையப் போர்த்தான்
முனைமுகப் பகழி யோயாத் தூணியு முதுகு சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) வெவ்வேறினமாகிய இரத்தினத் தொகுதிகளின் பிரகாசமானது கூட்டங்கூட்டமாகப் பிரகாசித்துக் காட்டும்படி அழகிய நவரத்தின கிரீடமணிந்து, அதற்கருகே பட்டத்தையுமணிந்து, விரலினாலே சரட்டிற்புனைந்த மலர்மாலையை வலமிடமாகப் புதைபடும்படி தரித்தான். போர்முகத்திலே அம்புகள் நீங்காத அம்பறாத்தூணியையும் முதுகிற்கட்டினான். எ - று. (கசக)

தற்பொதி சேமத் தோரோ ராயிரந் தழுவச் சொற்றான்
விற்படை நூற்றுப் பத்தின் மேலென விளம்பி விட்டான்
சொற்படை கெடுவே றோட்டி தேர்மாங் கொடிவா ளோடி
பற்படை யமைக்க வென்றான் றன்னுடைப் பரவைத் தேர்மேல்.

(இ - ள்.) தன்னைச்சூழ்ந்து மறைத்துள்ள ஓராயிரஞ் சேமத்தேர்கள் அடையும்படி உத்தரவளித்தான். அன்றியும் ஆயிரத்திற் கதிகமான விற்படைகளையும், கொல்லத்தக்க நெடியவேலாயுதங்களையும் தோட்டி தோமரம்கொடுவாள் சக்கரமுதலிய பலவகை ஆயுதங்களையும் தன்னுடைய பரவுதலமைந்த தேரின் மேல் அமர்த்துகவென்று சொல்லிவிட்டான். எ - று. (௧௪௨)

தன்னுடைக் கோயி னீங்கி வாயிலிற் றழுவச் சார்ந்தா
னென்னையா ளுடைய கோமா னிருந்துழி யெதிர நின்றான்
பொன்னவி ரலங்கு வேணிப் புங்கவ போற்றி யென்னு
நின்னல தமர்க்கு யானே யேகல னிமல வென்றான்.

(இ - ள்.) தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டுநீங்கி வாயிலையடையவெளிச் சார்ந்தான். என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய விடத்திலே நேராக நின்றவனாகி, பொன்போலப் பிரகாசித் தசைகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானே! போற்றியென்று துதிசெய்து, மலரகிதனே! தேவரீரையன்றி யாவனொருவனாகவே போருக்குப்போக மாட்டேனென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (௧௪௩)

பூங்குழ லுமையை நீக்கிப் புகர்முகப் பிள்ளை யோடும்
வாங்குவேற் குமர னோடு மன்னிய கணத்தி னோடும்
வீங்குநீ ரொலிக்கும் வேணி விண்ணவர் பெரும வின்னே
யாங்கணுற் றடைதி யென்னு வெழுந்தன னசுர னோடும்.

(இ - ள்.) பெருக்கெடுத்த கங்காசலமானது கோஷிக்கின்ற சடையையுடைய தேவநாயகராகிய சிவபெருமானே! மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரை யிங்கேநீக்கி, புள்ளிகளமைந்த யானைமுகமுடைய மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுளோடும், வேற்படையேந்திய இளையபிள்ளையாராகிய முருகக்கடவுளோடும், நிலைபெற்ற சிவகணங்களோடும், இப்பொழுதே போர்முகத்திற்கு வந்தருள்கவென்றுவேண்ட, சிவபெருமான் வாணாசுரனோடும் எழுந்தருளினர். எ - று. (௧௪௪)

கொடிநகர்ப் புரிசை வாயிற் கோனகர் பிறகிட் டேகி
நெடுமுடிச் சிகரத் திண்டே ரேறின னிமிர்ந்த சேனை
யடுகொடிச் சேமத் திண்டே ராயிர மருங்கு சூழ்ந்த
துடியிடத் தோளை நோக்கிச் சுறுக்கொளச் சினக்குஞ் சொலலான்.

(இ - ள்.) துவசங்கள் கட்டிய நகர்மதிலையும் வாயிலையும் சிறந்த நகரத்தையும் பின்றச்சென்று, நீண்டமுடியமைந்த சிகரத்தையுடைய வலியதேரின்மீதேறினன். சைனியங்கள் புறப்பட்டன, கொல்லத்தகக கொடிகள் கட்டிய வலிய ஆயிரஞ் சேமத்தேர்களும் பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டன. அப்பொழுது, துடிக்கின்ற தன்னிடது தோளைப்பார்த்துக் கோபச்சொல்லையுடைய வாணசுரன் விரைந்து, எ - று. (௧௪௫)

வாரிதி யமலை நீக்கி மாதிர மதிர வீக்கும்
பேரிய மதிர மற்றைத் திமிலையோர் பிறங்கா நின்ற
தூரியங் கறங்கப் பம்பை துடியொடு முழவு மார்ப்பக்
காரிணை ரோதி மாதர் கவரிகா லசைப்பச் சென்றான்.

(இ - ள்.) கடன் முழக்கையகற்றி, எண்டிசைகளும் அதிரும்படி வாரிறுக்கிய பெரிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், திமிலை முதலிய அழகுவிளங்கும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கவும், பம்பை உடுக்கை மத்தளம் ஆகிய இவைகள் சத்திக்கவும், மலர்க்கொத்துகளையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மங்கையர் இருபுறத்திலும் சாமரையிரட்டவும் வாணாசுரன் சென்றான். எ - று. (கசஎ)

சேயிதழ்க் கமல பீடத் தந்தணன் முதல தேவ
ராயிர நயனம் பூத்த விந்திர னரம்பை நல்லார்
மீயுயர் விசும்பு மொய்த்தா ரெதுகொலோ விளைவ தென்று
நாயகத் துளவத் தாற்கே நல்வினை பயக்க வென்றார்.

(இ - ள்.) சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைமலர்ப் பீடத்தி லெழுந்தருளிய பிரமன் முதலான தேவர்களும், ஆயிரங்கண்கள் பிரகாசிக்கும் தேவேந்திரனும், தேவஸ்திரீகளாகிய நல்லவர்களும் யாதுவிளையுமோவென்றுமனதிற்கருதி, மேலோங்கிய ஆகாயவீதியில் நெருங்கியவராகி, துளசிமாலையணிந்த நாயகனாகிய திருமாலுக்கே நன்மையுண்டாகட்டுமென்று பிரார்த்தித்து நின்றார்கள். எ-று.

எதிர்ந்தன விருபாற் றானை யெதிரெழு மமலை தாக்கி
யதிர்ந்தன திசைக ளெட்டு மதிர்குர லாழி காலாற்
பிதிர்ந்தன வவனி யண்டம் பிளந்தன பிறங்கு வைவாள்
விதிர்ந்தன திமிலத் திண்போர் விளைத்தனன் விளைவ தோரான்.

(இ - ள்.) இருபக்கலிலுள்ள சேனைகளும் ஒன்றோடொன் றெதிர்ந்தன. அப்படி யெதிர்த்தெழுந்ததனாலுண்டாகிய பேரொலியானது தாக்கி அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய கடலைக்காலாற் பிதிர்படுத்தின. உலகமும் அண்டகடாகமும் பிளவுபட்டன. பிரகாசிக்கின்ற கூர்மைவாய்ந்த வாட்படைகள் அசைந்தன. மேல்விளைவ தின்னதென்றுணராதவனாய் வாணாசுரன் வலிதங்கிய போர்புரிவானாயினன். எ - று. (கசஅ)

எறிந்தனர் கொடுங்கூர் வாளி யெய்தன ரிடைய றாமற்
செறிந்தனர் திகிரி யாழி செலுத்தினர் சிகரத் திண்டோண்
முறிந்தன ரெயிறு தீண்டி முறுக்கின ரசுரர் வாங்கிப்
பிறிந்தில விருபாற் றானை பெருகின குருதி வெள்ளம்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அசுரர்கள் வில்லைவளைத்து நாணொலியெறிந்து வலிய கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையேவினார்கள். இடைவிடாமற் றொடர்ந்து நெருங்கினார்கள். வட்டவடிவாகிய சக்கிராயுதத்தைப் பிரயோகித்தார்கள். உயர்வாகிய வலிய தோள்கள் முறிபட்டார்கள். பற்களை யிறுக்கி முறுக்கினார்கள். இருபக்கத்துச் சேனைகளும் நீங்காதனவாகிப் போர்புரிய உதிரப்பெருக்குப் பிரவகித்தோடியது. எ - று. (கசகூ)

கலிநிலைத்துறை.

சிகர மால்வரை யெடுத்தனர் தெழித்த குரலர
ரகனி லம்பட விடுத்தன ரிரக்க ரதனைத்
தகரு மாறுபல தண்டமொ டுதண்ட மிடனுங்
ககன நின்றமரர் கைத்தலம் விதிர்த்த னர்களாக,

(இ - ள்.) அரக்கர் உச்சியையுடைய பெரியமலைகளைப்பறித்தெடுத்து ஆர்ப்பரித்த குரலோடு, அகன்ற பூமியிற்படும்படி யெறிந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் விடுத்தனவற்றை யுடைபடும்படி பல தண்டாயுதங்களால் துண்டங்களாகச் செய்யவும்; ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்கள் கைகள்நடுங்கினார்கள். எ - று. (௧௫௦)

நீறு செய்தன ரெடுத்தெறி நெடுஞ்சி கரியைக்
கூறு செய்தனர் குறித்தன ராக்கர் கொடியோ
ரேறு மூத்தலை யயிற்படை யெடுத்தெ றிதலும்
பாறி விட்டது துழாயவன் விடுத்த பண்டையே.

(இ - ள்.) நீறணிந்த அரக்கர்கள், எடுத்தெறிந்த பெரிய மலைகளைப் பொடிபடுத்தியதை யாலோசித்து அக்கொடியோர் பகைஞர்மேற்செல்லத்தக்க மூத்தலைச்சூலாயுதத்தை யெடுத்தெறியவும், துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் சேனை ஓடிப்போயிற்று. எ - று. (௧௫௧)

கொக்க ரித்தெ ழுதக்குல நகைத்த குரலா
லக்க ரிக்கட லடங்கிய தறிந்த துளவோன்
புக்க தேரொடு புகுந்தன னதிர்ந்த தவனி
செக்க ரொத்தல வுகுஞ்சிய ரெதிர்ந்து செலலும்.

(இ - ள்.) கொக்கரித்துக்கொண்டிருந்த அசுரக்கூட்டத்தின் சிரித்த குரலினால், தமதுசேனைக்கடல் அடங்கிய செய்தியை யுணர்ந்த துளசிமாலை தரித்த கண்ணபிரான், போர்க்கோலங்கொண்டெய்திய இரதத்தோடு போர்க்களம் புகுந்தனர். அப்பொழுது பூமி யதிர்ந்தது. செவ்வானத்தையொத்து விளங்குந் தலைமயிரையுடைய அரக்கர்கள் எதிர்த்துவரவும். எ - று. (௧௫௨)

தாளி ழந்தனர் தனித்தலை யிழந்த னர்துணைத்
தோளி ழந்தனர் நெடுங்குடர் துறந்த னர்களான்
மூளை சிந்தினர் முடித்தலை நெரிந்த னர்பொருந்
தோளி ழந்தனர் கொடிக்குடை யிழந்த னர்களால்.

(இ - ள்.) அப்படி யெதிர்த்தவர்களில் அநேகர்தாளிழந்தார்கள், தனித்தனி காலிழந்தார்கள், தலையறுப்பட்டார்கள். இருதோள்கள் வெட்டுப்பட்டார்கள். நெடிய குடரறுபட்டார்கள். மூளையை யிழந்தார்கள். கிரீடமணிந்த தலைகள் நறுக்கப்பட்டார்கள். போர்புரியும் வல்லபமழிந்தார்கள், கொடிகளையுங் குடைகளையும் போக்கடித்தார்கள். எ - று. (௧௫௩)

வெள்ளெ யிற்றவுணர் வாளிபட விண்ண மளவுந்
துள்ளி யோடினர் தெறித்தனர் துளைக்கை மதமாக்
கொள்ளை வெம்பக ழிதைத்தல வைகுத்த விழுமாற்
கள்ள விழ்ந்ததுள வோனெடி யகைச்சி லையினே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்களையுடைய அவுணர்கள், தேன்சொரிகின்ற துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரானுடைய நெடிய கையிலேந்திய வில்லினின்று புறப்பட்ட அம்புகள் படுதலால், ஆகாயம்வரையில் துள்ளியோடினார்கள். தெறித்துப் போனார்கள். அப்பொழுது தொளைபொருந்திய கையையும் மதத்தையுமுடைய யானைகள் கூட்டமாகிய கொடிய அம்புகள் பாய்தலால், தமது கொம்புகள் குத்திக்கொள்ள நிலத்தில் விழுந்தன. எ - று. (௧௫௪)

மத்த மாகரி பிளந்தன வயப்பு ரவியு
மொய்த்த கொய்யுளை நெடுங்கள முறிந்து விழுவ
தந்து வெண்டிரை புரண்டகு ருதிசச லதிவாய்ச்
சித்தி ரகொடி நுடங்குபல தேர்தி ரியுமால்.

(இ - ள்.) பெரிய யானைகள் மத்தகம் பிளவுற்றன. வெற்றிதங்கிய குதிரைகளும் நெருங்கிய கத்தரித்த புறமயிரோடு நெடிய போர்க்களத்திலே முறிந்து விழுந்தன. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலையோடு புறண்ட உதிரக்கடலில், சித்திரங்கள்செய்த துவசங்கள் அசையும்பல இரதங்கள்திரிந்துகொண்டிருந்தன. எ-று

ஆழி யற்றசில தேர்செருகு மச்சு முறியப்
பூழி பட்டசில தேர்தரை புரண்ட சிலதே
ரூழி வெங்கட லெனத்திரை யுகண்ட குருதிப்
பாழி யாறொடுங் கண்டுவரி புக்க பலதேர்.

(இ - ள்.) சிலதேர்கள் சக்கிரங்களொடிந்தன. சிலதேர்கள்செருகிய அச்சுக்கட்டை முரிப்பட்டமையிற் புழுதிபட்டழிந்தன. சிலதேர்கள் நிலைதவறித்தரையிற் புரண்டன. ஊழிக்காலத்தி லுண்டாகும் பெருங் கடற்பெருக்குபோல, அலைகள் புரளும் பெரிய உதிரநதியோடுங்கூடிப் பலதேர்கள் கடலிற் புகுந்தன.

கண்டெ றித்தனர் மணித்தலை தெறித்த னர்கதிர்க்
குண்ட லம்பல தெறித்தனர் குனித்த சிலையோ
டெண்ட ருங்கர மிழந்தன ரிழந்த வுயிரைச
சண்ட னுண்டுவகை தந்துநட னம்பு ரிவனால்.

(இ - ள்.) சில போர்வீரர்கள் தங்கள் கண்கள் தெறிபட்டார்கள். அழகிய தலைக ளறுபட்டார்கள். கிரணங்களையுடைய பலகுண்டலங்கள் பறிபட்டார்கள். வளைத்தவில்லோடு எண்ணுதற்கரிய கைகளை இழந்தார்கள். அவரில் இறந்தவுயிர்களை இயமன்பருகிச் சந்தோஷமெய்தி நடனஞ்செய்வானாயினன். எ - று.

வாளி யொன்றுசில மாகளிறு தேர்பு ரவியைத்
தூளி கண்டுருவி யெண்டிசை தொடர்ந்து செலுமா
லாளி மொய்ம்பரை யரக்கரை யமுக்கி யழல்வாய்க
கூளி செங்குருதி யிற்குமிழி பொங்க விழுமால்.

(இ - ள்.) ஒவ்வோரம்புஞ் சில பெரிய யானைகளையுந் தேர்களையுங் குதிரைகளையுந் தூள்படுத்தி ஊடுருவி யெட்டுதிசைகளிலுந் தொடர்ந்து செல்லும். தீப்பொருந்திய வாயையுடைய பூதங்கள், யாளிபோலும் வலிமையுடைய அரக்கரிலிறந்தாரை யமுக்கிக்கொண்டு செவ்விய வுதிரப்பெருக்கிற் குமிழிகளுண்டாம்படிக்கு வீழாநிற்கும். எ - று. (கசிஅ)

அம்பொ ராயிர மரக்கரை யறுக்கு மழல்வா
யம்பொ ராயிர மதக்களி றறுக்கு மெரிவா
யம்பொ ராயிர மடற்பரி யறுக்கு மகல்வா
யம்பொ ராயிர மறுப்பதி ரதந்தி ரையரோ.

(இ - ள்.) ஒவ்வோரம்புகள் ஆயிரமரக்கர்களை யழிக்கும். தீவாயமைந்த வொவ்வோரம்புகள் மதப்பெருக்குடைய ஆயிரம் யானைகளைக்கொல்லும். எரிகின்

றவாயையுடைய வொவ்வோரம்புகள் வெற்றிபொருந்திய ஆயிரங் குதிரைகளைச் சங்கரிக்கும். அகன்ற வாயையுடைய வொவ்வோரம்புகள் ஆயிரந் தேரினை யழிப்பதுமாயின. எ - று. (கஙகூ)

தேரி ழந்தனர் சினப்பரி யிழந்த னர்சினக்
காரி ழந்தனர் கதிர்ப்படை யிழந்த னர்களாற்
றூரி ழந்தனர் தனிக்கழ லிழந்த னர்வயப்
போரி ழந்தனர் புகுந்திற லிழந்த நிருதர்.

(இ - ள்.) போருக்குப்புகுந்த வல்லபத்தைக் கண்ணபிரான் அம்பினாலிழந்த அரக்கரில், அனேகர்தங்கள் தேரையிழந்தார்கள். கோபம்பொருந்திய குதிரைகளை விடுத்தார்கள். கோபத்தையுடைய அழகையொழித்தார்கள். ஒளிவீசுகின்ற ஆயுதங்களைப் போக்கடித்தார்கள். வெற்றிமாலைகளறுபட்டார்கள். ஒப்பற்ற வீரகண்டாமணியைத் துறந்தார்கள். வெற்றிபொருந்திய போர்புரியுமாற்றலை யகன்றார்கள். எ - று. (கசO)

வண்டு றாயவன் விடுத்தசர மாரி யதனைக்
கண்டு நெஞ்சிறை கலங்கில னணிந்த சழலோன்
றுண்ட வெண்பிறை யெயிற்றழல் சுறக்கொ ளநெரித்
துண்ட வெஞ்சின முருத்தெழ வுருத்த னனரோ.

(இ - ள்.) வளர்ந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் பிரயோகித்த அஸ்திரவருஷத்தைக்கண்டு சிறிதும் மனது கலங்காதவனாகி வீரக்கழலணிந்தவாணாசுரன் வெள்ளிய பிறைத்துண்டம்போன்ற பற்களைத் தீப்பொறி சிந்தக் கடித்துத் தன்னை விழுங்கிய பெருங்கோபமானது உருத்தெழக் கர்ச்சித்தனன். எ - று.

விடுக தேரென வெகுண்டனன் வெகுண்டு விடலுந்
தொடுபி ணக்குவை நெரித்தது தொடுத்த திகிரி
யடுப டைத்தலைவ ராவியிழ வாரு மழிவார்
கொடுவி னைத்தொகை விளைப்பது குறிக்க வசமோ.

(இ - ள்.) தேரினைச் செலுத்துகவென்று கோபித்தனன். அப்படிக் கோபித்துத் தேரைச் செலுத்தவும் பிணக்குவியல் நிறைந்தது. அத்தேரிற்பூட்டிய சக்கிரத்தால் கொல்லத்தக்க ஆயுதமேந்திய யுத்தவீரரி லுயிரிழக்காதவர்களு மிறப்பாரானார்கள். தீவினைச்செயல்செய்யுங் கருமத்தை யளவிட் டுரைப்பது சாத்தியமாகுமா? எ - று. (கசஉ)

சேம மாயிர மெனப்புடை வளைந்து செறிதேர்
வாம முற்றுற வளைந்தனன் வயப்ப டையொடுந்
தாம வார்சிலை குனித்தொரு தழற்க ணிருதன்
வேம னத்தொடு முருத்தெழ முழங்கி வெகுள்வான்,

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தீப்பொறிசிந்தும் கண்களையுடைய வாணாசுரன் தன்னைச் சூழ்ந்து வளைந்து நெருங்கிய ஆயிரஞ் சேமத்தேர்கள் அழகுபொருந்திவர, கண்ணபிரானை முற்றுகைசெய்து மாலைகட்டிய நெடிய வில்லைவளைத்து எரிகின்ற மனத்தோடு இடிபோலக்கர்ச்சித்துக் கோபிப்பானாயினன். எ - று. (கசங)

ஆயி ரத்திஞெரு பாதியு மடுக்கு சிலையா
ஞயி ரத்திஞெரு பாதியி னட்ப கழியா
ஞயி ரத்தலை யனந்தனி லனந்த லெழுவா
ஞயி ரப்பெயரி ஞனெதி ரழன்று புகுவான்.

(இ - ள்.) அடுக்கிய [ஆயிரத்திஞெருபாதி] ஐந்நூறு விற்களால் வெற்றி பொருந்திய ஐந்நூறு அம்புகளால், ஆயிரஞ்சிரங்களையுடைய ஆதிசேஷனுகிய சயனத்தி லறிதுயில்புரியும் ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய கண்ணபிரானுக் கெதிரே கோபித்துப் புகுவாஞயினன். எ - று. (கஉச)

தேரி னின்றுதொடை கொட்டியுரு மொத்த செயலிற
போரு வந்தெதிர் முழங்கின னதிர்ந்த புவனம்
வீர மங்கலை கறுத்தனள் வெறுத்தொ ருவிஞள்
வார்த டம்புய மிடத்தொடு துடித்த வலையம்.

(இ - ள்.) வாஞசுரன் தன்தேரிலிருந்து தொடையைத்தட்டி இடிபோன்ற முழக்கத்தோடு யுத்தாபேட்சையெய்தி யெதிரே கர்ச்சித்தனன். அதனுல் உலக மதிர்ந்தது. வீரலட்சுமிமனங் கொதித்தனள். அவனைவெறுத்து அப்பொழுதே நீங்கிஞள். நெடிய விசாலமான தோள்கள், பூண்டிருந்த வலயத்தோடு இடப்புறத்தே துடித்தன. எ - று. (கஉரு)

வட்ட வார்புய றுளிக்குருதி மாரி சிதறக்
கட்டு வெம்புரவி குன்றியொரு கண்க ளுழமா
லெட்டி ருஞ்சிறைய கங்கமிவ னேறி ரதநீண்
மொட்டி ருந்தயல் வெள்ளிடை முயங்கி யதுவால்.

(இ - ள்.) வட்டவடிவமாகிய நெடிய புயல்கள் உதிரத்துளிகளாகிய மழையைச்சொரியவும், தேரிற்பூட்டிய கொடிய குதிரைகள் வலிமைகுறைந்து ஒருகண்களாலழவும், நீண்டு பெருத்த சிறகையுடைய பருந்துகளிவனேறிய நீண்டதேரின் மொட்டிலிருந்து சமீபத்தே முழக்கஞ்செய்தன. எ - று. (கஉசு)

ஆது ணர்ந்துவிளை புன்னகை யமைத்த பெருமான்
மாது பங்கனை யடைந்தனன் வணங்கி மொழிவாள்
தீது புன்குறி யெழுந்ததிகல் செய்வ னினிமே
லீத டுத்தியென நின்றன னழன்ற நிருதன்.

(இ - ள்.) அதனை யுணர்ந்துண்டாகிய புன்னகையை யடக்கிய தலைவராகிய உமாதேவிபாகரை, கோபமெய்தியிருந்த வாஞசுரன் சமீபித்துப்பணிந்து சொல்லுகின்றான். தீமைபயக்குந் துஸ்சகுனங்கள் தோன்றின. யான் போர்புரிவேன் தேவரீரினிமேல் சகுனங்களைத் தடுப்பீராகவென்றுகூறி நின்றனன். எ - று.

அந்தி வெண்பிறை பணிந்தரு கடம்பு சிபிராவ
நந்தி மாமுகனை நீயிது தடுத்தி யெனவுஞ்
சிந்து ரத்துனி முகக்கடவுள் சேற லுணராய்
[illegible]

(இ - ள்.) மாலைக்காலத்தி லுதிக்கும் வெள்ளியபிறைச் சந்திரனைத் தரித்த அழகிய திருச்சடையினையுடைய சிவபெருமான், தமது மூத்தபிள்ளையாகிய சிறந்த யானை முகக்கடவுளை, நீயிதைத் தடுப்பாயாகவெனக் கட்டளையிடவும் ஒப்பற்ற யானை முகமுடைய விநாயகக்கடவுள்யுத்தகளத்தையடைந்தலைப்பசிய துளவமாலையணிந்த முடியையுடைய கண்ணபிரான் தெரிந்து அன்புகூர்ந்துசில உபசாரங்களை (பின் வருமாறு) செய்வாராயினர். எ - று. (கசுஅ)

ஏன லெட்பொரியொ டப்பமிவை யென்ப வுணரா
மான தப்பெரிய பூசனை வகுத்த வழிபா
டான வர்ச்சனை யயர்ந்தன னயர்ந்த துணரா
மோன சிந்தனை திரிந்துவிளை யாடல் புரிவான்.

(இ - ள்.) [ஏனல்] தினையினுல் மோதகமும் எட்பொரியும் அப்பமுமாகிய விவற்றைச் சிந்தித்துப்பெரியமானதமாகிய பூசையை யியற்றிய வழிபாடாகிய அருச்சனையைச் செய்தனர். அங்ஙனஞ்செய்தனவற்றை யுணர்ந்துகொண்டு விநாயகக்கடவுள் தந்தைகட்டளைப்படி சென்றகருத்தினை மாறி, திருவிளையாடல்செய்து கொண்டிருந்தார். எ - று. (கசுகூ)

அன்ன போதவ னயர்ந்துவிளை யாடி மருகப
பின்ன லஞ்சடை முடிப்பிறை முடிந்த பெருமான்
மின்னி லங்குசுடர் வேலிளைய காளை யைவிளி
யென்னை நின்செய லெனக்குமொ ழிந்து புகல்வான்

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், கணேசப்பெருமான் அங்கேசேர்ந்து திருவிளையாடல்செய்துகொண்டிருக்க, பின்னலாகிய அழகியசடைமுடியின்மீது பிறைச் சந்திரனை முடித்தருளிய சிவபெருமான், மின்னலைக்கக்கும் காந்தியுடைய வேலாயுதமேந்திய இளையபிள்ளையாராகிய குமாரக்கடவுளை விளித்து உன்செயல்யாது? எனக்கேட்க, குமாரசுவாமி இதனைக்கூறுகின்றார் எ - று. (கஎO)

சென்றெ திர்ந்தரி பெரும்படைசி தைந்து மடியக்
கொன்று மீள்வது குறிக்கொளென நின்று தொழுதான்
மன்றல் வார்சடையி னுளம கிழ்ந்த நன்று
நன்று நன்றென மொழிந்தன னடந்த னனரோ.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே சென்று, கண்ணபிரான் பெருஞ்சேனையை யெதிர்த்து அது சிதைவுற்றிறக்கும்படி கொன்று திரும்புவது குறிக்கொள்வீராக வெனக்கூறிநின்று வணங்கினர். மணந்தங்கியநெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அங்ஙனமேபுரிகவென்றருளினர். குமாரசுவாமியும் நல்லது நல்லதென்று கூறி உடனே நடந்துபோயினர். எ - று. (கஎக)

தோகை மாமயி லுகைத்தெதிர் தொடர்ந் தடுதலு
மேக வண்ணனெதிர் கண்டுள நடுங்கி வெருவா
மோக முற்றவ னருச்சனை முயன்று புரிய
வாகை வேன்முருக னன்னவை யிகழ்ந்தி மதியா.

(இ - ள்.) கலாபத்தையுடைய பெரிய மயில்வாகனத்தி லாரோகணித்து, சேனையைநோக்கி எதிர்முகமாகப்புகவும், மேகவண்ணனாகிய கண்ணபிரான் எதி

நிற்பார்த்து மனநடுக்கெய்திப் பயந்து, மோகித்து, பிரயத்தினத்தோடு அருச்சனைசெய்ய, வெற்றிமாலையணிந்த வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுள், அவ்வருச்சனையை மனமிரங்கி மதித்து. எ - று. (௧௭௨)

வெய்யு வெஞ்செரு விளைப்பவ ரெனச்சு லவினன்
செய்ய பைந்துளவி னோனஃ துணர்ந்து தெளியா
வைய போகுதி யெனப்புகல வாறி ருதடங்
கையி னானும்வெரு வுற்றவரி னின்று கழல்வான்.

(இ - ள்.) கொடுமைதங்கிய வலியபோர்செய்பவரைப்போல உலாவினர். செழுமை தங்கிய பசியதுளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அதனைத் தெளிந்துணர்ந்து ஐயனே ! இனிச்செல்கவென்று வேண்டி, பரந்த பன்னிரு திருக்கரங்களையுடைய குமாரசுவாமியும் பயந்தவர்போல அங்குநின்று திரும்பிச் சென்றனர். எ - று. (௧௭௩)

தும்பி மாமுகனும் வாகைபுனை தந்த சுடர்வேற்
றம்பி யுஞ்சமர் மறுத்தனர் தழற்க ணிறைவா
வெம்பு வெஞ்சமர் விளைத்தியென வெய்ய நிருதன்
நம்ப னைத்தொழுது பற்பல நவிற்றி னனரோ.

(இ - ள்.) துதிக்கையையுடைய யானைமுகக்கடவுளும், வெற்றிமாலையணிந்த ஒளிவிடும் வேற்படையேந்திய இளையபிள்ளையும் போர்புரிய மறுத்தார்கள். ஆதலால், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானே! தேவரீரே அவர்களையெதிர்த்து, துன்புறத்தக்கக்கொடிய போரினைச்செய்வீராகவென்று கொடியவாணாசுரன், சிவபெருமானைவணங்கிப் பற்பலவார்த்தைகள் சொல்லினன். எ - று. (௧௭௪)

ஆது ணர்ந்துயி ரளித்தருளு மெந்தை பெருமான்
காது வெஞ்சமர் விளைப்பது கருத்தி னுணராப்
பூதமைந் தும்வெரு வப்படு களம்பு குதலும்
மாத வன்சிறி துணர்ந்தெதிர் வணங்கி மொழிவான்.

(இ - ள்.) ஆன்மாக்களைக் காத்திரட்சிக்கும் எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான், அதனையறிந்து, மோதத்தக்க வலிய போர்புரிவதைத் திருவுள்ளத்திற்கருதி, ஐம்பெரும்பூதங்களும் அஞ்சும்படி யுத்தபூமியிற் பிரவேசிக்கவும், கண்ணபிரான் சிறிது யோசித்துப் பணிந்து நேர்நின்று சொல்லுகின்றார். எ-று. (௧௭௫)

ஐய நீயுயி ரனைத்தையு மளித்து தவினாய்
பொய்யில் கேள்விய ரகத்தருள் புரிந்து புகுவாய்
வெய்ய னன்னவை யழித்தற வெகுண்டு முனிவா
னெய்தி னன்னது துடைப்பனின தின்ன ருளினால்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் எல்லாவுயிர்களையும் படைத்தருளினீர். பொய்மையில்லாத நூற்கேள்வியுடையோர் உள்ளத்தின்கண் திருவருள்செய்து விளங்குவீர். கொடியோனாகிய வாணாசுரனுடைய தீமைகளை யொழித்து மிகப்பதைத்துக் கோபித்துப் போருக்குவந்தனன். அவன்போரைத் தேவரீர் இனிய திருவருளால் வதைக்கவேண்டும். எ - று. (௧௭௬)

மாய னீயுனது மாயையென வந்த னனியான்
றாய நீயிறை புலப்படுவ தொல்லு லகில்யா
னாய வேள்வியிறை நீயளியன் வேள்வி யலனோ
பாயி ரப்பனுவ லுக்குமுத னின்ற பரனே.

(இ - ள்.) முகவுரையோடுகூடிய நூலினுக்கு ஆதியாக விளங்குஞ் சிவபெருமானே! நீயே மாயையுடையவன். உன்னுடைய மாயையென்று தோன்றியவன் அடியேன். புனிதமாகிய நீயேதலைவன். பழமையாகிய உலகத்தில் காணப்படுபவன் யான். ஆகிய யாகத்தலைவன் நீ அடியேன் யாகமாயுள்ளவனன்றோ? எ-று. ()

வேழ விற்படை குனித்தவனை நெற்றி விழியாற்
பூழி பட்டெழ விழித்தனை புரம்பொ டியுமா
றாழி வெங்கனன் மடுத்துற நகைத்த னையுனக்
காழி வெம்படை நெடுஞ்சிலை தரிப்ப தழகோ.

(இ - ள்.) கரும்புவில்லைவளைத்து மலர்க்கணையெய்த மன்மதனைத்திருநெற்றிக்கண்ணினாற் புழுதிபட்டொழியும்படி நோக்கியருளினீர். முப்புரங்களைக்கொடிய பிரளயகாலாக்கினிவாய் மடுத்துண்ணும்படி புன்னகைபுரிந்தீர். தேவரீருக்கு இப்போரில் சக்கரமுதலிய வெவ்விய ஆயுதங்களைத்தாங்கி யுத்தத்திற்கு வருவது அழகாகுமோ? எ - று.   (கஎஅ)

என்ற டிக்கடி பணிந்திவை யெடுத்து மொழியக்
கொன்றை யஞ்சடிலி யன்னது குறித்து நறைகூர்
மன்ற லந்துளவி னைவருதி யென்ன வரலு
மன்ற வற்கினிய மென்மொழி யறைந்த ருள்செய்வான்.

(இ - ள்.) என்று பலமுறை வணங்கி இத்தகைய சொற்களை யெடுத்துக்கூற, அழகிய கொன்றை மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கருதி, புன்னகைபுரிந்து மணஞ்சொரியும் அழகியதுளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரானே! வருகவென, (கண்ணபிரான் அருகே) வரவும் அப்பொழுது சிவபெருமான் அவருக்கு இனிமையாகிய மெல்லிய சொற்களாற் கூறியருளுகின்றார். எ - று.   (கஎகூ)

செந்த ழற்கணிரு தன்செரு வடக்கு வையென
முந்தை நாணிருத னேடிது மொழிந் தனமியா
மெந்த மர்ச்சனை தனக்குரிய நின்னொ டுமியாந்
தந்த போர்சரத மன்றிது தனித்து ணர்குவாய்.

(இ - ள்.) செவந்த தீயைச்சொரியும் விழிகளையுடைய வாணாசுரன் போரை நீயே யடக்குவாயென்று பூர்வத்திலேயே அவ்வாணனுடன் இதனையாம்கூறியுள்ளோம். எம்முடைய அர்ச்சனைக்கு உரித்தாகிய உன்னுடன் யாம் புரிந்த யுத்தம் சத்தியமானதன்று. இதனைத்தனியேநீ யுணரக்கடவாய். எ-று.   (கஅ0)

அஞ்ச லஞ்சலினி வெங்கள மடைந்த ழிவுறு
வெஞ்செ ருப்பல விளைத்தியெனில் வேறு நினையே
னஞ்ச மன்னவர் நனிச்செரு வடக்கு தியென
வஞ்சி பாகனை மனக்கொடு வணங்கு துளவோன்.

(இ - ள்.) பயப்படாதே. பயப்படாதே. இனி வெவ்விய யுத்தகளத்தை யெய்தி அழிவற்ற கொடிய பலகைப்போரும் புரிகவென்று கூறினால், வேறொன் றுங் கருதற்க. விஷத்தையொத்த அசுரருடைய தொகுதியாகிய யுத்தத்தையடக் கக்கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்வதிதேவியாரை ஒருபாகத்திலு டைய சிவபெருமானை மனதிற்கொண்டு வணங்கிய துளசிமாலையணிந்த கண்ண பிரான். எ - று. (கஅக)

சிந்தை கொண்டருச் சனைதெரிந்து முறையாற்
றந்து தந்துகர தாமரை குவித்தனனரோ
வெந்தை கண்டுள மிரங்கின னிரங்கு புலவோர்
புந்தி பேருவகை கொண்டரனை நின்று புகழ்வார்.

(இ - ள்.) சிந்தித்துச் சிவார்ச்சனையை யாலோசித்து முறைப்படி மான சிகமாகச்செய்துசெய்து கைகளாகிய தாமரைமலர்களைக் குவித்துப் பணிந்தனன். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான்பார்த்து மனங்கனிந்தனர். மனம்வருந்திய தேவர்கள்மனதிற் பெருங்களிப்பெய்தி நின்று சிவபெருமானைத் துதிபுரிவாரா னார்கள். எ - று. (கஅ௨)

மேற்படி வேறு.

கோதை பூட்டினன் குழைவழி நுழைந்துலாங் கருங்கட்
பேதை பாகனும் பிநாகமொன் றெடுத்துநாண் டொடுத்தா
னோதருஞ்சிறு நாவொலி கேட்டலு முலகுங்
கோதி லண்டமுந் திகந்தமுங் குலுங்கின வன்றே.

(இ - ள்.) குண்டலத்தின் வழியே நுழைந்து உலாவத்தக்க கரியகண்களை யுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானும் உடனே கோதைபூட்டிப் பிநாக மென்னும் தமது ஒப்பற்றவில்லையெடுத்து நாணேறிட்டனர். சொல்லுதற்கரிய சிறிய [நாவொலி] குணதொனிகேட்டமாத்திரத்தில் உலகமும் குற்றமில்லாத அண்டமும் அஷ்டதிசைகளும் அப்பொழுதே நிலைகுலுங்கின. எ - று. (கஅ௩)

விளந்த தெண்டிசை மேருவே முதலிய பிறங்க
றளங்க லுற்றன வனந்தனுந் துனுக்கெடுத் தயர்ந்தான்
றளர்ந்த வானவர் முடிபொதி ரெறிந்தன தருணக்
களங்க றத்தவ னடுசிலைப் பேரொலி கலந்து.

(இ - ள்) புதுமையாகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், சொல் லத்தக்க பிநாக வில்லின் பெரிய குணத்தொனியானது எங்குங்கலந்து அஷ்ட திசைகளும் பிளவுபட்டன. மகமேருமுதலிய மலைகள்சலித்தன. ஆதிசேடனுந் திடுக்குற்றுப் பயந்தான். மனந்தளர்ந்த தேவர்கள் கிரீடங்கள் பொதி ரெறிந்தன. எ - று. (கஅ௪)

தளைத்த குல்லையோன் றன்னுடைச் சார்ங்கமென் றெடுத்து
வளைத்து நாணுதி மடுத்தன னொலிப் படுத்தான்
கிளைத்த வண்டமு மெண்டிசைத் தலைவருங் கிளைத்துத்
தொளைத்த பூட்கையுந் துணுக்குற வெழுந்ததத் தொனியே.

(இ - ள்.) துளசிமாலையைத்தரித்த கண்ணபிரான் தன்னுடைய சார்ங்க மென்னும் ஒருவில்லையெடுத்து வளைத்து நாணேற்றி யேற்றினர். அதனை டங்காரஞ்செய்தனர். இளைப்பட்ட அண்டங்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலர்களுந் தொளைபொருந்திய திக்கையுடைய அஷ்டதிக்கஜங்களும் அச்சமெய்தும் படி அந்நாணொசை யெழும்பியது எ-று. (கசுஇ)

கரந்தை சூடிய கண்ணுதற் றனிமுதற் பரமன்
சரந்தொடுத்தனன் அங்கது தடுப்பனென் றுணராப்
பரந்த பச்சிலைத் துளவினோ னடுசரம் பரப்ப
நிரந்த வையமு மண்டமுஞ் சாமென நிரந்த.

(இ - ள்) கரந்தைமாலையணிந்த நெற்றிக்கண்ணையுடைய ஒப்பற்ற முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் அம்பினை விடுத்தனர். பரவியபசிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அவ்வஸ்திரத்தைத் தடுப்பேனென்று யோசித்துக் கொல்லத்தக்க அம்புகளைப்பரவச்செய்ய, அவை உலகமும் அண்டமும் அழியு மென்று சொல்லும்படி நிரம்பின. எ-று. (கசுகூ)

இருவ ருந்தொடுத் தெய்தன வடுசர மிமையோர்
கருதி நோக்கலர் கண்புதைத் தலமரு லுற்றார்
பொருதி ரைக்கடற் பரவையு மற்றுள பொருப்பு
மிருநி லப்பெருந் திசைகளுஞ் சாமென லாய.

(இ - ள்.) (கண்ணபிரான் சிவபிரானென்று சொல்லப்படும்) இருவரும் வில்லிற்றொடுத்து எய்தனவாகிய கொல்லத்தக்க அம்புகளைத் தேவர்கள் கருதிக் காணமாட்டாதவர்களாய்க் கண்ணைப்பொத்திக்கொண்டு வருந்துவாரானார்கள். மோதுகின்ற அலையையுடையகடற்பரப்பும் மற்றுள்ளனவாகிய மலைகளும்பெரிய பூமியின் நாற்பெருந்திசைகளும் அழியுமென்று சொல்லும்படியாயின. எ - று.

தரும மேங்கின சராசரஞ் சலித்தன விமையோர்
கருதன் முற்றுறு மென்பது கருதினர் கருதா
வெருவு பூதமு மயங்கின வேத நூற் றலைவ
ரிருவ ருஞ்செரு விளைத்தன ரென்கொலென் றெண்ணி,

(இ - ள்) வேதநூற்றலைவர்களான இருபெருந்தேவரும் போர்புரிவாராயி னர், யாதுகாரணமென்று கருதி தருமச்செயல்கள் ஏக்கமுற்றன [சரம்] இயங் கியற் பொருளேயன்றி [அசரம்] நிலையியற்பொருளு மசைவுற்றன. தேவர்கள் எண்ணுதல் முடியாதென்றெண்ணினார்கள். அதனைக்கருதிப் பயந்த ஐம்பெரும் பூதங்களும் மயங்கின. எ - று. (கசுஅ)

இன்ன தன்மையி னெடிதுநாட் பொருதன ரிவர்கண்
மின்னு வாளெயிற் றசுரர்கோன் செருக்கற வேண்டி
யென்னை யாளுடை நாயகன் வாங்கின னெயிற்றுட்
பன்ன கப்படு பாயலான் பாகத்தை யின்னவன்

(இ - ள்.) இத்தகைய தன்மையால் பூலதிபர்கள் இவ்விருவரும் போர் புரிந்தார்கள். அப்பொழுது, பிரகாசிக்கின்ற வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய அசுரேசனாகிய வாணனுடைய இறுமாப்பு நீங்கக்கருதி ...

வுடைய சிவபெருமான் நீங்கினர் (காளி, சாளாஸ்திரி, யமன், யமதூதனென்னும் நான்கு) விஷப்பற்களையுடைய சேஷசயனத்தி லமரும் திருமால்மட்டுமே யுத்தபூமியிலிருந்தனர். எ - று. (௧௮௯)

தெரித்த நான்மறை யெவற்றிற்குஞ் செவ்விதழ் வீழ்த்து
விரித்த தாமரை மேலவன் முதலினோர் யார்க்கும்
பிரித்து ணர்க்குருன் பேரமர் துறந்தனன் முனிவீ
ரருச்ச னைக்கெலா மின்னண மிரங்குறு மமலன்.

(இ - ள்.) முனிவர்களே! சொல்லிய நான்கு வேதங்களுக்கும், எல்லாக் கலைகட்கும், செவ்விய இதழ்களை வீழ்த்தி விரிந்த தாமரை மலர்மேல் விளங்கும் பிரமதேவன் முதலினோரெல்லாருக்கும் பிரித்துணரப்படாத சிவபெருமான் பெரிய யுத்தத்தினின்று நீங்கினர். அம்மலரகிதனாகிய சிவபெருமான் தமக்கியற்றிய அருச்சனைகளெல்லாவற்றிற்கும் இவ்வகையே திருவுள்ளமிரங்குவர். எ - று

முக்க ணெம்பிரா னிகந்தது மொய்கழ லசுர
னொக்க நோக்கின னகைத்தன னுருமெனக் கொதித்தான்
றிக்க திர்ந்துற நெடுநிலம் பிதிர்ந்திடச் செல்வா
னக்க ளத்துநின் றாயிரந் தோள்புடைத் தார்த்தான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் யுத்தகளத்தினின்று நீங்கியதை, நெருங்கிய வீரக்கழலணிந்த வாணாசுரன் ஒருசேரக்கண்டு பெருநகைசெய்து இடியேறுபோலக் கொதித்தான், திசைக ளதிரவும் பெரியபூமியானது பிதிர்படவுஞ் சென்று அவ்யுத்தபூமியில் நின்று தனது ஆயிரந்தோள்களைத்தட்டி யார்ப்பரித்தான். எ - று. (௧௯௧)

கோடு வாளெயிற் றடுசின வசுரர்கோன் குறுகி
யோடு நேமியந் தேரொடு படுகளத் தூற்று
னீடு தெண்டிரைக் கருங்கட னிரையிதழ்க் கமலக்
காடு பூத்தன திருவுருத் தெரிவுறக் கண்டான்.

(இ - ள்.) வளைந்த வெள்ளிய பல்லையுங் கொல்லத்தக்க கோபத்தையுமுடைய வாணாசுரன் சென்று ஓடுகின்ற சக்கிரம் பூட்டிய அழகிய தேருடன் யுத்தபூமியை யெய்தினான். தெள்ளிய நீண்ட அலையையுடைய கரியகடலானது வரிசையாகிய இதழ்களையுடைய தாமரைக்காட்டினை மலர்ந்தாற்போன்ற கண்ணபிரானுடைய திருவுருவத் தெரியப்பார்த்தான். எ - று. (௧௯௨)

கண்ட காலையி லடுசினம் வடவையிற் கதுவத்
துண்ட வாளெயி றதுக்கினன் றீப்பொறி துள்ள
விண்ட லத்துறு விண்ணவர் வெருவரு னுறாஉ
ரண்டர் நாயக னிவன்செய லோக்கின னடுத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பார்த்தபோது கொல்லத்தக்க கோபமானது வடவாக்கினிபோன்றெரிய, வாளின்றுண்டம்போன்ற பற்களைத் தீப்பொறிசிந்தக் கடித்தனன். ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்கள் அதுகண்டு பயந்தார்கள். [அண்டர்=தேவர்] ஆயர்குலத்தின் தலைவராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வாணன் செய்கையைப் பார்த்துச் சமீபித்தனர். எ - று. (௧௯௩)

அடுத்த தேரகத் தாயிரம் பெயருடை யமல
னெடுத்த வில்லொடு நின்றமை நோக்கின னிசைப்பான்
கடுத்த வெஞ்செருப் பன்முறை தோற்றனை கழிந்தாய்
விடுத்த துன்னையுன் றொன்னிலைப் பழவினை விதியே.

(இ - ள்.) சமீபித்ததேரில் ஆயிரந்திரு நாமங்களையுடைய பரிசுத்தராகிய கண்ணபிரான் கையிற்றாங்கிய சார்ங்கம் என்னும் வில்லொடு நின்றமையை வாணன்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்: கோபத்தோடுகூடிய வெவ்விய யுத்தத்திலே எனக்குப் பலமுறை தோற்றோடிப்போயினை. இப்பொழுது உன்னுடையபூர்வத்திற்செய்த பழவினையின் விதி மீண்டும் போருக்குவிடுத்தது. எ - று. (ககச)

எனச்சி னத்தவா ளரக்கனின் றிசைத்தன னெம்மான்
முனைக்க ளத்தினின் றின்னண மொழிவது முறையோ
வினைப்ப யன்றெரிந் துணர்ந்திலை வெய்யநின் சேனை
யனைத்து மிக்களத் தவிந்தன வறிந்திலை போலும்

(இ - ள்.) என்று கோபம்பொருந்திய வாட்படையேந்திய வாணாசுரன் தேரினின்று கூறினன். எமது கண்ணபிரான், யுத்தகளத்திலே நின்று இப்படிச் சொல்வதும் முறையாகுமோ? உனது ஊழ்வினைப் பயனை ஆலோசித்தறிந்தாயில்லை. கொடியோனே! உன்சேனைமுழுவதும் இவ்யுத்தபூமியிலழிந்து போயின தன்மையைத் தெரிந்தாயில்லைபோற் காணப்படுகின்றது. எ - று (ககரு)

என்று மாயவ னுரைத்தலு மெறும்வலி நிருதன்
கன்றி வாளெயி றாழிவெங் கனலுகக் கறித்தான்
வென்றி வெஞ்சிலை யைந்துநூ றெடுத்தனன் வெகுண்டான்
பொன்ற யங்கொளி வடிம்புடைப் பலகணை பொழிந்தான்.

(இ - ள்.) என்று திருமால் சொல்லவும், பெருவலியுடைய வாணாசுரன் மனநொந்து வாள்போன்ற பற்களை வெவ்விய ஊழித்தீசிந்தும்படிகறித்தான். வெற்றிபொருந்திய வலிய ஐந்நூறு விற்களைகையி லெடுத்தான். கோபித்தான். பொன்போலும் ஒளிவீசும் வடிம்பினையுடைய பல அஸ்திரங்களை மாரிபோலவருஷித்தான். எ - று. (ககசு)

பொழிந்த பல்கணை யனிகவெஞ் சேனையைப் புரட்டிக்
கழிந்து போயின குருதிபோய்க் கருங்கடன் மடுத்த
விழிந்த புன்றொழி லிங்கிவ னெய்தவெஞ் சரத்தா
லழிந்து சேனைபட் டிறப்பது நோக்கினனையன்.

(இ - ள்.) வாணாசுரன் சிந்திய பலஅம்புகள் கூட்டமாகிய பெரியசேனையைப் புரட்டி விலகிப்போயின. உதிரப்பெருக்கானது கருங்கடலிற் கலந்தது. தாழ்வாகிய இழிதொழிலையுடைய இவ்வாணன் பிரயோகித்த வலிய சரங்களால் தமது சேனையானது அழிவுற்று இறப்பதைக் கண்ணபிரான் கண்டனர். எ - று.

கார்மு கப்படை பொருத்தனன் கடுஞ்சரந் தெரிந்தான்
போர்மு கத்தெழு வாளையிற் றசுரரிற் பொழிந்தா
ரார்மு கப்பரி யானையை யுருட்டிய தொருங்கே
நீர்மு கத்தெழு மழையென நிமிர்ந்தன நெடுங்கோல்.

(இ - ள்.) தமது வில்லாயுதத்தை யெடுத்து வலிய அம்புகளைப் பிரயோகித்தனர். ஜலமழைசொரியும் மேகம்போல நீண்ட அம்புகள் யுத்தபூமிமுழுவதும் நிரம்பின. யுத்தபூமியிலெழுந்த வாளையும் வக்ரதந்தத்தையுமுடைய அசுரரிற் சிறந்த வாணாசுரனூர்ந்த தேர்முகத்திலிருந்த குதிரைகளையும் யானைகளையும் ஒருசேரத்தள்ளின. எ - று. (ககஅ)

சேமத் தேரினை யச்சிறச் சிதறின வத்தேர்
நாமச் சாரதி புன்றலை யுருட்டின நடந்து
தூமத் திண்பொறி யுமிழ்ந்தன சுடுசர மதனாற்
பாமத் திண்புவி புதைத்தன கொழும்புகைப் படலை

(இ - ள்.) கண்ணபிரான்விடுத்த சுடுசரங்கள், வாணனுடைய சேமத்தேரை அச்சுக்கட்டை உடைபடும்படிச் சிதைத்தன. அன்றியும் அத்தேரின் அச்சநதரத்தக்க சாரதியின் இழிதகைமையுடைய தலையுருளச் செய்தன. மேலுஞ்சென்று புகையோடுகூடிய வலிய தீப்பொறிகளைச்சிந்தின. அதனால், பரவிய பூமியானது கொழுவிய புகைப்படலத்தால் மூடுண்டது. எ - று. (கககூ)

ஆனை பட்டன கடுந்திற லடுந்தொழி லசுரத்
தானை பட்டன துரகதங் குரமறச் சாய்ந்த
சேனை பட்டன நோக்கினன் வெந்திறற் றீயோன்
மோனை பட்டெழு வெகுளிமீக் கொண்டெழ முனிந்தான்.

(இ - ள்.) யானைகளிறந்தன. பெருவல்லபத்தையும் கொல்லுந்தொழிலையுமுடைய அசுரச்சேனைகளிறந்தன. குதிரைகள் குளம்புகளறபட வீழ்ந்தன. இப்படித்தனது சேனைகளழிபட்டனவற்றைக் கடுந்திறற்கொடியோனாகிய வாணாசுரன்கண்டு பெருங்கோபமெய்தி, எழுந்தகோபத் திகரித்தனன். எ - று. ()

கொடுமு கக்கணை யாயிரத் திரட்டிமேற் கோத்தா
னடுசி லைத்தொழி லையனு மாங்கவை யறுத்தான்
விடுக டுங்கணை யாயிரந் துரந்தனன் விமலன்
சுடுச ரந்தெரிந் தாங்கவை யசுரனுந் துரந்தான்.

(இ - ள்.) வளைந்த முகத்தையுடைய இரண்டாயிரம் அம்புகளை வாணாசுரன் பிரயோகித்தான். கொல்லத்தக்க விற்போர்புரியும் கண்ணபிரானும் அவ்வம்புகளை யறுத்தகற்றினர். செலுத்தத்தக்க ஆயிரம்வலியபாணங்களைச்செலுத்தினர். அவற்றை யகற்றத்தக்க வாளிகளை புணர்ந்து வாணாசுரனும் நேரேவிடுத்தனன்.

எரிமு கப்படை தொழுதெடுத் தெய்தன னிருதன்
கரிய காமுகி லப்படை யதுகொடு காத்தான்
பரிதி மாப்படை தொடுத்தனன் பதகனப் படையைச்
சுருதி நாயக னப்படை தொடுத்தனன் றுரந்தான்.

(இ - ள்.) வாணாசுரன் அக்கினிமுகாஸ்திரத்தை நமஸ்கரித்தெடுத்துப் பிரயோகித்தனன். கரியகார்காலமேகம்போன்ற கண்ணபிரான் அவ்வஸ்திரங்களை யவ்வஸ்திரங்களாலேயே காத்துக்கொண்டனர். வாணாசுரன் சிறந்த சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்தான். வேதநாயகராகிய கண்ணபிரான் அச்சூரியாஸ்திரத்தைச் சூரியாஸ்திரத்தைவிடுத்து விலக்கினர். எ - று. (உ௦உ)

வாயு வத்திரந் தொடுத்தனன் வாளெயிற் றசுரன்
மாய னாங்கது வப்படை தொடுத்தன னறுத்தா
னேய வாருணாத் திரந்தொடுத் தெய்தன னிருதன்
மாய னப்படைக் கப்படை தொடுத்தெதிர் மறுத்தான்.

(இ - ள்.) வாள்போன்ற பல்லையுடைய வாணாசுரன் வாயுஅஸ்திரத்தைச் செலுத்தினன். கண்ணபிரான் அதனை அவ்வாயுவஸ்திரத்தையே விடுத்துக் கண்டித்தனர். அசுரன், பொருந்திய வருணாஸ்திரத்தை தொடுத்து பிரயோகித்தான். கண்ணபிரான் அவ்வருணாத்திரத்திற்கு அவ்வருணாத்திரத்தையே எதிர்விடுத்துத் தடைசெய்தனர். எ - று. (௨௦௫)

முத்த லைக்கழு தொடுத்தனன் முனிந்தவா ளரக்க
னத்த னாங்கதற் கென்செய்து மென்றக மயிர்த்தான்
மத்த வாரணத் துரிவையாற் றொழுதுள மதித்தா
னெய்த்த லைப்படை யங்கிலை திரிந்தது நெடுவான்.

(இ - ள்.) அதனால் கோபமெய்திய வாளேந்திய வாணாசுரன் முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தான். கண்ணபிரான் அதற்கு யாதுசெய்வோமென்று மனந்தளர்ந்தனர். கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்த சிவபெருமானைப்பணிந்து தியானஞ்செய்தனர். நெய் பூசிய குடுமியையுடைய அச்சூலாயுதம் அப்பொழுதே நெடிய ஆகாயத்தை நோக்கித் திரும்பியது. எ - று. (௨௦௬)

ஆழி மாப்படை தொடுத்தனன் வாளெயிற் றசுரன்
கேழ்கி ளர்ந்துவெம் புகையொடும் பொறித்துளி கிளைப்பப்
போழ்வி சும்பறத் தெதிர்ந்தது புயனிறத் தவனைச்
சூழ்வ லங்கொடு மீண்டதச் சுடுசினத் திகிரி.

(இ - ள்.) வாள்போலும் பல்லையுடைய வாணாசுரன் பெரிய சக்கராயுதத்தைவிடுத்தான். நிறம் விளங்கிய வெவ்விய புகையோடுந் தீப்பொறிகளைச் சிந்தும்படி, பிளந்து ஆகாயத்தை யறுத்துக்கொண்டு நேரேவந்தது. ஆனால் சுடுகின்ற கோபத்தோடு கூடிய அந்தச் சக்கிரம் உடனே மேகநிறந்தங்கிய கண்ணபிரானைச் சூழ்ந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து திரும்பியது. எ - று. (௨௦௭)

காய்சி னத்தராப் படைதொடுத் திவன்றனைக் கட்டிப்
பூச றீர்ப்பனென் றெடுத்தனன் விடுத்தனன் புகலும்
பாய்சி றைக்கலு ழாத்திரந் தொடுத்தனன் பரமன்
மூசு வெஞ்சினத் தெதிரெதிர் விழுங்கின முனிந்து.

(இ - ள்.) எரிகின்ற கோபத்தையுடைய நாகாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்து இக்கண்ணனைக்கட்டிப் பிணித்து யுத்தத்தை யொழிப்பேனென்று சொல்லி வாணாசுரன் விடுத்தான். கண்ணபிரான் பாய்ந்து செல்லுஞ் சிறகையுடைய கருடாஸ்திரத்தை விடுத்தனர். அது அதிகரித்தபெருங்கோபத்தோடு அந்நாகாஸ்திரத்தை யெதிர்த்து நேர்பட்டு விழுங்கியது. எ - று. (௨௦௮)

ஒன்று மாவதன் றெனச்சிலை யெடுத்தழன் றுருத்தான்
குன்று கைக்குடை யாக்கொடு கேழ்ப்புயந் தனித்த
வென்றி மாயனு மாங்கவ னெடுத்தவெஞ் சிலைக
ளொன்ற குன்றமைஞ் ஞூற்றையுந் துண்டமிட் டிறுத்தான்.

(இ - ள்.) வாணன், ஒன்றும்ஆவதாயில்லையென்றுவில்லைக்கையிலெடுத்துக் கொதித்துக் கோபித்தனன். கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகவெடுத்துப்பசுமக் கையைக் காத்தளித்த வெற்றிபொருந்திய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் அப்பொழுது அவ்வாணன் தாங்கிய வலிய விற்கள் என்று சொல்லப்படும் மலைகள் ஐந்நூற் றையுந் துண்டமிட்டறுத்தனர். எ - று. (௨௦௭)

பின்னு மைந்துநூ றாகிய பெருஞ்சிலை பொறுத்தான்
பொன்ன லங்கொளி வடிம்புடை நெடுங்கணைபொழிந்தா
னென்னை யாளுடை நாயக னச்சிலை யிறுத்தான்
வன்னெ டும்புயத் தழுத்தினன் சிலசில வாளி.

(இ - ள்.) அவன்மீண்டும் ஐந்நூறு பெரிய வில்லுகளைத்தாங்கினன். பொன் மயமாகிப்பிரகாசிக்கும் ஒளிவாய்ந்த வடிம்பையுடைய நெடிய அம்புகளைச்செலுத் தினான். என்னை யாளாகவுடைய கண்ணபிரான் அந்த வில்லையும் ஒடித்தனர். அன்றியும் அவனுடைய வலிதங்கிய நெடிய தோள்களிற் சிற்சில பாணங்களை விட்டு அழுத்தினர். எ - று. (௨௦௮)

ஆர மார்பினு டழுத்தினன் சிலகணை யழல்வாய்த்
தீர னெற்றியிற் செலுத்தினன் சிலகணை குருதி
சோர நின்றன னயர்ந்தனன் றாங்கினன் கமல
வார்கொ ழும்புயல் வண்ணனு மணிநகை பூத்தான்.

(இ - ள்.) சில அம்புகளை மார்பிடையே பொருந்த அழுத்தினன். தீச்சிந் தும் வாயையுடைய வாணன் நெற்றியிற் சிலபாணங்களை விடுத்தனர். அதனால் வாணாசுரன் உதிரஞ்சொரிய நின்று சோர்ந்து மயங்கினன். தாமரை மலர்க ளலர்ந்த நெடிய மதர்த்த மேகவண்ணராகிய கண்ணபிரானும் அமகிய புன்னகை யரும்பினர். எ - று. (௨௦௯)

இவனி னிப்படு மெனப்பதென் றுணர்ந்தன னிடையே
யவனை யீன்றிடு கோட்டவி நக்கினத் தடைந்தாள்
புவனி நாயகன் வெள்கினன் றிருப்பினன் பொலந்தேர்
கவர்த டம்புயத் தசுரனுங் கடிநக ரடைந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வாணன் இனியிறப்பானென்று கருதியாலோசித்தனர். அப் பொழுது, அவ்வாணாசுரனைப் பெற்ற கோட்டவியென்பாள் நிர்வாணத்துடன் அங்கடைந்தனள். நிலமகள் கொழுநராகிய திருமால் நாணமெய்தித் தமது அழ கிய தேரைத்திருப்பினர். பிளவுபட்ட பரந்த தோளையுடையவாணாசுரனுந் தனது காவல் பூண்ட நகரத்தைச்சேர்ந்தனன். எ - று. (௨௧௦)

கூவ கம்பனுங் கொதித்தகும் பாண்டனுஞ் சேனை
காவல் பூண்டவ ரிருவரும் வடவையிற் கனன்று
ரோவ ரும்பல பத்திர ராமனோ டெதிர்த்தார்
வாவு தோமர மெடுத்தனன் மடுத்தனன் மறித்தான்.

(இ - ள்.) கூவகம்பனென்பவனும் கோபித்த கும்பாண்டனென்பவனுமாகிய சேனைக் காவலரிருவரும் வடவாக்கினிபோலச் சினந்து, செல்தல்லவல்லபமு டைய பலபத்திரராமனுடன் போர்தொடங்கினர். தாவிச்செல்லும் [தோமரம்] இருப்புலக்கையைப் பலராமனெடுத்து அவர்களைமறித்துத் தடுத்தனன். எ - று.

அளப்ப ருந்திறற் சேனையு மிருவரு மதிரக்
களத்தி னேர்ந்தனர் பத்திர ராமனுங் கனன்று
ளளப்ப டுஞ்சினந் தலைக்கொளச் சுழற்றின னுலக்கை
தளப்ப டப்படுத் தரைத்தன னிலைரத் ததத் தானை.

(இ - ள்.) அளவிடற்கரிய வல்லபமுடைய சேனைகளும் இருவரும் அதிரும்படி யுத்தபூமியிலெதிர்த்தார்கள். பலபத்திர ராமனுங்கோபமெய்தினன். மனத்திலுண்டாகிய கோபமதிகரித்தலால், தனது இருப்புலக்கையைச் சுழற்றிப்பொடிபடும்படி தரையோடரைத்தனன். அச்சேனையானது பேரிரைச்சலிட்டது. எ-று.

சுற்றி னன்பல சுழற்றின னுருமெனச் சுழற்றி
யெற்றி னன்படப் புடைத்தன னிகலெயிற் றசுர
னுற்ற சேனையைத் தொன்னிலங் குழம்பெழத் துவைத்தா
னற்ற துண்டமுங் கண்டில பசைப்பட்த் தரைத்தான்,

(இ - ள்) அப்பொழுது பலபத்திர ராமன் பலமுறை சுற்றினன். சுழற்றினன். இடிபோலச் சுழற்றிமோதி யிறக்கும்படி யடித்தனன். வலிதங்கிய பல்லையுடைய வாணாசுரன் சார்பிற்பொருந்திய சேனையை, பழைய பூமியானது குழம்புபடும்படி மிதித்தனன். அறுபட்டொடிந்த துண்டங்களுங் காணவிலவாக குழம்புபட அரைத்துத்தேய்த்தனன். (உகரு)

கரங்க ளீதிகல் வாளெயிற் றசுரர்தங் கழல்க
சிரங்க ளீதடு பரியிது தேரிது சிதைந்த
வுரங்க ளீதென வறிவரி தன்னவ னுலக்கை
பரங்கொண் மாநிலஞ் சேறெழப் பசைபடத் தேய்ப்ப.

(இ - ள்.) அப்பலபத்திர ராமனுடைய இருப்புலக்கையானது பாரமாகிய பெரிய நிலவுலகு சேறுபடும்படி தேய்த்தலால், வெள்ளிய பல்லையுடைய அசுரர்கள் கைகள் இவை, கால்கள் இவை, தலைகள் இவை, கொல்லத்தக்க புரவிகள் இவை, தேர்கள் இவை, சிதைவுற்ற மார்பகங்கள் இவையென்று தெரிதற்கரிதாயது. எ - று. (உகசு)

கண்டெ றித்தனர் பணைப்புய முறிந்தனர் கனகக்
குண்ட லங்களு மகுடமுந் தகர்ந்தனர் கொடியோர்
மண்டை சிந்தினர் தாளறப் படுகள மறிந்தா
ரண்டர் நாயகன் றோமரத் துலக்கையா லநேகர்.

(இ - ள்.) ஆயர்குலத்தலைவனாகிய பலபத்திர ராமனுடைய தோமரமாகிய இருப்புலக்கையால், அக்கொடியோர்களில் அநேகர், கண்கள் தெறிபட்டார்கள். இளைத்த தோள்கள் முறிபட்டார்கள். பொன்னாலாகிய குண்டலங்களும் கிரீடங்களும் பொடிபட்டார்கள், மண்டைகளுடைபட்டார்கள். கால்கள் அறுபட யுத்த பூமியில் வீழ்ந்திறந்தார்கள். எ - று. (உகஎ)

சாது கண்டன ரடுபடைத் தலைவர்மூன் றிருவர்
பூத ரஞ்சமக் குழிவெங் கனலெனப் புகுந்தார்
காது வெகுளினைத் தெறிதருந் தோமரங் கடாவிப்
பாதகத்தர்கைப் பகுப்பது நெருப்பெழப் பகுத்தான்.

(இ - ள்.) இச்செயல்களை, கொல்லத்தக்க சேனைத்தலைவர்களாகிய (கூவகம்பன் கும்பாண்டனென்னும்) இருவரும் பார்த்தவராகி, மலைகளைத்தாங்கிக் கொண்டு வேகத்தோடுகூடிய பிரசண்டமாருதம்போலப் பாய்ந்தார்கள். பலபத்திர ராமனை மோதுகின்ற பெருங்கோபத்தோடு எறியவும், உடனே இராமன் நெருப்பெழச் சினந்து தோமரத்தைச்செலுத்தி அப்பாவிகள் கையிலிருந்த மலைகளையுடைத்தனன். எ-று. (௨௧௬)

மாறி யோச்சினன் வயிரவா ளுலக்கையான் மருமங்
கீறி வீழ்ந்தன னொருவன்மற் றொருவனைக் கிடைத்தா
னேறு வெஞ்சம ரேற்றன னங்கவ னிவனு
மூறு செம்புனற் சென்னியைத் துண்டமிட் டுடைத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய வயிர வுலக்கையால் மாறியடித்தனன். அதனால் அவ்விருவரிலொருவன் மார்பம்பிளவுபட்டு விழுந்தனன். மற்றொருவன் இடியேறுபோலப் பெரிய போர்புரிதற்குத் தொடங்கினன். அப்பொழுது இப்பலபத்திராமனும் உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுக்கும்படி அவனுடைய சிரசை இருப்புலக்கையால் துண்டுகளாக உடைத்தனன். எ - று. (௨௧௭)

அன்ன காலையின் மீண்டன னயிலெயிற் றசுரன்
றன்னை யீன்றவ ளழுதிடை விலக்கவுந் தாழான்
மின்னு வாளெயிற் றடுபுலி யேறென வெகுண்டா
னென்னை யாளுடை நாயகன் முறுவல்பூத் தெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அத்தகைய வேளையில், கூர்மைபொருந்திய பல்லையுடைய வாணாசுரன், தன்னைப்பெற்ற தாயாகிய கோட்டவியென்பாள் (போருக்குப்புகவேண்டாமென்று)புலம்பித்தடைசெய்யவுங் கேளாதவனாகி யுத்தபூமியிற்றிரும்பி, மின்னுகின்ற வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய கொல்லத்தக்க ஆண்புலிபோலக் கோபித்தான். என்னையாளாகவுடைய திருமால் புன்னகைசெய்து எதிர்த்தனர்.

வளைத்த சேனைமற் றியாவையும் பிணப்பட மடித்துத்
தொளைக்கை யானையுந் துரகமுங் கீழ்ப்படத் தொலைத்துக்
கிளைத்த வாளெயிற் றசுரர்கோன் றனிப்படக் கிடைத்துத்
தளைத்து ழாயினன் விளைத்தன னடுபெருஞ் சமரம்.

(இ - ள்.) சூழ்ந்துள்ள சேனைகளெல்லாவற்றையும் பிணமாகும்படிகொன்றுதள்ளி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைகளையுங் குதிரைகளையுங் கீழ்ப்படும்படியொழித்து, கிளைபட்டவாள்போலும் பல்லையுடைய அசுரர்தலைவனாகிய வாணனைத் தனிப்படச்செய்து, கட்டிய துளசிமாலையணிந்த கண்ணபிரான் கொல்லத்தக்க பெரும்போர்புரிந்தனன். எ - று. (௨௧௯)

தேருந் தேருமாய்த் திரிந்தன திரிந்தவெண் டிசையும்
பாரு மண்டமுங் குலுங்கின பேரறம் பதைத்த
தாரு வானகத் திமையவர் வெருவினர் சலித்தார்
போர்வி ளைத்தெது விளைப்பரென் றஞ்சினர் போனார்.

(இ - ள்.) தேருந் தேருமாகத்திரிந்தன. எட்டுத்திசைகளுஞ்சுழன்றன. பூமியும் அண்டமும் நிலைகுலுங்கின. பெரிய தருமமானது பதைத்தது. கற்பக

தருவையுடைய தேவலோகத்தில்வசிக்கும் அமரர்கள்பயந்துமனஞ்சலித்தார்கள். இவர்கள் போர்புரிந்து எதனையுண்டு செய்வார்களோ வென்று பயந்துபோனார்கள். எ - று. (உஉ0)

இனைய தன்மைய ரின்னண முடற்றிய வெல்லை
நனைந றுந்துழாய் நாயக னங்கவ னடத்துந்
துனைக டும்பரித் தேர்முகச் சாரதி சுடரும்
புனைமு டித்தலை யுருட்டின னொருசரம் போக்கி.

(இ - ள்.) இத்தன்மையராகிய கண்ணபிரானும் வாணாசுரனும் இவ்வகையாகப் போர்புரிந்தகாலத்திற் குளிர்ந்த மணந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் அவ்வாணாசுரனடத்துகின்ற வலிய வேகத்தோடு கூடிய குதிரைபூட்டிய தேர்முகத்திலிருக்கும் சாரதியின் பிரகாசிக்கின்ற அலங்கரித்த கிரீடமணிந்த தலையை ஓரம்பினைப் பிரயோகஞ்செய்து நிலமிசையுருட்டினர். எ - று. (உஉக)

மாண்டி றந்தனன் சாரதி வயப்பரி நெடுநாண்
பூண்ட கோலொடுஞ் சரிவரப் போக்கினன் புனிதன்
றூண்டு தேரினை யச்சிறச் சரங்கொடு துணித்தா
னீண்டு வாளெயிற் றசுரனு மிருநிலத் தானான்.

(இ-ள்.) சாரதியிறந்துயிர் நீங்கினன். வெற்றிபொருந்திய குதிரையை நெடிய நாணிற்பூட்டிய அம்புடன் சரிவரக்கண்ணபிரான் செலுத்திய தேரினை நடத்தினர். அப்பொழுது வாள்போன்ற பல்லையுடைய வாணாசுரன் கண்ணபிரான் தேரினில் அச்சாணி முறியும்படித்துண்டித்துப் பெரியபூமியில் வந்தனன்.

நாறு பூந்துழாய்த் தனிமுத னாயக னமர்க்கென்
றேறு தேரிழிந் திருநிலத் தாயின னவன்கைச்
சீறு திண்சிலை யனைததையுந் துணிபடச் சிதைத்தா
னீறி லாப்பெருந் தன்னுடைத் திகிரிகொண் டெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மணம் வீசும் அழகிய துளவமாலைதரித்த ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய கண்ணபிரான் போருக்கென்று ஆரோகணித்த தேரினின்றிறங்கிப் பெரிய நிலமிசைநின்று, அவ்வாணனது கையிலுள்ள கோபத்தோடுகூடிய வலியவில்லையெல்லாந் துணிபடும்படிகண்டித்து, அழிவில்லாத தம்முடைய பெரிய சுதரிசனத்தைக் கையிற்றாங்கி யெதிர்த்தார்கள். எ - று. (உஉங)

நீல வார்கட லுருவுகொண் டனையவ னிரைத்தோ
ளால மாமரந் தூக்கிய விழுதென வரிந்தான்
பால லோசன னோக்கினன் பசுந்துழா யவற்குச்
சாலு மன்பொடும் வெள்ளிடைக் காட்சிதந் தளித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய நீலநிறந்தங்கியகடலானது வடிவெடுத்தாலொத்த வாணாசுரனது வரிசையாகிய தோள்களைப் பெரிய ஆலமரத்தின் தொங்கவிட்ட விழுதுகள்போல அரிந்தனர். அதனை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் பார்த்தருளிப் பசிய துளவமாலை யணிந்த கண்ணபிரானுக்குப் பேரன்போடுந் தாவள்யமாகிய இடபாரூடக்காட்சியைக் கொடுத்தருளினர். எ - று. (உஉச)

அரிந்து போக்கினை வன்றியெம் மருச்சனை யயர்ந்து
புரிந்த கைகளோர் நான்கையும் போக்கலே யென்று
விரிந்த வார்சடை யெம்பிரா னருளினை வேண்டிப்
பரிந்து போற்றின னரிந்தில னங்கவன் பணிபயில்.

(இ - ள்.) அரிந்தொழித்தனவாகிய கைகளல்லாமல் எம்மை அருச்சனை செய்த கைகள் நான்கினையும் போக்கவேண்டாமென்று பரந்துநீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அருளினவற்றை விரும்பி யன்போடு காப்பாற்றி அவ்விறைவன் கட்டளைப்படி வாணனது நான்குகரங்களை அரியாதுவிடுத்தனர்.

தாக்கு கைகளோர் நான்கொடு மரனடி தொழுதான்
மேக்கு யர்ந்தெழு குருதியான் வெள்கின னின்றான்
றாக்கு வெஞ்செரு வேண்டிய செருக்கொடு தடக்கை
போக்கி நின்றனை புயத்தினை யொழிந்தனை போலும்.

(இ - ள்) தாக்கிய ஒரு நான்குகைகளோடும் வாணன் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கி மேம்பட்டு உயர்ந்தெழுகின்ற உதிரத்தோடு நாணுற்று நின்றனன். மோதுகின்ற வெவ்வியபோர்விரும்பிய இறுமாப்புடன் பரந்த கைகளையொழித்து நிற்கின்றனை. தோள்தினவு நீங்கினைப்போலும். எ - று. (உஉசு)

இனிசசெ ருக்கொழிந் திருத்திமற் றிருந்துழா யலங்கற்
கனிகொ ழும்புயல் வண்ணனே டளவளாய்க் கலந்து
பணித்த வார்குழ னின்மக ளுசையினைப் பணைவிற்
குனித்த காரனு ருத்தனுக் கிந்நிலை கொடுத்தி.

(இ - ள்.) இனி யிறுமாப்பகன்றிருக்கக் கடவாய். பெரிய துளசிமாலையணிந்த பழுத்துக்கொழுவிய மேகவண்ணனாகிய கண்ணனோடு கூடிக்கலந்து குளிர்ச்சி தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய உனதுகுமாரி உசையென்பாளை விருப்பத்தோடு இப்பொழுதே வளைத்தவில்லைத்தாங்கிய அநிருத்தனுக்குக் கொடுப்பாயாக. எ-று.

என்ற ளித்திக லேறுடை யெம்பிரான் கயிலைக்
குன்ற மெய்தலு மெறுழ்வலி யசுரர்தங் கோமான்
மன்ற லோதியை வதுவைசெய் தவற்கென வளித்தா
னன்று வேண்டிய யாவையு மன்னவற் கீந்தான்.

(இ - ள்.) என்றநுக்கிரகித்து வலிதங்கிய இடபவாகனமுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியையடையவும், பெருவலியுடைய அசுரமன்னனாகிய வாணாசுரன் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய உஷையை விவாகமுடித்து அநிருத்தனுக்கென்று கொடுத்தனன் அப்பொழுது விரும்பிய பலபொருள்களையும் அவனுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்தனன். எ - று. (உஉஅ)

வதுவை முற்றிய பின்னரின் வரிச்சுரும் பரற்றும்
புதுந றுந்துழாய்க் கண்ணியோன் றுவாரகை புகுந்தான்
விதுவ லங்கலஞ் சடையினீ றருச்சனை விரும்பி
யெதுகு லத்தனி நாயக னரசினி திருந்தான்.

(இ - ள்.) திருமணமுடிந்த பின்னர், கிற்றுகள்பொருந்தியவண்டுகளொலிக்கும் புதிய மணந்தங்கிய துளசிமாலை யணிந்த கண்ணபிரான் தனது பரிவாரத்துடன் துவாரகாபுரியை யடைந்து, சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையை விரும்பி, யதுகுலக்கு ஒப்பற்ற தலைவன் அரசபுரிந்திருந்தனர். எ - று. (௨௨௯)

சோணி தப்புரத் திருந்தன னசுரர்கோன் றன்னா
வேணி யெம்பிரா னருச்சனை வரன்முறை விளைத்தான்
மாணி ழைக்கொரு புறங்கொடுத் தருளிய வரதற்
காண நோற்றலா லெம்பிரான் காட்சிதந் தளித்தான்.

(இ - ள்.) அசுரேந்திரனாகிய வாணாசுரன் சோணிதபுரியிலிருந்து பழைய கங்காஜலத்தை யணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் பூசையை வரன்முறைப்படி செய்தனன். மாட்சி பொருந்திய ஆபரணங்களையணிந்த உமாதேவியாருக்கு ஒப்பற்ற வாமபாகத்தைத் தந்தருளிய சிறந்தோனாகிய சிவபெருமானைத் தெரிசிக்கும்படி நோற்றபடியால் எமது சிவபெருமான் அவனுக்குத் தெரிசனந் தருளினர். எ - று. (௨௩௦)

என்னை வேண்டினை யென்றலு மசுரர்கோ னெந்தாய்
நின்ன டித்துணை போற்றவு நிருத்தநா டகத்தின்
முன்னர் நின்றியான் குடமுழ விசைப்பவு முயன்றே
னன்ன தந்தெனக் கருளெனப் பின்னரு மறைவான்.

(இ - ள்.) நீயாது விரும்பினை எனச் சிவபெருமான் வினவவும், அசுரேந்திரனாகிய வாணன், எந்தாய்! தேவரீர் உபயபாதங்களைத் துதிக்கவும் தேவரீரியற்று நிருத்த நாடகங்களின் முன்னிருந்து அடியேன் குடமுழவு ஒலிக்கவும் விரும்பினேன். அவற்றைத் தந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து மேலும்விண்ணப்பிக்கின்றான், எ - று. (௨௩௧)

கருணை பெற்றுநின் கணத்துளொ ருவனாகவுங் கருத்திற்
பெருகு மன்பொடு நின்னடி யருச்சனை பேணி
நரும தைப்பெரு நதியிடைப் பத்திய விலிங்க
மிருநி லப்புறத் தென்பெய ராக்கவு மியைந்தேன்.

(இ - ள்.) கிருபையெய்தித் தேவரீர் கணத்தினரில் ஒருவனாகவும், என்மனதிற் பெருகிய அன்புடன் தேவரீர் திருவடிப் பூசனைசெய்து பெரிய நருமதை ஆற்றில் விசர்ஜனஞ் செய்த சிவலிங்கங்களெல்லாம் பெரிய பூமியில் என்பெயரால் விளங்கும்படி செய்யவும் விரும்பியுள்ளேன். எ - று. (௨௩௨)

அந்த மாநதி யிலிங்கமற் றருச்சனை யயர்ந்தா
ரந்தை நின்னடி பெறவரு ளீகுதி யென்று
வந்த நல்வரம் யாவையு மளித்தன னமலன்
புந்தி கூர்ந்தவன் றன்னொடுங் கயிலைபோய்ப் புகுந்தான்.

(இ - ள்.) அந்தப் பெரிய நதியிலுள்ள சிவலிங்கங்களை யருச்சனை செய்பவர்கள், எந்தையே தேவரீர் திருவடிநிழலைப்பெறுமாறு திருவருள் புரிதல்

வேண்டுமென்று யாசித்தான். மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அந்த நல்லவரங்களையெல்லாம் அங்ஙனமே யநுக்கிரகித்து மனக்களி மிகுந்து அவ்வாணாசுரனோடுங் கைலாயகிரிக்கெழுந்தருளினார். எ - று. (௨௩௩)

வாணாசுரன் பூசனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩௩-க்கு திருவிருத்தம் ௪௦௨௭.

முப்பத்து நான்காவது

மன்மதன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மன்னு வார்சடை மாதவத் தந்தணீ
ரின்னு மோர்கதை கேட்டி ரியம்புதும்
பொன்ன லங்கு புரிசடைப் புங்கவன்
றன்ன ருச்சனைக் கின்னரு டந்ததே.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற பெருந்தவத்தையும் நீண்ட சடையையுமுடைய அந்தணர்களே! பொன்னிறமாகப்பிரகாசிக்கும் புரிந்தசடையையுடைய சிவபெருமான் தம்மையருச்சித்ததற்கு இனிய திருவருள்புரிந்ததாகிய மற்றொருசரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். கேட்பீராக. எ - று. (௧)

பள்ள நீர்வயற் பப்ப ரதேயத்தி
னெள்ள றீர்ந்த பகவதி யென்னுமூர்த்
தெள்ளு நான்மறைச் செல்வன் றபனனோர்
பிள்ளை யன்னவன் பேரும சித்தனே.

(இ - ள்.) ஆழமாகிய நீர் நிரம்பிய வயல்களையுடைய பப்பரதேசத்திலே, இழிதகைமை நீங்கிய பகவதியென்னும் நகரத்திலே, தெள்ளிய நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்தசெல்வனாகிய தபனனென்றொருவன். அவனுடைய ஏகபுத்திரன் அவன் பேரும் அசித்தனெனப்படும். எ - று. (௨)

தரும நீத்தனன் றன்குல வைதிகக்
கரும நீத்தனன் கண்ணுகர் வாழ்க்கையா
னுருவ மங்கையர்க் காணினொ ருத்தரை
வெருவ லன்றொடர் காமவி ருப்பினான்.

(இ - ள்.) தருமச்செயலொழிந்தனன். குலவியற்கையாகத் தனது வைதிக கருமங்களை யகற்றினன். கட்குடிக்கும் வாழ்க்கையுடையவன். அழகிய மங்கையர்களைக் கண்டால் ஒருவருக்கும் பயப்படாமல் பின்றொடரும் காமவிருப்பு உடையவன். எ - று. (௩)

இழிகு லத்தவ ராயினு மின்னுரு
விழியி னேக்குறின் வெம்முலை புல்லுவான்
கழிபெ ருங்கரும் கங்குற் களவினு
லொழிவ ரும்பொரு ளீட்டி யுதவுவான்.

(இ - ள்.) தாழ்குலத்திற் பிறந்தவர்களானாலும் இனிய வடிவத்தைக் கண்ணிற் கண்டால், அவர்கள் வலிய தனங்களைத் தழுவுவான். மிக்க பேரிருணிரம்பிய இராக்காலத்திற் களவாடுதலால் நீக்கமற்ற அரிய பொருளைச் சம்பாதித்து அம்மங்கையர்க்குக் கொடுப்பான். எ-று. (ச)

புன்றொ ழிற்குள ளுகிய புன்மையா
னன்றி தீர நடக்குறு நாளையிற்
கன்று காரிருட் கங்குலிற் ருர்க்கிக
மென்று ரைத்திடு மாநக ரெய்தினன்.

(இ - ள்.) இழிதொழிலுக்கு உட்பட்டவனாகிய அவ்வற்பன் நன்மையென்பது சிறிதுமின்றிக் கழிய நடந்துவருங்காலத்தில், மிக்ககரிய இருளையுடையவிரவில், தார்க்கிகமென்று சொல்லப்படும் பெரிய நகரத்தை யெய்தினன். எ-று.

மண்டு கங்குன் மறைப்பர வைக்கரை
கண்ட வன்சங் கரிசனன் றன்மனை
கொண்ட நன்பொருள் வவ்வினன் கோடலுந்
தண்ட ருந்திற லோனைத் தழீஇக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய இரவில் வேதநூற்கடலைக்கரை கண்டவனாகிய சங்கரிசனன்வீட்டிலே பொருந்தியிருந்த நல்வழியிற் றேடிய திரவியத்தை யபகரித் தெடுத்துக்கொள்ளவும், அவ்வந்தணன் பெருவல்லபமுடைய அசித்தனை யணைத் துப்பிடித்துக்கொண்டனன். எ-று. (கூ)

விட்டி லன்னவ னைக்குல வேதியன்
கட்டு கைக்க ணெகிழ்ந்திலன் கண்ணுறு
வட்ட வாண்முக நோக்கி மறைக்குலம்
பட்ட நீயிப் பழிசெய வேண்டுமோ.

(இ - ள்.) சிறந்தஅவ்வீட்டந்தணன் அக்கள்வனைவிடுத்தானில்லை. பிணித்த கையையும் நெகிழ விட்டானில்லை. வட்டவடிவமைந்த வொள்ளிய முகத்தைப் பார்த்து, வேதியர்குலத்திலுதித்தநீ இப்பழிச்செயலைச் செய்தல்கூடுமோ, எ-று.

மரபி னேங்கிய வான்குலத் துற்றனை
யுரவு நீணிலத் தாரெழி லோங்கினை
கரவு செய்யக் கடவதன் றேயெனுக்
குரவ னிற்சில பின்னரு கூறுவான்.

(இ - ள்.) மரபினாலுயர்ந்த சிறந்த அந்தணர்குலத்திற் பிறந்தனை. வலிதங்கிய நெடிய உலகத்திலே பேரழகுற்றனை. திருடுதல் செய்யத்தக்க தல்லவே யென்று, ஆசிரியன்போல மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன். எ-று. (அ)

குலங்கெ டுத்தனை கோத்திர சூத்திர
நலங்கெ டுத்தனை நல்லொழுக் கெய்திய

புலங்கெ டுத்தனை புல்லொழுக் கெய்திய
நலங்கொ டோளை வுரைத்தியென் றோதினன்.

(இ - ள்) குலத்தின் சிறப்பைக் கெடுத்தாய். கோத்திரசூத்திரங்களின் நன்மையை யழித்தாய். நல்லொழுக்கமடைந்த அறிவை யகற்றினாய். இழிநடையடைந்த வலிதங்கிய தோளையுடையவனே! என்று அவ்வந்தணன் கூறினான். எ-று.

அன்ன வன்சொலக் கேட்ட வசித்தனும்
பன்னு நான்மறைப் பண்டித வென்னுடை
முன்னை யூழின் முயற்சியின் மொய்குழற்
கன்னி யார்தங் கலவியி ரும்புவேன்,

(இ - ள்.) அவ்வேதியன் அங்ஙனஞ் சொல்லக்கேட்ட அசித்தனென்பவனும், சொல்லத்தக்க நான்குவேதங்களிலும் வல்ல பண்டிதனே! என்னுடைய பண்டைய ஊழ்வினையின் முயற்சியால், நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் முயக்கத்தில் இச்சிப்பேன். எ-று. (௧௦)

அன்ன மன்னவர்க் காட்பட் டழிகுல
மன்ன சாதி வரம்பழிந் தேகினேன்
பின்ன வர்க்கென நல்கப் பெரும்பொருண்
முன்னி யீங்கிது செய்ய முயன்றனன்.

(இ - ள்.) அன்னம்போலும் நடையையுடைய நங்கையர்களுக்காளாகி கீழ்க்குலத்தார்போலச் சாதிவரம்பு கெட்டுப்போயினேன். மேலும் அவ்வனிதையர்க்காகக்கொடுக்கப் பெரும்பொருளைக்கருதி, இக்களவுத் தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினேன் எ-று. (௧௧)

அந்த ணாள னசித்த னுரைத்தசொற்
சிந்தை மேவுறக் கேட்டனன் றீமையோய்
நிந்தை நீத்து நெடுங்கதி யெய்தினை
யுய்ந்து போதியென் றோதுதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அசித்தன் கூறியவார்த்தையை அவ்வேதியசிரேஷ்டன் மனத்திற்பொருந்தக்கேட்டு, கொடியோனே! பழித்தன்மையகன்று பெருங்கதி யெய்தினவனாகி உச்சிவித்துப்போகக்கடவாயென்று மேலுஞ் சொல்லுவதாயினன். எ-று.

கண்ணு தற்கட வுட்பெரு மான்றனை
வண்ண நாண்மல ரான்மலர்த் தாளிணை
யெண்ணி யெண்ணி யருச்சித் திரங்குதி
நண்ணி யோர்ந்தவை யாவையு நல்குமால்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய தெய்வ நாயகராகிய சிவபெருமானுடைய தாமரைமலர்போன்ற உபயபாதங்களை அழகிய அன்றலர்ந்த மலர்களால் மிகவுஞ் சிந்தித்து மனமிரங்கி அர்ச்சனைபுரிவாயாக. அதுவே, நீ யெண்ணிவரும் பயவற்றையெல்லாங் கொடுக்கும். எ-று. (௧௨)

பொருளு மேன்மையும் புல்லொழுக் கெய்துறு
வருளு மீயு மவனடித் தாமரை

மருள்செய் காம வெகுளி மயக்கறு
மொருவி நீங்குவை யென்றெடுத் தோதினன்.

(இ-ள்.) செல்வத்தையும் மேம்பாட்டையும் இழிதொழிலையுடையாத திருவரு ளையும் அச்சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளேகொடுக்கும். மயக்கத்தைச்செய் யுங் காமவெகுளி மயக்கங்களை விலக்கி யகல்வாயாகவென்று எடுத்துச் சொல் லினன். எ-று. (கச)

தூய்மை யென்பன சொற்றுணர்த்*தந்தணன்
வாய்மை கேட்டு முனிநகை பூத்தனன்
றீமை யேன்றனை யென்சொலித் தேற்றினு
யாய்ம யிற்குலத் தாரடிக் கன்பனை.

(இ-ள்.) புனிதமென்று சொல்லப்படுவனவற்றைச் சொல்லித் தெரிவித்த வேதியன் சத்தியவார்த்தைகளைக்கேட்டு அழகிய புன்னகைபுரிந்தான். ஆய்ந்த மயிலின் கூட்டத்தையொத்த மங்கையர் பாதங்களில் அன்புடைய கொடியேனு கிய என்னையாதிகூறித் தேற்றினீர். எ-று. (கரு)

மானி ளம்பெடை மங்கையர்க் காட்பட
லான தொண்டுள வேலருளையநீ
கான மாவினைக் கைநொடித் தாயயல்
போன நீரணை மீளப்பு காதென்றான்.

(இ-ள்.) இளமைவாய்ந்த பெண்மான்போன்ற மங்கையருக்கு ஆட்படுதலா கிய ஒருதொண்டு இருக்குமாயின், அதனை யருள்புரிவீராக. ஐயனே! நீர் காட்டா னையைக்கைநொடித்தீர். வெளியேசென்ற நீர்வெள்ளம், கட்டிய அணையில் மீண் டும் புகுமோ? என்றான். எ-று. (கசு)

நன்று சொற்றனை யாயினு நல்லுணர்
வொன்று சொற்றும சித்தவு ணர்தியால்
மன்ற லோதி மயிலனை யார்முலைக்
குன்றி லிங்கமெ னவுளங் கோடியால்.

(இ-ள்.) அசித்தனே! நீநன்றாகச் சொல்லினை. ஆனாலும் நல்லறிவு ஒன்று உனக்குச்சொல்லுவோம். அறிவாயாக. மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய மயிலின் சாயல்பொருந்திய மங்கையர் தனங்களாகிய மலைகளைச் சிவலிங்கக்குறிகளென்று மனதிற்கொள்வாயாக. எ-று. (கஎ)

பூசப் பட்டன முன்புறப் பூசிநல்
வாச நாண்மல ரால்வழி பட்டபி
னேசில் பண்டனை வேத்திய மீந்தரு
ளீச னேயென் றிளமுலை யேத்தென்றான்.

(இ-ள்.) பூசத்தக்கனவாகிய கலவை முதலியவற்றை முதலிலே பூசி, நல்ல மணந்தங்கிய புதியமலர்களால் வழிபாடுசெய்து பின்னர், குற்றமில்லாத பலபண் டங்களை நிவேதனஞ்செய்து, அநுக்கிரகிக்கின்ற கடவுளே! என்று இளமைதங் கிய குசங்களைத் துதிசெய்வாயென்றனன். எ-று. (கஅ)

இனைய தன்மை யெடுத்துரைத் தத்தொழில்
வினவி னானை விடுத்தனன் வேதிய
னனைய னேகி யழிதொழிற் பார்ப்பினி
மனைபு குந்தனன் காமம யக்கினால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய பூசைத்தன்மையை யெடுத்துக்கூறி, அத்தொண்டினைக் கேட்டுக்கொண்ட அசித்தனைச்சங்கரிசனன் செல்லவிடுத்தான். அவ்வசித்தன் அங்கிருந்துபோய், குலத்தொழில்கெட்ட அந்தணச்சிறுமி மனையைக் காமமயக்கத்தோடு புகுந்தனன். எ-று. (க௯)

அரவ வல்கு லவளொடு மின்னலந்
தரவி ரும்பினன் றம்மிற் பொருந்தினார்
மரபி னீங்கு மசித்தனு மங்கையு
மிரவி னுண்மலர்ப் பாயலி னெய்தினார்.

(இ-ள்.) பாம்பின் படம்போன்ற அல்குலையுடைய அப்பார்ப்பினியுடன் இனியசுகத்தைக்கொடுக்க விரும்பினன். தங்கள் வீட்டிலிருந்தார்கள் வருணாசிரமதர்மத்திற் கழிந்த அசித்தனும் அவளும் அன்றிரவிற் புதியமலர்கள் பரப்பிய சயனத்தை யடைந்தார்கள். எ-று. (உ0)

மங்கை யன்னவ ளேந்திம தர்த்தெழு
கொங்கை நோக்கினன் வேதியர் கோன்றனக்
கங்கு ணர்த்திய துள்ளம டைத்தனன்
பொங்கு நாண்மலர்ப் பூசனை போற்றினான்.

(இ-ள்.) அந்த மங்கையின் பூரித்து மதர்த்தெழுந்த குசங்களைக் கண்டான். அந்தணசிரேஷ்டன் தனக்குபதேசித்ததைத் தன்மனதிற்கொண்டான். அதிகரித்தபுதிய மலர்களால் அதனைப்பூசித்துத் துதிசெய்தான். எ-று. (உக)

இசைய வேண்டிய வெள்ளிலை யீர்க்ககன்
றசைத ருந்தன தேவனுக் காக்கினான்
வசையி லாசையி னால்வழி பட்டன
னசைவி ருப்பி னினைய நவிற்றுவான்.

(இ-ள்.) இசையவேண்டிய வெள்ளிய வெற்றிலையை நரம்புகிழித்து ஆசைதரத்தக்க தன்னுடைய தேவனுக்கு நிவேதனம் ஆக்கினான். குற்றமில்லாத உண்மையன்போடு வழிபாடுசெய்து, பெருவிருப்பத்தோடு இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லுகின்றான். எ-று. (உஉ)

தேவ தேவத னேச்சுர தேவநீ
பாவை மார்பிற் பணைத்தெழு கொங்கையா
மேவ ருஞ்செ யனல்கென வேண்டிநின்
றாவ கூறி யுவட்புணர்ந் தானரோ.

(இ-ள்.) தேவதேவனே! தனேசுவரனே! தேவனே! தேவரீர் இப்பெண்ணின் மார்பிலே பணைத்தெழுந்த கொங்கைரூபமாக அடைதற்கரிய செயலைத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த்தித்து நின்று ஆவனவற்றைச்சொல்லி அப்பெண்ணைக் கலந்தான். எ-று. (உங)

விடிய நோக்கினன் வெள்ளிடைப் போயினன்
கொடிம ருங்குனல் லார்துணைக் கொஙகையின்
கடிகொ ணுண்மல ரர்ச்சனை கைவிடா
னொடிது வைகலு மின்னண நீத்தனன்.

(இ-ள்.) பொழுது புலரப்பார்த்துக்கொண் டிருந்தனன். வெற்றிடத்திற் சென்றான். பூங்கொடிபோலும் இடையையுடைய நல்லாராகிய மாதர்களது இரு கொங்கையினிடத்தில், மணம்பொருந்திய அன்றலர்ந்த மலர்களாற் பூசித்தலைக் கைவிடாமற் பலகாலத்தையும் இவ்வகையாகக் கழித்தனன். எ-று. (உச)

ஈது காலத் திருஞ்சுர மெய்தினன்
காது வெஞ்சினக் கைக்கதை யாலவண்
போது மாக்க ளுயிர்ப்பொறை போக்குவான்
வாதை செய்தவர் கைப்பொருள் வவ்வுவான்.

(இ-ள்.) இப்படிப்பட்டகாலத்தில் அவன்பெரியவனத்தை யடைந்து கடுங் கோபம்பொருந்திய கையிலுள்ள கதாயுதத்தினால், அவ்வழியே செல்லும் மாந் தர்களுடைய உயிர்ச்சுமை யகற்றியும், பலவகைத் துன்பம்புரிந்தும் அவர்கள்கை யிலிருக்கும் பொருள்களை யபகரிப்பான். எ-று. (உரு)

இன்ன வீதிழைத் தெய்திய காலையி
லன்ன கானத் தெரியழ லாங்கவன்
றன்னை யாருயி ருண்ணத் தழற்சுரஞ்
சென்னெ றித்தலைத் தீமையொ ழிந்ததால்.

(இ-ள்.) இத்தகைய துன்பஞ் செய்துகொண்டிருந்தகாலத்தில், அவ்வனத்தி லெரிந்துகொண்டிருந்த [தாவானலம்] காட்டுத்தீயானது அவனை அரிய உயி ருண்ண, தீமயமானகாட்டிற் செல்லும் வழிமார்க்கத்தில் அவனாலுண்டாயிருந்த துன்பமகன்றது. (அவனிறந்தானென்றபடி.) எ-று. (உசு)

மாதர் கொங்கைய னென்னும் வரதனைத்
தீதில் சிந்தையி னாலருச் சித்தலா
லோது பாவ மொழிந்தன னோங்கிரும்
பாத கற்கும் புனித்திர முற்றதால்.

(இ-ள்.) மாதர்களது கொங்கையின்கண் விளங்கும் (தனேச்சுவரனென்னும்) சிவபெருமானை, குற்றமில்லாத மனதினாற் பூசித்தகாரணத்தினால், சொல்லத் தக்கபாவங்களை நீங்கினான். அதிகரித்த பெரும்பாவம்புரிந்தவனுக்கும் (சிவார்ச் சனையினாற்) புனிதத்தன்மையுண்டாயிற்று. எ-று. (உஎ)

கந்த வார்குழ லார்கதிர்க் கொங்கையி
னெந்தை தாளருச் சித்திரந் தேத்தலாற்
பைந்து ழாய்முடிப் பாம்பணைப் பள்ளியான்
சிந்தை தந்துறச் சித்தச னாயினான்

(இ-ள்.) மணந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள் ஒளிவீசுந் தனத்தில், எந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யர்ச்சனைசெய்து யாசித்துத் துதித்தபடியால், பசிய துளசிமாலையணிந்த சிரத்தையுடைய சேஷசயனத்தி

லறிதுயில்புரியுந் திருமால் மனமானந்த முறப்பெற்றுச் சித்தசனென்னும் பெயருடையவனாயினான். எ-று. (உஅ)

மேற்படி வேறு.

நல்லெழி லுருவத்தா னவையி னோக்கத்தான்
மல்லெழு தடம்புய வனப்பு வாய்ந்தனன்
றொல்லைவா னமரருந் தொழுதன் மேயினா
னல்லொளி மரகதத் தலங்கு மேனியான்.

(இ-ள்.) இருண்மயமாகிய மரகதம்போலவிளங்குந் தேகமுடையவனும், நல்லழகமைந்த வடிவமுடையவனும், குற்றமில்லாத பார்வையுடையவனும், வளர்தங்கிய எழுத்தம்பம்போன்ற பூரித்த தோளழகுவாய்ந்தவனுமாகி, பழமையாகிய தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்களும் வணங்குதலெய்தினன். எ-று. (உகூ)

வரிப்பொறிப் பாப்பணை வரத னேவலி
னருச்சனைக் குறைமுடித் தாற்ற வேண்டுவான்
விரித்தவெண் டிரைப்புனற் காசி மேயினான்
புரித்தவார் சடைமுடிப் புனிதற் போற்றுவான்.

(இ-ள்.) வரிகள்பொருந்திய படப்பொறியையுடைய ஆதிசேஷனாகிய சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரியுந் திருமால் கட்டளையினால், சிவார்ச்சனையின்குறைபாட்டை முடித்துச்செய்ய விரும்பி, பரந்தவெள்ளிய அலைகள்பொருந்திய நீரையுடைய காசிக்ஷேத்திரமெய்தினான். புரிவுபட்ட நீண்டசடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைத் துதிப்பானாயினான். எ-று. (௩0)

அத்தலை யருச்சனை யயர்ந்த தேவற்குச
சித்தச னெனத்திரு நாமஞ் சேர்த்தினான்
மெய்த்திறத் தாலயம் விதியிற் கோட்டினான்
பத்தியி னருச்சனை பயில்வ தாயினான்.

(இ-ள்.) அங்கே தான்சிவார்ச்சனைசெய்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு சித்தசனென்று திருநாமஞ் சூட்டினான். உண்மைத்திறத்தோடு சிவாலயத்தைச் சிற்பநூல் விதிமுறையே கட்டிமுடித்தான். பத்தியோடு சிவார்ச்சனையைக் காலநியதிகடவாமல் விதிப்படிசெய்பவனாயினான். எ-று. (௩க)

இயற்றிய வருச்சனைக் கிரங்கி யெம்பிரான்
புயற்குழ லவளொடும் விடையிற் போந்தனன்
மயக்கறச் சித்தசன் மரபிற் போற்றினான்
வியப்பொடுங் கண்கணீர் கலுழ வீழ்ந்தனன்.

(இ-ள்.) சித்தசன்செய்த சிவபூசைக்குமகிழ்ந்து சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி, மேகம்போலக்கறுத்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரோடும்இடபவாகனமூர்ந்து காட்சிதந்தருளினார். சித்தசன் தரிசித்து மனமயக்கமகல, சந்தோஷத்துடன் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சிந்தப்பணிந்து துதிசெய்தான். எ-று. (௩உ)

தென்றலந் தேரோன் கருப்புச் செஞ்சிலை
துன்றிய புகர்முகக் கருப்பு நாணொடு

மன்றனுண் மலர்க்கணை வழங்கி னுன்கலை
குன்றுரு முழுமதிக் குடையு மீந்தனன்,

(இ-ள்.) அழகிய தென்றலாகிய தேருடன், சிவந்த கருப்புவில்லும், நெருங்கிய புள்ளிகளமைந்த முகத்தையுடைய வண்டுகளாகிய நாணும், மணந்தங்கிய புதியமலர்ப்பாணங்களும் வழங்கினர். கலைகள் குறைவுபடாத பூரணசந்திரனுகிய வெண்கொற்றக்குடையையும் அளித்தனர். எ-று. (௩௫)

கிள்ளைவாம் புரவியும் பூவைக் கிள்ளையும்
வள்ளைவார் நெடுங்குழை மகளிர்ச் சேனையுங்
கள்ளவிழ் கருங்குழ லிரதி யுங்கனி
நள்ளிருட் பகடுமே முதல நல்கினுன்.

(இ-ள்.) கிளியாகிய தாவிச்செல்லுங் குதிரையும், நாகணவாய்ப்புள்ளாகிய கிளியும், வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியில் நெடிய குண்டலமணிந்த மாதர்களாகிய சேனையும், தேன்சிந்துங்கரிய கூந்தலையுடைய இரதிதேவியும், கனிந்தபேரிருளாகியயானையும் முதலியவற்றைத் தந்தருளினர். எ-று. (௩௬)

பெற்றன னிவையெலாம் பெற்ற போர்வலி
முற்றமூன் றுலகெலாங் கடந்து முற்றினுன்
மற்றுள தேவரும் வைய மாக்களுங்
கொற்றவெண் முழுமதிக் குடைக்கு ளாக்கினுன்

(இ-ள்.) இவற்றையெல்லாஞ் சிவபெருமானுற் கொடுக்கப்பெற்றனன். அப்படிப் பெற்ற போர்வல்லபமானது முற்றுப்பெறத் திரிலோகங்களையுஞ் சயித்து முடித்தான். மற்றுள்ள தேவர்களையும் பூலோகத்திலுள்ள மாந்தர்களையுந் தனது பூர்ணசந்திரனுகிய வெண்கொற்றக்குடை நிழற்குட்படச்செய்தான். எ-று (௩௭)

விருப்பினு லருச்சனை மரபின் வேண்டிலா
னருட்பெறப் பெற்றபே றிவையென் றுலணி
யிருட்கறை மிடற்றனை யினிதி னேத்திஞேர்க்
கொருப்படும் பேறியா முரைக்கற் பாலதோ.

(இ-ள்.) (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலோற்பலமென்னும்) மலர்ப்பாணங்கள் ஐந்தினுல் திரிலோகங்களிலும் உயர்ந்தபெரியதன் செங்கோலைச் செலுத்திச் சயங்கொண்டான். நீங்குதற்கரிய சராசரங்களெல்லாம் நெடிய சந்திரிகைவீசும் அரியபெரியகுடையாகிய பூர்ணசந்திரன் நிழலில்வசிக்கும். எ-று. (௩௮)

பூங்கணை யைந்தினுற் புவன மூன்றினு
மோங்கிருந் தனதுகோ லோச்சி வென்றன
[illegible]ங்கருஞ் சராசர மனைத்து நீணிலா
வாங்கரும் பெருங்குடை மதிக்குண் வைகுமால்.

(இ-ள்.) விருப்பத்துடன் சிவார்ச்சனைபுரிதலை மரபுவழிவிரும்பாதவன் திருவருளையடையப் பெற்றபேறு இத்தகையினவென்று சொன்னுல், அழகிய இருள்போ[illegible] விஷம்பொருந்திய கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானை இனிதா[illegible]வர்களுக்கு அடையப்பெறும் பதவியாம் எடுத்துச்சொல்லத் தன்[illegible]. எ-று. (௩௯)

என்னாரு மதச்செருக் கிருந்த வாபிறைப்
பிள்ளைவே ணியனையு மதிக்கப் பெற்றிலான்
கள்ளவிழ் கணையவன் கருத்திற் சார்த்தினான்
பொள்ளெனத் தொடையுடைத் தெழுந்து பொங்கினான்.

(இ-ள்.) இகழ்தற்கரிய மதச்செருக் கிருந்தவகையால் இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானையும் மதிக்கப்பெறாதவனாய், தேன் சொரியும் மலர்க்கணையை அவ்விறைவனுளத்திற்பொருத்தினான். விரைந்துதொடை[illegible]த்தட்டிக்கொண்டு எழுந்துகோபித்தான். எ-று. (௬அ)

என்னையா ளுடையவ னென்கொ லீதென
வுன்னருந் திருவரு ளுருத்து நோக்கலும்
வெங்நெருப் பெழுநுதல் விழித்த தாங்கவன்
றன்னுடற் பொடிபடு சாம்ப ராயினான்

(இ-ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இஃதியாதென்று நினைத்தற்கரிய திருவருளாற் கோபித்துப்பார்க்கவும் நெற்றிவிழி வெவ்விய நெருப்பெழ விழித்தது. அதனாலே அச்சித்தசன் தன்னுடலமானது பொடிபடும்படி சாம்பராக ஆயினன். எ-று. (௬௯)

தேவருந் திகைத்தன ரிகந்த மெட்டுள
காவலர் திகைத்தனர் கடவுட் சித்தசன்
வேவருந் தழற்புகை விழிக்கொ ணாமையா
றுவரு முலகெலாந் தவழ்ந்து வீங்கிற்றே

(இ-ள்.) தேவர்களுந் திகைத்தார்கள். அஷ்டதிசைகளிலுள்ள திக்குப்பாலர்கள் மயங்கினார்கள். கடவுளாகிய சித்தசனுடைய வேகற்கரிய தீம்புகையானது காணப்படாமையால், கெடுதலற்ற உலகமுழுவதும் பரந்துபெருகியது. எ-று.

ஓர்ந்தன ளிரதிவெந் தொழிந்த சாம்பரிற்
சோர்ந்தன ளரற்றின டுணுக்க மெய்தினா
ளீர்ஞ்சடைப் புனிதனை யிரந்து போற்றினாள்
பேர்ந்தில ளங்கிலை யழுது பேதுறா.

(இ-ள்) இரதிதேவி இதனையறிந்தனள். சித்தசன் வெந்தழிந்த சாம்பலிற் சோர்வடைந்து விழுந்தனள். அழுதனள். துணுக்கெய்தினள். குளிர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானையாசித்துத் துதித்தனள். அந்நிலைமையிலேயே அழுது கொண்டு துனபமெய்திப் பெயர்ந்தாளில்லை. எ-று. (௭௧)

நின்றன ளவணிலை நிமல னோக்குறாக்
கன்றிய திருவுளக் கறுப்பு நீத்தன
னன்றவட் குருவமா யருவ மற்றவர்க்
கென்றனித் தங்கிலை யெழுப்பி யீந்தனன்.

(இ-ள்.) இப்படி வருந்திநின்றவளாகிய இரதியின் நிலைமையைச் சிவபெருமான் திருவருணோக்கஞ்செய்து, கோபித்த திருவுள்ளத்தின் சின[illegible]ப்பை யகற்றினார். அப்பொழுது அவளுக்கு உருவமாகவும் ஏனையோருக்கு [illegible]மா[illegible] விளங்குகவென்றநுக்கிரகித்து மன்மதனை யெழுப்பிக்கொடுத்தனன். எ-று. [illegible]

தேவரி லொருவனென் றானைச் சிந்தியாப்
பூவரும் கணைகளாற் பொருது மாண்டனன்
யாவரு மிங்ஙன மதிக்கி லந்தணீர்
மேவருந் தழற்படு நிரயம் வீழ்வரால்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைத் தேவர்களிலொருவனென்று கருதி, அரிய புஷ்பபாணங்களாற் போர்செய்திறந்தனன். வேதியர்களே! எவராயினும் இங்ஙனம் மதிப்பார்களானால், அடைதற்கரிய நிரயமாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவார்கள். எ - று. (௬௩)

மன்மதன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௪-க்கு திருவிருத்தம் ௪௦௭௦.

முப்பத்தைந்தாவது,

கிருது சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இந்தியங் கடந்து புலன்களோ ரைந்து மொருவழி நிறுத்தி மற்றெழுதா, முந்தைநான் மறைக்கு மரிமுத லெவர்க்கு மளப்பரு முழுமுதற் பொருளிற், சிந்தனை திருத்து மருந்தவத் தலைவீ ரின்னுமோர் கதையுதன் றிறத்துப், புந்திவைத் தொருங்கு கேட்கெனச் சூதன் புகன்றவர்க் காங்கது புகல்வான். (௧)

(இ - ள்.) பஞ்சேந்திரியங்களையுங்கடந்து, ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களையும் ஒரே வழியில் நிறுவி, எழுதாக்கிளவியாகிய பழைய நால்வேதங் கட்கும் திருமால் முதலியவெல்லாருக்கும் அளவிடற்கரிய முழுமுதற் கடவுளாகிய பொருளினிடத்தில் மனதைத் திருத்திய அருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களே! இன்னுமோர் சரித்திரமுள்ளது. அதன்பால் மனதை ஒருசேர வைத்துக் கேட்பீர்களாக வென்று சொல்லி, சூதமுனிவர் அவ்விருடிகட்கு அதனைச் சொல்வா ராயினர். எ-று. (௧)

மணிகொழித் திரைக்கும் பெருநதி யுடுத்த யாளவ தேயமத் தேயத், தணிநெடும் புரிசை வயினவ மென்னு மணிகிளர் பெருந்திரு நகரிற், கணிதநான் மறையின் குலத்தவ தரித்த கிருதுவென் றொருவனுங் கண்ணன், குனில்படு கரத்தோ னுயிர் செகுத் துண்ணுங் கொலைத்தொழி லடுதிறற் கொடியோன்.

(இ - ள்.) நவமணிகளைக் கொழித்திரைக்கும்படியான பெரிய நதிசூழ்ந்த மாளவதேயமென்று. அத்தேயத்திலே அழகியநெடிய மதிலையுடைய வயினவ மென்னும் அழகுமிகுங்கும் பெரிய செல்வந்தங்கிய நகரத்தில்கணித்த நால்வேத முணர்ந்த அந்தணர் குலத்திற் பிறந்த கிருதுவென்று சொல்லப்படுங் கடுங்கண் [illegible] குனில்பொருந்திய கையையுடையவன், உயிர்களைக் கொன்று தின்னுங் [illegible] கொலைத்தொழிலையும், கொல்லத்தக்க வல்லபத்தையு முடைய தீயோன்.

புண்ணிய பாவ மென்பன விரண்டும் பகுத்துணர் வறிவிலன் பொருகோட், டண்ணல்வெள் விடையோ னடியவ ரொழியா வரந்தைபெற் றலமரப் புடைக்குந், துண்ணெனக் கழுதுஞ் சுழல்வரு மிருளிற் பிறர்மனை தொறும்பொருள் கவரும், வண்ணவால் வளைக்கைப் பொதுமகட் குதவி வளரிள வனமுலை முயங்கும்.

(இ - ள்.) புண்ணியம் பாவமென்று சொல்லப்படும் இரண்டையும் பகுத்தறியும் அறிவில்லாதவன். போர்புரியுங் கொம்பையுடைய பெருமைபொருந்திய வெள்ளிய இடபவாகனராகியசிவபெருமான் அடியவர்களை ஒழியாததுன்பமெய்திவருந்தும்படியடிப்பான். பேயும் விரைந்து சுழலும் இருட்காலத்தில் அன்னியர்வீடுகளிலெல்லாம் பொருளை யபகரிப்பான். அழகிய ஒள்ளிய வளையலணிந்த கையையுடைய பொதுமாதர்க்குக் கொடுத்து வளர்கின்ற இளமைதங்கிய அழகிய தனங்களைச்சேருவான். எ - று. (௫)

ஈநற வெடுத்து வெளிப்பட நுகரும் பல்லுயி ரீர்ந்தெடுத் துண்ணுங், கானகஞ் சுழலு நெறிப்படு மாக்கட் புடைத்தவர் கைப்பொருள் கவரு, மேனையோ னின்ன புல்லொழுக் கொழுகு மெல்லையி னிளமுலைக் கருங்கட், நேகைப் புலைச்சி நலனுகர்ந் தவள்பாற் றுயருழன் றியங்குறு மந்நாள்.

(இ - ள்.) ஈக்கள் மொய்க்குங் கள்ளையெடுத்து வெளிப்படையாகக் குடிப்பான். பல்வகைப்பிராணிகளையுங் கொன்றெடுத்துப் புசிப்பான். காட்டிலே சஞ்சரிப்பான். வழியிலகப்பட்டமாந்தர்களை யடித்து அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களை யபகரிப்பான். இவன் இத்தகைய இழிதொழில்மேற்கொண்டொழுகு நாட்களில் இளமைதங்கிய தனத்தையும் கரியவிழியையும் சுத்தமாகிய பல்லையுமுடைய ஒருபுலைச்சியின் இன்பத்தை யனுபவித்து அவளிடத்தில் துன்பமெய்தி அலைகின்றகாலத்தில். எ - று. (௬)

கருங்கடற் பரவை கிழித்தெழு மால காளகண் டத்திறைக் கென்னப், பொருந்திய புலரி நறுமலர் தெரிந்து போதரு மொருவனப் பொழுதி, லெரிந்தெழு வெகுளி மீக்கொளத் தொடரா வோடின னம்மலர்க் குடம்பை, பரிந்திடை பறித்தா னங்கவ னரற்றக் குணில்கொடு புடைத்தனன் பதகன்.

(இ - ள்.) கரிய கடற்பரப்பைக் கிழித்துக்கொண்டுதித்த ஆலாலம்பொருந்திய கரியகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்கென்று, பொருந்திய விடியற்காலத்தில் மணந்தங்கிய நல்லமலர்களைத் தெரிந்தெடுத்துவருகின்ற ஒருவனை, அப்பொழுது எரிந்துகொண்டெழுந்த கோபமதிகரிக்கத்தொடர்ந்தோடி, அம்மலர்ப் புட்டிலையிடையே பறித்தான். அதற்கவன் இரைச்சலிட, அப்பாவிதன் கையிலிருந்தகுறுந்தடியா லடித்தனன். எ - று. (௭)

தண்மலர்க் குடம்பை பறித்தலு மொழுகி வீழ்ந்ததோர் தனிமுகை யதனை, மண்மலர்ந் தனி தெமக்கல வரற்கென் றுதன் மனத்தொடு மதித்தான், புன்மலர்த் தடுவேற் கருநெடுந் தடங்கட் புலைச்சியுந் தானுமைப் புணர்ந்தா, னன்மருங் கொசிக்கு மிளமு[illegible]வலை தழீஇக்கொடு நன்னல நுகர்ந்தான.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய புட்பக் குடலையைப்பறிக்கவும்,சிந்திவிழுந்த தொரு ஒப்பற்ற அரும்பினை இது மண்ணிற்படிந்தது ஆனபடியால் இது எமக்கா காது. சிவபெருமானுக்குரித்து என்று மனதிற் கருதினான். புண்படுத்திக்கொல் லும் வேல்போன்ற கரிய நீண்டுபரந்த விழியையுடைய புலைச்சியுந் தானுமாய் அணிந்துகொண்டு, நுட்பமாகிய இடையை ஒடியச்செய்யும் இளமைதங்கிய தன முடைய வவளை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு நல்ல இன்பத்தை யநுபவித்தான்.

அழுதழு தரற்றி யாவெனக் கூவி மழவிடை யானடித் தொண்ட, னெழுதரு கவிகை மன்னவற் குரைப்ப வரங்கவன் வெகுளிமிக் கெழுந் தான், பழுதிழைத் தகனு மன்னவற் கொணர்மி னென்றலு மிரவுபார்த் தனரப், பொழுதவற் கொணர்ந்தா ரருஞ்சிறைப் பிணித்துப் புகுத்தி னர்காரகத் தகவை.

(இ - ள்.) இளமைதங்கிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமான் திரு வடிக்கன்பன், (மலர்ப்புட்டிலையிழந்து) மிகவும் அழுதுபுலம்பி ஆஆவென்று கூச் சலிட்டு, உயர்ந்த வெற்றிக் குடையையுடைய அரசனுக்குக்கூற, அவன் கோப மிகுந்தவனாய், சிவாபசாரஞ்செய்து சென்ற அக்கொடியோனைக் கொண்டுவருக வெனக் கட்டளையிடவும், அவர்கள் இரவிற்பார்த்திருந்து அப்பொழுது அவ னைக்கொண்டுவந்து அரிய சிறைப்பிணித்து காராக்கிரகத்தில் அடைத்து வைத் தார்கள். எ - று. (எ)

அருஞ்சிறைக் கிடந்து நாட்பல கழிய வாக்கைவிட் டாருயிர் துறந் தான், பொருஞ்சினத் தறுகட் டென்புலத் தூதர் புகுந்தனர் புயத்தொ டுந் தாம்பு, வரிந்துகொண் டிறுக்கிச் சேறலு மதனை நோக்கினர் மழ விடைப் பெருமான், பெருந்திருக் கயிலைக் கணத்தவர் படர்ந்தா ராங்க வர்ப் பிற்படப் புடைத்தார்.

. (இ - ள்.) அரிய சிறைக்களத்திற் பலகாலம் நீங்க உடலைவிட்டு அரிய வுயிர் நீங்கினான். போர்செய்யத்தக்க கோபத்தையுடைய அஞ்சாமைத்தன்மைவாய்ந்த இயமபுரத்தூதுவர்கள் அங்கெய்தி, தோள்களைக்கயிற்றாற்கட்டிக்கொண்டிறுக்கிச் செல்லவும், இளமைதங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது பெரியதிருக்கை லாயத்திலுள்ள சிவகணத்தவர்கள்கண்டு அவ்விடஞ்சென்று அவர்களைப்பிற்படும் படி யடித்தார்கள். எ - று. (அ)

வாளொளி பிமைக்கு மானமீப் பொருத்திச் சென்றனர் மகரநீ ரளித்த, காளகண் டத்தன் முன்னரின் விடுப்பத் திருவருட் கருணை பெற் றவந்தான், மூளமரிழந்த தென்புலத் தூதர் மறலியா லீங்கிது மொழிந்து, தாளிணை தொழுதார் சித்திர குத்தன் றன்னொடும் வினவ லும் புகல்வான்.

(இ - ள்.) ஒள்ளிய காந்தியைவீசும் விமானத்தின்மீதி லிருத்திக்கொண்டு போயினாரவ், சமுத்திரநீரிற்றோன்றிய விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னர் விடுத்த, சிறந்த பெருங்கருணை பெற்றுக் களித்த னன். செலுத்திய போர்க்குத் தோற்ற இயமதூதர்கள் இயமனிடத்தில் இச்செய் தியைக் கூறி இருபாதங்களையும் வணங்கினார்கள். சித்திரகுத்தனோடு சொல்லவும், அவன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௯)

மல்லனீர்ப் பழன மாளவ தேய வயினைவத் தொன்னக ரதன்பாற், றொல்லைநான் மறையோர் குலத்தவ தரித்துத் தன்னிலை துறந்தனனவனு, மெல்லைமா நிலத்தி னிகழ்ந்தபா தகத்தை யெம்மனோர் மொழியமுற் றுறுமோ, குல்லைநீண் மோலி முதலினோ ரளப்பிற் கற்பமோர் கோடிபெற் றுறுமால்.

(இ - ள்.) வளந்தங்கிய நீர் நிறைந்த கழனிகளையுடைய மாளவதேசத்திலே வயினைவமென்னும் பழமையாகிய நகரத்திலே, தொன்றுதொட்டவரும் நான்கு வேதங்களுணர்ந்த வேதியர் குலத்திலே பிறந்து தன்னிலைமைமாறினவன். பெரியபூமியில் அவனாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களை யெம்மவர்கள் சொல்ல முற்றுப் பெறுமோ? துளவமாலையணிந்த நெடிய கிரீடத்தையுடைய திருமால் முதலானோர் அளவிட்டாலும் ஒருகோடிகற்பகாலஞ் செல்லும். எ - று. (க௦)

பூதிசா தனத்த னுருத்திர மணிய னொருத்தனெம் புனிதனுக்கென் றுச், சீதநாண் மலர்கொண் டேகலு மவனைச் செயிர்த்திடை பறித்தனன் பறிக்கும், போதினோ ரரும்பு நிலத்திடை வீழ வீதரற் கென்றனன் போனு, னீதலா லிவனாற் செய்ததோர் தரும முண்டுகொ லென்றனனனும்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீ றணிந்தவனும் உருத்திராக்கம் பூண்டவனுமாகிய வொருத்தன், எமது புனிதனாகிய சிவபெருமானுக்கென்று, குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு செல்லவும், அவனை வழியிடையே தடுத்துப் பறித்தான். அப்படிப் பிடுங்குகையில் ஒரு அரும்புபூமியில் வீழ, இது சிவபெருமானுக்கென்று சொல்லிப்போய்விட்டான். இதுவேயல்லாமல் இவனாற் செய்யப்பட்ட தருமமொன் றுள்ளதோவென்று சித்திரகுத்தன் சொல்லினன். அப்படிச் சொல்லவும். எ - று. (கக)

வயிரவா ளெறிக்கு நெடுங்குழை மகரந் துயல்வர மணிமுடி யசைத்தா, னயிலெயிற் றரவ மிலைச்சிய பெருமான் றிருவரு ளறிந்ததி சயித்தான், குயின்மொழிக் குதலை பங்கனுக் குரியோர் கொலைத்தொழில புரிந்தன ரெனினு, மயர்வறத் தொழுது நீங்குமி னமர்கா ளென்றனன் பின்னரும் வலிப்பான்.

(இ - ள்.) வச்சிர ரத்தினங்கள் வெள்ளொளிவீசும் நெடிய மகரகுண்டலமானது அசையும்படி நவரத்தினங்கள்பதித்த கிரீடத்தை யசைத்தனன். கூர்மையாகிய பற்களையுடைய சர்ப்பத்தை யணிந்த சிவபெருமானது திருவருட்டிறத்தை யுணர்ந்து அதிசயமெய்தினன், குயில்போலுங் குதலைச்சொல்லையுடைய பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உரியவர்கள் கொலைப்பாதகஞ்செய்தனரானபோதிலும், மயக்க மகல அவர்களைப்பணிந்து நீங்கக்கடவீர்கள், நம்மவர்களே! என்று மேலுஞ்சொல்வானாயினன். எ - று. (கஉ)

வருகுதிர் நீவிர் மழவிடைப் பெருமான் மலரடி யருச்சனை புரிவோ, ரருகுநின் றவர்க்கொன் றியற்றின கொடுப்போ ராங்கவர் பணிவிடைக் குரியோர், கருதுமிம் மூவர்க் கிடறுதி னமர்கா ளையமே னடிக்கடி தொழுமி, னுருகிநீத் தவன்மி னீன்றெனி னமது கோமுறை வழுவுபெற் றிடுமால்.

(இ - ள்.) நம்மவர்களே! வாருங்கள். நீங்கள் இளமைதங்கிய இடபவாகன முடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையர்ச்சனைசெய்பவர்கள், அவர்கட்கருகே யிருந்து தம்மாற் கூடிய பொருளை யுபகரித்தவர்கள், அவர்கள் தொண்டுபுரிதலுக் குரியவர்கள் ஆகிய என்னைத்தக்க இம்மூவகையினரைக்காணப் பெற்றால், அடிக்கடி கைகூப்பிப் பணியக்கடவீர்கள். மனங்கசிந்து அவர்களை விட்டு நீங்குங்கள். அல்லாவிடின் நம்முடைய அரசமுறைமை கெட்டுப்போய் விடும். எ - று. (கசு)

விரிதிரை புரளு நெடுங்கடல் வரைப்பின் வெண்மருப் பொருகை மால் யானை, யுரிவைபோர்த் தடுத்தோன் பூசனை புரிவா ருளரெனி லாங் கவர் கோன்மை, யரிமுத லெவர்க்கு முரைப்பதற் கெளிதன் றெம்ம னோ ருரைவதற் கெளிதோ, புரிசடை யவனை யருச்சனை மரபிற் போற்றி னோர் விழுப்பமார் புகல்வார்.

(இ - ள்.) விரிந்த அலைகள் புரளுகின்ற நெடிய கடல்சூழ்ந்தபூமியில் வெள் ளிய தந்தத்தையும் ஒற்றைக்கையையுமுடைய பெரிய (கயாசுர னென்னும்) யானை யின் றோலை யுரித்துப் போர்த்திய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்பவர்களுண்டா யில், அவர்கள் தவசீலம் திருமால் முதலிய எவருக்கும் சொல்லுவதற் கெளிதான தல்ல, நம்மவர்கள் சொல்லுவதற் கெளியதோ? புரிந்தசடையையுடைய சிவபெ ருமானை முறைப்படி அருச்சித்துத் துதித்தோர் சிறப்பினை யாவர் சொல்ல வல் லவர்? எ - று. (கஎ)

முத்தவா ணகைய முகின்முலைக் கௌரி யைங்கரன் முருகவேள் வீர பத்திரன் கணத்தோர் நந்திமா காளர் வயிரவர் பரமனுக் கரிக்குப் புத்திர னிவையோர் மற்றுளோ ரெவரும் புராந்தகன் மலரடி போற்றி நித்தலும் பரவி யருச்சனை வகுப்பா ரின்னமு நிகழ்த்துவன் கேண்மின்.

(இ - ள்.) முத்தைப்போன்ற வெள்ளிய தந்தபந்தியையும் கோங் கரும்பு போன்ற குசத்தலையுமுடைய உமாதேவியார்-ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணே சப்பெருமான்-குமாரசுவாமி-வீரபத்திரர்-சிவகணங்கள்-நந்தி மாகாளர் - வயிரவர்- சிவபெருமானுக்கும் திருமாலுக்கும் பிறந்த அரியரபுத்திரனென்னும் ஐயனார்- இவர்களும் இன்னும் உள்ளவர்களெல்லாரும், திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் மலர்போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நாடோறும் வணங்கி யருச்சிப்பார்கள். இன் னும் சொல்லுவேன். கேட்பீர்களாக. எ - று. (கஅ)

கன்னியர் கருப்ப மகளிர்நான் மறையோ ரின்னவர்க் கடுந்துயிர் செகுத்தோர், பொன்னவிர் சடையோன் சினகரம் புகுந்து திதிகவர் புலையர்தங் குருவின், பன்னிகைப் பிடித்தோ ரிவரலாற் கொடிய பாதக ராயினும் பரமன், றன்னடிப் பூசைக் குரியரே லவரே யரிமுத லவர் தொழுந் தலைவர்.

(இ - ள்.) கன்னிகைகள்-கருப்பஸ்திரீகள்-நான்குவேதங்களையுணர்ந்த அந்த ணர்கள்-இவர்களை வருத்தி உயிர்வதை செய்தவர்கள், சிவாலயத்திலுட் பிரவே சித்துத் திரவியத்தைத்திருடுகின்றசோர்கள்-குருபத்தினியைக்கைப்பிடித்தவர்கள், இவர்களேயல்லாமல் மகாபாதகர்களானபோதிலும், சிவபெருமான் திருவடிப்

பூசைக்கு உரியவர்களாதல் அவர்களே திருமால் முதலானோர்களாலும் வணங்கத் தகுந்தவர்களாவார்கள். எ - று. (கசு)

என்றுதென் புலத்தோ னெடுத்தவர்க் குரைத்த யாவையு மெடுத்
தன னியம்பிப், பொன்றிகழ் சடிலச் சூதமா முனிவ னருந்தவர்க் கின்
னமும் புகல்வான், கன்றுமா னெடுத்த திருக்கரப் பெருமா னருச்ச
னைக் கடன்முறை புரிந்தோர்க், கொன்றுநன் கிழைப்பி னுங்கவ ராலுக்
கொருமருங் கினிதிருந் துவப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இயமதருமன் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியவற்றை யெல்லாம் பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிறந்த சூதமுனிவர் எடுத்துக்கூறி மேலுஞ் சொல்லுகின்றார். மான் கன்றினைத் திருக்கரத்திற்றாங்கிய சிவபெருமானுக்கு முறைப்படி அர்ச்சனைபுரிந்தவர்களுக்கு ஒருபகாரஞ் செய்தவர்கள் சிவபெருமானுக்கு ஒருபக்கலில் இனிதாகச் சந்தோஷித்து வீற்றிருப்பார்கள். எ - று. (கஎ)

சூதமா முனிவ னின்னணமிசைப்ப முழுதுண ரருந்தவத் தொல்லோர்
ராதிநா யகனை தருச்சனை மரபி னதிசமீ தெனவுரைத் தருளென்
றோதலும் பரம னாயிர நாம முச்சரிப் பனவென வுரைத்தான்
கோதறு நாம மெவ்வழித் தென்று வினவின ரருந்தவக் குலத்தோர்.

(இ - ள்.) சிறந்த சூதமுனிவர் இவ்வாறு கூறவும், முற்றுணர்ந்த பழமையாகிய அருந்தவமுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்கள், முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அர்ச்சனை முறைப்படி இப்படிச்சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென வினவவும், சிவபெருமானது சகத்திரநாமங்களை ஸ்மரித்தலெனக் கூறினர். அருந்தவம்புரிந்த அம்முனிவர்கள், குற்றமில்லாத அத்திருநாமங்கள் எவ்வகையதென்று கேட்டார்கள். எ - று. (கஅ)

பரந்துவண் டரற்றும் பசுந்துழா யலங்கற் பண்ணவ னெடுத்தெ
டுத் தேத்திப், புரந்தன னவற்றைப் பாரத கதைதை புகல்வன காண்டி
ரென் றருள, நிரந்தர மவற்றி னெறித்தலை நின்று நிமலனைப் பூசனை புரிந்
தோ, ரரன்றிரு வருளிற் பெற்றவா றளவே லருளெனச் சூதனுங்
கிசைக்கும.

(இ - ள்.) வண்டுகள் பரவியொலிக்கும் பசிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் எடுத்தெடுத்துக்கூறிப் பாதுகாத்தனர். அத்திருநாமங்களைப் பாரதநூல்கூறுகின்றது. காண்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவர் சொல்லவும், இடைவீடின்றி அத்திருநாமங்களின் நியானத்திலிருந்து சிவபெருமானைப் பூசித்தவர்கள் சிவானுக்கிரகம் பெற்றவகையிருக்குமாயின் திருவருள்புரியவேண்டுமென வேண்ட, சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (க௯)

திருது சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் [illegible]-இ திருவிருத்தம் [illegible].

முப்பத்தாறாவது

இலக்குமிபூமிதேவி சகத்திர நாமார்ச்சனைச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சேயகா லத்து வெங்க ணசுரர்தங் குலத்துட் கொடியோ
னுயவா லத்தை யொப்பான் சலந்தர னலங்கற் குல்லை
மாயவன் றன்னை யேற்று மண்டமர் விளைப்ப தானான்
போயது பருவ நூறா யிரமிடை பொருது நின்றார்.

(இ - ள்.) பூர்வகாலத்திலே, அஞ்சாமைத்தன்மையையுடைய அசுரர்குலத்திற்கொடியோனாகிய விஷத்தையொத்தவனாகிய சலந்தரனென்னும் பெயரினன், துளசிமாலை யணிந்த திருமாலை யெதிர்த்து நெருங்கிய போர்புரிபவனாயினான். நூறாயிரவருடகாலங்கள் கழியும்படி இருவரும் இடைவிடாது போர்புரிந்திருந்தார்கள். எ - று. (க)

புனத்துழா யலங்கற் றோளான் புறங்கொடுத் திரிந்துபோனா
னிணைப்புயத் தினவு தீர்ப்பான் சலந்தர னெழுந்து போந்து
சினப்புலி யுரிவை யார்த்த செஞ்சடைப் புனிதன் றன்னை
முனைச்சமர்க் களத்துக் கூவி யாரமர் முயல்வ தானான்.

(இ - ள்.) வனத்திலுள்ள துளபிணை மாலையாகவணிந்த தோள்களையுடைய திருமால் புறமுதுகுகாட்டித் தோற்றுப்போயினர். இன்னமுந்தன் தோளிணைத் தினவு தீராதவனாகிய சலந்தரன் எழுந்துசென்று, கோபந்தங்கிய புலித்தோலையுடுத்த செவ்விய சடையையுடைய சிவபெருமானை யுத்தபூமியிற் போர்புரியும்படி அறைகூவியழைத்துப் பொருந்திய போர்செய்வானாயினான். (உ)

வாளிளம் பிறைமென் கண்ணி மணிநகை பூத்து மெல்லென்
கால்கொடு வரைந்த நேமிப் படையொடுங் கழிந்தா னாவி
யேலுமக் காலந் தன்னி லிருந்துழா யவனு மன்னோன்
மேலெழு மலர்க்கா வெய்தி யருந்தவம் விளைத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளிய இளமைதங்கிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த சிவபெருமான் அழகிய புன்னகைசெய்து, மெல்லெனத்தமது திருவடியா லெழுதிய சக்கராயுதத்தோடும் சலந்தரன் உயிர்நீங்கினான். பொருந்திய அக்காலத்தில் பெரிய துளசிமாலைசூடிய திருமாலும் அச்சலந்தராசுரனது மேனோக்கியெழுந்த பூஞ்சோலையை யடைந்து அரியதவம்புரிந்துகொண்டிருந்தனர். எ - று. (ங)

அவ்வனத் தசுரன் றேவி யாரெழில் விருந்தை யென்னுஞ்
செவ்விய னறும்பூக் கொய்வான் சென்றனள் முனிவற் கானு
வவ்விதழ்க் கமலச் செங்கை கூப்பினள் வணக்கம் போக்கி
நவ்வியம் பேடை போல்வா ளினையன நவில்வ தானாள்.

(இ - ள்.) அந்த வனத்திலே, சலந்தராசுரன் மனைவி அழகுபொருந்திய விருந்தையென்னுஞ் செவ்வியமாது, மணந்தங்கிய மலர்களைக் கொய்யும்படிச்சென்றவளாகி(திருமாலாகிய)முனிவனைப்பார்த்து, தாமரையிதழ்கள்போன்ற செவ்விய கரத்தைக்குவித்து வந்தனைசெய்து, பெண்மான்போன்ற அப்பெண் இத்தகைய வார்த்தைகளைச்சொல்லுவாளாயினள். எ - று. (௪)

ஐயனே தவமேற் கொண்ட வந்தண மற்றொன் றோரா
மெய்யனே யளியேற் கொன்று விளம்புதல் வேண்டு மென்னாப்
பையரா வணிந்த வேணிப் பண்ணவ னுடனெங் கோமான்
மொய்யமர் விளைப்பச் சென்றா னடுதிறன் மொழிதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) ஐயரே! தவத்தொழின்மேற்கொண்ட வேதியரே! வேறொன்று மறியாத உண்மையானவரே! அடியாளுக்கு ஒன்று திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று, எமதிகணவன் படம்பொருந்திய சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானோடு நெருங்கிய போர்புரியச் சென்றுள்ளார். அடுதிறன் இத்தகைத்தென அருளவேண்டுமென்றனள். எ - று. (௫)

நின்னுயிர்க் கொழுந னாழி யேனமியா விருகூ றாகித்
தன்னுயி ரொழிய வீழ்ந்தா னென்றலுந் தமிய ளாகி
யன்னிலை யலறிச் செங்கை நெரித்தன ளலறி வீழ்ந்தாள்
பன்னக மழவிட் டென்னப் புரண்டனள் பதையா நின்றாள்.

(இ - ள்.) உன்னுயிர் நாயகனானவன் சக்கரத்தால் இருபிளவாகி; தன்னுயிர் நீங்க விறந்தான் எனக்கூறவும், அந்நிலையிலேயே விருந்தை யலறிக்கொண்டு செவந்த கைகளை நெரித்துக்கொண்டு கோவென்றலறி (நிலநிசை) விழுந்தனள். நீவிற்போட்ட சர்ப்பத்தைப்போலப் புரண்டு பதைபதைப்புற்றாள். எ - று. (௬)

பின்னரு முனிவற் போற்றிப் பெருந்தவத் தலைவ னேநீ
சொன்னது சரத மாயி னவவுடற் றுணியி ரண்டு
மின்னிலை யழைத்தி நோக்கின் மெய்ம்மையென் றிரந்து சொற்றாள்
கொன்னுலைத் திகிரிச் சேமா னங்கது கருத்துட் கொண்டான்.

(இ - ள்.) மேலும் விருந்தை முனிவரைத் துதிசெய்து, பெருந்தவம்புரிந்த பெரியோரே! தேவரீர் கூறியது சத்தியமானால் அவ்வுடற்கூறுகளிரண்டையும் இவ்விடத்திற்கு வருவிப்பீராக. அதனைப்பார்த்தால் உண்மையாமென்று யாசித்துச்சொல்லினள். பெருமைபொருந்திய சக்கராயுதமேந்திய திருமால் அதனைத் தமது திருவுளங்கொண்டனர். எ - று. (௭)

மாயமற் கடங்க வாக விரண்டுரு வகுத்து நீவிர்
நாயகன் றிகிரி கொண்ட சலந்தர னுருவ யாக்கை
யாயவோ ரிரண்டுங் கொண்டு வருதிரென் றருள வாங்குப்
போயவை யிரண்டுங் கொண்டு புகுந்தன விருந்தை கண்டாள்.

(இ - ள்.) மாயவடிவங்களாக இரண்டு வானரங்களைப்படைத்து நீங்கள்தாவி, சிவபெருமான் சக்கரத்தாற் பிளந்த, சலந்தராசுரன் வடிவமாகிய உடற்றுண்டிரண்டையுங் கொண்டுவருவீர்களாகவென்றருளிச்செய்ய, அவ்விரண்டு வானரங்களும் அங்கேகி அவற்றைக்கொண்டுவந்தன. விருந்தையென்பாள் பார்த்தனள்.

கண்டனள் விருந்தை யென்பாள் கண்புடைத் தலறி மாழ்கி
விண்டன ளொருசு வெந்து வீழ்ந்தனள் வெதும்ப லுற்றாள்
கொண்டவெந் துயர்க்கோ ரெல்லை கண்டிலள் குறைவு தாத-
டண்டவி லருந்த வத்தோற் பணிந்தனள் சரணம் போற்றி.

(இ - ள்.) விருந்தை யென்பாள் பார்த்துக் கண்களைப் பெரிதுங்கொண்டு கூச்சலிட்டுப் புலம்பி மனம் புண்ணாகிவெந்து வீழ்ந்து துக்கிப்பாளாயினள். தானெய்திய துயரத்திற்கு ஓரளவு காணாதவளாகியுருகி, குறைதலில்லாத அருந்தவம் புரிந்த முனிவரைத் திருவடிகளில் வணங்கித் துதித்தனள். எ - று. (௯)

ஆருயிர் கொழுநற் போக்கி யாவிகொண் டிருக்க மாட்டேன்
வார்குழ லவர்க்கு நீங்கா மங்கலப் பிசசை நல்கி
ஞோர்தவ மதன்மே லுண்டோ வாதுணர்ந் தாவோ யீங்கெ
னோர்கெழு துணைவ னாவி தருகென விரந்து வீழ்ந்தாள்.

(இ - ள்.) அரிய பிராண நாயகனைப் போகவிட்டு உயிரைச் சுமந்திருக்க மாட்டேன். நெடிய கூந்தலையுடைய மங்கையருக்கு அழியாத மாங்கல்யபிட்சை கொடுத்தால் அதன்மேம்பட்ட தவமொன்றுள்ளதோ? முனிவரே! அதனையறிந்து அடியாளது அழகுமிகுந்த கணவனுயிரை யெழுப்பித் தருகவென்று பிரார்த்தித்துப் பணிந்தாள். எ - று. (௧௦)

ஆயவ ளுருவ நோக்கி யந்நல நுகர வேண்டி
மாயவ னவன்ற னாக்கை புகுந்தவன் வடிவு தாங்கிச்
சேயநா ளவள்பாற் காமச் செருக்கொடு மயக்க முற்றான்
பாய்திரைப் பரவை ஞாலத் திதிமுறை பார்த்தி லானால்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் உருவத்தைப் பார்த்து அவ்வின்பத்தையனுபவிக்க வேண்டி, அச்சலந்தரன் வடிவாகிய களேபரத்திற் பிரவேசித்து அவ்வுருவேற்று வெகுகாலம் அவ்விருந்தையிடம் காமச்செருக்கால் மயங்கியிருந்தனர். பரவிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பூமியில், தமது [திதி]காக்குந் தொழின் முறையைக் கவனித்தாரிலர். எ - று. (௧௧)

அனையவ ளிளமென் கொங்கை யணிநல நுகரு மந்நாட்
புனைமலர்த் தவிசின் மாயோன் கண்படை பொருந்து நகாலை
வினைபுரி மாயம் போக மரகத வெற்பி னோங்கிச்
சினவுகைத் திகிரி சங்கிற் றுயில்வன தெரியக் கண்டாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் இளமைதங்கிய மெல்லிய குசங்களின் அழகிய இன்பத்தையநுபவித்திருக்கும் அக்காலத்தில், ஒருநாள் அலங்கரிக்கின்ற புஷ்பசயனத்தில் துயில்புரியும் பொழுது இச்செயல் புரிந்த மாயமானது நீங்க, மரகதமலைபோலோங்கிக் கைகளிற் கோபிக்கின்ற சக்ராயுதமும் சங்கமும் விளங்குவனவாகத் தோன்றப் பார்த்தாள். எ - று. (௧௨)

ஆவென் வரற்றி யெங்கோ னல்லனென் றலறிப் பாய்ந்து
வேவுழற் புகுந்து மாண்டாள் விநிரநறுந் துள்வத் தண்ணல்
பூவையங் குதலைச் செவ்வாய் விருந்தைபாற் புந்தி போக்கி
வாவிரும் புலங்கள் ஓவுறுயிக் காமந்தான் மயக்கங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆவென்றலறி, ஈமத்தகணவன் வல்லனென்று நினைந்துகொண்டு எரி கின்ற அக்கினியிற் பாய்ந்து பிரவேசித்து விருந்தை யிறந்தனள். மணந்தங்கிய நல்ல துளசிமாலைதரித்த திருமால் நாகணவாயப் புள்ளைப்போன்ற அழகிய குதலைச்சொல்லையுஞ் செவ்விய வாயையுமுடைய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செலுத்தி, தாவுகின்ற ஐம்புலன்களும் வேறுபட்டுக் காமவிச்சையால் மயங்கியிருந்தனர். எ - று. (கரு)

ஆங்கவ ளடலைப் பூழ்தி புரண்டனன் மாய னந்நாட்
டேங்குநீ ருலகக் காவ லொழிந்தது செழுந்தோட் டம்பொற்
பூங்கமழ் முளரி மேலோன் முதலினோர் கயிலை புக்கா
ரீங்கிவன் றன்மை கூறி யிரந்தன ர்வழிபட் டேத்தி.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்விருந்தையின் சாம்பற்புழுதியிற் புரண்டனர். அப்பொழுது கடல்சூழ்ந்த உலகமானது காவற்றன்மை நீங்கியது. செழுமை தங்கிய இதழ்களையுடைய அழகிய மணந்தங்கிய பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்குந் திருமால் முதலாயினோர் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து வழிபாடு புரிந்து இத்திருமாலின் செயலை விண்ணப்பித்து யாசித்தார்கள். எ - று. (கசா)

பம்புநீர்ச் சடிலப் பெம்மான் பனிமொழிப் பவளச் செவ்வா
யம்பிகை வதன நோக்க வரும்பிய வதன வேர்வை
யுய்பரி னொருவித் தெய்த வெயர்வொடு முகிரின் வாங்கி
நய்பர னளித்தான் றெய்வ நான்முகக் கடவு டன்பால்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், மெல்லிய சொல்லையும் பவளம்போற் செவந்த வாயையுமுடைய உமாபிராட்டியார் திருமுகத்தை நோக்க, அரும்பிய முகவேர்வையின் மீது ஒருவிதை யுண்டாக, நமது சிவபெருமான் அதனை வெயர்வுடன் திருநகத்தினு லெடுத்து, தெய்வீகந்தங்கிய நான்முகனாகிய பிரமனிடத்திற் கொடுத்தனர். எ - று. (கஙி)

அங்குர மதனைக் குல்லை யலங்கலோற் களித்தி யென்னச்
செங்கண்மா லவற்குக் கொண்டு தந்தனன் றிசைமு கத்தோ
னங்கண்மா லதனை வாங்கி யடலையி னடுவி னுய்த்தான்
பொங்குபூங் குழலி பச்சைத் துளவெனப் போதா நின்றாள்.

* (இ - ள்.) அவ்விதையினைத் துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்குக் கொடுக்க வென்று கட்டளையிட, பிரமதேவன் அங்ஙனமே அதனைக் கொணர்ந்து சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலுக்குக்கொடுத்தனர். திருமாலோ அதனை வாங்கிச் சாம்பரினிடையி லிட்டனர். விளங்குகின்ற மலரணிந்த கூந்தலையுடைய விருந்தை துளசியென்று சொல்லும்படி வளரா நின்றனள். எ - று. (கஎ)

அடலையின் றெழுந்து போந்த விருந்தைபா லுள்ள மாக்கித்
தடமுலை முயங்கிப் போந்து கிடந்தனன் சங்க மேந்தி
மடவரற் பிரிவு தோரா னஃதுணர் மலர்ப்பூங் கோதை
நெடுகில மடந்தை யின்றோ நெட்டுயிர்ப் பெறிவ தானார்.

(இ - ள்.) சங்கேந்திய திருமால் அம்மடந்தை பிரிந்ததை யுணராமல், சாம்பரினின்று பிறந்து தோன்றிய விருந்தையினிடத்தே மனதைச்செலுத்தி, பரந்த

குசங்களைத் தழுவிக்கொண்டிருந்தனர். அதனையறிந்த அழகிய மலர்மடந்தையாகிய இலக்குமி, நெடிய நிலமடந்தையாகிய பூமிதேவி இருவரும் பெருமூச்சு விடுவதானார்கள். எ-று. (கஎ)

துவாபர யுகத்துங் காம வேட்கையிற் றுயரங் கூரு
மவாவொடு மயங்கி யீரெண் ணாயிர மகளி ரோடுந்
தவாநல னுகர்ந்தா னெம்மைத் தணந்துபோய்த் தமியே மென்று
முவாமதி யொழிந்த வாறே நன்னல முருகி னேமால்.

(இ - ள்.) துவாபர யுகத்திலேயும் காமவிருப்பத்தால் துயரமிகும் ஆசையோடு மயக்கடைந்து பதினாறாயிரங் கோபிகைகளுடன் நீங்காதகாமவின்ப மனுபவித்தான். எங்களைப் பிரிந்துபோய்த் தமியேமாகி, பூர்ணிமாகாலத்திற் சந்திரனை நீங்கிய வகையாக உள்ளமுருகி நிற்கின்றோம். எ - று. (கஅ)

சிந்தனை திரிந்து வேறாய்த் தெருமரு நெடுமா னம்பால்
வந்தருள் புரக்க வேண்டும் வருதியென் றவனி யோடு
மெந்தையா ரூரி னெய்தி யிருந்தனள் கமலப் பேதை
தந்தமி லுவகை யோடு மருச்சனை தருவ தானார்.

(இ—ள்) மனந்திரிந்து வேறுபட்டு மயக்கங்கொண்ட திருநெடுமாலானவர், நம்மிடத்தில் திரும்பித் திருவருள் புரியவேண்டும். நீயும்வருகவென்று பூமிதேவியுடன், செந்தாமரையில் வசிக்கும் இலக்குமிதேவி எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந்திருவாரூரையடைந்து முடிவில்லாத சந்தோஷத்தோடு வீற்றிருந்து (இருவரும்) அருச்சிப்பாரானார்கள். எ - று. (க௯)

அரனடிக் கமலம் பூசித் தன்பினெம் புருக நின்று
பரவிநா மங்க ளென்னு மாயிரம் பரிவி னோதி
விரைநறுங் கமல மன்ன கரத்தினர் விருப்பி னின்றார்
புரமெரித் தவனு மன்னோர்க் கெதிர்ந்தனன் புலப்ப [illegible]ன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளை யர்ச்சனைசெய்து அன்புடன் எலும்புருக விருந்து திருநாமங்களென்று சொல்லும் ஆயிரத்தினையும்ஆசையோடு தியானித்துத் துதிசெய்து, மணந்தங்கிய நல்ல செந்தாமரைமலர்போன்ற கையையுடைய அம்மங்கையர் (இலக்குமி பூமிதேவி) இருவரும் விருப்புற்றிருந்தார்கள். திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமானும் அவர்கட்குக் கட்புலனுகக் காட்சி தந்தருளினர். எ - று. (௨௦)

கருதிய தென்னை யென்பா லருச்சனைக் கடன்க ளாற்றி
யுருகிய தென்னை யென்னாத் திருவரு ளுவந்து கேட்பத்
திருமக ளவனிப பேதை யவளொடுஞ் செங்கை கூப்பி
யிருநில வதனங் கோட்டி நின்றன ளினைய சொல்வாள்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் திருவருள் சுரந்து, நீங்கள் எம்மிடத்தில் விரும்பியதுயாது? அருச்சனை முதலியன புரிந்து மனமுருகியது யாதுகாரணம்? என்று வினவியருள, இலக்குமிதேவி யானவள் பூமிதேவியோடும் சிவந்த கரங்களைக் குவித்துப் பெரிய நிலமுகமாக முகத்தைவளைத்துக்கொண்டு நின்று இவ்வார்த்தைகளை விண்ணப்பிப்பாளாயினள். எ - று. (௨க)

ஆருயிர்த் தொகுதி காட்டி யைந்தொழிற் குரிமை யாகி
யோருயிர்க் கொருவ னாகி யமர்ந்தரு ளொருவ மற்றை
வாரியுட் டுயிலு மாயோன் விருநகையான் மயங்கப் பெற்றான்
சோர்வுறத தணந்தா னெம்மை யுத்துயர் துடைத்தி யென்றாள்.

(இ - ள்.) அரிய உயிர்த்தொகைகளைச் சிருஷ்டித்து, பஞ்சகிருத்தியங் கட்கும் உரியவராகி, ஒப்பற்ற உயிருககும் ஒருவனாகி வீற்றிருக்கின்ற ஏகனாகிய சிவ பெருமானே! திருப்பாற் கடலில் அறிதுயில்புரியுந திருமால் விருநதையென்பவ ளால் மயக்கப் பெற்றவராகி, எங்களைச் சோர்வெய்தும்படி பிரிந்தனர் (ஆத லின்) அத்துன்பத்தை நீக்கியருள வேண்டுமென்று கூறினள். எ - று. (௨௨)

அவ்வா மவர்க்கு நல்கி யளித்தன னமல னம்பொற்
செவ்விய டன்னை யீன்ற பாற்கட னகரஞ் சேர்ந்தா
ளெவ்வமி லவனிப் பூவை மேருவை குண்டந் தெய்தி
வெவ்வடு துயர நீங்கி யிருந்தனள் விருப்பி னன்னாள்.

(இ - ள்.) மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அவர்கட்கு அவ்வரத்தினை யநுக்கி ரகித்தனர். அழகிய இலக்குமிதேவி, தன்னைப்பெற்ற திருப்பாற்கடல் நகரத்தை யடைந்தனள். அழகினையிழநத பூவிதேவியானவள் மகமேருவிலுள்ள வைகுண்ட நகரமடைந்து துயரமகன்று விருப்பததுடன் வீற்றிருநதனள். எ - று. (௨௩)

வளர்திரைப் பரவை துஞ்சு மாயவன் விருநதை யென்னு
மிளைநுசுப் பணங்க னாளைத் துறந்தன னெழுந்து சென்றான்
வளநகர் வைகுண் டத்து மாணிழை யவரைக் காணா
னுளைதிரை கொழித்து வீங்கு பாறகட லகவை யுற்றான்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற அலையையுடைய திருப்பாற்கடலிற் றுயிலும் திரு மால் விருந்தை யென்னும் நுண்ணிய இடையையுடைய மங்கையின்மையலைநீங்கி யெழுந்துபோயினர். வளந்தங்கிய வைகுண்ட நகரத்திலே மாட்சிபெற்ற ஆபர ணங்களணிந்த மனைவிமாரைக்காணப் பெறாதவராய், சேற்றினை அலைகள் கொ ழித்துப் பெருக்கும் திருப்பாற்கடலெய்தினர். எ - று. (௨௪)

வரிந்தகச் சறுத்து வீங்கும் வனமுலைக் கமலை தன்பாற்
புரிந்துபே ரன்பி னோடும் பொலங்குழை போதி யென்றான்
பிரிந்திடா வரம்பெற் றன்றிப் பெருநில மடநதை யோடும்
பரிந்துநின் னிடத்து வைகே னென்றனள் பதுமப் பாவை.

(இ - ள்.) இறுக்கிய கச்சினைக்கிழித்துப் பூரித்த அழகிய தனங்களை யுடைய திருமகளிடத்திற் சென்று, தமக்குண்டாகிய பேரன்புடன் பொன்னாலாகிய குண்டல மணிந்தவளே! வருகவென்றனர். செந்தாமரையில் வசிக்குந திருமகள், பிரியப்பெறாத வரத்தினைப் பெற்றல்லாமல், பெரிய பூமிதேவியோடும் உம்மிடத் தில் ஆசைகொண்டு வசிக்கமாட்டேனென்று மறுத்தனள். எ - று. (௨௫)

கணங்குழை யுரைத்த மாற்ற மயிர்த்தனன் கமலக் கண்ண
னணங்கரா மிலைந்த வேணி யரனடி யருச்சித் தன்றி
யிணங்கில ரிவரென் றெண்ணிக் காஞ்சிமா நகர மெய்தி
வணங்கினன் கயிலைப பெம்மான் பரிபுர மலர்த்தாள் போற்றி

(இ - ள்.) இலக்குமிதேவி யிசைத்த சொல்லினால் மனம் வருந்தியவராகிய திருமால், துன்பஞ் செய்யுஞ் சர்ப்பங்களை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யருச்சித்தாலல்லாமல், இம்மங்கைய ரிருவரும் நமக்கு இணக்கமாகார்க ளென்று கருதி, சிறந்த காஞ்சிநகரமடைந்து திருக்கைலாய நாதராகிய சிவபெருமானுடைய சிலம்பணிந்த மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து. எ-று.

அருச்சனை யயருந் தோறு மாயிரந் திருநா மங்கள்
விரித்துநின் றிரந்து வாழ்த்தி வெள்ளிவெண் கயிலை நின்றும்
புரித்தவார் சடில மோலி வெள்விடை யூகைத்துப் போந்தான்
றெரித்தநான் மறைகொண் டேத்தி வழுத்தினன் செங்கண் மாயன்

(இ - ள்.) பூசிக்கும் பொழுதெல்லாம் ஆயிரந் திருநாமங்களையும் சொல்லித் துதித்து நின்று யாசித்து வாழ்த்த, வெள்ளி மலையாகிய திருக்கைலையினின்றும், புரிந்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் தாவள்யமான இடபவாகனரூடராய் எழுந்தருளினர். சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் நான்குவேதங்களையுங் கொண்டு துதிசெய்து வணங்கினர். எ - று. (உஎ)

நினைத்தநின் கருத்தின் வேட்கை யென்னென விமலன் கூற
நனைப்பனிக் கமலத் தாளு நானிலத் தவளு மின்னே
யெனைக்கருத் துணர்ந்து போத வேண்டின னிதுமற் றன்றி
முனைக்கடுந் திகிரி யீவா யென்றனன் முளரிக் கண்ணன்.

(இ - ள்.) கருதிய நின் மனவிருப்பம் யாதென்று சிவபெருமான் வினவியருள, செந்தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால், தேனொழுகிக் குளிர்ச்சி தங்கிய கமலாசனத்திலுள்ள திருமகளும் பூமிதேவியும் இப்பொழுதே என்னை மனதிற்கருதி யென்பால் வரவேண்டினேன். இதுவே யல்லாமல் போர் செய்தற்கடுத்த சக்கராயுதத்தையும் அடியேனுக்குத் தந்தருள்க வென்றனர். ()

வரங்களோ ரிரண்டு மீந்து மணிநெடுங் கயிலை புக்கார்
கரந்தைவார் சடையோ னீலக் கார்மழை கமலம் பூத்துப்
புரிந்தன வுருவ மாயோன் றனதுவை குண்டம் புக்கா
னிரந்தவால் வளைக்கை நல்லா ரிருவரந் நிலையிற் சென்றார்.

(இ . ள்.) கரந்தை மலரணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான், அவ்விரு வரங்களையும் அநுக்கிரகித்து அழகிய நெடிய கைலையங்கிரியை யடைந்தனர். இப்பால், கரிய மேகமானது தாமரை மலர்களைப் பூத்து விளங்கினாற் போன்ற உருவத்தையுடைய திருமால் தமது வைகுண்ட பதவியை யெய்தினர். வரிசைப்பட்ட வெள்ளிய வளையலணிந்த கையையுடைய (இலக்குமி பூமிதேவி யென்னும்) மங்கைய ரிருவரும் அப்பொழுதே ஆங்கெய்தினர். எ - று. (உகூ)

அலங்குவால் வளைக்கை நல்லா ராயிர நாமத் தண்ணல்
சிலம்படி யருச்சித் தந்நாண் மாயனை சேரப் பெற்றார்
வலம்படு திகிரி யோனு மாங்கதன் மரபி னின்று
பொலங்குழை மகளிர் தன்னைப் புணர்முலை புணரப் பெற்றான்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வளையலணிந்த கையையுடைய இலக்குமிதேவி பூமிதேவியாகிய விருவர், சிவபெருமானைச் சகத்திர நாமங்களாற் சிலம்பணிந்த திரு

வடிகளை யர்ச்சித்து அக்காலத்தில் (தம்மைப் பிரிந்த) திருமாலை யடையப் பெற்றார்கள். வெற்றிபொருந்திய சக்கரத்தையுடைய திருமாலும் அச்சகத்திர நாமங்களின் அர்ச்சனையிலிருந்து அழகிய குண்டலமணிந்தமனைவிமார்களுடைய நெருங்கிய குசங்களைக் கலக்கப்பெற்றனர். எ - று. (௩௦)

இலக்குமிபூமிதேவி சகத்திரநாமார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௬-க்குத் திருவிருத்தம்-௪௬௬௬.

முப்பத்தேழாவது
சிவார்ச்சனைமான்மியச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முன்னோர் காலத்து முழுமலர்ப் பீடிகை முதல்வ
னன்ன நாமங்க ளாயிரத் தொடுமருச் சித்து
நன்ன லத்தொடுஞ் சிறந்தகோ கன்னமா நகரிற்
பின்னல் வேணியன் றிருவுருப் பெறுஞ்சிறப் படைந்தான்.

(இ - ள்.) பூர்வம் ஒருகாலத்திலே மலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்திலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், அத்தகைய ஆயிரந்திருநாமங்களால் அர்ச்சனைபுரிந்து, நல்ல நலங்களோடு மேம்பட்ட பெரியகோகன்னமென்னு நகரத்தில், பின்னலிட்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் சாரூபத்தை யெய்தும் மேம்பாடடைந்தனன்.

கண்ணொ ராயிரக் கடவுளுங் கண்ணுதலவற்குத்
தண்ண றுமலர் சாத்தின னங்கவை சாத்தி
வண்ண வால்வளைப் புலோமசை முகிண்முலை மருவி
விண்ணி வந்தெழு கற்பக நீழல்வீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரங் கண்கள் பெற்ற இந்திரனும், நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமானுக்குக் குளிர்ச்சி பொருந்திய தேனொழுகுகின்ற மலர்களைச் சாத்தி, அத்திருநாமங்களா லர்ச்சித்து அழகிய வளையலணிந்த இந்திராணியின் கோங்கரும்பு போன்ற குசங்களைக்கலந்து ஆகாயமளாவி யுயர்ந்த கற்பகத்தருவின் நிழலில் அரசுவீற் றிருந்தனன். எ - று. (௨)

ஐய னாயிர நாமத்தி னருச்சனை புரிந்து
தெய்வ மாக்கதி யடைகதவர்ச் செப்புவார் திரைநீர்
மெய்கொள் வேலைநுண் மணலளந் தறிகுவர் முனிவீர்
நொய்ய சிந்தையே னளவையி னொடிதரற் பாறதோ.

(இ - ள்.) சிவபெருமானைச் சகத்திரநாமங்களால் அருச்சனை செய்துசிறந்த தெய்வகதியைப் பெற்றவர் தொகையைச் சொல்பவர்கள், அலைகள் பொருந்திய நீர் நிறைந்த சமுத்திரத்திலுள்ள நுட்பமாகிய மணலின் தொகையையும் கணக்கிட்டுத் தெரியவல்லவர்களாவார்கள். முனிவர்களே! அற்ப அறிவுடையேனது அளவினாற் சொலத் தக்கதோ? எ - று. (௩)

எட்டு மேற்கொளு மாயிர மன்றிநூற் றெட்டுத்
தொட்ட நிர்தழு வெட்டிரண் டாறிவை தொகுக்கப்
பட்ட நாமஞ்சொற் றரனடி யருச்சனை பயில்வார்
கட்டு வார்சடை யெம்பிரான் கயிலையி நிருப்பார்.

(இ - ள்.) ஆயிரத்தெட்டு, அல்லாமலும் நூற்றெட்டு, இருப்த்து நான்கு, பன்னிரண்டு ஆகிய இவை அவ்வாயிரத் தெட்டினின்றும் தொகுக்கப்பட்ட திருநாமங்களாம். அவற்றைச் சபித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் திருவடிகளையருச்சித்தவர்கள், கட்டிய நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் வீற்றிருந் தருளுந் திருக்கைலாயமலையில் வசிப்பார்கள். எ - று. (௪)

உரைத்த நாமஞ்சொற் றருச்சனை புரிகுவோ ருவப்பின்
விரைத்த பூவினாற் புல்லினால் வில்லததி னாலு
மிரைத்த மெனபுனற் கழுவுபச் சரிசிபச சிலையா
னிறைத்த வார்சடைப் பரமனைத் தொழுவது நெறியால்.

(இ - ள்.) மேலே சொல்லிய தொகையுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லியருச்சிப்பவர்கள் சந்தோஷத்தோடு மணந்தங்கிய மலர்களாலும் அறுகம்புல்லினாலும் வில்வத்தினாலும் ஒலிக்கின்ற மெல்லிய நீரிற் சுத்திசெய்த பச்சரிசியினாலும் பச்சிலையாலும், வரிசையாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பணிவது முறையாகும். எ - று. (௫)

சொற்ற நூற்படி யருசசனைக் கிரியையிற் றொகுத்தன்
மற்றை மானத பூசனை மனத்தொடு மதித்த
லுற்ற பூசனை யிரண்டுள வன்னவை யுரைப்பிற்
பொற்ற லத்துளோர் கண்ணுறப் புரிவதோர் பூசை.

(இ - ள்.) சொல்லிய நான்முறையாக அருச்சனையைக் கிரியையாற்செய்தல் மானதபூசை மனதாற் செய்தல் ஆகப்பொருந்திய பூசைகள் இருவகையாக உள்ளன. அவற்றைச் சொல்லுமிடத்தில், அழகிய உலகிலுள்ளார் கண்ணுக்குப்பொருந்தும்படி செய்வது ஒருவகைப் பூசை. எ - று. (௬)

அனைய பூசனைக் கிரியையின் மெய்யயர்ந திருந்து
நினைய லாவது மானத பூசனை நிமலன்
புனைய வேண்டுநை வேத்திய முதலின பொருத்தி
வினையம் யாவையு மனத்தினா லியற்றுவர் மேலோர்.

(இ - ள்.) அத்தகைய கிரியா பூசைபோல மெய்மறந்திருந்து சிந்தித்தலாவது மானதபூசை. மலரகிதராகிய சிவபெருமான் அணியவேண்டிய நைவேத்திய முதலியனவற்றை யமைத்து, தொண்டுகளை யெல்லாம் தமது மனதினாலே செய்பவர்மேலோரெனப்படுவர். எ - று. (௭)

மனதநி னைத்திய பூசனை வரன்முறை மாக்க
ளினைத்த போதுமாங் காலைமா லையினுமா நினைத்த
வினைத்து மீசனுக் காக்கவெந் தனித்தினு மருமாற்
புனைத்த வார்சடைப் புனிதர்க்கா மானத பூசை.

(இ - ள்.) மனத்தினாலாகிய பூசையானது, கிரமப்படி மாந்தர்கள் கருதிய போதுங் கைகூடும். காலைமாலைகளிலும் ஆகும் கருதிய வல்லா (அபிஷேக நிவே தன உபசாராதிகளும்) சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பிக்க எல்லா விடங்களிலுஞ் சாத்தியப்படும். கட்டிய நெடிய சடையையுடைய பெரியோரால் காணத்தக்கது மானதபூசை. எ - று. (அ)

உருகு சிந்தையின் மானத பூசனை யுஞற்றிக்
கருதி வேண்டின பெறுகுவர் கடைமுறை கயிலைப்
பெருவ ளம்பெறப் பெறுகுவ ரீங்கிது பேசின்
மருவி நித்தலும் வழுக்குறு தியற்றுதன் மரபே.

(இ - ள்.) உருகிய மனதுடன் மானத பூசையைச்செய்து, நினைத்து விரும்பியவற்றையடைவார்கள். இறுதியில் திருக்கைலாயகிரியிற் பெருவளப்பங்களையடையப்பெறுவார்கள். இதனைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்தில் நாடோறும்மனம் பொருந்தி நியதி தவறாமல் மானத பூசையையியற்றுதல் முறையாகும். எ - று.

பரவை மாநிலத் துயிர்க்கெலாங் குருவெனப் பட்ட
வரன மர்ந்திடு மிலிங்கங்கள் பலவித மவற்றிற்
குரவ ரேத்துறத் தோற்றின கொழும்புயல் வண்ணன்
மரபி னாற்பிர திட்டையின் மாநிலத் தமர்ந்த.

இ - ள்.) கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியில் உயிர்கட்கெல்லாங் குருவென்றுசொல்லப்பட்ட சிவபெருமான் பொருந்தியுள்ள சிவலிங்கங்கள் பலவகைப்பட்டன. அவ்விலிங்கங்களில், குரவர்கள் துதிசெய்யும்படி முளைத்தன, மதர்த்தமேக வண்ணராகிய திருமால் முறைப்படி உலகத்திற்பொருந்தப் பிரதிட்டைசெய்தன. எ - று. (கo)

முனிவ ராற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன முயன்ற
மனித ரற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன மற்றைப்
புனிதர் விஞ்சைய ரரக்கர்வா னசுரர்கிம் புருட
ரனைய ராற்பிர திட்டையி னமர்ந்தன விலிங்கம்.

(இ - ள்.) முனிவரால் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டு விளங்குவன, முயற்சிசெய்த மனிதர்களாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளன, ஏனைய புனிதர்கள் வித்தியாதரர்கள் இராக்கதர்கள் வானேந்திய அசுரர்கள் கிம்புருடர்கள் முதலிய அத்தகையினரால் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டனவாகி இலிங்கங்கள் விளங்கும்.

சயம்பு திவ்விய மாரிட மானிடந் தரும்பே
ரியம்பி யவ்வழி நிறைந்தன வீங்கிவை யுணாக்
கயங்க டிந்துரித் தார்த்தருள் கண்ணுத லவற்றின்
முயங்கு சத்தியோ டுறைகுவ னயினு மொழிவாம்.

(இ - ள்.) (தாமேதோன்றிய) சயம்புலிங்கங்கள், (தேவர்கள் பிரதிஷ்டித்த) திவ்வியலிங்கங்கள், (இருஷிகளாற் பிரதிட்டைபுரிந்த) ஆரிடலிங்கங்கள், (மானுடர்களமைத்த) மானுஷலிங்கங்கள் என்னுங் காரணப்பெயரெய்தியெங்கும் நிறைந்துள்ளன. கயாசுரனென்னும் யானையைக் கோபித்து உரித்தணிந்த சிவபெருமான் இவ்விலிங்கங்களில் தனது சத்தியோடு வீற்றிருப்பார். ஆனாலும் சொல்லுகின்றோம். எ - று. (கஉ)

எழுத ருந்தனிப் பவித்திர லிங்கதநிற் சயனம்
பழுதி லிவ்வியத் திருப்புமற் றூரிடப் பகுப்பி
னொழுகு வார்சடைப் பண்ணவ னிற்றன்மற் றுலகந்
தொழுத மானிடம் விநோதமற் றிவைதொகுத் துரைக்கேம்.

(இ - ள்.) தொங்குகின்ற நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான்எழுதற்கரிய ஒப்பற்ற பரிசுத்தமான சயம்புலிங்கத்திற் சயனமும், குற்றமில்லாத திவ்யலிங்கத்திலிருத்தலும், மற்றையபகுப்பாகிய ஆரிஷலிங்கத்தில் நிற்றலும், மற்றவுலகினர்வணங்கிய மானுஷலிங்கத்தில் விநோதமுமாக விளங்குவர். இவற்றைத் தொகுத்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (கரு)

ஆரு யிர்த்தொகை புரந்தரு மரசர்தங் கோயி
லோரி டத்தினிற் றுயில்வர்மற் றோரிடத் திருப்பர்
தேரின் மற்றையோ ரிடத்தினின் றுலவுவர் செல்லா
நேரி னோரிடங் களிவிளைத் தகல்வரந் நெறிபோல்.

(இ - ள்.) அரிய வுயிர்த்தொகைகளைக் காவல்புரியும் மன்னவர், தமதுமாளிகையில் ஓர் புறத்திற் சயனிப்பார்கள். மற்றோரிடத்தில் வீற்றிருப்பார்கள். ஆலோசிக்குமிடத்தில், பிறிதோரிடத்தில் நின்றுலாவுவார்கள். சென்று நேரிட்டால் பின்னுமோரிடத்திற் களிவிளையாடி நீங்குவார்கள். அம்முறைபோல.

வித்து மாலுமொத் தெங்கணு நிறைந்திடும் விமலன்
சத்தி யோடுமற் றிலிங்கத்துத் தனித்தனித் தழுவி
யொத்து நின்றவா றென்னைகொ லென்பிரே லுரைக்கே
முத்தி யாருயிர்த் தொகைக்களித் தருளுவான் முயன்று.

(இ - ள்.) விதையும் மரமும்போல எங்கும் வியாபித்துள்ள சிவபெருமான் தமது (காருண்ய) சத்தியோடு அவ்விலிங்கங்களில் தனித்தனிக்கலந்து விளங்கும் வகையாது காரணமோ? எனவினவுவீராயிற்சொல்லுவோம். அரியவுயிர்த்தொகைகளுக்கு முயற்சித்து மோட்சத்தைக்கொடுத்தருளும்படி. எ - று. (கசு)

எண்ணு நெய்யுமொத் தெங்கணு நிறைந்தரு ளிவனைத்
திண்ணெ டும்புவி யிலிங்கத்தி னருச்சனை செய்வோர்
நண்ண ருங்கதி நண்ணுவர் சத்திய நவின்றே
மொண்ணெ டுஞ்சடை முனிவிர்கா ளுண்மையீ துண்மை.

(இ - ள்.) எள்ளும் நெய்யும் போன்று எவ்விடத்தும் பூரணமாக விளங்கும் இச்சிவபெருமானை வலிய விசாலமான வுலகத்திற் சிவலிங்கக் குறியினிடத்திலருச்சித்தவர்க ளடைதற்கரிய பதவிகளை யடைவார்கள். சத்தியத்தைச் சொன்னோம் ஒளிபொருந்திய நெடிய சடையையுடைய முனிவர்களே! இது சத்தியம் சத்தியம். எ - று. (கஎ)

உரைத்த சூதனுற் கேட்டருண் முனிவரா ருவகை
யிரைந்த சிந்தைய ராகிநின் றெம்புனோர்க் கெல்லாந்
திரைப்பு னற்சடை யெம்பிரா னருச்சனைத் திறத்தை
வரைத்து ரைத்தனை போதுணர்ந் திடவென மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய சூதமுனிவராற் கேட்டருளிய நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சந்தோஷமதிகரித்த மனமுடையவர்களாக நின்று, எம்மவர்களெல்லாருக்கும் அலைகள் பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அருச்சனையின் மகிமையை அளவிட்டு நன்குணர்த்தியருளினீர் என்று சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (௧௭)

சிவார்ச்சனை மாண்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௭-க்குத் திருவிருத்தம் - ௪௧௩௧.

முப்பத்தெட்டாவது

குருமாண்மியச் சருக்கம்.

குரவ னின்னவ னென்பதொன் றுணர்ந்திலங் குறைநீ
ரரவ வார்சடை யண்ணலோ சக்கரத் தவனோ
வரச ரோருகத் தொருவனோ தந்தையோ மற்றோ
திரமு ணர்ந்திலே மன்பதை யின்னமுந் தெரியா.

(இ - ள்.) மாக்தர்களின்னும் உணரமாட்டாத குரவன் இவனென்பதொன்றினை யாங்களறிந்திலோம் ஒலிகின்ற கங்கை நீரையும் சர்ப்பத்தையு மணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானோ, சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தாங்கிய திருமாலோ, சிறந்த [சரோருகம்] தாமரையில் வசிக்கும் ஒப்பற்றபிரமதேவனோ, பிதாவோ, வேறுயாரோ? அதன் உண்மையறியோம். எ - று. (௧)

அன்ன தன்மைமெய் யின்னதென் றருளுதி யைய
தொன்னி லைக்குரு வரம்பினின் றருச்சனை தொகுப்பா
னென்ன மாதவ ரியம்பலு மென்னையா ளுடையான்
பன்ன ருந்தவக் குரவர்தொன் மரபினைப் பகர்வான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! பழமை நிலைமையாகிய குருவை வரம்பின்படியிருந்து அருச்சனை செய்யும்படி, அத்தகைய குருவின் தன்மையை இஃதென்றருள் செய வேண்டுமென்று பெருந்தவமுடைய முனிவர்கள் கேட்கவும், என்னை ஆளாகவுடையவர் துதித்தற்கரிய சிறந்த குரவரது பழமையாகிய மரபினை யெடுத்துச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௨)

தேவர் கின்னர ரியக்கர்கந் தருவர்கிம் புருட
ரோவ ருந்திறற் கணத்தர்மற் றியோகிக ளுரகர்
பேவு நால்வகை வருணத்தர் விஞ்சைய ரொழியாப்
பாவ ராயினுங் குருமுகப் படிவது வேண்டும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள், கின்னரர்கள், இயக்கர்கள், கந்தர்வர்கள், கிம்புருஷர்கள், கெடுதற்கரிய வல்லபமுடைய கணத்தவர்கள், பேய்கள், நாகர்கள், பொருந்திய நால்வகை வருணத்தார்கள், வித்தியாதரர்கள், நீங்காத பாவமுடையவர்களானாலும் குருமுகத்தி லெய்துவதாவசியகம். எ - று. (௩)

நெற்றி யொள்ளெரி துறந்துமன் மதனுட னீற்றுங்
கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் கயிலையிற் றிருந்து
மற்றை யன்பதை யாவுக்குந் திருவருள் வழங்கி
யுற்றி ரங்கிய காலையி னற்றமுற் றுணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) திருநெற்றியினின்று மொளிபொருந்திய அக்கினியைச்செலுத்தி மன்மதன் உடலினைச் சாம்பராக்கிய தொகுதியாகிய நீண்டசடையை யுடைய எமது சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருந்து,மாந்தர்முதலிய எல்லோருக்குந் திருவருள் சுரந்து அநுக்கிரகித்தருளிய காலத்தில், நல்லசமய மறிந்து உணர்ந்தவர்களாய். எ - று. (ச)

இமய மீன்றரு ளெஃபெரு மாட்டியீன் றெடுத்த
குமா னைங்கரக் குழுவிமற் றரிமுதற் குணிக்கு
மமரர் நந்தியோ டருநதவத் தலைவர்கள் யாருஞ்
சமனை வென்றடு திருக்கழன் முறைமுறை தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் தந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியார் பெற்ற குமாரக்கடவுளும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய மூத்த பிள்ளையாரும், திருமால் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்களும், திருநந்தி தேவரோடு அருந்தவம்புரிந்த தலைவர்களு மாகிய யாவரும், இயமனைச்சயித்து வென்ற சிவபெருமானது திருவடிகளில் முறைமுறையாகப் பணிந்தார்கள். எ - று. (இ)

வெள்ள மீக்கொளும் பிரளயந் தொடுமலர் வேத
னுள்ளி டப்படு தேவர்மற் றியாவரு மொடுங்கி
நள்ளி ருட்பெயர் காலையிற் றோன்றுவ ரதுநா
ளெள்ள றீர்த்துப தேசமுற் றளித்தனை யெந்தாய்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது மேலோங்கியெழும் பிரளயகாலத்துடன் பிரமதேவன் உள்ளிடப்பட்ட தேவர்கள் முதலிய வெல்லேரும் இலயமெய்தி, அப்பேரிருளானது நீங்கிய விடியற்காலையிற் சனிப்பார்கள். அக்காலத்தில் எமதுதாய் போல்வாராகிய சிவபெருமானே! தேவரீர் அவர்கள் இழிதகைமையை விலக்கி உபதேசஞ் செய்து காத்தருளினீர். எ - று. (சு)

குரவ னீயெமக் கருமறைக் குலமுழு துணர்த்தித்
தரவி ரும்பினே மென்பது திருசெவி சாத்தி
யரவ வார்சடை யண்ணலீக் கயிலையி னருகு
பரவு நீண்முடிப் பனிமலர்ப் பருப்பத மடைந்தான்.

(இ - ள்.) தேவரீரே எமக்கு ஆசிரியர். அரியவேதத்தின் தொகுதி முழுவதையுந் தெரிவித்துக்கொடுக்க அவாவுடையோமெனக் கூறியதை, சர்ப்பமணிந்த சடையினராகிய சிவபெருமான் திருச்செவியிலேற்று, அக்கைலாயகிரிக் கருகேயுள்ள, துதிக்கத்தக்க நீண்டகொடுமுடியையுடைய பனிமிகுந்த இமாசலத்தை யடைந்தனர். எ - று. (எ)

நிரை நீண்முடித் தெக்கிண மூர்த்தமோன் றெடுத்துத்
தரை வசர்ஞூழ் துமைக்கும்வேள் முருகற்குந் தந்திப்
புகர்மு கத்தவன் றனக்குமோர் வசிகற்கும் புகர்வா
னிகலில் பத்திரன் றனக்குமன் றருளினை விமலன்.

(இ - ள்.) மலையினுயர்ந்த சிகரத்தில் சிவபெருமான் ஒருதகபிணை மூர்த்த மாகி, மயிர்ச்சாந்தணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்கும் முருகவே ளுக்கும் புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகமுடைய விநாயகப் பெருமானுக்கும் ஒப் பற்ற வைரவக்கடவுளுக்கும் வாட்போரில் ஒப்பில்லாத வீரபத்திர சுவாமிக்கும் அக்காலத்தில் அநுக்கிரகித்தருளினர். எ - று. (அ)

பொய்யில் கேள்வியோர்க் குரியவா மத்தனிப் பொருப்பி
லைய னவ்வுரு மூர்த்தத்தி னினிதெழுந் தருளி
வெய்ய திண்டிறற் சீளர்பிங் கிருடிமெய்ப் பொருளாற்
றுய்ய சோமநந் திக்குமுற் றுணர்த்தினன் றூய்மை.

(இ - ள்.) பொய்மையில்லாத நூற்கேள்வியை யுடையவர்களுக்கே உரித் தாகிய அவ்வொப்பற்ற மலையிலிருந்து சிவபெருமான் அந்தத் தகபிணாமூர்த்தத்தி லே இனிதாக வெழுந்தருளியிருந்து வெவ்விய பெருவல்லபமுடைய மாகாளர் பிருங்கிருனிவர் உண்மைப்பொருளாற் புனிதமாகிய சோமநந்தி ஆகிய இவர்கட் கெல்லாம் அத்தூய்மைப்பொருளைமுழுதுந் தெளிவித்தருளினர். எ - று. (௯)

கோள மால்வரை யுச்சியங் குவட்டெழுந் தருளி
வாள ராவணை யவனுக்கு மலரயன் றனக்கு
நீளி ருஞ்சினைக் கற்பக நாடற்கு நிமலன்
றூள நின்றெழுங் கருணையி னருளினன் முறையால்.

(இ - ள்.) கோளவடிவமாகிய பெரியமலையுச்சியிலுள்ள அழகியகுவட்டில் வீற்றிருந்தருளி, ஒளிதங்கிய சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலுக்கும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனுக்கும் நீண்டபெரிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சம் பொ ருந்திய பொன்னுலகிற் கிறைவனாகிய இந்திரனுக்கும், சிவபெருமான் அதிகரிக் கும்படி தோன்றிய கிருபையோடு முறைப்படி யருளிச்செய்தனர். எ - று. ௧௦)

பெருந்த வத்துளோர்க் குரியபிச் சாடனப் பொருப்பி
னிருந்த வச்சன காதியர்க் கினிதுவந் தருள
வொருங்கு நின்றவே தாகம முதலிய வுணர்ந்தார்
திருந்து கேள்விபெற் றனைவரும் பவித்திரஞ் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) பெரிய தவநிலையிலிருப்பவர்களுக்குரிய பிச்சாடனமலையில் வீற் றிருந்த அந்தச் சனகாதி முனிவர்களுக்கு, இனிதாகச் சந்தோஷித்த தருளலால் ஒருசேர நின்ற வேதாகம முதலியவற்றை யுணர்ந்தவர்கள், திருத்தமாகிய நூற் கேள்வியை யெய்தி எல்லோரும் புனிதத்தன்மையில் மேம்பட்டார்கள். எ - று.

திங்க ளஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவரு ளடைந்த
பொங்கு நால்வகைப் பொருப்பினோர் தம்மடி போற்றி
யங்கண் மாதவத் தலைவர்மற் றியாவரு மடைந்தார்
தங்க டங்குறை கேள்வியி னிரப்பினர் தக்கோர்.

(இ - ள்.) அழகிய சந்திரனை யணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெரு மானது திருவருளைப்பெற்ற மேம்பட்ட, நால்வகை மலையிலுள்ளோரது திருவடி களைத் துதிசெய்து, அங்குள்ள பெருந்தவத் தலைவர்களெல்லாரும், தங்கடங்கள் மனக்குறையை நூற்கேள்வியால் நிரப்பித்தக்கவ ரானார்கள். எ - று. (௧௧)

தொல்லை நாள்பல கழிந்தன துவாபர யுகத்தி
னெல்லை நான்மறை யாகம புராணங்க ளிறப்ப
வல்லை மாமுதற் றலைவர்பாற் கேட்டநான் மரபோ
ரல்ல னீத்தவை நிறுத்துவா னெடுநிலத் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) பழமையாகிய பலநாள்கள் கழிந்தன. துவாபரயுகத்தி னிறுதியில் நான்கு வேதங்களும் ஆகமபுராணங்களும் இறக்க, சிறந்த முதற்றலைவர்களிடத்திற் கேட்டறிந்த நான்கு மரபினரும், துன்பத்தையகற்றி அவற்றை நிலைநிறுத்தும்படி பெரிய பூமியிலடைந்தார்கள். எ - று. (கரு)

இறந்த நான்மறை யாகம புராணங்க ளிவற்றை
யறந்த ரப்படுஞ் சரியையே முதலிய வவற்றைச்
சிறந்த மேலவர்க் கம்முறை யருளினர் திரைநீர்
நிறைந்த வேணியான் சைவவா கமந்தலை நிமிர்ந்த.

(இ - ள்.) இறந்துபட்ட நான்குவேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்களாகிய இவற்றையும், தருமத்தைத் தருஞ்சரியை முதலிய பாதங்களையும், சிறப்பெய்திய மேலோருக்கு அம்முறையாகவே யருளிச்செய்தனர். அதனால், அலைகள்பொருந்திய கங்கைநீர் நிறைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய சைவாகமங்கள் தலைதூக்கின. எ - று. (கசு)

வரைக ணான்குள குரவர்தந் திருப்பெயர் வழங்கிப்
புரைத விர்த்தபி டேகமும் புரிந்தனர் போனார்
திரைகொண் மாநிலத் தப்பரம் பரைசிறந் ததுவால்
விரத நால்வகைக் குரவரா யொழுகினர் விரதர்.

(இ - ள்.) ஆசிரியர்கள் திருப்பெயரால்வழங்கி நான்குமலைகளுள்ளன. குற்ற நீக்கி ஆசாரிய ரபிஷேகமுஞ் செய்து சென்றார்கள். அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் அந்தப்பரம்பரை மேம்பட்டது. அவ்விரதிகள் சிறந்த விரதத்தையுடைய நால்வகைப்பட்ட ஆசிரியர்களாக விளங்கினார்கள். எ - று. (கஎ)

அற்றை நான்முத லின்றுகா றருயிர்த் தொகைக்கும்
பெற்ற மேறியோன் பதம்பெறற் கருளிய பெரியோர்
கற்றை வார்திரைக் கடனிலங் கட்புலங் காண்பா
னுற்று வந்தெழுந் தருளின ரிருந்தன ருவப்பின்.

(இ - ள்.) அன்றுமுதல் இன்றுவரையிலும், அரிய உயிர்த்தொகைகளுக்கெல்லாம், இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் திருவடியை யடைதற் கநுக்கிரகித்த மேலோர், தொகுதியாகிய நெடிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியில் அப்பெருந்தவ முடையோர் யாவர்க்குங் கட்புலனைச் சந்தோஷத்துடன் பொருந்திவந் தெழுந்தருளினார்கள். எ - று. (கஅ)

குருப ரம்பரை யீதுபுன் கொடிச்சடைப் பெருமா
னொருவன் யாவர்க்கு முன்னிருந் துணர்த்திய குரவன்
கருணை யன்பொடு முணர்த்துமெக் குரவருங் கயிலைப்
பொருவி டைக்கொடி யுயர்த்தியோன் றனிநிலை புதல்வார்.

(இ - ள்.) இதுவே குருபரம்பரை. சிறியகொடிபோன்ற சடையையுடைய
சிவபெருமா [illegible]

வான். இருமை தங்கிய அன்புடன் விளக்கத்தக்க எல்லாக்குரவர்களும் திருக்கைலையி லெழுந்தருளிய போர்செய்யும் இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற நிலைமையைக் கூறுவார்கள். எ - று. (கஎ)

ஆத லாற்சிவ னருச்சனை யாகமத் தடைவே
தீதி லாற்குரு மொழிவழி செயப்பட வேண்டு
மோது மஞ்செழுத் தாதிய வுணர்த்துந ரன்றிப்
பேத பேதமிட் டோதினர் பிழைத்திடார் நரகம்.

(இ - ள்.) ஆதலால், சிவார்ச்சனையானது ஆகமமுறைப்படி குற்றமில்லாத உத்தமாசிரியன் உரைத்தவழியாகச் செய்யப்படவேண்டும். சொல்லுகின்ற பஞ்சாக்ஷர முதலியவற்றை உபதேசஞ் செயபவர்களல்லாமல், பேதபேதங்களாகச் சொல்லிவைத்தவர்கள் நரகத்துன்பத்திற்குத் தவறமாட்டார்கள். எ - று. (கஅ)

போய காலத்து நிகழ்ந்ததோர் கதையது புகல்கே
னாயி ரந்தலைச் சேடனு வாயிரத் தளந்து
பாயி ரத்தலைப் பனுவன்முற் றுணர்ந்தனன் புனிதத்
தூய சற்குரு வழிப்படா னக்கலை தொலைத்தான்.

(இ - ள்.) கடந்துபோன முற்காலத்திலே ஓர்சரிதம் நிகழ்ந்ததைச்சொல்லுகின்றேன்: ஆயிரந்தலைகளை யுடைய ஆதிசேடன் தனது ஆயிரம் வாய்களாலும் அளவுபடுத்தி, பாயிரத்தை முதலாகவுடைய நூலைமுழுவதும் அறிந்தனன். புனிதமாகிய சற்குருவைத் துதித்து வழிபாடு செய்யாமல் அக்கல்வியை யொழித்தான்.

கலைச்செ ருக்கினாற் கண்ணனோ டுருங்கலைக் கடலை
நிலைத்த ளந்தனை வாதியென் றெடுமென நிகழ்த்தக்
குலைத்து ழாயினோற் கருகுறு மாதவக் குலத்தோர்
சிலைக்கை மாயவற் கியம்புவா ரிவனுடைச் செய்கை.

(இ - ள்.) வித்தியாமதத்தினால், சாஸ்திரக்கடலைக் கண்டளவிட்டனை. நீயென்னோடு வாதிடுகவென்று திருமாலுடன் சொல்ல, கொத்தாகிய துளசிமாலையணிந்த திருமாலைத் துதிக்கத்தகுந்த பெருந்தவக்குலத்தினர், வில்லேந்தியகையையுடைய அம்மாயோனுக்கு இவன் செய்கையைச் சொல்லுவார்கள். எ - று.

ஒருவர் மற்றையோர்க் குணர்த்துத லருகுகேட் டுணர்ந்துங்
குருமொ ழிப்படி யெழுதிய துணர்ந்துமிக் கொடியோ
னிருநிலக்கலை யாவையுந் தோய்ந்தன னிவனைத்
கருதிற் கண்ணுறிற் கிடைப்பன கறைபடு நிரயம்.

(இ - ள்.) ஒருவர் மற்றொருவருக்கு உபதேசித்தலை அருகிருந்து கேட்டறிந்தும், குருபதேசப்படி யெழுதியவற்றைக் கொண்டு கற்றும், பெரிய பூமியிலுள்ள கலைஞானங்களை யெல்லாம் தேர்ந்தனன். இவனை நினைத்தாலும் பார்த்தாலும், களங்கம் பொருந்திய நரகமே பிராப்தியாகும். எ - று. (உ௦)

என்று மாதவ ரியம்புறு மெல்லையிற் பொதியக்
குன்றி ருந்தவ னெய்தினன் பாற்கடல் குறுகி
நின்ற சேடனை யிறைஞ்சி நிகழ்ந்ததும் வினவி
மன்ற லங்குழாய் மாயவற் கின்னணம் வகிப்பான்.

(இ - ள்.) என்று பெருந்தவசிகள் சொல்லுங் காலத்தில், பொதியாசலத்தில் வீற்றிருந்த அகத்திய முனிவர் வந்து திருப்பாற்கடலை யடைந்து, அங்கிருந்த ஆதிசேடன் சுபாவத்தைச் சொல்லவும் கேட்டு மணந்தங்கிய அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமாலுக்கு இப்படிச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௨௨)

குருவெ னக்கென நினைந்தொரு குரவனைப் போற்றா
னிருநி லக்கலை யாவையுங் கரந்தன னிவன்றன்
றிருவி லாமுக நோக்கரி திவனொடுஞ் செப்பி
னொருவி டாநெடு நிரையம்வீழ்ந் துழல்வது திண்ணம்.

(இ - ள்.) எனக்குக் குருவென்று கருதி ஓராசிரியனைத் துதிசெய்யான். பெரிய பூமியிலுள்ள கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒளித்துக்கற்றனன். இவனுடைய இலக்குமி விலாசமில்லாத முகத்தைப் பார்ப்பதரிது. இவனோடுபேசின் நீங்காத பெரிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவது சத்தியம். எ - று. (௨௩)

என்ன மாயவற் கியம்பினன் சேடனை யெதிர்ந்து
நின்னை நோக்குறிற் பாவமுண் டென்பது நிகழ்த்தித்
தொன்னி லைக்கலை கரந்தனை குருநெறி தொடராப்
புன்மை யாளநிற் குணர்த்துவ துளதெனப் புகல்வான்.

(இ - ள்.) என்று அகத்தியமுனிவர் திருமாலுக்குச் சொல்லினர். ஆதிசேடனை நோக்கி, உன்னைப்பார்த்தால் பாவமுண்டாமென்று கூறி, பழமையாகிய நிலைமையையுடைய கலைஞானங்களை மறைத்தனை. குருவழித் தொண்டுபுரியாத இழிதகைமையான உனக்குச்சொல்வதொன் றுண்டென்று சொல்லுவார். எ-று.

வரச ரோருகன் முதலினோர் யாவர்க்கு மதிக்குங்
குரவன் மாயவ னிவனைநீ குருவெனக் கொண்டு
விரவு பல்கலை யாவையும் விளங்குதி யென்ன
வரவ நாயகன் குருமுனிக் கின்னண மறைவான்.

(இ - ள்) சிறந்த தாமரையில் வசிக்கும் பிரமன் முதலானோரெல்லாருக்கும் மதிக்கத்தக்க ஆசிரியன் திருமால். இத்திருமாலைநீ ஆசிரியராகக்கொண்டு நெருங்கிய பலசாஸ்திரங்களையும் விளக்கமுறுக வெனக்கூற, சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடன் அகத்திய முனிவருக்கு இவ்வாறு கூறுவான். எ - று. (௨௪)

ஓத வேண்டுவ யாவையு மொருங்குற வுணர்ந்தேன்
பூத லத்துள குரவரிங் கெனக்கெது புகல்வார்
தீதின் முற்பெனை னக்குறைக் கலையெலாந் தெரிந்தே
னோது ணர்ந்திலை யென்னைகொ லருளினை யையா,

(இ - ள்.) கற்க வேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் ஒருசேரக் கற்றறிந்தேன். உலகத்திலேயுள்ள ஆசிரியர்கள் இப்பொழுது எனக்கு வேறெதனை யுபதேசிப்பார்கள்? குற்றமில்லாத பண்டைய பிறவியிற் குறைவாகிய கலைகளை யெல்லாந் தெரிந்து கொண்டேன். அதனை யுணராதவராய், ஐயனே! யாதுகூறியருளினீர்.

எனத்த மெத்தனன் சேடனுங் குறுமுனி யெதிர்ந்து
சினந்த சிந்தையன் சேடனீ தெரிதருங் கலைக
ளனைத்து நீத்தனை பரிசுமற் றுயிரனைத்தும்
புனத்து மாயவன் றுயில்பெறக் கிடவெனப் போனான்

(இ-ள்.) என்று ஆதிசேடனும் மறுத்துரைத்தான். குறுகிய வடிவுடைய அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்ட மனமுடையவரா யெதிர்த்து, சேடனே! நீபுணர்ந்த கலைஞானங்களை யெல்லாம் ஒழிந்தவனாகி, ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய வனத்துளவ மாலையணிந்த திருமால் துயில்புரியப் பாயலாய்க் கிடக்க வென்று சபித்துப் போயினர். எ - று. (௨௭)

வெருவி நின்றனன் சேடனும் விழுத்தவ முனிவை
யிருப தந்தொழு தறிவிலா திசைத்தன னிவற்றைப்
பொருவில் சாபநீத் தொழிவது புகலுதி யென்றான்
பருவ ரற்குட னாயின னடிக்கடி பணிந்தான்.

(இ-ள்.) ஆதிசேடனும் பயந்திருந்து, பெருந்தவமுடைய அகத்திய முனிவரை உபயபாதங்களிற் பணிந்து, அடியேன் மதியின்றி இம்மொழிகளை யுரைத்தேன். ஒப்பில்லாத சாபத்தையகன்று நீங்குவது சொல்லுவாயாக வென்றனன். துன்பத்திற்கு உடனாயிருந்தவன் அடிக்கடி முனிவரை வணங்கினான். எ - று. ()

என்று மாயிரம் பெயரவற் கிருவிழி துயிற்றித்
துன்று பாயலிற் கிடந்தவன் சொற்கலை யுணர்ந்து
பின்று நின்கலை யாவையும் பெறுகுவை யந்நா
ளின்றி யாம்புகல் சாபநீத் தொழிகுவை யென்றான்.

(இ-ள்.) ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய திருமாலுக்கு எக்காலமும் இருவிழிகளைத் துயில்வித்து, நெருங்கிய சயனம்போலக் கிடந்து, அவர் கூறியகலைகளை யெல்லா மறிந்து, பிற்பட்டுப்போன உன் கலைஞானங்களை யெல்லாம் அடையக் கடவாய், அக்காலத்தில் இப்பொழுது நாம்கூறியசாபநீங்கி விளங்குவையென்றனர்.

சங்கு சக்கரந் தாங்குகைத் தாமரைக் கண்ணன்
பொங்கு பேரு வாற்சிவ பூசனை புரிந்து
கங்கை வார்சடைக் கண்ணுதற் பரமனைக் கருதி
யெங்கி ருப்பினு மறக்கலை யெனமுனி யெழுந்தான்.

(இ-ள்.) சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கிய கைகளையுடைய செந்தாமரை மலர்போன்றவிழிகளையுடைய திருமாலே! அதிகரித்த பேரன்போடு சிவபூசைசெய்து கங்கையையணிந்த நெடிய சடையையுடைய நெற்றிக்கண் வாய்ந்த சிவபெருமானைத் தியானித்து எவ்விடத்திலிருந்தாலும் மறவாதே யென்றுகூறி அகத்திய முனிவர் போயினர். எ - று. (௩௦)

அனைய தப்பரி சாதலி னாருயிர்த் தொகைக்கு
வினையொ ழித்தறக் குரவனை வேண்டுமால் விரிநீர்
புனைநெ டுஞ்சடைப் புங்கவன் பூசனை புனித
முனைவர் காணுமக் குறிந்தவா றின்னண மொழிந்தேம்.

(இ-ள்.) பரிசுத்தரான முனிவர்களே! அச்சிவார்ச்சனையின் தன்மை அத்தகையது. ஆனபடியால் அரிய உயிர்த்தொகைகளுக்கு இருவினைச் சம்பந்தத்தை யகற்றும்படி ஆசிரியனையுடையவேண்டும் பரந்த ஆகாசகங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைத் தெரிந்தவரையில் உங்களுக்கு இப்படிச்சொன்னேன். எ - று. (௩௧)

வேத நான்கெனப் பகுத்தருள் வியாதமா முனிவ
னோது மின்னரு ளாற்சில வறிந்தன வுரைத்தே
மாதி நாயக னருச்சனைப் பெருமைமுற் றளப்பிற்
சீத ரற்குமற் றயனுக்கு மூழ்பல செல்லும்.

(இ - ள்.) வேதங்களை நான்கெனப் பிரித்தருளிய சிறந்த வியாசமுனிவர் திருவருளாற் கூறியவற்றிற் சிலதெரிந்தன வற்றைச் சொன்னோம். முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அர்ச்சனைச் சிறப்பை முழுதும் அளவிட்டால் திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அநேக ஊழிகளாகும். எ-று. (௩௨)

இனியு ரைப்பன கேட்குதி ரெம்பிரா னருளா
னனிபெ றப்பெறுஞ் சரியையே முதலிய நான்கும்
புனித மாதவத் தந்தணீ ரெம்மனோர் புகலற்
கனித மாவன வாயினு மறைவனென் றறைவான்.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான பெருந்தவத்தை யுடைய வேதியர்களே! இன்னுஞ் சொல்வன வற்றைக் கேட்பீர்களாக. எமது சிவபெருமான் திருவருளால் நன்றாக அடையப்பெறுஞ் சரியை முதலாகிய நான்கு பாதங்களும் எம்மை யொப்பார் சொல்லுதற்கு அளவுபடாதன. ஆனாலுஞ் சொல்கின்றோமென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (௩௩)

குருமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௩அ-க்குத் திருவிருத்தம்-௪௧௬௧.

முப்பத்தொன்பதாவது
சரியையாதிமான்மியச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கனையிருள்போழ்ந் தலரியெழுபுலரியினிற் சரீரசுத்தி கழித்த பின்னர்ப்
புனறுகளர்ந்து வெள்ளாடை வெண்பட்டுப் புனைந்துநனை பூதி சாத்தி
வனையுமுருத் திரவக்கம் புனைந்துவா னவர்க்குமுனி வரர்க்கு மென்று
நினைவினருக் கியங்கொடுத் துப் பரிதிவா னவற்கியற்று நியமம் போற்றி.

(இ - ள்) மிக்கவிருளைவிலக்கிச் சூரியனுதயமாகும் விடியற்காலத்தில், தேகசுத்தி முடித்தபிறகு நீராடி, வெள்ளிய வஸ்திரத்தையும் வெள்ளிய பட்டாடையையுமணிந்து குளிர்ந்த திருவெண்ணீறு தரித்து, அணியத்தக்க உருத்திராக்கத்தை யணிந்து, தேவர்க்கென்றும் முனிவர்க்கென்றும் விருப்போடு அருக்கியமளித்து, சூரியபகவானுக்குச் செய்யும் நித்தியகடனுந் தானிசெய்து. எ - று.

திருமலர்க்கா வடம்புகுந்து மலரெடுத்துப் பூசுதகற்றித் தெரிந்து
நோக்கிப், பொருவருபூசனைத்தலத்துந் திருமெழுக்கிட் டியற்றுதலும்

புதுக்கிச் சுத்தி, தருநிலத்துக் கவிழ்த்திலீரம் புனறெளித்தாங் கவையெ
டுத்துத் தையல் பாகற், குருகியபே ரன்பொடுமஞ் சனங்கொணர்ந்து
நறுஞ்சாந்த முரைத்துப் பின்னர். ,

(இ - ள்.) சிறந்த மலர்ச்சோலையிற் பிரவேசித்துப் பூக்கள் கொய்து குற்ற நீக்கிப் பார்த்தாய்ந்து, ஒப்பிடற்கரிய பூசாஸ்தானத்தில் திருமெழுக்கிட்டு, பாத்திரசுத்திசெய்து புனிதமானவிடத்திற் கவிழ்த்தி, குளிர்ந்தசலத்தைத் தெளித்து அவற்றை யெடுத்து, உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானுக்கு உருகிய பேரன் போடுந் திருமஞ்சனசலங் கொண்டுவந்து, நல்ல சந்தனத்தை யுரைத்து அதன் பிறகு. எ-று. (௨)

ஈசனருச் சனைத்தலத்து விதானித்துக் கொழுந்தீப மேற்றி யின்ன
வாசறச்செய் வனசரியை யினிக்கிரியை யெனுமதனை வகுப்பா மற்றைக்
காசறுமந் திரமான்மாத் திரவியம்பூ தங்கடவு ளிலிங்க மைந்தி
னேசறுசுத் தியைவருத்தி யமைத்தபீ டத்தரனை யினிதி னேற்றி.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனை புரியுமிடத்தில் விதானஞ்செய்து திருவிளக்கேற்றி இப்படிப்பட்டனவற்றைக் குற்றமறச் செய்வன சரியையெனப்படும். இனி, கிரியையென்று சொல்லப்படும் அதனைப்பிரித்துக் கூறுவாம். குற்றமற்ற மந்திரம் ஆன்மா திரவியம் பூதம் தெய்வீகதங்கிய சிவலிங்கமாகிய இவ்வைந்தின் ஏசுதலற்ற சுத்தியைச்செய்து அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடிகையின்மீது சிவபெருமானை இனிதாக வேறச்செய்து. எ - று. (௩)

புரிந்தபுனற் கொண்டுதிரு வடிவிளக்கிப் பொதியநறுஞ் சாந்தஞ்
சாத்தித், தெரிந்தமலர்த் திருமாலை யுரைத்தவரன் முறைசாத்தி யுபதே
சத்தாற், பரிந்துதிருக் கருணைபுரி குரவனரு ளியபரிசு புனைக்கை யானை,
யுரிந்துடுத்தோன் றனக்கீரெட் டுபசாரத் தொடும்பூசை யுவந்தபின்னர்.

(இ - ள்.) கொணர்ந்த சலத்தினாலே திருவடியைச் சுத்திசெய்து, பொதியமலையிற்றோன்றிய நல்ல சநதனத்தைச்சாத்தி, தெரிந்தெடுத்த சிறந்த மலர்மாலையை நூல்களிற் சொல்லிய வரன் முறையோடுசாத்தி, உபதேச முறையால் விரும்பித் திருக்கருணைசெயத ஆசிரியனருள்புரிந்த முறையே, பனைபோலுங் கையையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையை உரித்துடுத்த சிவபெருமானுக்கு ஷோடசோபசாரங்களோடும் பூசையைவிரும்பிச் செய்தபின்னர். எ - று (௪)

மற்றுளபுங் கவர்க்கோமந் தவிர்ப்பாகந் தருதலிது கிரியை வாசஞ்
சுற்றுகொடிச் சடைமுடியீ ரினியுமக்கு யோகத்தின் றொடர்ச்சி சொல்
முற்றியம மியமமுட னாசனம்ப்ரா ணாயாம முதலிந் நான்கு [கே
வுற்றபிரத் யாகாரந் தாரணைதி யானமற்றைச் சமாதி நான்கே.

(இ - ள்.) இன்னுமுள்ள தேவர்களுக்கு ஓமாக்கினியில் அவிப்பாகந் தருவதாகிய இது கிரியையாம். வாசத்தங்கிய சுற்றியகொடிபோலுஞ் சடைமுடியையுடைய முனிவர்களே! இனி உங்கட்குயோகத்தின் றொடர்பினைச் சொல்லுவோம் முற்றிய இயமம்-நியமம்-இதனுடனே ஆசனம்-பிராணாயாமமாகிய முதனான்கும் பொருந்திய பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானம்-சமாதியாகிய வினையநான்கும்.

எய்துமெட்டு யோகத்தி னியமமென்ப தொருவர்க்கு மிடர்செய் யாமை
பொய்களவு பிறர்பொருளை நயத்தலொழிந் திந்திரியப் புலத்தை வெல்ல
லய்யவிய மங்கோப மொழிந்துபெறு வனநயந்து தூநீர் கன்மஞ்
செய்துகுரு மொழிவழிப்பட் டருச்சித்தா சாரத்திற் சிறப்ப தாமே.

(இ - ள்.) என்றெய்திய அஷ்டாங்கயோகத்தில். இயமமென்பது ஒருவர்க்குந் தின்பு செய்யாதிருத்தல்,பொய் களவு பிறர்பொருள் விழைதலின்மை, இந்திரியங்களையும் ஐம்புலன்களையும் வெல்லுதல். புனிதமாகிய நியமமென்பது கோப நீங்கி அடையப் பெறுவனவற்றை விரும்பி, புனிதமான நீரிற்செய்யுஞ் சந்தி செய்து, ஆசிரியன்கட்டளைப்படி வழிபாடு புரிந்து பூசித்து, ஆசாரத்தில் மேம்படுவதாம். எ - று. (௭)

ஆசனமென் பதுபுலித்தோ லரிணத்தோல் பதுமவா சனங்கூர் மத்தி
னேசறுமா சனமிவற்றிற் பொருந்தியவா சனத்திருந்தி யோக சித்தி
மாசறுத்து நிருமிக்கக் கடவதினிப் பிராணாயம் வகுப்பேந் தெய்வப்
பூசுரமா தவத்தலைவீ ரொருங்கிருந்து கேண்மினெனப் புகல்வ தானான்.

(இ - ள்.) ஆசனமென்பது புலித்தோலாசனம் மான் தோலாசனம் பதுமாசனம் குற்றமற்ற கூர்மாசனம் இவற்றொன்றிற் றமக்கியைந்ததோ ராசனத்திருந்து, குற்றநீக்கி யோகசித்தியை நிருமிக்ககடவதாய். இனி, பிராணாயாமத்தைச் சொல்லுவோம், தெய்வீகம் பொருந்திய பெருந்தவமுடைய அந்தணத்தலைவர்களே! ஒன்றுபட்டிருந்துகேட்பீர்களாகவென்று சூதமுனிவர்சொல்வாராயினர்.

வல்துமூக் கங்குட்டத் தாற்புதைத்தீ ரெண்குடிலை வாங்கி யேற்றி,
யுலவுமெண்ணெண் பிரணவத்தைச் சுவாசம்விடா துருவேற்றி யகத்துக்
கும்பித், திலகிடநா சியைப்புதைத்து வலமூக்கா லந்தவெண்ணெண்
பிரண வத்தைச், சுலவவெளி விடுகமுப்பா னிரண்டுபிர ணவமாக்கிச்
சுவாசத் தோடும்.

(இ - ள்.) வலப்புற நாசியை [அங்குஷ்டம்] பெருவிரலாற் பொத்திக்கொண்டு பதினாறு பிரணவத்தை உள்ளேவாங்கியேற்றி, உலாவுகின்ற அறுபத்து நான்கு பிரணவத்தைச் சுவாசம் விடாமல் உருவேற்றி உள்ளே கும்பகஞ்செய்து விளங்குகின்ற இடப்புற நாசியை மூடிக்கொண்டு வலப்புற நாசியால், அந்த அறுபத்து நான்கு பிரணவத்தை முப்பத்திரண்டு பிரணவமாக்கிச் சுவாசத்துடன் சுழலும்படி வெளியே விடுக. எ - று. (௮)

இடநாசி நடுவிரலிற் புதைத்துவல நாசியினைப் பரிசி னேற்றி
நெடுநாசி வலம்பொத்தி யிடநாசி வழிமுன்னர் நிகழ்ந்த வாறே
விடலீது பிராணாய மிதுவிரண்டு விதஞ்சகற்பங் கற்ப மென்னப்
படலாகு மாங்கவற்றி னிலையுரைப்பக் கேண்மினெனப் பகர்வ தானான்.

(இ - ள்.) இடப்புற நாசியை மத்தியமையினாற்பொத்திக்கொண்டு,வலப்புற நாசியில் அவ்வுடவாகவேற்றி, நெடியநாசியை வலப்புறத்திற்பொத்திக்கொண்டு இடநாசி வழியிலே முன்னே நடந்தவகையாகவே விடுவதாகியவிது பிராணாயாமம். இப்பிராணாயாமம் இரண்டு வகையாய்ச் சகற்பம் கற்பமென்று சொல்லப்படும். அவற்றின் தன்மைகளைச் சொல்லக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (௯)

மந்திர தியானத்தோ டிருக்கையாற் சகற்பமென வழங்கு மற்றை,
யிந்தவோ ரிரண்டுமின்றிக் கும்பித்து விடல்கற்ப மென்ப தாகு, முன்
னையா சனத்திருந்து பிரணவத்தைச் செபித்துமுக்கட் பரமனென்னு,
மெந்தைதிரு வஞ்செழுத்தை வான்முறையிட் டையிற்செபிப்ப தியல்ப
தாமே.

(இ - ள்.) மந்திர தியானத்தோடிருப்பதனால் அதுசகற்பமெனப்படும். மற்று இவ்விரண்டு மல்லாமல் கும்பகஞ்செய்து வெளிவிடுவது கற்பமென்று சொல்லப் படுவதாகும். முற்கூறியபடி ஆசனத்திலிருந்து பிரணவத்தைச் செபஞ்செய்து, திரிநேத்திரங்களையுடைய கடவுளென்று சொல்லும் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தைக் கிரமப்படி நிஷ்டையிலிருந்து ஜபிப்பது இயற்கையாம். எ - று. (௧௦)

வருணமூ வகைத்தாயோர் பிரணவத்தி னொடுஞ் செபிக்க மற்றை
யோரத், திருவெழுத்தஞ் சினையுரைத்துப் பிரணவமின் றிச்செபிக்கக்
கடவ ராவ, ருரியயோ கந்தினைப்போர் துவர்ப்பினிப்பு மிளகுபுளி
சுரைக்கா யுப்புப், பருகுதனீத் தருந்தாக மடைந்ததென்றால் வெந்த
புனல் பருக லாமே.

(இ-ள்.) முதன்மூன்று வருணத்தினராகிய பிரமக்ஷத்திரிய வைசியர் பிரணவத்தோடுஞ் செபிக்கக்கடவோர். ஏனைய சூத்திராதியர் அத்திருவைந்தெழுத்தைப் பிரணவ நீக்கி உரைத்துச் செபிக்கக்கடவ ராவார்கள். அவரவர்கட் குரிய யோகத்தை யநுஷ்டிப்போர் துவர்ப்பு இனிப்பு மிளகு புளி சுரைக்காய் உப்பு இவற்றைப் புசியாமல் தடுத்து, தாகவிடா யுண்டாகியதானால் வெந்நீரையே பருகுதலாகும். எ - று. (௧௧)

ஈதுபிரா ணாயாம மினிப்ரத்யா காரமிதை யியம்பக் கேண்மின்
றீதறுபஞ் சேந்திரியம் புறம்புகா வழிநிறுத்தல் சிவனைப் போற்றிப்
பாதமல ரிடைவிடா துளத்திருத்த றாரணமாம் பகர்தி யான
மாதிமைத்தன் னிதயமல ரகத்திருத்தித் தியானிப்ப தாகு மன்றே.

(இ - ள்.) இதுவே பிராணாயாமமாம். இனி, பிரத்தியாகாரமாகிய இதனைச் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. குற்றமற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் புறஞ்செல்லாத வகையாகத் தடுத்தல்.-சிவபெருமானைத் துதிசெய்து திருவடித்தாமரைகளை நீங்காமல் எப்பொழுதும் தமது மனத்திலிருத்துதல் தாரணமாகும். சொல்லுகின்ற தியானயோகமாவது முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயதாமரையி லெழுந்தருளச்செய்து தியானித்தலாகும். எ - று. (௧௨)

ஈறுபடு சமாதியென்ப தெரிபுரையுந் திருமேனி யெந்தை தன்பாற்
கூறருமைம் புலனமைத்துக் கரணங்க ளாதியொடுங் குணங்க ணீத்து
மாறிடுமா ணவங்கெடுத்துத் தனைமறந்து காந்தமுமற் றிரும்பு மென்ன
வேறுபடா தொன்றாகப் படுவதந்தச் சமாதியென விளம்ப லாமே.

(இ - ள்.) இறுதியாகிய சமாதியென்பது, தீவண்ணத்திருமேனியையுடைய எம்து தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்தில் சொல்லுதற்கரிய ஐம்புலன்களையுங் குத்தி கரணங்களைக் கலாதிகளோடும் குணங்களோடும் விலக்கி, பகைசெய்யும்

ஆணவமலத்தை நீக்கித் தன்வசமாதி, காந்தமும் இரும்புப்போல வேறுபாடின்றி ஒன்றாகக் கலந்திருப்பது அத்தச்சமாதியென்று சொல்லுவதாகும். எ - று. (கரு)

சரியைவீ திதுகிரியை யிவையோக மெனவறிந்த தன்மை சொற்றேம்,
முரியசிவ ஞானத்தி னுண்மைசிறி தறிந்தவா றுரைக்கே மென்னப்,
புரிதருமில் லொழுக்கத்திற் றாயென்றுந் தமரென்றும் புதல்வ ரென்றும்,
பரிவுறுபா சத்தினின்றுங் கரையேறிப் பிறப்பொழிக்கப் படுவ தென்றான்.

(இ - ள்.) சரியாமார்க்கம் இது, கிரியாமார்க்கம் இது, யோகமார்க்கம்இவை யென்று எமக்குத்தெரிந்த தன்மையைச் சொன்னோம். பொருந்திய சிவஞானத்தினுண்மையை ஒருசிறிது தெரிந்தமட்டிற் சொல்லுவோமென்று, நடத்துகின்ற இல்லொழுக்கத்திலே தாயரென்றும் உறவினரென்றும் புத்திரரென்றும் பரியத்தக்க பாசக்கடலிலிருந்து கரையேறிப் பிறவிப்பகையை நீக்கத் தருவதென்று சொல்லினர். எ - று. (கசு)

சூதமா முனிவனுங் கஃதுரைப்ப முழுதுணர்ந்த தூயோரையா
யாதுநீ யெமக்குணர்த்துஞ் சிவஞான மாங்கதனு லறியாநிற்ப[தெல்லாந்
தேது ணர்ததும் பொருளறிந்தா லப்பொருளாற் பெறுவதியா திவ்வா
றீதறவெவ் வேறுணர்த்தி யெனப்பரவ வன்னவர்க்குச் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர் அதனைச் சொல்லவும், முற்றுணர்ந்த பரிசுத்தராகிய நைமிசாரணியவாசிகள், ஐயா! எமக்குத்தேவரீர் உணர்த்தியருளுஞ் சிவஞானம்யாது? அந்த ஞானத்தால் அறியவுள்ளது எப்பொருள்? அறிவித்தபொருளை யறிந்தால் அந்தப்பொருளால் அடைவதுயாது? இவ்வகைகளையெல்லாங் குற்றமற வெவ்வேறாக விளக்கியருளவேண்டுமென்று துதிக்க, சூதமுனிவர் அவர்கட்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (கஎ)

பதியென்றும் பசுவென்றும் பாசமென்று மொருமூன்றாய்ப் பகுத்து நின்ற, விதிகண்டிம் மூன்றுமுணர்ந் தறிபவனே ஞானியென விளம்ப லாமாற், கதிகொண்ட ஞானமெது வென்பீரே லஞ்ஞானக் களங்க நீக்கு, மதுவெந்தை நிலைமைதெரிந் தறிவிக்கு ஞானமென வறையலாமால்.

(இ - ள்.) பதியென்றும், பசுவென்றும், பாசமென்றும் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள முறையைத்தெரிந்து இம்மூன்றனையும் விசாரித்து உணர்பவனையே ஞானியென்றுசொல்லுவதாகும். மோட்சத்தைப்பயனாகக்கொண்ட ஞானமென்பது யாதென்று வினவுவீராகில், அஞ்ஞானமாகிய விருளைவிலக்கும் அதுவே எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய நிலைமையை உணர்ந்து தெரிவிக்கும் ஞானமென்று சொல்லப்படுவதாம். எ - று. (கஅ)

அப்பதிசி னறியுமறி வாங்கதனு லறிபொருளின் றறியப் பெற்றோ,
ரிப்படிமுன் றனிறந்த மூன்றிலறி பொருண்மூன்று மிருக்கு மன்னே,
செப்பிலச டஞ்சடமென் றிரண்டிவற்றைக் கொடுசரிக்கச் செய்யா நின்ற, தொப்பில்கருத் தாவன்ப தொன்றாக மூன்றிவற்றை யுணரத் தேர்வீன்.

(இ - ள்.) அவ்வகையில் அறிகின்ற அறிவு-அவ்வறிவாலறியத்தக்கபொருள்-அறியப்பெற்றவன் ஆக இப்படி மூன்று. அளவுக்கெட்டாத அம்மூன்றில் அறியத் தக்கபொருள் மூன்றாகவிருக்கும். சொல்லுமிடத்தில் அசடம் சடமென்றிரண்டு. இவ்விரண்டினைக்கொண்டு சரிக்கும்படி செய்கின்றதாகிய ஒப்பில்லாத கருத்தா வென்பதொன்று. ஆகமூன்றும். இவற்றினைத் தெளியும்படி கேட்பீர்களாக.

இனையவற்றை யும்பசுபாச சம்பதியென் றியம்புவர்மற் றிந்த மூன்றி, னினையுமச டம்பசுவச் சடம்பாச மிவைக்கிறைவ னிமல னாகு, மினைய மூன் றினையுமற்றை யநாதியென்று சொலப்படுமா லறிதிரென்றான், புனை யுநெடுஞ் சடைமோலிச் சூதனஃ துணர்ந்ததவப் புனிதர் சொல்வார்.

(இ - ள்.) இவற்றையும் பசு பாசம் பதியென்றுசொல்லுவார்கள். இத்தகைய மூன்றனுள், எண்ணத்தக்க அசடமானது பசு, அந்தச் சடமானது பாசம், இவற் றிற்குத் தலைவன் பதி. அப்படிப்பட்ட மூன்றுபதார்த்தங்களும் அநாதிநித்தியப் பொருள்களென்று சொல்லப்படும். அறியக்கடவீர்களென்று, அலங்கரித்தநெடிய சடைமுடியையுடைய சூதமுனிவர்சொல்லினர். அதனையறிந்த அம்முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ - று. (௧௮)

தெரித்தெமக்கு நீயுரைத்த துளமுணரப் பெற்றிலமச் சிவஞா னத் தை, விரித்துவதன் சொரூபமதன் றொழிலனைத்தும் விளங்கவிளம் புதி கொ லென்னப், புரித்திடுபுன் சடைச்சூத னினிக்கேண்மி னெனப்புகலு மாயை தன்னைப், பரப்பிரமம் பிரகிருதி சடம்பாச மெனவெடுத்துப் பகர்ந்தார் நல்லோர்.

(இ - ள்.) தேவரீர் எமக்குவிளக்கிச்சொல்லியதை யாங்கள் மனதில் அறியப் பெற்றோமில்லை. ஆதலால் அந்தச்சிவஞானத்தை விரிவாகவெடுத்து அதன்சொ ரூபம் அதன்செயல் முதலிய வெல்லாவற்றையும் விளக்கமாக வியம்பியருள் வீரோவென்ன, இனிக்கேளுங்களென்று சொல்லுகின்றார். மாயையைப்பரப்பிர மம் பிரகிருதியென்றும் சடம்பாசமென்றும் பெரியோர்கள் எடுத்துச்சொல்லி யுள்ளார்கள். எ - று. (௧௯)

ஆங்கஃதநாதியிலே பதியினின்றுந் தோன்றியதாம் பசுவென் றோது, நீங்கரிய வான்மாவை மலபேதங் கொடுவளைத்து நிற்ப வங்ங, னோங்குபசு விருவினையா லுண்டான பய்னுண்ணும் வினைகட் கெல்லா, மீங்கிவன்செய் திடுந்தொழிலே காரணமவ் விருவினையெப் போது முண் டால்.

(இ - ள்.) அந்தமாயை அநாதியிலேயே பதியினின்றுந் தோன்றியதாகும். பசுவென்று சொல்லப்படும் நீங்கற்கரிய ஆன்மாவைப் பாசமானது பலபேதங்க ளாற் சூழ்ந்து நிற்க, அப்படியெழுந்த பசுவானது இருவினையாலுண்டான பய னை நுகரும். வினைகளுக்கெல்லாம் இவ்வான்மா செய்கின்ற செயலேகாரணமாக இருவினை யெக்காலத்திலும் உண்டாகும். எ - று. (௨௰)

இருவினையெப் போதொழிந்து மெனிலான்மா வினைவளைத்த மலம் போ யன்றி, யொழிவலவவ் வினையாதென் றுரைத்திடிற்புண் ணிய

பாவ மிவைக ளீட்டித், தருவதுக ரும்போக நுகர்வதற்குச் சரீரங்கா ரணமே யாகும், பொருவருமைம் புலத்திலந்தக் கரணத்தாற் பொசிக்கு மலம் பொதிந்த சீவன்.

(இ - ள்.) இருவினைகள் எக்காலத்தில் ஒடுங்குமென்றால், ஆன்மாவைச் சூழ்ந்துகொண்ட மலசம்பந்தம் நீங்கியல்லது நீங்கமாட்டாது. அவ்வினையை ஏதெனச்சொன்னால், புண்ணிய பாவங்களாகிய இவைகள் சம்பாதித்துத்தருவன நுகரத்தக்க போகங்களை நுகருதற்குத்தேகமே காரணமாகும். ஒப்பற்ற ஐம்புலன்களினாலும் அந்தக்கரணங்களாலும் மலபந்தமெய்திய சீவனே அவற்றைப்பொசிக்கும். எ - று. (உக)

சீவனெனப் படுபுருட னேகனவன் றமரோடுஞ் செல்வரோடு
மேவருமென் பதுகொடிய வெஞ்சுரத்தி னருநீழற் சிழ்வே டைக்கா
யாவருந்தொக் கதுபோலு மிவனுடம்ப நேகமெடுத் திழப்பா னந்த
மீவருங்க லாமதியைப் பன்முறையாற் புயன்மறைத்து விடுதல்போலும்

(இ - ள்.) சீவனென்று சொல்லப்பட்ட புருடன் ஏகனாவான். அவன் சுற்றத்தாரோடும் செல்லுபவர்களோடும் பொருந்துவானென்பது, கொடிய வெப்பமாகிய பாலைவழியில், கிடைத்தற்கரிய நிழலின்கீழே வெயில் வெப்பமாற்றுமைக்காக எல்லோரும் கூடியதுபோலும். அழகிய ஆகாயத்தில் வருகின்ற கலைகளோடுகூடிய சந்திரனைப்பலமுறையும் மேகமானது மறைத்து விடுவதுபோல இவன் அநேக தேகங்களையடைந்து ஒவ்வொன்றாக இழப்பான். எ - று. (உஉ)

இவன்றிரிந்த காயத்திற் களைவயிலை பழங்கலைநீத் தெடுத்துக் கொண்டு, கவர்ந்தபுதுக் கலையெடுக்கு மாபோல வெடுத்தபல காயம் போக்கி, நிவர்ந்தெழுமச் சடமகற்றி யச்சீவன் முத்திசென்று நிலைக்குங் காறு, முவந்தபுனற் கயல்கரைப்பா லுலவுதல்போற் சடந்தோறு முலவா நிற்கும்.

(இ - ள்.) இவ்வான்மா மாறியதேகத்திற்கோ கணக்கில்லை. பழய வஸ்திரத்தை யகற்றிவிட்டுப் புதிதாக வெடுத்துக்கொண்ட கோடிவஸ்திரம்போல, அதுகாறுங்கொண்ட பல உடல்களை யகற்றி, மேற்கொண்டெழுந்த அச்சடத்தை யகற்றி அந்தச் சீவனாவான் முத்தியிற்சென்று நிலைபெறுமெல்லையும், விரும்பிய சலத்திற்கு அயலிலேயுள்ளகரைமேல் திரிதல்போலச் சடங்களில் உலவிக்கொண்டிருப்பான். எ - று. (உங)

விளைத்தவிரு வினைத்தொடரா லசசீவன் றளைப்பட்டு பேவி மூன்றாய்க், கிளைத்தபுவ னங்தோறு மின்பதுன்பந் துய்த்துழலல் கிளர்பூங் கொன்றை, தளைத்தமோ லிப்பெருமான் றிருவிளையாட் டென்றறைக் குஞ் சாத்திரங்கள், வளைத்தெழுசீ வனுக்கெல்லாம் பசுவெனும்பே ரென்னையெனின் வகுத்துச் சொல்கேம்.

(இ - ள்.) தானியற்றிய இருவினைத்தொடர்பினால் அச்சீவன்கட்டப்பட்டு, மூன்றாய்ப்பொருந்திப் பிரிந்த புவனங்களில் இன்பதுன்பங்களை யநுபவித்துழல்வது, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது திருவிளையாடலென்று சாத்திரங்கள் சாற்றுகிற்கும், மலபந்த

முடைய எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பசுவென்னும் பேர் யாது காரணமென்றால் விளக்கிச்சொல்லுவோம். எ - று. (கசு)

பிரமனே முதலெறும்பு கடையாகப் பசுவென்று பேசலாமச், சா பிதறித் தளைப்பட்டா லோரிடத்தும் போகாத தொடர்பே போல, விர வுமிந்தச் சிவனுங்கன் மத்தளையாற் கட்டுண்டால் வேறு போகா, துாவு தளைக் கிடக்குழலு மாதலாற் பசுவெனும்பே ருரிமைத் தாமே.

(இ - ள்.) இரணிய கர்ப்பன் முதல் எறும்பு (பிபீலிகை) இறுதியாகப் பசுக்களென்றுசொல்லுதலாம். அப்பசுவானது கட்டுத்தறியிற் கட்டப்பட்டால் ஓரிடத்திற்குஞ் செல்லாது. அப்பிணிப்பைப்போல, இந்தச் சீவனுங்கலந்தகன் மபாசத்தாற் பிறிதொன்றிற் செல்லாது, உறவாகிய பாசத்திற்பொருந்தி யுழன்றுகொண்டிருக்கும். ஆகிய இக்காரணத்தால், இதற்குப் பசுவென்னும்பேர் உரிமை யுடையதாகும். எ - று. (உ௦)

என்றாக மத்துறையோர்க் கியம்பியரு ளனையனையோர் யாரும் போற்றி, நின்றாக மத்துறையோர் பசுவினிலை முழுதுணர்ந்தே மினி நீ யான்மா, வொன்றுய மாயையெடுத் ததன்றொழிலைச் சொரூபத்தை யுரைத்தி யென்னப், பொன்றாழ்புன் சடைச்சூத முனிவனுங் கவர்க்கத னைப் புகல்வ தானன்.

(இ - ள்.) என்று, ஆகமத்துறையிலிருந்த சௌனகாதிமுனிவர்கட்குக்கூறிய சூதமுனிவனை, அந்த நைமிசாரணியவாசிகள் யாவருந் துதித்துநின்று, ஆகமநெறியை யறிந்தவரே! பசுவின் றன்மையை முற்றுமறிந்தோம். தேவரீர் இனி, ஆன்மா ஒன்றாகிய மாயையெடுத்ததன் செயலையும் சொரூபத்தையும் சொல்லுவீராக வெனக்கேட்க, பொன்னிறமாகித் தொங்கிய சிறுசடையையுடைய சூதமுனிவர் அம்முனிவர்களுக்கு அதனைச்சொல்வாராயினர். எ - று. (உக)

பிரகிருதி யெனச்சொல்லப் படுமாயை யுமையிடத்தெம் பெருமா னென்று, மரனையா தரித்திருக்கும் பிரமனு தியர்க்குமயக் களிப்ப தாகும், விரவுபசும் பொன்னணிப்பால் வெவ்வேறு குதல்போன்மென் கலைக்கு நூல்போற், பரவுபிர பஞ்சமுண்டா வதற்கதுவே காரணமாய்ப் பவித்த தாமே.

(இ - ள்.) பிரகிருதியென்று சொல்லப்படும் மாயையானது, உமாதேவியா ரைவாமபாகத்திலுடைய எம்பெருமானாகிய சிவபெருமானை யாதரித்திருக்கும். பிரமாதிகளுக்கும் மயக்கத்தைக்கொடுப்பதாகும். பசு நிறம்பொருந்திய பொன்னானது ஆபரணங்களில் வெவ்வேறாகத்திரிதல்போலவும், மெல்லியவஸ்திரத்திற்கு நூலிழைபோலவும், துதிக்கத்தக்க பிரபஞ்சத்தோற்றத்திற்கு அதுவே காரணமாக உற்பவித்தாம். எ - று. (உஉ)

நுதலுமம் மாயைபிர பஞ்சமொடுங் குறிலொரிடங்கு முனதே துண் டா, மேதுவெது வெளிவிருத்து மாதும்போன் மாயைமா யையிலே விருக் குந், திறின்ப துன்புமொர விக்காரிக்க வுளவாகித் திகழா நின்று, வேறு முழக் குணமுண்டக் குணச்செய்கை மும்முறையாற் கூறக் கேளுமின்

(இ - ள்.) உதுமின்ற அத்தமாயையானது பிரபஞ்சம் ஒடுக்கிறுல் ஒடுக்கிக்கும். பிரபஞ்சமிருக்குமானுல் இருக்கும். காரணம் யாதென்றுல் விளைவும் ஆதிபோல மாயையானது மாயையிலேயேயிருக்கும், குற்றமில்லாத இன்பந் துன்பம் மோகம் இவற்றைக் கொடுக்க வுண்டாகித்திரின்ற குற்றமற்ற மூக் குணங்களுண்டு, அக்குணச் செய்கையை மும்முறையாகச் சொல்லக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (உ௫)

தாமதரா சதஞ்சாத்து விகமென்னுங் குணமூன்றந் தன்மை சொல்லிற், காமருதா மதந்துன்ப மிராசதமோ கம்மொன்று கருது நன்மை, நாமமிவை பெறுமூன்று மாயையிலுண் டானவிவை யன்றி நல்லோர், வேறுமா யையிற்றோன் றுஞ்சிலவுளவென் றுரவற்றையியம்பக் கேண்மின்.

(இ - ள்.) தாமத ராசத சாத்துவிகங்களென்னுங் குணங்கள் மூன்று, அவற்றின் தன்மையைச்சொன்னுல், விரும்பத்தக்க தாமதம் துன்பமாம். இராசதம் மோகமாம். மற்றென்றுகிய சாத்துவிகம் நன்மையாம். மூன்றுபெயர்களெய்திய விவை, மாயையினின் றுண்டாயின. இவையேயன்றி மாயையின்றுதிக்கும் வேறு சில உண்டென்று பெரியோர்சொல்லுவார்கள். அவற்றையுஞ் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ - று. (உ௬)

சத்தமுத லைந்துநில முதலைந்துஞ் சட்சுமுத லைந்து மற்றைச், சுத்த வாக்கினை முதல வைந்துமன முதனான்கு முன்னர்ச் சொற்ற, வத்தகைய குணமூன்றி மூவொன்பான் மாயையிலுண் டாவ தாகும், வைத்தபிர பஞ்சமொடுங் குறின்மாயை யுடனெடுங்கும் வரிலுண் டாமால்.

(இ - ள்.) சத்தமுதலாக வைந்தும், பிருதிவிமுதலாக வைந்தும், சட்சுமுதலாக வைந்தும், மற்றப்புனிதமாகிய வாக்குமுதலாக வைந்தும், மனமுதலாக நான்கும், முன்னேகூறிய அத்தன்மைத்தான (தாமதராசத சாத்துவிகங்களாகிய) முக்குணங்களும் ஆக இருபத்தேழும் மாயையினின்று உண்டாவதாகும், பொருந்திய பிரபஞ்சமானது ஒடுங்கினுல் அவை மாயையோடு இலயமெய்தும், பிரபஞ்சந் தோன்றினுல் அதனேடுண்டாகும். எ - று.

இச்செய்யுளிற் காட்டிய தொகை: சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்கள். பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்கள். சட்சு தோத்திரம் தொக்கு சிங்ுவை ஆக்கிராணங்கள். வாக்குபாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தங்கள். மனம் புத்தி சித்த அகங்காரங்கள் என்பதாம். (௩௦)

விரித்திடுமூ வொன்பானு மாயையும்வேற் றுமையன்றவ் விரிகட் கெல்லா, முரித்தெனிற் பதுமாயை யுடம்புக்கா தாரமிம்மூ வொன்பானுக், தெரித்தசரீ ரம்பொறிக்கு மதற்கவையே யாதாரந் திய மாயை, பரித்தகர ணங்களொடு மான்மாவைச் சூழ்ந்திருக்கப் படுவ தாமே.

(இ - ள்.) விளக்கிய அவ்விருபத்தேழும் மாயையும் வேற்றுமையுடையவல்ல. அந்த விரிவுகட்கெல்லாம் உரித்தாக விளங்குவது மாயையாம். உடலுக்கு இவ் விருபத்தேழும் ஆதாரங்களாயுள்ளன. விளங்கிய தேகமானது [illegible] [illegible], எ - று. [illegible]

உளர்க்கும் இத்தச் சிவனுடைப் பிரபாதி கனைப் பகையென் றுரைக்க லாகும்; விரைக்கமலத் தயனே பிரமமென்று மேதினியின் றளிர்த்தே னென்று; மிரைக்குமனத் தவகையொடு மாயையுட் பட்டிருப்பனுடம் பிலனு மெங்கு, நிரைத்துநிரம் பியபரமன் றன்விளையாட் டினைநோக்கி மகிழ்ந்து இருக்கும்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இத்தகைய சிவனையுடைய பிரமாதிகளைப் பகைக ளென்று சொல்லுவதாகும். மணந்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் நானே பிரமமென்றும், உலகினைப்படைத்தேனென்றும் மனதிற் சந்தோஷித்து மாயையின் வயப்பட்டிருப்பான். தேகமில்லாதவராய் எங்கும் நிரம்பிப் பூரணத் துவ மெய்திய கடவுள் தனது திருவிளையாடல்களாகிய விவற்றைக்கண்டு களித் திருப்பார். எ - று. (௬௨)

பாசததா லுண்டான தத்துவங்க ளாலறியப் படுவா னல்ல
னேசித்த சிவனுமா யையுமறிதற் கரிதாகி நிற்ப னந்த
வீசற்காண் பான்வேண்டிற் சற்குருவி னுபதேச மெய்தி மற்றை
மாசற்ற சோதியைக்கண் டிருவினையற் றவனோடே வதிப்ப ரன்றே.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தினா லுண்டாகிய தத்துவங்களினா லுணரத்தக்கவனல் லாதவனும், விரும்பிய சிவனாலும் மாயையாலும் உணர்தற்கு அரிதானவனுமாக நிற்பவனுமாகிய அந்தப்பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க விரும்பி னால், சற்குருவினுடைய உபதேசத்தைப்பெற்று, அந்தக்குற்றமற்ற சுயஞ்சோதி யைத் தரிசித்து, இருவினைத்தொடக்ககன்று அந்தப்பதியோடு கலந்திருப்பர். எ-று.

முதலுரைத்த வான்மாவைச் சடப்படுத்தி யாட்டுவிக்கு முதல்வ னந்த
நிதமுறுமான் மாவுக்குஞ் சவத்தைசாக் கிரந்துரியா தீத மீறு
மிதமுறுமவ் வுடம்பெடுத்த சிவன்கே வலசகல சுத்த மென்னும் [ண்மின்.
விதமுறுமூன் றினையுடைத்தா யிருக்குமிந்த மூன்றினையும் விளம்பக்கே

(இ—ள்.) முதலிற்கூறிய ஆன்மாவைக்கடவுளே சடமாக்கி யாடச்செய்விப் பான். இறுதியிற் சுகமடையும் ஆன்மாவுக்குச் சாக்கிரமுதல் துரியாதீதமிறுதியா கப்பஞ்சாவஸ்தைகளுண்டு. நன்மைபெறத்தக்க அத்தகைத் தேகமெடுத்த அவ் வான்மா, கேவலம் சகலம் சுத்தமென்னும் அவஸ்தாத்திரயத்திற் பட்டதாயிருக் கும். இந்தமூத்திறத்தான்மாவையுஞ் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ - று. (௬௪)

உறக்கமுறிற் கேவலமாம் பாசத்தா ருடன்கூடி யுவந்து சிந்தை, சிறப்புறுதல் சகலமென்பர் சிவன்மன் னரனடிக்கீழ்ச் செலுத்தித் த ன்னை, மறப்புறுதல் சுத்தமென்ப நிலைமூன்றிப படியவினை மனத்திலே னோ ரர், விறைப்பெர்ழுது தியானிக்கிற் பரமசிவன் றிருவருண்மற் றிவனுக் குண்டாம்.

(இ - ள்.) நித்திரையெய்திற் கேவலாவஸ்தையாம், பாசபந்தமுடையாரோ டுகலந்து மனங்களித்து மேம்படுதல் சகலாவஸ்தையென்று சொல்லுவார்கள். ஆன்மாவிருதியும் சிவபெருமான் திருவடிநிழலில் மனதைச்செலுத்தித் தன்னை மறந்திருத்தலைச் சுத்தாவஸ்தையென்பார்கள். இவ்வவஸ்தாத்திரயம் இத்தன்மை யன. சிவபெருமான்திருவடியை [illegible] தியானிக்கில் அவனுக்குத் திருவருட் பேறுண்டாம். எ-று. [illegible]

அக்கால நல்லறிவென் றொன்றுண்டா மதறிவினை யறிந்து தன்பணி
மிக்காய நூல்வழியிற் செலுஞ்சென்றாற் சிவனடியி லன்பு மேவுந் [ர
தொக்காய வுடம்புக்கு முயிர்க்குமுள வேற்றுமையுந் தோன்றும் பின்னு
மைக்காள கண்டனவ னேயிறவாப் பொருளென்னு மனமுண்டாமால்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், நல்லறிவென்ப தொன்றுண்டாகும். அவ்வறிவே சிவனையுணர்த்தி, அவனருளிய மேம்பட்ட சிவாகமநெறியிலே செல்லும். அப்படிச்சென்றால், இவனடியிலே அன்புண்டாகும். கலந்துள்ளதாகிய உடலுக்கும் உயிருக்குமுள்ளவேறுபாடுந் தெரியவரும். அதன்பிறகு, விஷம்பொருந்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே அழியாப்பரம்பொருளென்னுஞ் சித்தமுண்டாகும். எ - று. (௬௬)

திருக்கோயி னியமமரன் பணிவிடையிற் சிந்தைசெலுந் தேசிகன்ற
னருட்கூர வேண்டுமெனுங் கருத்துண்டாந் தொண்டரிடத்தன்பு முண்
டா, முருத்திரவக் கம்பூதி யஞ்செழுத்தை யிடைமறத்தற் குள்ள மோ
ரா, திருக்குமர னருச்சனைபெற் றந்நிலையா சாரத்தி னிருக்கவேண்டும்.

(இ - ள்.) திருக்கோயில் நியமம், சிவபணிவிடையில் மனஞ்செல்லுகின்ற ஆசாரியனுடைய திருவருளை மிகுதியும் பெறவேண்டுமென்னுங் கருத்துண்டாகும். அடியார்களிடத்தில் அன்பும் உளதாகும், உருத்திராக்கம் திருவெண்ணீறு பஞ்சாக்கரத்தை நடுவே மறப்பதற்கு மனமிணங்காது. விளங்குஞ் சிவார்ச்சனையை யெய்தி அந்தநிலையிலேயே யாசாரத்தோடு இருக்கவேண்டும். எ - று. (௬௭)

எப்பரிசப் பரிசரன்பா லுளமிருத்தி யிந்நெறிக்க ணியலா நிற்போ
னொப்பரிய பாசநீத் தொழிந்தசிவ ஞானியவ னுலகோ ரேத்திச்
செப்பியருச் சிப்பதற்கு முரியனவன் சிவகதியிற் செல்லா நிற்போ
னிப்புவனத் தவற்கனமீந் திடிற்சிவனுக் கற்புதமா யிருக்கு மன்றே.

(இ - ள்.) எத்தன்மைய யெனினும், அத்தன்மையூராகச் சிவபெருமானிடத்தில் மனதையிருத்தி இவ்வழியில் நடப்பவன், ஒப்பிடுதற்கரிய பாசத்தை யகற்றியொழிந்த சிவஞானியாவான். அவனே உலகினர் துதிசெய்து புகழ்ந்து பூசிப்பதற்கும் உரியவன், அவனே சிவகதியிற் செல்லுபவன். இவ்வுலகத்திலே அத்தகைய சிவஞானிக்கு அன்னமளித்தால், சிவபெருமானுக்கு ஆனந்தமாகவிருக்கும். எ - று. (௬௮)

அன்னவனை நிந்திப்ப தரனைநிந் திப்பதவன் றன்னை வாழ்த்தன்,
முன்னவனை வாழ்த்துவதா மவனருட்கண் ணோக்கடைந்தார் முத்த
ராவ, ரென்னிலவ னருச்சனையே செயவேண்டு மிவன்பெறுதற் கரிய
தில்லை, சொன்னதுசத் தியமென்றான் கேட்டமுனி வரர்சடிலந் துளக்
கிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) அவ்வகைச் சிவஞானியை நிந்திப்பது சிவபெருமானை நிந்திப்பதாம். வாழ்த்துவது சிவபெருமானை வாழ்த்துவதாம். அவன் கிருபாநோக்க மெய்தியவர்கள் சீவன்முத்தராவார்கள் என்று சொன்னால், சிவார்ச்சனையே செய்யவேண்டும். இவன் அடைதற்கரியது இல்லை. சொல்லியவையெல்லாஞ் சத்தியமென்று சூதமுனிவர் கூறினர். கேட்டிருந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள் சிரமசைத்துச் சொல்வார்கள். எ - று. (௬௯)

நீட்டரிய பழமறைநான் கினைத்துணர்ந்து புராணமுற்றுந் தெளி
ந்தோய் சொல்லக், கேட்டுணர்ந்தோம் பசுபாச நிலையிந்தப் பாசத்தாற்
றிளையா நின்ற, மோட்டறிவு நீத்தொழியா முத்திதரும் பதிநிலைமை
மொழிதி யென்றார், நீட்டுநெடுங் கொடிச்சடில மாதவர்க்குச் சூதனது
நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) எழுதுதற்கரிய பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுங் கற்றுப் புராணங்களையெல்லாந் தெளிந்த சூதமுனிவரே! பசுநிலை பாசநிலை யிவற்றைத் தேவரீர் சொல்லக்கேட்டறிந்தோம். இந்தப்பாசத்தினாலே இளைக்கின்ற பெருமைதங்கிய அறிவு நீங்கி, அகலாமல் முத்திதரத்தக்க பதிநிலைமையைச் சொல்வீராகவென்றார்கள். நீட்டியநெடியகொடிபோன்ற சடையையுடைய பெருந்தவஞ்செய்தவர்க்குச் சூதமுனிவர் அதனைச்சொல்வதானார். எ - று. (௪௰)

கண்ணாலுங் கருத்தாலு மெம்மனோ ரரிபிரமர் கருதி நோக்கு [முண்டா
மெண்ணாலும் புலப்படா வொருபொருளுண் டப்பொருண்மற் றெங்கு
னண்ணாது நண்ணிநிறைந் தெப்பொருட்கு மேலாகி நவையின் மேலோ
ருண்ணாடித் தெளிந்தறியிற் பரஞான ரூபத்தி னுண்மை யாமால்.

(இ - ள்.) எம்மையொத்தோர்களுடைய கண்ணாலுங் கருத்தாலும், அரிபிரமாதிகள் எண்ணிப்பார்க்கும் ஞானநோக்காலும் புலப்படாத ஒரு பரம்பொருளுண்டு. அப்பொருளோ எல்லாவிடத்திலும் உள்ளதாம். எதனுள்ளும் பொருந்தாது பொருந்திப் பூரணமாகி, எல்லாப்பொருள்கட்கும்மேலாகி, குற்றமில்லாத மேலோர் உள்ளத்தால் நாடித்தெளிந் துணர்ந்தால், அப்பரஞானரூபத்தின் உண்மையுண்டாகும். எ - று. (௪௧)

அந்தரபூ ரணமாகிச் சோதிமய மாயிருக்கு மான்மா வுக்குப்
பந்தமறுத் தருள்புரியு மாணவமற் றதற்கில்லை பகரி னீது
வந்தனிட் களமென்ப ரரிபிரம னுருத்திரன்மகேச னென்னு
மிந்நால்வரைச் சகள மென்பர்சதா சிவஞ்சகளா களமென் பாரால்.

(இ - ள்.) அந்தரபூரணமாகியும் சோதிமயமாகியும் விளங்கும் ஆன்மாவுக்குப் பந்தமோசனஞ்செய்து அநுக்கிரகிக்கும் ஆணவமென்பது அவ்வான்மாவுக்கு இல்லையாது. சொல்லுமிடத்தில் இதனை வந்திக்கத்தக்க நிஷ்களமென்பார்கள். திருமால் பிரமன் உருத்திரன் மகேசனென்னும் இந்த நால்வரைச் சகளமென்பார்கள். சதாசிவத்தைச் சகளநிஷ்கள மென்பார்கள். எ - று. (௪௨)

இத்தகைய வைந்துமுல கிலகிக்க மகாசதா சிவத்திற் றோன்று
முய்த்தசா தாக்கியங்க ளைந்துமந்தப் பொருளிடத்து முதித்த வாகுஞ்
சுத்தவீ சானுதி யைந்துபிர மத்தோடு மிதய மாதி
வைத்தமூ விரங்கத் தொடுமிருப்ப ததுவதனை வகுக்க லாமே.

(இ - ள்.) இவ்வகுத்தரிய ஐந்தும் உலகமானது இலயமெய்துகையில் மகாசதாசிவத்தினின்று தோன்றும். சொல்லத்தகிய ஐவகைச் சாதாக்கியங்களும் அந்தச் சதாசிவப் பொருளினின்றுந் தோன்றியனவாம். புனிதமாகிய ஈசானாதிபஞ்சப்பிரமத்துடன் இதயமுதலாகப் பொருந்திய ஆறங்கங்களோடு மிருப்பது அதுவாம். அதனைவகுத்துச்சொல்லுவாம். எ - று. (௪௩)

நீதறுமப் பொருளினைச்ச தாசிவம காசதா சிவமென் றோது
மோதருமகேச்சுரத்தி னையைந்து மூர்த்தியுதித் துளவா மந்த
வாதிமகேச் சுரனைந்து தொழிலுக்குங் கருத்தனவ னன்றி யுள்ள
பேதமலப் படுமான்மாக் களையெல்லாம் பசுக்களென்று பேச லாமே.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற அப்பொருளைச் சதாசிவம் மகாசதாசிவமென்றுசொல்லப்படும். சொல்லுதற்கரிய மகேச்சுரத்தினின்றும் இருபத்தைந்து மூர்த்திகள் உதித்துள்ளார்கள். அந்தமுதல்வனாகிய மகேச்சுரனே பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குங் கருத்தாவாவான். அவ்விறைவனல்லாமலுள்ள பேதமாகிய மலசம்பந்தப்பட்ட ஆன்மாக்களெல்லாவற்றையும் பசுக்களென்று சொல்லுவதாகும். எ-று. (௪௪)

விளம்புமிந்தப் பசுக்கடமைப் பாசத்தாற் கட்டியருள் விளையாட்டாடு, மளந்தறியி னப்பசுவுக் கனுக்கிரகித் தருள்புரியுமந்த வீச; னுளந்தெரிச தாசிவத்தை மகாசதா சிவத்தையொழித் திடையே நின்று, களங்கறுத்தமகேச்சுரனேபொருளென்பதென்னையெனிற்கழறக்கேண்மின்.

(இ - ள்.) அளவுபடுத்தி அறியுமிடத்தில் அந்தமகேச்சுரனே, சொல்லிய விந்தப்பசுக்களையெல்லாம் பாசபந்தத்தால்வீக்கி அருட்டிரு விளையாடலைச் செய்யாநிற்பன். அந்தப்பசுக்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செயயத்தக்க காலத்திலே அருள்புரிவான். மனதால் அறியத்தக்க சதாசிவத்தையும் மகாசதாசிவத்தையும் விலக்கி நடுவேயிருந்து நீலகண்டத்தையுடைய மகேச்சுரனையே பொருளென்று சொல்லுவது யாதுகாரணமெனில் அதனைச் சொல்லக்கேட்பீர்களாக. எ- று. (௪௫)

நிட்களமென் றுரைப்பர்மகா சதாசிவத்தைச் சகளநிட் களமென் றோதி, யுட்கருதி யுரைப்பர்சதா சிவத்தைமகேச் சுரஞ்சகள மென்பருண்மை, பெட்புறுமுப் பொருட்குமொரு பேதமிலை யவையுணர்ந்து பிரித்துச் சொற்றேம், நட்புறுமா தவத்தலைவீ ராங்கவைக ளொருபேத நடத்தற் பாற்றோ.

(இ - ள்.) மகாசதாசிவத்தை நிட்களமென்று சொல்லுவார்கள். சதாசிவத்தைச் சகள நிட்களமெனக்கூறி மனதிற் றியானித் திரைப்பார்கள். மகேச்சுரத்தைச் சகளமென்பார்கள். உண்மைத்தன்மைபொருந்திய அம்முப் பொருள்களுக்கும் ஒருபேதமுங் கிடையாது. அவற்றையறிந்து பிரிவுபடுத்திக் கூறினோம். அன்புபொருந்திய பெருந்தவத்தலைவர்களே! அவைகள் ஒருபேதமாக நடக்குந் தன்மையவோ? எ - று. (௪௬)

எடுத்துரைக்கு மகேச்சுரனு லியலாத தொன்றில்லை யெவைக்கு மேலாய்ப், படுத்தசத்தி யொடுமிருப்ப னினைத்தவையெல் லாமுடிக்கும் பரமனன்னோன், றொடுத்தறிதற் கரியவனப் பொருளறிந்தோன் பாசத்தின் றொடர்பை நீக்கி, விடுத்துமுத்தி யடைவனினிச் சரியைமுத லன்குதரு மேன்மை கேண்மின்.

(இ - ள்.) எடுத்துச் சொல்லிய மகேச்சுரனால் முடியாதகருமமொன்றுமில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிவிளங்கிய சத்தியோடும் வீற்றிருப்பன். கருதியவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றும் மேலானவன். அவனே ஆலோசித்துணர்தற்கு அருமையானவன். அந்தப்பொருளையுணர்ந்தவன் பாசபந்தத்தை யகற்றிக்கொண்டு சிவன்முத்தியெய்துவான். இனிச் சரியைமுதலியநான்கும் கொடுக்கத்தக்க மேன்மைகளைக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (௪௭)

மூன்றுரைத்த சரியையோன் சிவலோகம்பெறுங்கிரியை முயன்றோ
ன்மற்றை, யெந்தைசாமீபம்பெற் றிருக்குமியோ கத்தடைந்தோன்சாரூ
பத்தை, வந்தடைவன் சிவஞானி சாயுச்சி யம்பெறுவன் மறைவல்லோர்
கள், சிந்தைதெரிந் திடுஞான மேமுத்தி தருவதுண்மை செப்புங்காலே.

(இ - ள்.) முதலிற்கூறிய சரியையிலிருப்போன் சிவலோகத்தை யெய்துவான். கிரியையிற் பழகினோன் எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சாமீபத்தையடைந்திருப்பான். யோகநிலையெய்தியவன் சிவசாரூபத்தைப் பொருந்துவான். சிவஞானியாயுள்ளவன் சாயுச்சிய முத்தியடைவான். சொல்லுமிடத்தில் வேதத்தில் வல்லவர்கள் மனதாலுணர்ந்த சிவஞானமே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதுண்மை. எ - று. (௪௮)

பரமஞா னந்தெரித்தற் கரிதரிதப் பரமஞா னத்தா லான்மா
விரவுமா யையைத்துரக்க லாம்பலவாங் கலையனைத்தும் விரித்துக் கற்று
முரவுநான் மறையுணர்ந்தும் புராணசாத்திரங்களா கமங்களோர்ந்துங்
கரவுதரு பதிபசுபா சத்தையறிந் தவர்க்கல்லாற் கதியுண் டாமே.

(இ - ள்.) பரமஞானமானது எடுத்துச்சொல்லுதற்கரியது அரியது. அந்த மேலான ஞானத்தினாலேயே ஆன்மாவானது பொருந்திய மாயையைத் துரந்துவிடலாகும்: பலவகைத்தாகிய கலைகளையெல்லாம் விரித்துணர்ந்தும் நான்குவேதங்களை யறிந்தும் புராணங்கள் சாத்திரங்கள் ஆகமங்களையெல்லாங் கற்றும்மறை பொருளாகிய பதிபசு பாசங்களை யுணர்ந்தவர்கட்கேயல்லாமல் ஏனையோர்க்கு மோட்சமுண்டாகுமோ? எ - று. (௪௯)

மோனத்தா லருந்தவங்க ளியற்றுமுனி வரர்காளம் முதல்வன் றன்னை
ஞானத்தா லலதுணரப் படுமோவிஞ் ஞானமகத் திருப்ப நன்றென்
றேனைப்பா சத்திலகப் பட்டுமயங் குறுவரிஃ தொழிந்து ஞானத்
தானத்தா னிற்பர்நல்லோ ரவரடியை யருச்சிக்கத் தகுவ தாமே.

(இ - ள்.) மவுனநிலைமையால் அருந்தவங்கள்புரிந்த முனிவர்களே! அவ்விறைவனை ஞானமார்க்கத்தாலல்லாமல் அறியப்படுமோ? விஞ்ஞானமானது மனத்திலிருப்பவும், ஏனையபாசங்களில் நன்றென்று அகப்பட்டு மயங்குவார்கள். இதனையகற்றி ஞானத்தானத்திலே நல்லோர் நிற்பார்கள். அத்தகையினர் பாதங்களை அறிவுடையோர் பூசிக்கத்தகும். எ - று. (௫௦)

சரியையாதி மான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௰௧-க்குத் திருவிருத்தம்-௪௨௧.

நாற்பதாவது

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

அருந்தவத் தலைவிர்கா ளையைந் தாகிலை
தருங்குண மூர்த்தியின் றன்மை பேசுவா
மொருங்குணர்ந் துளமொருப் படுத்திக் கேட்கெனப்
பெருங்குணத் தருந்தவச் சூதன் பேசுவான்.

(இ - ள்.) அரியதவச்செயலையுடைய தலைவர்களே! இருபத்தைந்து நிலைமையாகிய மூர்த்தியின் தன்மைகளைச்சொல்வோம். நன்குணர்ந்து மனவொருமைப்பாட்டுடன் கேட்பீர்களாகவென்று பெருமைதங்கிய குணத்தையும் அரியதவத்தையுமுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (க)

அத்திறத் தோதிய தையைந் தாந்திறத்
தொத்துநின் றியல்வது கயிலை யோங்கலின்
முத்தரோங் கியசிவ கதியின் மொய்புன
றத்துமா கயிலையிற் சரிப்ப தாகுமால்.

(இ - ள்.) அவ்வகையாகக்கூறியது இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களாம். அவை வல்லபத்தில் ஒருபடித்தாக நின்றுவிளங்குவது, திருகைலாயகிரியின் சீவன் முத்தர்கள் மேம்பட்டுள்ள சிவபதவியில், நெருங்கிய நீரலம்புகின்ற பெரியகைலாயத்தில் சஞ்சரிப்பதாகும். எ - று. (உ)

ஆதிநா யகன்றிரு வருளி னப்பொருள்
பேதமின் மகேச்சுரப் பிரிவிற் றோன்றிய
தோதநீ ருலகிலா ருயிருண் டாக்குவா
னேதமில் குணத்தா னிலிங்க மாயினான்.

(இ - ள்.) முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருவருளினால் அப்பொருளானது பேதமில்லாத மகேசுவரப்பிரிவினாற்றோன்றிய குளிர்ச்சிதங்கிய கடல்சூழ்ந்த பூமியில், பொருந்திய உயிர்களைப்படைக்கும்படி, குற்றமில்லாத குணத்தோடு சிவபெருமான் இலிங்கமூர்த்தியாயினர். எ - று. (ங)

முக்கணா னிலிங்கமா மூர்த்தி யாதலி
னக்குறி யுயிர்த்தொகை யனைத்து மெய்தின
வொக்கநோக் காவிடை யாளை யொண்டொடி
மைக்குழன் மடந்தையர் வதியப் பெற்றனர்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான்சிறந்த இலிங்கமூர்த்தியானபடியால், உயிர்த்தொகுதிகள்யாவும் அக்குறியையடைந்தன. அதுபோலவே ஒளிதங்கியவளையலையணிந்த கரியகூந்தலையுடைய மாதர்கள் ஆவுடையாளை எய்தப்பெற்றார்கள். எ - று. (ச)

ஆதலா லுயிர்த்தொகைக் கருளு மத்தனுங்
தீதறு மன்னேயுஞ் சிவனுந் தேவியு
மாதல ருயிர்த்தொகை வகுக்க வேண்டியே
யோதரு மிலிங்கத்தி னுருவ மாயினன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் ஆன்மகோடிகளுக்கு அநுக்கிரகிக்குந் தந்தையும் குற்றமற்றதாயுமாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியுடன், பெரிய உலகிலுள்ள பிராணகோடிகளைச் சிருட்டிக்கவிரும்பியே சொல்லுதற்கரிய இலிங்கத்தின்வடிவமாயினர். எ - று. (௫)

முந்திய மூர்த்தமீ தடுத்த மூர்த்தமோர்
சுந்தர வுருவமாய்ச் சுகாச னத்ததாய்
யெந்தைநா யகனெனும் பெயர தாயிக
லுந்திய மழுப்படை யுழையுந் தாங்குமால்.

(இ - ள்) இதுவே முற்பட்டமூர்த்தம் இதனையடுத்த மூர்த்தமாவது - ஒப்புற்ற சுந்தரரூபமாய்ச் சுகாசனத்திலுற்றதாய் எமது தந்தையாகிய சுகாசனமூர்த்தியென்னும்பெயருடையதாய், பகைமையை நீக்கிய மழுவாயுதத்தையும் மானையுமேற்று நிற்கும். எ - று. (௬)

அப்பரி சிருத்தலா லுயிர்கள் யாவையுஞ்
செப்பரு மிளமையிற் சிலைக்கை மாரனால்
வெப்பெழு விகாரமுற் றிருந்த மெய்த்தவத்
தொப்பரு முனிவிரீ துபய மூர்த்தமே.

(இ - ள்.) அவ்வகையாக விளங்குதலால் ஆன்மாக்களெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய இளமைப்பருவத்தில் வில்லேந்தியகையையுடைய மன்மதனுற் கொடுமையாகிய காமவிகாரமெய்தியிருந்தன உண்மைத் தவத்தினுல் ஒப்புகூறற்கரிய முனிவர்களே! இது இரண்டாவது மூர்த்தம். எ - று. (௭)

மூன்றெனப் படுதனி மூர்த்தி யம்பிகை
யேன்றுறத் திருவுளத் தெண்ண லானிலந்
தோன்றிய வுயிர்த்தொகை தொடுத்த காமத்தி
னூன்றிய விருப்பினு லொருத்தி வேண்டின.

இ - ள்) மூன்றாவதென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற உமேசமூர்த்தி, உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திற்பொருந்தும்படி திருவுள்ளத்திற் கருதியதால், உலகிற்றோன்றிய உயிர்த்தொகைகள், உண்டாகிய காமவேட்கையால் மாதர்களை விரும்புவனவாயின எ - று. (௮)

நாலெனப் படுவது நப்ப னம்பிகை
வால்வளைக் கரந்தொடு வதுவை வேண்டலாற்
பால்படு முயிர்த்தொகை வதுவைப் பண்பொடுங்
கோல்வளைக் கரந்தொடக் குனித்து நின்றதால்.

(இ - ள்.) நான்காவதென்று சொல்லப்படுவது சிவபெருமான் உமாதேவியின் தெள்ளியவளையலணிந்த, திருக்கரத்தைப்பற்றித் திருக்கலியாணஞ்செய்ய விரும்பிய உமேசமாகையால், பகுப்புக்களையுடைய உயிர்த்தொகைகள் கலியாணத்தன்மையோடும் அழகியவளையணிந்த மாதர்களையபற்றக்கருதி நின்றன.

ஐந்தெனப் படுவதம் பிகையின் றன்மணைச்
சுந்தரக் கோலங்கொண் டிருந்த தோற்றந்தான்
மைந்தரு மாதரும் வதுவை முற்றியே
தந்தமி லுவகைபெற் றிருக்கத் தந்ததே.

(இ - ள்.) ஐந்தாவதென்றுசொல்லப்படுவது உமாதேவியாரின் றிருக்கலியாணசுந்தரகோலத்தைக்கொண்டிருந்த காட்சியினாலே ஆடவரும் மகளிருந் திருக்கலியாணச்சடங்குமுடித்துத் தங்கடங்களிற் சந்தோஷமெய்தியிருக்கத்தக்கதாயிற்று. எ - று. (௧௦)

ஆறெனப் படுவதி மாச லத்திறை
வேறுறு துருவொடுங் கலந்த மெய்மையா
லூறிய கலையெலா முணர்ந்து மன்பதை
நாறுபூங் குழலொடு நயக்க வேண்டிற்றே.

(இ - ள்) ஆறாவதென்றுசொல்லப்படுவது, இமாசலகுமாரியாகிய உமாதேவியைவேறுபடாமல் தமது திருவுருவோடும் அர்த்த நாரீசமாகக்கலந்த வுண்மையினாலே, அதிகரிக்கின்ற கலைஞானங்களையெல்லாந் தெரிந்திருந்தும் மாந்தர்கள், மணம்பொருந்திய அழகிய கூந்தலையுடைய மங்கையருடன் விரும்பவேண்டியதாயிற்று. எ - று. (௧௧)

ஏழெனப் படுவது குமர னெம்பிரான்
றாழ்குழ லுமையொடுந் தணப்பு றாமையால்
வாழிய நெடுநிலம் பிறந்த மன்பதை
யூழ்முறைத் தநயரோ டுவகை யுற்றதே.

(இ - ள்) ஏழாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது சிவபெருமான் ஸ்கந்தரையும் தொங்குகின்ற கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும் பிரியாது சோமாஸ்கந்தராகவிளங்குதலால், பெரிய நிலவுலகத்திற்பிறந்த மாந்தர்கள் ஊழ்வினை வசத்தாற் புதல்வரோடுகளிப்புறுவாராயினர். எ - று. (௧௨)

எட்டெனப் படுமுரு விறைவன் பாலிள
மட்டுவார் துளவினோன் றிகிரி வாங்கிமேம்
பட்டெழு திதிமுறை பரிப்பப் பண்டையோர்
தொட்டநீ ருலகெலாம் போந்து துய்ப்பவே.

(இ - ள்.) எட்டாவதென்றுசொல்லப்படுஞ் சக்கிரதானமூர்த்தம், சிவபெருமானிடத்தில், இளமைதங்கிய மணமமைந்த நெடிய துளசிமாலைதரித்ததிருமால் சுதரிசனமென்றுஞ் சக்கிராயுதத்தைப்பெற்று மேம்பட்டுள்ள காத்தற்றொழிலை முறைப்படி தாங்குதலால், முன்னோர்[சகரர்] தோண்டியகடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும் தோன்றிப்புசிக்கின்றன. எ - று. (௧௩)

ஒன்பதென் றுரைப்பதெம் மொருத னிப்பொரு
ளன்பொடு மூவுரு வெடுப்ப வாருயிர்
துன்புறு மாயமத் துல சூக்கும
மென்பன முச்சட மெடுக்க வேண்டின.

(இ - ள்) ஒன்பதாவதென்றுசொல்லப்படுவது எமது ஒன்றியாகிய ஒப்பற்ற பரம்பொருளானது அன்புடன் திரிமூர்த்தவடிவும். அவ்வடிவெடுத்தலால் அரிய

வுயிர்கள் துன்பம்பொருந்திய மாயவுடல் தூலசரீரம் சூக்குமசரீரமென்னும் முச்சரீரங்களெடுக்கவேண்டிவந்தன. எ - று. (கச)

பத்தெனப் படுவதப் பரம நாயகன்
முத்தரிற் றெக்கிணா மூர்த்த மாயவர்க்
கொத்துநின் றுண்மைசொற் றுறுத லாருயி
ரித்தலைக் குருமுகத் திறைஞ்சிக் கேட்கவே.

(இ - ள்.) பத்தாவதென்றுசொல்லப்படுவது அம்மேலாகிய சிவபெருமான் சீவன்முத்தர்போலத் தக்ஷிணாமூர்த்தமாகி, அவர்கட்குச் சமானமாயிருந்து சத்தியப்பொருளை உபதேசித்தபடியால், அரியமாந்தர்கள் இவ்வுலகத்திற் குருமுகத்திலே வணங்கி உபதேசங்கேட்கக்கடவராயினர். எ - று (கரு)

அம்பணி வேணிபிச் சாட னப்பெயர்
நம்பனு மந்தர நாத னுதலா
லெம்பிரான் ஞானநா யகனென் றிவ்வுயி
ரும்பரு முணர்வர்பன் னொன்றி னென்பரால்.

(இ - ள்) பதினொன்றாவதில், கங்காசலத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பிக்ஷாடனப்பெயர்மூர்த்தியாகி அந்தரநாதனானமையால், எமது சிவபெருமானே ஞானநாயகனென்று இவ்வுலகிலுள்ள வுயிர்களுந் தேவர்களும் தெரிவார்கள் எ - று. (கசு)

பன்னிரண் டாவதப பால லோசனன்
கன்னிகை யொழிந்துகங் காள னுதலாற்
றொன்னிலத் தியோகியர் தூநி லாச்சிறை
யன்னமன் னவரிடத் தாசை நீத்தநே.

(இ - ள்.) பன்னிரண்டாவது நெற்றிக்கண்ணையுடைய அந்தச் சிவபெருமான் உமாதேவியை விலக்கி (வாமனன்முதுகந்தண்டையேந்திய) கங்காளமூர்த்தியானபடியால், பெரியபூமியில் யோகிகள் புனிதமானவெள்ளிய சிறையையுடைய அன்னம்போன்ற மங்கையரிடத்தில் ஆசையகன்றதாம். எ - று. (கஎ)

மூன்றுபத் தாவது முக்க ணுனிக
லேன்றெழு மாரனை யெரிக்க வழ்றைநாட்
டோன்றுரு வெடுத்தலாற் றொன்னி லத்தவ
ரான்றெழு காமத்தீ யவிக்கப் பெற்றதே.

(இ - ள்.) பதின்மூன்றாவது சிவபெருமான், பகைமைகொண்டெழுந்தமன்மதனை யெரிக்கும்படி அக்காலத்திற் றோன்றிய காமசங்காரமூர்த்தியுருவெடுத்தலால், பழயபூமியிலுள்ளவர்கள், அதிகரித்தெழுந்தகாமாக்கினியை யடக்கப்பெற்றார்கள். எ - று. (கஅ)

ஈரெழு தொகுதிமற் றீச னந்தகன்
போர்செகுத் துறவெனப் பொருந்து மூர்த்தத்தாற்
பார்மிசைப் பக்குவ மடைந்த மேலவ
ரோர்சிறி தவன்பய மொழிய நிற்பதே.

(இ - ள்.) பதினைன்காவது சிவபெருமான் இயமனைப்போரிற் செயித்துக் கொன்றவருகவென்றபொருந்திய காலாரி மூர்த்தத்தால், உலகத்திற் பரிபக்குவ மெய்திய மேலோர் அவ்வந்தகன்பயத்தினின்றும் ஒரு சிறிது நீங்கப்பெற்று நிற்பதாம். எ - று. (கக)

ஐந்துமூன் றென்பதென் னீச னூரமர்
தந்தெதி ரெழுசலந் தரனை மாய்த்தலான்
முந்தைநான் மறைத்தவர் முனிவு நீத்துநற்
சிந்தையி னருந்தவஞ் செய்து நிற்பரால்.

(இ - ள்.) பதினைந்தாவது மூர்த்தமாவது எனது சிவபெருமான் போர்புரிந்து எதிர்த்தெழுந்த சலந்தராசுரனைக்கொன்ற சலந்தராரிமூர்த்தம்; அதனாலே பழமையாகிய நான்கு வேதங்களையுணர்ந்ததவசிகள் கோபநீக்கி நற்கருத்துடனே அரிய தவத்தைச்செய்துகொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (உ0)

எண்ணிரண் டாகுவ தெந்தை யெம்பிரான்
றிண்ணெடு முப்புரஞ் செகுத்த தோற்றத்தா
னண்ணரு விமலமாய் நானி லத்துள
புண்ணியத் தவர்குணத் திரயம் போனதே.

(இ - ள்.) பதினாறவது எமதுதந்தையாகிய சிவபெருமான் வலிதங்கியநெடிய முப்புரங்களையெரித்த திரிபுரசம்மாரமூர்த்தமாம்; அதனால் அடைதற்கரிய மலரகிதராய் உலகின் கண்வசிக்கும் புண்ணியசொரூபிகள் முக்குணங்களும் நீங்கப்பெற்றதாம். எ - று. (உக)

சொற்றிடப் படுபதி னேழிற் றொல்லையோன்
செற்றமுற் றெழுநர சிங்க மாய்ப்பதற
குற்றதோர் சரபமா யுதிப்ப மேலவர்
பெற்றபா சங்களைந் தொழிக்கப் பெற்றனர்.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட பதினேழிலே, பழையோனாகிய சிவபெருமான், (இரணியன்மீது) கோபங்கொண்டெழுந்த நரசிங்கத்தைச் சங்கரிப்பதற்குப்பொருந்திய ஒப்பற்ற சரபமூர்த்தியாகத்தோன்ற, மேன்மைக்குணமுடையோர் தமக்குற்ற பாசங்களைக்களைந்து நீக்கப்பெற்றார்கள். எ - று. (உஉ)

ஒன்பதிற் றிரட்டியி லுமையொர் பாகத்தான்
றுன்புறத் தருவிட நுகர்ந்த தோற்றத்தா
லின்புறு மருந்தவ மியற்றித் தொன்னில
மன்பதை யாணவ மலத்தை நீத்ததே.

(இ - ள்.) பதினெட்டில் உமாதேவியை ஒருபாகமாகவுடைய சிவபெருமான், (உலகமானது) துன்பமெய்தும்படி (திருப்பாற்கடல்) தந்தவிடத்தை ஆபோசனஞ்செய்த நீலகண்டமூர்த்தத்தால், பழயபூமியிலுள்ளமாந்தர்கள் இன்பம்பொருந்திய அருந்தவஞ்செய்து ஆணவமலத்தை நீக்கியதாம். எ - று. (உங)

ஒன்றொழி யிருபஃ துரைப்பிற் றேனுலாங்
கொன்றையோ னிருதலை மூன்று காலொடு
வன்றிறன் மருப்புநான் கெழுகை வாய்ந்தரு
ளன்புறு பிரம மேழெனப தாயினன்.

(இ - ள்.) பத்தொன்பதாவது, மூர்த்தத்தைச்சொன்னால், தேன்பொருந்தியகொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான், இருசிரங்களும் மூன்றுகால்களும் வலியவெற்றிதங்கிய நான்குகொம்புகளும் ஏழுகைகளும்பொருந்தி அருள்புரிகின்ற அன்புதங்கிய சப்தப்பிரமமென்னுமூர்த்தியாயினர். எ - று. (உ௪)

ஆதலா னுயிர்த்தொகை யனைத்து மவ்வழி
தீதறு கிரியையுந் தெளிந்த ஞானமு
மோதறி வுடனடைந் தடங்க முந்தையோன்
வேதநூற் கைலேயின் விளங்கப் பெற்றதே.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் ஆன்மகோடிகளெல்லாம் அவ்வகையாகக்குற்றமற்ற கிரியையும் தெளிவுற்றஞானமும் மூதறிவோடுபெற்று அடங்கும்படி ஆதிநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய வேதநூன்முழக்குடைய திருக்கைலேயில் விளக்கமெய்தியது. எ - று. (உ௫)

இருபஃ தெனப்பட லெம்மை யாளுடை
யொருவனத் தருமத்தி னுருவ மாதலாற்
றருமமே யருங்கதி தருவ தாமெனக்
கருதியிவ் வுயிர்க்கெலாங் கருத்து ளுற்றதே.

(இ - ள்.) இருபதாவதென்றுசொல்லப்படுவது,எம்மையடிமையாகவுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமான் அத்தருமத்தின்சொரூபமானபடியால், தருமமே யடைதற்கரிய முத்தியைக்கொடுப்பதாமென்றுகருதி இவ்வுயிர்கட்கெல்லாம் மனத்திற் பொருந்தியது. எ - று. (உ௬)

மூவெழு தொகுதியின் முக்க ணாயக
னேவரு வயிரவத் துருவ மாதலான்
மேவரு மிருநிலப் புனித மேலவர்
தாவருந் துறவராய்த் தணந்து நீத்தனர்.

(இ - ள்.) இருபத்தொன்றில், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் கெடுதலற்றவைரவமூர்த்தமானபடியால், அடைதற்கரியபெரியபூமியிலுள்ளபரிசுத்தமானமேலோர்கள், பெறுதற்கரியதுறவிகளாய் (உலகவின்பங்களை) விட்டுநீங்கினார்கள். எ - று. (உ௭)

பத்திரண் டேற்றிடு மிரண்டிற் புண்ணவன்
றத்துவெள் விடையிருந் தருளுந் தன்மையா
மொய்த்தெழு பஃறிரை மூரி நீரிடை
யித்தலத் துயிரெலா மின்பம் பெற்றதே.

(இ - ள்.) இருபத்திரண்டில், சிவபெருமான் தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடபத்தின்மீதெழுந்தருளியிருக்கும் (ருஷபாரூட) மூர்த்தத்தால், நெருங்கியெழுகின்றபல அலைகளையுடையவலிய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இவ்வுலகத்தில் உயிர்கள் யாவும் சுகமெய்தின. எ - று. (உ௮)

மும்மைசா லிருபஃ திமைப்பின் முக்கணன்
வெம்மைதீர் பிறையணி வேடத் தாலுயிர்
தம்முடைப் பிறப்பிறப் பொழிந்து சார்வருஞ்
செம்மைசா லருங்கதி செல்ல நிற்பதே.

(இ - ள்.) இருபத்துமூன்றாவது, இலைமத்தமில்லாத திரிநேத்திரங்களையு டைய சிவபெருமான், வெப்பமொழிந்த பிறைச்சந்திரனைச்சூடிய (சந்திரசேகர) மூர்த்தத்தால், ஆன்மாக்களுடையபிறப்பும் இறப்புநீக்கி, அடைதற்கரியசெம்மை மிகுந்தமேலானமுத்தியை, அடைய நிற்பதாம். எ - று. (உகூ)

ஆறுநான் கெனப்படு மதனிலைம்முகன்
சீறுமஞ் ஞானத்துச் சிவந்த தாளூறுத்
தாறுமா னந்தமா நடமு ஞற்றலாற்
சீறரு முவகையி னுலகஞ் செல்வதே.

(இ - ள்.) இருபத்துநான்கென்றுசொல்லப்படுவதில், ஐந்து திருமுகங்களை யுடைய சிவபெருமான், கோபிக்கின்ற அஞ்ஞானத்திலே தமது செவ்விய திரு வடியையூன்றி ஆனந்தம்பெருகுகின்ற சிறந்ததிருநடனம்புரிதலால், நீக்கற்கரிய சந்தோஷத்தோடு உலகவிருத்தியங்கள் நிகழும். எ - று. (௩௰)

உரைக்குமை யைந்தரு ளுடைய நாயகன்
றிரைக்குநீர்க் கங்கையைச் செறிக்குந் தோற்றத்தாற்
றரைப்படு முயிர்த்தொகை தமது சிந்தையைக்
கரைக்குமா னந்தமா கடலி னாழ்வதே.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இருபத்தைந்தில், காருண்ணியத்திருமேனியு டைய சிவபெருமான் அலைகள்வீசும் கங்காசலத்தைச் சடையிலணிந்த, (கங்கா தர) மூர்த்தத்தால், உலகிலுள்ள ஆன்மகூட்டங்கள் தமதுமனதைக்கரைக்கின்ற பெரிய ஆனந்தக கடலிலாழ்வதாம். எ - று. (௩௧)

உரைக்குமற் றுணர்வுக்கு மறிய வொண்கிலாப்
பரப்பிர மத்தினிற் றோன்றிப் பல்லுயிர்க்
கிரக்கமுற் றளித்திட வெய்து மிப்பொரு
ணிரப்புறு முயிர்த்தொகை நிறைந்து நிற்குமால்.

(இ - ள்.) வாக்குக்கும் அறிவுக்குந்தெரிய முடியாத பரப்பிரமத்தினின் றுமு தித்து, பல்வகையுயிர்கட்கும் இரக்கமெய்திக்காக்கும்படியெய்திய இப்பரம்பொ ருள், நிறைந்துள்ள ஆன்மாக்கடோறும் நிறைந்துநிற்கின்றது. எ - று. (௩௨)

வித்தெனப் படுமுத லொன்றின் மென்சினை
கொத்தினை ரலர்முறி குழைந்த பாசடை
வைத்தகாய் பலமிவை திரிந்த வாறுபோன்
முத்தனிற பிரிந்திப் பொருள்கண் முற்றுமே

(இ - ள்.) விதையென்றுசொல்லப்படும் முதற்பொருளான து, ஒன்றினு டைய மெல்லியகிளைகள் மலர்க்கொத்துகள் இலைகள் இளமைதங்கியபசிய தளிர் கள் பொருந்தியகாய்கள் பழங்கள் இவை முதலியவாகத்திரிந்தவகைபோல், முத் தனுகிய சிவபெருமானிடத்திலிருந்து இப்பொருள்களெல்லாவற்றிலும் பிரிந்து விளங்கும். எ - று. (௩௩)

சுதெலா மிப்பரி செடுத்துக் காட்டிய
வேதமப் பொருளெலாம் விரிந்தவாற்றினைப்
பேதுறும் பொய்ம்மையென் றியம்பு பேசினோர்
தீதுறு நரகெலாஞ் சென்று வீழ்வரே.

(இ - ள்.) அப்பரம் பொருள்யாவுமாகப் பரந்ததன்மையாகிய இவற்றையெல்லாம இத்தன்மையாக வேதங்கள் எடுத்துரைத்தன. இவற்றை மயக்கமெய்தப் பொய்மைத்தன்மையுடையவென்று தாழ்த்திக்கூறினவர்கள், தீமைபொருந்திய நரகங்களிலெல்லாம் போய்ப்படிவார்கள். எ - று. (௯௪)

இன்னண முரைத்தன வனைத்து மெம்பிரான்
றொன்னிலை யெனவருத் துணருந் தொன்மையோர்
பின்னிய விருவினைத் தொடர்பின் பின்னனீத்
துன்னருங் கதியடைந் துறுவ துண்மையால்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகச்சொல்லினவற்றையெல்லாம் எமது சிவபெருமானுடைய பழய நிலைமையென்று தெரியத்தக்க பழமையானவர்கள், தம்மைப் பிணித்துள்ள இருவினைப்பாசபந்தத்தினையகற்றி அடைதற்கரிய சிவகதியைச் சேர்ந்துவசிப்பது சத்தியமென்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்குக் கூறினர் எ - று. (௯௫)

மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௪௰-க்குத் திருவிருத்தம். ௪௨௯௪

நாற்பத்தொன்றாவது

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம்.

[*]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தத்து வங்கடந் தொருநிலை மனநிறீஇத் தற்பர முணர்ந்தீரின்
றித்தி றத்துப தேசகாண் டத்துமுற் றிசைத்தன மிதன்முன்ன
ருய்த்த சம்பவ காண்டமுன் றெக்கிண காண்டமீ றுரைத்தெம்பால்
வைத்த சிந்தைய ராயினி ரென்னுடை மாதவப் பயனென்றான்.

(இ - ள்.) தத்துவங்களைக்கடந்து ஒரேநிலையில்மனதை நிறுத்திதற்பரத்தையறிந்த முனிவர்களே! இப்பொழுது இவ்வகையாக உபதேசகாண்டத்தை முழுதுஞ்சொன்னேம். இதன்முன்னரே உற்பத்திகாண்ட முதல்தக்ஷகாண்டமிறுதியாகக்கூறிய எம்மிடத்தில் பொருந்திய மனமுடையவர்களானீர்கள். இதுவும் எம்முடையபெருந்தவப்பயனேயென்றனர். எ - று. (௧)

என்னு மாதவச் சூதனை யருந்தவ ரியாவரு மெழுந்தேத்திப்
பொன்ன லங்குபுன் புரிசடை மாதவப் புனிதநின் பொருட்டாலத்
தொன்னி லைப்படு ஞானமே முதலிய யாவையுந் தொகப்பெற்றே
மின்னி லைப்படு மியாக்கைநீத் திருங்கதி பெறப்பெறும் வியப்புற்றேம்.

(இ - ள்.) என்றுகூறிய பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவரை, அருந்தவஞ்செய்த நைமிசாரணிய முனிவர்களெல்லாரும் எழுந்து துதிசெய்து, பொன்போலவின்றபுரிந்த சிறுச்சடையையுடைய பெருந்தவமுடைய புனிதராகிய சூத

முனிவரே! தேவரீர் காரணமாக அந்தப்பழமையாகிய நிலைமையுடைய ஞான முதலியவெல்லாமடையப்பெற்றேம். மின்னல்போலழியுந் தன்மையுடைய உடலையொழித்துப் பெரியமோக்ஷத்தையடையத்தக்க ஆசையுடையோம். எ-று. (௨)

ஈன்ற தாயருந் தந்தையுங் கடவுளுங் குரவரு மெமக்கிங்ஙன்
றேன்று நின்னல துளர்கொலோ வீன்றவர் தொல்கதி யளிப்பாரோ
வான்ற சோதிமா மயத்தவா மந்தர்யா மியையறி தற்கேநற்
சான்றெ னப்படு ஞானமுற் றளித்தனை யெதுசெயத் தகுவேமே.

(இ - ள்.) எங்களைப்பெற்ற அன்னையும் அப்பனும் தெய்வமும் குருவும் அடியேங்கட்கு இப்பொழுது பிரத்தியட்சமாயுள்ள தேவரீரையன்றிவேறொருவருண்டோ? எம்மைப் பெற்ற தாய்தந்தையர் பெரிய மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பார்களோ? அகன்ற சோதிமயமாகிய அந்தர்யாமியையுணர்தற்காகவே நல்ல சாக்ஷியென்றுசொல்லப்படும் ஞானமுழுவதையுந்தந்தீர். (பிரதியுபகாரமாக) எதனைச்செய்யக் கடவோம்? எ - று. (௩)

பெற்ற வன்பசிக் கனங்கொடுத் தளித்தவன் பெரிதுறு மிடுக்கண்டீர்த்
துற்ற ளித்தவன் முப்புரி நூல்புனைந் துதவினே னொருங்கேதான்
கற்ற விஞ்சைதந் தருளினோன் முழுமுதற் காண்குறுஞ் சிவஞான
முற்று ணர்த்தினோ னீஙகிவர் பிதாவென மொழிகுவர் பெரியோரே.

(இ - ள்.) தன்னையீன்றவனும், பசிவேளையில் உணவளித்துக்காத்தவனும், பெரிதாகவெய்துந்துன்பத்தைத் தவிர்த்துதவியவனும், உபவீதமணிவித்தவனும் தானுணர்ந்தவித்தையை ஒரு சேரக்கற்பித்தவனும், முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கத்தக்க சிவஞானத்தை முழுவதும் தெரிவித்தவனுமாகியவிவர்கள் தந்தையராவரென்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். எ - று. (௪)

உரைத்த மூவிரு தந்தையி னறிவரு ஞானமுய்த் துரைத்துள்ளங்
கரைத்த தந்தையே தந்தைமற் றுங்கவர் கதிதரக் கடவாரோ
புரைத்த மெய்யுயிர் பொருளெனு மூன்றுமப் புனிதரேயுடையோரென்
றிரைத்தி ரங்குநான் மறைக்குல மாதலின் யாமுனக் குரியேமால்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இந்த ஆறு தந்தைகளிலும், அறிதற்கரிய ஞானத்தையுபதேசித்து மனதைக்கரைவித்த பிதாவே பிதாவாவான். மற்ற ஐவரும்முத்தியைக்கொடுக்க வல்லவர்களோ? புரைபட்ட உடல்பொருளாவியென்றுகூறிய, மூன்றனையும் அப்புனிதரேயுடையவரென்று, ஒலிக்கின்ற நான்குவேதங்களுணர்ந்த அந்தணர்குலமாதலின் அடியேங்கள்தேவரீருக்கு உரியோம். எ - று. (௫)

மதை மீப்படு புன்சரு கருந்திரீ டுலவையுண் டுலந்தேமற், ருதி நாயகன் றிருவருள் பெறப்பெறே மங்ஙன மருண்டேமுக், கோதி யப் பொரு ளுணர்த்திமெய்ஞ் ஞானமுற் றுணர்த்தினை யுனக்கென்னுப், பேதை யெங்களா லியற்றுகைம் மாறுமொன் றுண்டுகொல் பெரியோனே.

(இ - ள்.) பெருந்தன்மையுடைய சுழல்காற்றிலடித்துவந்த சிறுசருகுகளைப் பக்ஷித்து, கொடியவுபவாசஞ்செய்து உடலிளைத்தும், சிவபெருமான் திருவரு

யையடையப்பெற்றேமில்லை. அப்படிமயங்கியவெங்களுக்கு அப்பரம்பொருட் டன்மையை யோதியுணர்த்தி மெய்ஞ்ஞானமுழுவதையுந்தெளிவித்தீர். தேவரீ ருக்கென்று அறிவிலிகளாகிய எங்களால் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரமொன்றி ருக்கின்றதோ? எ - று. (௬)

தனக்கு வேண்டுவ யாவையுங் குரவனிற் சாற்றியங் கவனன்பா
னினைத்து வேண்டுவ பெறுகவென் றுரைத்தன ரருமறை நெறிநின்றோர்
புனற்ச டாடவிப் புங்கவற் காண்குறு வேட்கையுள் புகுகின்றேம்
வினைக்கு றும்பற நோற்றவா வருளுதி யென்றவ னடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒருவன் தனக்குவேண்டுவனவற்றையெல்லாம் ஆசிரியன்பால் தெரிவித்து அன்போடுகருதிவிரும்பியவற்றையடையக்கடவனென்று, அரியவை திகமார்க்கத்தில் நின்றவர்கள் சொன்னார்கள். கங்காசலத்தையணிந்த சடைக் காட்டையுடைய சிவபெருமானைத்தரிசிக்கும் விருப்பமானது மனதிற்குடிகொள் ளவிருக்கின்றோம். இருவினையாகிய சிறு குறும்புகள் நீங்கும்படி தவஞ்செய்தசூத முனிவரே! அருள்புரிவீராகவென்று அச்சூதமுனிவர் திருவடிகளிற் பணிந் தார்கள். எ - று. (௭)

வீழ்ந்த மாதவத் தலைவர்பாற் சூதமா முனிவரன் வியப்பெய்தித்
தாழ்ந்த சிந்தையி னவர்க்கெதிர் தாழ்தலு மெடுத்தனர் தழீஇக்கொள்ள
வாழ்ந்த பேரறி வுடையநீ ரிங்கென தருளினே பசும்பாவை
வாழ்ந்த பங்கனைக் காண்குதிர் நும்முடை மாதவ மெளிதன்றே.

(இ - ள்.) அப்படி நமஸ்கரித்த பெருந்தவத்தலைவர்களாகிய முனிவர்களி டத்தில், சிறந்த சூதமுனிவர் சந்தோஷித்து, கீழ்ப்படிந்தமனதோடு அவர்கட் கெதிரேவணங்கவும், அவர்கள்வாரியெடுத்து ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ள, ஆழ மாகிய பேரறிவுடைய நீங்கள் எமதுசொற்படி, பசியபதுமைபோன்ற உமா பிராட்டியார்பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிப்பீர்கள். உங்களுடைய பெருந்தவம் இலேசானதல்ல. எ - று. (௮)

வகுத்த வார்சடை மாதவத் தந்தணீர் நும்முடை மரபோர்ந்து
நெகிழ்ந்த சிந்தையி னெம்பிரா னும்முழைத் திருவரு ணீங்காணுற்
றொகுத்த வாரணத் துறைமுறை யேத்துதிர் யாமுமத் தொல்லோரைப்
பகுத்த வாறுணர்ந் தேத்துது மென்றன னனைவரும் பரசுற்றார்.

(இ - ள்.) பிரித்த நெடியசடையையுடையபெருந்தவம்புரிந்த வேதியர்களே! உங்கள் வரன்முறையறிந்து உருகிய திருவுள்ளத்தோடு எமது சிவபெருமானும் உங்கள்பால் திருவருள் நீங்கமாட்டார். தொகுத்துள்ளவைதிகநெறிவழியே துதி புரியுங்கள். யாமும் அப்பழையோரைப்பகுப்புற்றவகையாகவே தெரிந்துதோத் திரஞ்செய்வோமென்றனர்-எல்லோரும்சொலலுவதானார்கள். எ - று. (௯)

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒன்றாய்ப் பலவாகி யுருவாகி யோருருவு மல்லையா யுட்புலத்துங் கெட்டாய், நின்று யகண்டபரி பூரணமாய் வாழி நிராதார மாகிநிற் பதுணை ரேமாற், பொன்றும் புரிசடையெம் புங்கவனே போற்றி புண் ணியனே புண்ணியபு ராதனனே போற்றி, யென்றார்க்கெளிவாரி னெய் தினையே யெந்தா யாமுமடி கட்கடிமை யல்லாமை யுண்டே.

(இ - ள்.) ஏகமாகியும் அநந்தமாகியும் உருவமாகியும் அருவமாகியும் இருருவு மல்லாதவனுகியும் உள்ளத்திற்கும் ஐம்புலத்திற்கும் எட்டாதுநின்றவரே! அகண் டபரிபூரணமாய் நின்றவரே! (நீரேசகலத்திற்கும் ஆதாரமாகி உமக்கு) யாதொரு ஆதாரமுமில்லாமல் நிற்பதையறியேம். ஆனபடியால் பொன்னுனது வீழ்ந்தாற் போன்ற புரிந்தசடையையுடைய எமதுசிவபெருமானே! போற்றி. புண்ணியரே! புண்ணியசொரூபமாகிய பழைமையானவரே! போற்றியென்று துதித்தவர்கட்கு எளிதாகக் காட்சிதந்தருளினீரே. எந்தாய்போல்வாரே! யாங்களுந் தேவரீரு டைய திருவடிகட்கு ஆளாகாமையுள்ளதோ? எ - று. (கo)

ஐந்தாகி யைந்தா யப்புறத்துக் கப்பா லநாதியா யாருயிர்க்கு மாரு
யிரே யாகித், தந்தா யளவிறந்த பல்கோடி யண்டந் தண்ணளியாற் றுய்
ப்பனவுந் தாராநின் றனையா, லெந்தா யிமைப்பளவி னீங்கிவற்றை நீப்பா
யீதுனக்கு விளையாட லிவ்விளையாட் டயர்ந்தால், நந்தா விளக்கொளியே
நின்னிலைமை யுணரே நாள்கழித்தே மெக்கால நம்பநிற்காண் குதுமே.

(இ - ள்.) ஐந்துமூர்த்திகளாகியும், ஐந்தாகிய அப்புறத்துக்கப்பாலாகியும், அநாதியாகியும், பொருந்திய உயிர்கட்கும் உயிராகியும், எண்ணிறந்தபலகோடி யண்டங்களையும் படைத்தவரே! குளிர்ந்தகருணையால் புசிக்கத்தக்கபோகங்களை யுங் கொடுத்தருளுகின்றீர். எமதுதாயானவரே! இவற்றையெல்லாம் ஒருக்ஷணப் பொழுதில் துடைப்பீர். இது தேவரீருக்குத்திருவிளையாடல் இவ்விளையாடலை நீங்கிஞல் தேவரீர் நிலைமையை நாங்களறியோம். அழியாதசுடர் விளக்கொளி யானவரே! பலகாலங்கழித்தோம். நம்பனே! எந்தக்காலத்தில் தேவரீரைத் தரிசிப்போம். எ - று. (கக)

ஆதியாய் நெடுமேரு வூடுருவிச் சுமக்கு மளவொழிந்த மண்டங்க
ளண்டத்தோ டகன்று, பேதியா வுலகங்க ளுயிர்த்தொகுதி யிவற்றைப்
பேதித்து நின்றிரைக்கும் பிரளயத்தி லொடுங்குஞ், சோதிமா மயமாகி
நிராதார மாகுந் தொன்மையோ யீங்கிவற்றைத் தொட்டறியா தவரி,
னேதிலனுகியந்த நிரந்தரமாய் நின்று யெம்பிரா னேகனு யிருபாற்பட்
டனையே.

(இ - ள்.) ஆதியாகியும், நெடியமேருமலையானது ஊடுருவித்தாங்குகின்ற எண்ணிறந்த அண்டங்களும் அவ்வண்டங்களோடுபரந்து பேதியாத உலகங்களும் உயிர்த்தொகுதிகளுமாகிய இவற்றைப்பேதித்து நின்று ஒலிக்கின்ற பிரளயகால த்தில் இலயமெய்துஞ் சிறந்தசோதிமயமாகியும், தமக்கொரு ஆதாரமில்லாத பழ மையானவரே! அவ்விடத்தில் இவற்றைக்கலந்தும் அவர்களாலறியப்படாமல் அவர்கட்கு அன்னியமாகியும் அந்த நிரந்தரமாகியும் நின்றவரே! எமது பெரு மானே! தேவரீர் ஏகனுகி இருபகுப்பெய்தினீரே. எ - று. (கஉ)

இருநோக்கு நெடுமூக்கி னுதிக்கிடப்பக் கிடத்தி யிந்தியங்க ளவித்
தைந்து புலனுமொருங் கிருத்தி, யொருநோக்கி னுளம்போக்கி விகா
ரப்பா டொழியா வுனையுணரி னின்னுருமற் றிவ்வுருவென் றுணரார்,
செருநோக்கிக் கழைகுனித்து மலர்ப்புகழி தெரிந்து சிறிளங்கா ளை
யைச்சீறுந் திருநுதலெம் பெருமா, னருநீர்க்கு நோக்கு முவந் தருள்
யுள மிரங்கி யாநோக்க மெய்க்களிப்ப தெம்பெருமாற் கழகே.

(இ - ள்.) இருபார்வையும் நெடியமூக்குமுனையிலிருக்கவிருத்தி, இந்திரியங்களையடக்கி, ஐம்புலன்களையும் ஒன்றுபடுத்தி, ஒரேயெண்ணத்தில் மனதைச்செலுத்தி, விகாரப்படுதலொழிந்து தேவரீரைத்தியானித்தாலுந் தேவரீர் திருவுருவம் இத்திருவுருவமென்றறியமாட்டார்கள். போர்செய்தலைக்கருதிக்கரும்புவில்லை வளைத்து மலர்ப்பாணங்களையெடுத்துக்கோபித்த இளமைதங்கிய மன்மதனைக்கோபித்தெரித்தருளிய நெற்றிவிழியையுடைய எமது சிவபெருமானே! அருமையாகநோக்குகின்ற நோக்கமானது களித்தருளித் திருவுளமிரங்கித்திருவருணோக்கத்தை அடியேங்கட்குத்தந்தருள்வது எம்பெருமானாகிய தேவரீருக்கு அழகாகும். எ - று. (௧௩)

காட்டியபல் லுயிர்த்தொகைக்கு மலபாசம் புரிந்த கருமத்தா லிருவினையுங் காட்டியந்த வினையா, லீட்டினவுண் பனவாக்கி யுண்பதற்குச் சரீர மேதுவாக் கினையுண்பா னின்னுயிரே யாக்கி, யூட்டியுறக் கினைமுடிவி னவ்வினையின் செயல்கண்டுறுகதியு நரகுமீந் தொருங்கின்ற வுயிரை, யாட்டுவித்தா யீதுனது விளையாட லீசற் கவ்விளையாட் டினிற்பெறுவ தறிகிலமற் றருளே.

(இ - ள்.) சிருட்டித்தபல உயிர்த்தொகைகளுக்கும் மலபாசஞ்செய்த கர்மத்தினாலே இருவினைகளையுங்காட்டி, அந்தவினையினாலே தேடியபொசிக்கத்தக்க போகங்களையுண்டுசெய்து, அங்ஙனம் பொசிப்பதற்குச் சரீரத்தைக்காரணமாக்கினீர். உண்ணுதற்கு இனிய உயிரையே படைத்து உண்பித்து உறங்கச்செய்தீர். இறுதியில் அவ்வினைச்செயலைப்பார்த்து அடையத்தக்க மோட்ச நரகங்களைத்தந்து, சிருட்டித்தவுயிர்களை ஒருசேரவியங்கச்செய்தீர். இவைதேவரீருக்குத் திருவிளையாடல்கள். ஈசுவரனாகிய தேவரீருக்கு இத்திருவிளையாட்டினாற்பெறத்தக்கதுயாது? அறியோம். அருள்புரிவீராக. எ - று. (௧௪)

ஆரணமா யாரணத்தி னுபநிடதப் பொருளா யப்பாலா யிப்பாலா யணுவினுக்கு மணுவாய்ப், பூரணமாய்ச் சச்சிதா னந்தமா யார்க்கும் புலப்படா வொன்றாகிப் பொய்யாகி மெய்யாய்க், காரணமாய்க் காரியமாய்க் கருவியாய் முடிக்குங் கருத்தனுமா யாவர்கருங் கட்புலப்பட்டிடினு, நாரணமாய்ப் பிரமமாய் நின்றனையே யெந்தாய் நாயேமுக் குனைக்காட்டு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்.) வேதங்களாகியும், வேதங்களின் சிகையாகிய உபநிடதங்களிற் கூறப்பட்டபொருளாகியும, அதற்கப்பாலாகியும் இப்பாலாகியும், அணுவுக்கும் அணுவாகியும், (எங்கும் நிறைந்த) பூரணமாகியும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமாகியும், எத்தகையினருக்குங் காணப்படாத ஒருபொருளாகியும், பொய்யாகியும் மெய்யாகியும், காரணமாகியும் காரியமாகியும் கருவியாகியும், (செயல்வினையை)முற்றுப்பெறச்செய்யுங் கர்த்தாவாகியும், யாவர்க்குங்கண்கூடாகக் காணப்பட்டாலுங் காரணமாகியும் பிரமமாகியும் விளங்குகின்றீரே! எமது தாய்போல்வாரே! தாய்போல்வாராகிய எங்களுக்குத் தேவரீரைக்காண்பிக்குந் தினம் ஒருதினமிருக்குமோ? எ - று. (௧௫)

எண்பாலா முட்சமயம் புறச்சமய மென்னு மீராறு மீராறுக்குள்ளாகி யிவைக்கு, நண்பாய கடவுளுமா யந்நெறியின் றவர்க்கு நன்கனந்தி ச்சமய நடத்துறாற் கெட்டாய், பெண்பாலோ டாண்பாலோ டலி

யோமற் றுணரேம் பின்னறியே முன்னறியேம் பெருமானே யொருநீ, யுணபாலு முண்பனவு மூட்டுவனு மாளு யுத்தமனே யெத்திறத்து முனைக்காண்ப தரிதே.

(இ - ள்.) எண்ணத்தக்க பகுதியவாகிய அகச்சமயம் புறச்சமயமென்னும் ஈராறு சமயங்களாகியும், இவ்வீராறு சமயங்கட்குட்பட்டவராகியும், இச்சமயங்கட்கு நண்பாகிய கடவுளுமாகியும், அம்மார்க்கத்தில் நின்றவர்க்கு நன்றாக அநுக்கிரகிக்கிறீர். அவ்வச்சமயங்களை நடைபெறச்செயயுஞ் சமயநூல்களுக்கும் அதீதப்பட்டவர் தேவரீர் பெண்பாலினரோ ஆண்பாலினரோ அலியினரோ? அறியமாட்டோம் பின்னுமறியோம் முன்னுமறியோம். பெருமானுரே! ஒப்பற்ற தேவரீரே உண்பவனும் உண்பொருளும் உண்ணச்செய்பவனுமாக விருக்கின்றீர். உத்தமசொரூபியே! எவ்வகையாலாயினுந்தேவரீரைத் தரிசிப்பது அருமையாகும். எ - று. (௧௬)

அஞ்செழுத்தி னுட்பொருளா யகரமுதற் றோன்று மைம்பத்தோரக்கரமா யானைவயினுங் கரந்தாய், நெஞ்சழுந்தி நினைப்பானு நினைத்தனவு நினைப்பு நீயாகி நின்றனையா னின்னையா ரறிவார், மஞ்சனைய கோலத்தான் மலரயனே முதலோர் மாண்டிறவா திரைதிரைநீர் வயிறலைத்தெழுந் தீன்றளித்த, நஞ்சழுத்து மணிமிடற்றாய் சிற்பரா னந்த நாயகமே யுனைக்காணு நாளொருநா ளுளதோ.

(இ - ள்) பஞ்சாக்ஷரத்தின் உட்பொருளாகியும், அகாரமுதலாகத்தோன்றுகின்ற ஐம்பத்தோரக்ஷரமாகியும், எல்லாவற்றினும் மறைந்துவிளங்குபவரே! மனதிற்கருதி நினைப்பவனும் நினைக்கப்படுபொருளும் நினைத்தலுமதேவரீரேயாகி விளங்குகின்றனிர். தேவரீரை எவர் உணரவல்லவர்? மேகத்தையொத்த திருமேனியையுடையவனாகிய திருமாலும் பிரமனு முதலானவர்கள் இறந்துபடாமல், ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலானது அகடுவருந்தித்தந்த ஆலாலத்தை நிலைநிறுத்திய நீலமணிபோன்ற கண்டத்தையுடையவரே! (சித்=ஞானம்; பரம்=மேன்மை; ஆனந்தம்=இன்பம்) சித்பரானந்தத்தலைவரே! தேவரீரைத்தரிசிக்குந்தினமாக ஒருதினம் இருக்குமோ? எ - று. (௧௭)

என்றென்று பலவாற்றா னெடுத்தெடுத்துப் பரசி யிருகண்களானந்த வாரிநீர்த் தொழுக, நின்றென்று நெஞ்சுபுகா தொருநெறிக்கணிறுத்தி நினைவயர்ந்து மெய்யுயர்ந்து நாக்குழறி நிற்பக், குனறொன்று வரிசிலையோன் றுழாய்நாறுங் கொடியோன் குடைசங்க வார்குழையோன் குதித்துகளுஞ் சிறுமான், கன்றொன்று திருக்கரத்தோன் கண்ணுதலெம் பெருமான் களிவிளைந்து திருவுள்ளங் கனிந்துருகி நெகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப்பலவகையாகப்பன்முறையெடுத்துத் துதித்து இருவிழிகளும் ஆநந்தபாஷ்பம்பெருகியொழுக்கும்படிநின்று, மனதில் ஒன்றையுங்கருதாது அதனையொரேவழியிற்செலுத்தி எண்ணமற்று உடல்கம்பித்து, சொற்கள் தழுதழுத்திருக்கையில், வரிக்கட்டுகளமைந்தவில்போல் மேருமலையையுடையவரும், துளவமாலிகை மணக்குந் திருமாலாகிய இடபத்தைக்கொடியாகவுடையவரும், தோண்டியெடுத்த சங்காலாகிய நெடுங்குண்டலமணிந்தவரும், குதித்துப் புரளுகின்ற சிறுமானை ஒன்றினைப்பொருந்திய திருக்கரமுடையவரும், நெற்றித்

கண்ணைப்பொருந்தியவருமாகிய எமது சிவபெருமான் சந்தோஷமெய்தித்திருவுள்ளங்கனிந்தருகியிரங்கினர். எ - று. (௧௮)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இனைய காலையினந்தியை நோக்கினொருதனி முக்கணெம் பெருமான், புனைநறுந்துணர்ப் பொதும்பர்சூழ் நைமிசாரணியமா தவத்தரிற் போகி, யனைய வர்க்குநங் காட்சிதந் தருள்செய்வானினைந்தன மாதலானமது, துனைகடுங்கதி யடுதிறற் பொருவிடை யிங்கிலை கொணர்கெனச் சொற்றான்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட காலத்தில், ஒப்பற்றசிறந்ததிரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் திருநந்திதேவரைநோக்கி, அலங்கரிக்கின்ற மணந்தங்கிய மலர்க்கொத்துகளமைந்த சோலைசூழ்ந்த நைமிசவனத்திலுள்ள பெருந்தவசிகளிடஞ்சென்று அவர்கட்கு நமது தரிசனங்கொடுத்து அநுக்கிரகிக்கும்படி திருவுளங்கொண்டோம். ஆனபடியால், நீ நம்முடைய வேகமாகிய பெருநடையையுங்கொல்லத்தக்கவல்லபத்தையுமுடைய போர்செய்யத்தக்க இடபத்தை இப்பொழுதுகொண்டுவருக வென்றுகட்டளையிட்டனர். எ - று. (௧௯)

பின்னு மன்னவன் றன்முக நோக்கியப்பெருக்கணத் தருந்தவத் தலைவர் மன்னு மாதவச் சூதனு னம்முடைக் குமரவேள் வரன்முறைச் சரிதை சொன்ன சம்பவ காண்டமே முதலிய வேழையும் வகுத்தற வுணர்ந்தா ரன்ன தன்மைய ரின்னுநின் றேத்தின ரெனப்பகேட் டகமகிழ்சிறந்தான்.

(இ - ள்.) மேலும், அந்நந்தியம்பகவரன் திருமுகத்தைப்பார்த்து, அப்பெருங்கூட்டமாகிய அருந்தவம்புரிந்த நைமிசாரணிய முனிவர்கள், நிலைபெற்ற சிறந்ததவமுடைய சூதமுனிவனால்நம்முடைய இளையபிள்ளையாராகியகுமாரசுவாமியின் சரிதையைக்கிரமமாகச்சொல்லிய உற்பத்திகாண்டமுதலாக ஏழுகாண்டங்களையும் விளக்கிச்சொல்லக்கேட்டார்கள். அத்தகையினர் இதுகாறும் அந்நிலையிலேயேயிருந்து துதிசெய்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சிமிகுந்தனர். எ - று. (௨௦)

எலலொ ளிப்பசும் பொன்னினு மணியினு மியன்றன வீரிரு பதத்துக், கல்லெ னக்கெழு தண்டையைப் புனைந்தனன் பன்மணித் தொடையலைப் புனைந்தான், மல்லன் மாமருங கரசிலைக் கிடையிடை மணித்தொடர் பிணித்தனன் வனைந்தா, னொல்லை வெண்கதிர்ப் பிதிர்தொகுத் தன்னவெண் கவரிகீழ் விடுததரு குறுத்தான்,

(இ - ள்.) சூரிய காந்தியைச்செய்யும் பசும்பொன்னானும் நவரத்தினங்களானுஞ் செய்தனவாகிய கல்லெனவொலிக்கும் தண்டையை நான்குகால்களிலுங் கட்டினர். பலரத்தினமாலைகளைத்தரித்தனர். வளந்தங்கிய சிறந்த பக்கலிலே அரசிலைமாலையின் நடுவெல்லாம் மணிமாலைகளைக்கட்டி யலங்கரித்தனர். சிக்கிரத்திலே சந்திரனுடைய அமிர்த தாராபிந்துகளைச்சேர்த்தாற்போல வெண்ணிறந்தங்கிய சாமரையைக்கீழே தொங்கவிட்டுப் பக்கலிலலங்கரித்தனர். எ - று.

மருப்பு மாமுகத் திலைபவன வனைந்துபின் வேண்டுவ யாவையும் வனைந்தான், குருத்த வெண்ணிலா வெள்ளியங் கிரிபெறு மாண்விடை

வாயிலிற் கொணர்ந்தா, னெருக்க லர்ந்தவார் சடைமுடி யெம்பிராற் கினமணிப் பாதுகை யிட்டான், செருக்கு முப்புரங் கடந்தவ னந்திகை கொடுத்துறச் சென்றெழுந் தருளி.

(இ - ள்.) கொம்பிலும் பெரியமுகத்திலும் பொருந்திய ஆபரணங்களா லலங்கரித்து, பின்னர் விரும்பியவற்றையெல்லாம் அணிந்தனர். தெளிர்த்தவெள் ளிய சந்திரிகையைவீசும் அழகிய வெள்ளிமலையென்றுசொல்லத்தக்க பெரிய இடபத்தைத் திருவாயிலிடங்கொண்டுவந்தனர். வெள்ளெருக்க மலர்கள் விக சித்த நீண்டசடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமானுக்குஉபய(பாதங்களில்) இரத்தினபாதுகைகளைச்சேர்த்தனர். இறுமாந்த முப்புரங்களையெரித்த சிவபெ ருமான் திருநந்திதேவர் கைலாகுகொடுப்ப ஆஸ்தானத்தினின்றும் எழுந்தருளி.

வாயி லெய்தினன் மழவிடைக் கடவுளை நோக்கினன் றிருவுள மகி ழ்ந்தான், பாய வெள்விடை யடைந்துகும் போதரன் புறத்திரு சேவ டித்து, மேய பன்மணிக கம்பள வெரிநகத் தேறின னுமையோடும் வியந்தா, னேய மாதவத் தலைவரி னைமிசா ரணியமுற் றெய்துவா னெ ழுந்தான்.

(இ - ள்.) திருவாயிலையடைந்து இளமைதங்கிய இடபதேவரைக்கடைக் கணித்து, திருவுள்ளங்களித்து, பாய்ந்துசெல்லத்தக்க வெண்மையாகிய இட பத்தைநெருங்கி, கும்போதரன்முதுகிற் செவ்விய உபயபாதங்களைவைத்து, பல மணிகள் பதித்தகம்பளம்பொருந்திய முதுகின்பேரில் உமாதேவியாரோடும் ஆரோகணித்துகளித்தனர். பெருந்தவம்பொருந்திய முனிவர்கள் வசிக்கும் நைமிசாரணியத்தையடையும்படி புறப்பட்டனர். எ - று. (உ௬)

வேத யோகிய ருமறைத் திறமெலா மிடைவிடார் முன்னரின் விளம் பூத ராயிர கோடிய ரெம்பிரான் றிறத்தியற் கட்டியம் புகலப் [பப் போத கத்திரு முகக்களி றுகுவிற் போதரப பொறியயி லுகைத்துத் தாது லாந்தொடைப பன்னிரு தடம்புயக காளையு மருங்கயல் சார.

(இ - ள்.) வேதயோகிகள் அரியவேதநூல்களையெல்லாம் இடையீடில்லா தவர்களாய்த், திருமுன்னே சொல்லிவரவும், ஆயிரகோடிப்பூதநாதர்கள் எமது பெருமான்வல்லபத்திற் கியைந்தகட்டியங்கள் சொல்லவும், அழகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகப்பெருமான் பெருச்சாளிவாகனத்தில் எழுந்தருளவும், மகரந்தஞ்சிந்தும் (கடப்பமலர்) மாலையணிந்த பன்னிருபரந்த திருத்தோள்களை யுடைய இளைய குமாரக்கடவுள் புள்ளிகளமைந்த மயில்வாகனமூர்ந்து ஒருபக்க லிற் சமீபித்துவரவும். எ - று. (உ௭)

இரங்கு வெண்டிரைப் பாற்கடற் றுயின்றவ னெறுழ்வலிக் கலு ழன்மீ தெழுந்தான், பரந்த செவ்விதழ்த் தாமரை நாயக னேதிம மூ லைத்தனன் படர்ந்தா, னரங்க டிந்தவெங் குலிசிவெள் வாரணத் தெ ழுந்தன னருந்தவத் தலைவர், புரங்க டந்தவற் சூழ்ந்துடன் போந்தனர் தம்முடை யூர்தியிற் பொலிவார்.

இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற வெண்மைதங்கிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரைசெய்யுந்திருமால்பெருவலிதங்கிய கருட்வாகனத்தின்மீது புறப்

பட்டனர். பூரவிய சிவந்த இதழ்களையுடைய செந்தாமரைமலரில்வசிக்கும் பிரமதேவன் அன்னவாகனமூர்ந்துசென்றனன். அரத்தைவென்ற வெவ்வியவச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் வெள்ளானையின்மீது புறப்பட்டான். அரியதவஇரேஷ்டர்களாகிய ஏனையோர்தங்கள்வாகனங்களில் விளங்கி, புராரியாகிய சிவபெருமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு வருவாராயினர். எ - று. (௨௫)

ஆய காலைகா லாக்கினி யுருத்திர னனந்தகோ டியகணத் தோடும்,
போய டைந்தன னாடகேச் சுரன்கண மாயிர கோடியிற் புகுந்தான்,
காய்சி னத்தகூர் மாண்டன்மா கோடிவெங் கணத்தோடு மடைந்தனன்
குருதிச், சேய கண்ணனீ ரைந்துகோ டியரொனுங் கணத்தோடுஞ் சென்
றெதி ரணடைந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலே, காலாக்கினியுருத்திரதேவர் எண்ணிறந்தகோடியாகிய கணங்களோடும்போய்ச்சேர்ந்தனர். ஆடகேச்சுரர் ஆயிரகோடிகணங்களோடும் புகுந்தனர். கொதிக்கின்றகோபத்தையுடைய கூர்மாண்டர் மகாகோடியாகிய வலிதங்கிய கணத்தினரோடும் வந்துசேர்ந்தனர் சிவந்தகுருதிக்கண்ணர் பத்துக்கோடிய ரொன்றுங்கணததோடும்போய் எதிரிற்சேர்ந்தனர். எ - று.

வயித்து வன்கணங் கோடிகொண் டடைந்தனன் வரைபெறு தடம்
புய விசாகன், செயிர்ப்பு றுங்கணம் பதும கோ டியரொடுஞ் சென்ற
னன் றிண்டிறற் கபில, னயிரப்பு றுங்கணம் பரார்த்தமோ டடைந்த
னன் பிருங்கிகும் பகன்சங் கிலாதன், மயிர்ப்பு றப்பொடித் தெழுந்தன
ரெழுந்தனர் மற்றுள கணத்தவர் யாரும்.

(இ - ள்.) வயித்துவர் கோடிகணங்களோடும்வந்து உடன் கூடினர். மலைபோன்றவிசாலமானதோளையுடைய விசாகர் சயம்பொருந்திய கணங்கள் பதுமகோடியரோடும் போயினர். பெருவல்லபமுடைய கபிலர் பரார்த்தங்கணங்களோடும் எய்தினர். பிருங்கி-கும்பகன்-சங்கிலாதர் இவர்களும் மற்றுள்ள கணத்தலைவர்களெல்லாரும் உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறியப்புறப்பட்டார்கள்.

வள்ளெ யிற்றுவா ளசுரவெள் ளப்படை வளைந்தன முறைமுறை
வணங்கி, வெள்ளி வெண்ணிறக் கவிகைகுண் டோதர னிலத்தின னக்
குடை விளிம்பி, னள்ளி நாற்றிய கொத்துமுத் தகதொடை யெம்பிரா
னணிதருங் கங்கை, துள்ளி நின்றசைந திழிவன போன்றன வென்றுயா
னவரெலாந் துதிப்ப.

(இ - ள்.) கூர்மைபொருந்திய பல்லையுடைய வாளேந்திய அசுரர்களின் வெள்ளமாகிய சேனைகள் கிரமமாகப்பணிந்து, சூழ்ந்துகொண்டன. வெள்ளியைப்போலும் வெண்ணிறந்தங்கிய குடையைக் குண்டோதரன் பிடித்தனன். அந்தக்குடையின் ஓரத்தில் அள்ளித்தொங்கவிட்ட கொத்தாகியமுத்துமாலைகள் எமது சிவபிரான் அணிந்துள்ள கங்காநதியானது துள்ளிநின்று அசைந்திறங்குவதுபோன்றனவென்று தேவர்கள்யாவருந்துதிசெய்ய. எ - று.

சித்தி ராசனன் றும்புரு நாரத ரேழிசைச் சித்திர சேனன்
மொய்த்த கந்தரு மன்னவர் கின்னர ரொழிந்தகிம் புருடரை முதலோ
ரத்த மூட்டிய நரப்பிசைக் கருவியுள் விதிமுறை யடுக்கிய, விரலி
னொத்த பாடலி னின்னிசை யாரமு திருசெவிழச் செவிவழி யொழுக்க.

(இ - ள்.) சித்திராசனன்-தும்புருநாரதர்-யாழிசையில்வல்ல சித்திரசேனன், நெருங்கிய கந்தர்வமன்னர்கள்-கின்னரர்கள்—ஏனைய கிம்புருடர்கள்முதலானவர்கள் கைகளில் சுருதிசெய்த (யாழ்முதலிய) நரம்பிசைக்கருவியுடையவர்களாய் அடுக்கியசுரவொலிக்குச் சமானமானபாடலால் இனிய இசையாகிய அரிய அமிர்தத்தைக்குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின்வழியாக வொழுக்கிவரக்கவும்.

வள்ளி தழ்க்கம லாலய பீடிகை யினிதுறை தருதிரு மடந்தை
வெள்ளி தழ்க்கம லாலய பீடிகை நாமக ளிவரொடு மேய [ளிர்
கள்ள விழ்ந்தமென் புரிகுழற் றவரிதழ்க் கயல்விழிக் கனங்குழை மக
வெள்ள மாயிர முலகமீன் றளித்தரு ளம்பிகை மென்பதம் பரவ.

(இ - ள்.) கூர்மையாகிய இதழ்களமைந்த கமலாலயமாகிய பீடத்திலே இனிதாகவசிக்கின்ற இலக்குமிதேவி, வெள்ளிய இதழ்களையுடைய தாமரைக்கோயிலாகிய இருக்கையிலுள்ள சரசுவதிதேவி ஆகியவிவர்களோடும் பொருந்திய தேன்சிந்துகின்ற மெல்லியபுரிந்தகூந்தலையும் பவளம்போன்ற அதரத்தையும் சேல்போன்றகண்ணையும் கனமாகிய காதணியையுமுடையமாதர்கள் ஆயிரவெள்ளக்கணக்கினர், சர்வலோகத்தையும் பெற்றுக்காத்தருளிய உமாதேவியார்மெல்லிய திருவடியைத்துதிபுரியவும். எ - று. (௬௦)

அரன ருச்சனை வரன்முறை யியற்றலா லங்கவன் றிருவுரு வடைந்து
வரனு வப்புறு மளவொழி நாரணர் வாகனத் தொடனயன் மருவப்
பிரம ராயிர கோடிய ரவ்வழி யேகுறப் பெருந்தவத் தலைவர்
பரவ ருஞ்சன காதியா யோகிகள் கபிலரை முதலினோர் பரவ.

(இ - ள்.) சிவார்ச்சனையை வரன்முறையாகச்செய்ததால் அவ்விறைவனது சாரூபமடைந்து, வரங்களை விரும்பியுள்ள கணக்கிறந்த நாராயணர்கள் வாகனங்களோடு பக்கலில்வரவும் ஆயிரகோடி பிரமாக்கள் அப்படியேசெல்லவும், பெருந்தவத்தலைவர்களாகிய துதிசெய்தற்கரிய சனகாதிமுனிவர்களும் யோகிகளாகிய கபிலரை முதலானவர்களும் துதிபுரியவும். எ - று. (௬௧)

மூன்று பத்துமுக் கோடிய தீர்த்தமு மேருவே முதலிய வரையுங்
கான்ற வெண்டிரை யுததியோ ரேழுமக் கலைகளும் வருடமு மதியு
மேன்ற பக்கமு மிருத்தையு முதலிய வித்திறத் தியாவையு முருவிற் [டர.
றோன்றி யெம்பிராற் றொழுதலை மறந்திலர் கூப்பிய கரத்தொடுந் தொ

(இ-ள்.) முப்பத்துமுக்கோடியாகிய தீர்த்தங்களும் மேருமுதலியமலைகளுஞ் சிந்துகின்றவெள்ளிய அலைகளையுடைய சப்தசமுத்திரங்களும், கலைகளும் வருடங்களும் மாதங்களும்பொருந்திய பக்ஷங்களும் இருத்தைமுதலிய இவ்வகைப்பட்டகாலநுட்பங்களெல்லாம் உருவத்தோடெழுந்து எமது சிவபெருமானைப் பணிதலைமை மறவாதவர்களாய் எடுத்தகையோடுந் தொடர்ந்துவரவும். எ -று.

கான நாண்மலர்க் கற்பகஞ் சினைதொறும் பொதுளிய கடிமலர் நிறைப்ப, வான நாட்டர மடந்தையர் மற்றுள பெரும்பத மடந்தையர் மருவி, யேனை மாகணத் திடையிடை கலந்தன ரெடுத்தவெண் சாமரை யிரட்ட, வானவேத்தல்லறத் திருவுருக்கொண்டிங்கி ரக்குமுற் றடைந்து பின் றொடர.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய அன்றலர்ந்த மலர்களையுடையகற்பக விருட்சமானது கிளைகளிலெல்லாம் நெருங்கியவாசந்தங்கிய பூக்களைச் சிந்திநிற்கவும், தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீகளும் ஏனையபெரிய பதவிகளில் வசிக்கும்மங்கையர்களும்பொருந்தி, பெரியமற்றக்கணங்களோடு நடுவே கலந்துநின்று கையிற்பற்றியவெள்ளியசவரிகளைப்புரட்டவும், பழமையாகிய தருமமானது ஓர்திருவுருவேற்று மனவிரக்கமெய்திப்பின்றொடர்ந்துவரவும். எ - று. (௯௩)

தேவ துந்துமி பீசசுரம் படுமொரு கரடிகை திண்டிமந் திமிலை
பாவு கோமுகை குடமுழீ விடக்கைகின் றதிர்குரற் பேரிகை படக
மேவு சல்லரி முதலிய பலவியந் துவைப்புற வளைக்குலம விம்ம
வோவ ருந்திசை துளக்குறத் தொளைபடு கருவிகின் றெங்கணுமோங்க.

(இ - ள்.) தெய்வதுந்துமி பேரொலிமுழக்குடைய ஒப்பற்றகரடிகை தம்பட்டம் பம்பை பரந்தகோமுகை குடமுழவு உடுக்கை ஒலித்ததிர்கின்ற குரலையுடைய பேரிகை இரணபேரி பொருந்தியசல்லரிமுதலிய பலவாத்தியங்கள் முழக்கவும், தொளைக்கருவிகளாகிய (நாகசுரம் புள்ளாங்குழல் பூரி எக்காளம் சின்னமுதலிய) வாத்தியங்கள் நின்று எங்குமொலிக்கவும். எ - று. (௯௪)

முக்க ணெம்பிரா னைமிசா ரணியமுற் றெழுந்தனன் முயற்சியின்
முறைமை, யொக்க நோக்கிய தெய்வமாத் தச்சனு துணர்ந்தன னொரு
நெறி யடைந்தான், பக்க நோக்கினன் வெள்ளிடை குணித்தவ னொரு
தனி மண்டபம படுத்தா, னக்க ணுங்கவ னியற்றிய சித்திரத் தளவையை
யாவரே யளப்பார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் நைமிசாரணியத்தை நோக்கி எழுந்தருளினர். முயற்சியின்முறைமையை ஒருசேரக்கண்ட சிறந்த தெய்வத் தச்சனாகிய விசுவகர்மா அதனையறிந்து, ஒருபுறத்தெய்திப் பக்கலிற் பார்த்து, ஒருவெற்றிடத்தில் மானசிகமாக ஒருஒப்பற்றமண்டபத்தை நிருமித்தான். அவ்விடத்தில் அவ்விசுவகர்மனியற்றிய மண்டபத்தின் சிறப்பினையெவர்தாம் அளவிடுவார்கள்? எ - று. (௯௫)

கலிநிலைத் துறை.

அடுத்த யோசனை யகவைநூ றாயிரத் தளவை
யெடுத்த கோபுர மாயிர நிலைநிறீஇ யதற்குத்
தொடுத்த பல்லுருப் பொன்னினு மணியினுந் தொகுத்தான்
மடுத்த முச்சியிற் றூவியோ ராயிரம் வகுத்தான்.

(இ - ள்.) பொருந்திய நூறாயிரக்கணக்குயோசனையளவாக நிர்மித்தகோபுரமும் அதற்கு ஆயிரம் நிலைகளும் நிறுத்தி அதிற்சேர்த்தபலபிரதிமைகள்பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் அமைத்தான். மேற்கொண்ட உச்சியிலே ஆயிரந் தூபிகளைப் பிரித்தான். எ - று. (௯௬)

பாரு மண்டமுந் தாங்குவான் பஃறலைப் பசும்பொன்
மேரு வாற்றல தென்றுகொண் டருமறை விரிஞ்சன்
றேரு நன்னெறிச் சிந்தையா னுலகெலாம் பொறுக்க
நேரு மேருவொத் தெழுந்ததக் கோபுரந்நிலையே.

(இ - ள்.) உலகத்தையும் அண்டத்தையும் தாங்கும்படி பலதலைகளையுடைய பசும்பொன்னாகிய மேருமலையானது சாத்தியமாகாதென்று, அரிய வேதங்களைக் கூறிய பிரமதேவன், நல்லவழியை ஆலோசித்தமனதோடு உலகத்தையெல்லாந் தாங்கும்படி இயைந்தமைத்த (மற்றொரு)மேருமலைபோன்று அக்கோபுர நிலை தோன்றியது. எ-று. (௬௭)

தூண மென்பநூ றாயிர நிரைநிரை தொகுத்தான்
சேணி வந்தபாற் சந்திர காந்தமீச் செறித்தா
னீணெ டுங்கொடுங் கபோதகம் பசும்பொனா னிரைத்தான்
மாணி லக்குல மணியினா லல்லது வனையான்.

(இ - ள்.) தூண்களென்றுசொல்லப்படுபவை நூறாயிரக்கணக்கில் வரிசை வரிசையாக அமைத்தான். ஆகாயத்திலுயர்ந்த வெண்மைதங்கிய சந்திரகாந்தக் கற்களைமேலே பரப்பினான். நீண்டுநெடிதாகிவளைந்த கபோதவரிசையைப்பசும் பொன்னால்வரிசைப்படுத்தினான். பெரியபூமியிலுள்ளசிறந்த இரத்தினங்களாலல் லாது பிறிதாலலங்கரியான். எ - று. (௬௮)

போதி கைக்குல மரகதத் தியற்றினன் பொலங்கோ
மேத கத்தினா னெடுவடிம் பொழுக்கினன் விரிக்குஞ்
சோதி மாமணி குயிற்றின பல்லுருத் தொகுத்தான்
சீத ளத்தர ளத்தொடை மேற்படச் செறித்தான்.

(இ - ள்.) [போதிகை] தூண்மீதிருக்குஞ் சுமையடைக்கட்டைகளை மரகத ரத்தினத்தினாற்செய்தான். அழகிய கோமேதகத்தினாலே நீண்டவிளிம்பினைச் செய்தான். சோதியைப்பரப்பும்பெரிய மாணிக்கங்களாலியற்றியனவாகியபல உரு வங்களைச்சேர்த்தான். குளிர்ந்த முத்துமாலையைமேலேகட்டினான். எ-று. (௬௯)

பரந்த வாளொளி ததும்பிய வச்சிரப் பலகை
நிரந்து கீழ்பபடப் படுத்தன னிரைக்கதிர்த் தொகுதி
சுரந்த பன்மணிப் பலகையா னெடும்படி தொகுத்தான்
புரந்த வான்கதி ரொளிமழுங் குறவொளி புரிந்தான்.

(இ - ள்.) பரவிய வெள்ளொளிவீசிய வச்சிரத்தினப் பலகையை வரிசைப் படுத்திக் கீழேபொருந்தப்பதித்தனன். வரிசையாகிய கிரணத்தொகுதி பெரு கிய பலவகை ரத்தினப்பலகைகளால் நெடியபடிக்கட்டுகளமைத்தான். (உலகி னைக்)காத்த ஆகாயவழியிற் செல்லும் சூரியகாந்தியும் மழுங்கும்படி காந்திசெய் தான். எ - று. (௭௦)

சூளி கைப்புறத் திருகதி ரிடறவின் டுவன்று
மாளி கைக்குல மளவொழிந் தனவென வகுத்தான்
சாள ரம்பல பன்மணி குயிற்றினன் சமைத்தா
னீள நின்றெழு வாயில்க ளவணவ ணிரைத்தான்.

(இ - ள்.) சூளிகையின்பக்கலில், (சூரியசந்திரர்களாகிய) இருசுடரும் வழி யிடறும்படி ஆகாயமளாவிய மாளிகைக்கூட்டங்களை அளவிறந்தனவெனச்சொல் லும்படி நிருமித்தான். பலசன்னல்களைப் பலரத்தினங்களாற் சமைத்தான். நீள மாகநின்றுதோன்றும் வாயில்கள் ஆங்காங்கு வரிசையாகச் செய்தான். எ - று.

வாயி லின்றிய சுவர்த்தலம் வாயில்க டோன்ற
வேய வாயில்கள் வாயிலன் றெனுமன மருட்டப்
பாய வச்சிரத் தளவிசை வெள்ளொளி படைத்தான்
மேய வாருதித் திரைபுரண் டனவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) வாயில்களில்லாத சுவர்களில் வாயில்கள்போலத் தோன்றவும், பொருந்திய வாயில்கள் வாயில்களல்லவென மனதை மயக்கவும், பரவிய வச்சிரரத்தினத்தின் அளவாகச்சொல்லும் வெள்ளியவொளியைப்படைத்தான். (சிலவிடங்களில்) கடலானது பொருந்திய அலைகள் புரண்டதென்று சொல்லும்படி நிர்மித்தான். எ - று. (௪௨)

இயங்கு பேரொளி வெள்ளியங் கயிலையொன் றிருப்ப
வயங்கு பொற்கயி லாயமீ தெனவில மதிப்பத்
தயங்கு வாளரி யாசன மகவையுட் டந்தான்
முயங்கு பன்மணித் தொகுதியிற் கதிரொளி முளைப்ப.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பேரொளியையுடைய அழகிய வெள்ளிமலையாகிய கைலாயகிரியொன்றிருக்கவும், விளங்குகின்ற பொன்மயமாகிய கைகூயமிதுவென்று உலகினர் மதிக்கும்படி அதனிடையே கூடிய பலரத்தினங்களின் கூட்டத்தார் சூரியகாந்தி தோன்றும்படி ஒளிதங்கிய சிங்காசனத்தைச் சிருட்டித்தான். எ - று. (௪௩)

இனைய வாகிய திருச்சபை யலங்கொளி யியக்கத்
தினக ரன்பசும் புரவியுந் தம்மொளி திரிந்த
கனைக ருங்கட லுலகெலா மவ்வொளி கரப்ப
வனைச ராசரத் தருவுகட் புலப்படா மயங்கும்.

(இ - ள்.) இத்தகைத்தாகிய சிறந்தசபையின் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியானது விளங்குதலால், சூரியனும் அவன்பச்சைக் குதிரையும் தங்கள் தேகவொளி மாறின. சப்திக்கின்றகரிய கடல்சூழ்ந்த வுலகமுழுவதும் அவ்வொளியில் மறைய, அழகிய சராசரப் பொருள்களின் வடிவங்கள் கட்புலனுக்குத் தெரியாமல் மயங்கின. எ - று. (௪௪)

சிகர மீப்படச் செறித்தன னப்பெருஞ் சிகரப்
புகரின் மாமணி யிமைத்தெறி கொழுந்தொளி போகிக்
ககன மெங்கணும் பன்மணிக் குழம்பொடு கரத்தா
னிகரி னன்னவன் றீற்றிய தொக்குமா னிகழ்த்தின்.

(இ - ள்.) சிகரத்தைமேலோங்கி நிற்பச் சேர்த்தனன். அந்தப்பெரிய சிகரத்தின்கண்ணுள்ள குற்றமில்லாத பருத்தமாணிக்கங்கள் ஒளிவிட்டு வீசுகின்ற கொழுந்தின் காந்தியானது ஒப்புசொல்லுமிடத்தில் இந்திரனுடைய உலகமுழுவதையும், பலரத்தினக்குழம்பால் தனதுகையைக்கொண்டு ஒப்பில்லாத அவன் தீட்டியதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௪௫)

எண்ணி றந்தொழி யண்டமுற் றுயிர்த்தொகை யாவு
நண்ணி யெய்தினு மோர்புடை யொடுங்குமா னவைநீர்
வண்ண வார்திரைப் பிரளயம் புகுதினு மருங்கோர்
கண்ண டங்குமென் றுலினி யென்சொலக் கடவோம்.

(இ - ள்.) கணக்கின்றியுள்ள அண்டமுழுவதுமுள்ள உயிர்த் தொகுதிகளெல்லாம் அடைந்திருந்தாலும் அதில் ஒருபக்கலி லடங்கும். குற்றநீங்கிய அழகிய நெடிய அலைகளையுடைய பிரளயவெள்ளம் புகுந்தாலும் பக்கலில் ஓரிடத்தில் அடங்கிவிடுமென்று சொல்வோமானால், இன்னும் அதனை என்ன வர்ணித்துச் சொல்லக்கூடும்? எ - று. (௪௬)

இன்ன தன்மைய வாகிய தெய்வமாச் சபையிற்
பொன்ன லங்கொளித் திகிரியோன் முதலிய புலவர்
மன்னு மாகணத் தொகுதியர் யாவரும் வணங்க
வென்னை யாளுடை நாயக னினிதெழூந் தருளி.

(இ - ள்.) இவ்வகைத்தாகிய பெரியதெய்வசபையில், பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சக்கிராயுதமுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், நிலைபெற்ற பெரிய கூட்டமாகிய சிவகணங்கள் எல்லோரும் வணங்கும்படி, என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இனிதாக வெழுந்தருளி. எ - று. (சஎ)

வள்ளை வார்குழை மரகதப் பசுங்கொடி யைங்கைப்
பிள்ளை வெள்ளிலை வேறபடை யொருதனிப் பெருமா
னுள்ளு வந்தெழு முவகையி னொருங்குவந் திருப்ப
வெள்ளின் பாமணி யாசனத் திருந்தன னெம்மான்,

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடிபோலும் நெடிய குண்டலமணிந்த காதினையுடைய பசியகொடிபோன்ற உமாதேவியார் ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய மூத்தபிள்ளையார் வெள்ளிய அச்சவடிவாகிய வேலாயுதமேந்திய ஒப்பற்ற இளையபிள்ளையாராகிய குமாரசுவாமி மனத்தின்கண் சந்தோஷித்தெழுகின்ற ஆனந்தத்தோடு ஒருசேரவந்திருக்கவும், எமது சிவபெருமான் இகழ்ச்சியில்லாதபெரிய ரத்தினசிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தனர். எ - று. (சஅ)

இலகு மாமணி மண்டபத் தரிமுத லிவர்ந்த
புலவர் யாவருஞ் சொற்றனர் முறைமுறை புகுந்தார்
விலகி நின்றனர் நந்திகை வேத்திரம் புடைப்ப
வலகி னீண்முடிப் பன்மணி தெறித்தன ரநேகர்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்றபெரிய இரத்தினமண்டபத்திலே திருமால்முதலாக ஏறிய தேவர்களெல்லாருந் துதிசொன்னார்கள். வரிசைவரிசையாகப் பிரவேசித்தார்கள். தூரமாக நின்றார்கள். திருநந்திதேவர் தமதுகையிலுள்ள பிரம்பினாலடித்தலால் அநேகர் தங்கள் குற்றமில்லாத நெடிய முடிகளி லிருந்து பலரத்தினங்களைச் சிந்தினார்கள். எ - று. (சகூ)

இரும ருங்கினு மரிமுதற் புங்கவ ரவரு
மருவி நின்றன ராங்கவ ரணிமணி மகுட
மருண ராயிரங் கோடியின் மேற்பட வடைந்து
பொருப சுங்கதி ருமிழ்ந்துமிழ்ந் திமைப்பது போன்ற.

(இ - ள்.) இருபுறத்திலும் திருமால்முதலிய தேவர்களெல்லாரும் பொருந்தி நின்றார்கள். அப்பொழுது அத்தேவர்களணிந்த ரத்தினகிரீடங்கள் (எப்படியிருந்தனவென்றால்) சூரியர் ஆயிரங்கோடிக் கதிகமாகவந்து சுடுகின்ற பரிய கிரணத்தைச்சிந்திச்சிந்திப் பிரகாசிப்பதுபோன்று விளங்கின. எ - று. (ரு௦)

மலர்க்க ருஞ்சுரு ளோதிய வானவர் மகளி
ரிலிர்த்த சாமரை யெடுத்தன ரிருமருங் கிரட்ட
வுலத்த டம்புயக் கணத்தவர் நறும்புகை யூட்டச்
சிலிர்த்த திண்சினைக் கற்பகம் பூமழை சிதற.

(இ - ள்.) மலர்சூடிய கரிய சுருண்டகூந்தலையுடைய அரம்பாஸ்திரீகள் தலைபரந்த சாமரைகளைக்கையிற்றாங்கி இருபக்கலிலும் புரட்டவும், திரண்ட கல்போன்ற பரந்த தோளையுடைய சிவகணங்கள் மணம்பொருந்திய தூபம்போட

வும், குளிர்ச்சிவாய்ந்தவலிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சமானது மலர்மாரி சொரியவும். எ - று. (௯௧)

நார தாதிய ரெடுத்திய னரப்பிசை யமுதஞ்
சோர வாயினின் றதிர்குரற் பல்லியந் துவைப்ப
மூரி யெண்டிசை யரகர வெனுங்தொனி முழங்க
வேர வார்சடை யெம்பிரான் றிருச்சபை விளங்க.

(இ - ள்.) நாரதர் முதலானவர்கள் எடுத்து நடத்துகின்ற நரம்புக் கருவியின் இசையமுதமுஞ் சோர்வெய்தும்படி வாயினின்று அதிர்கின்ற குரலொலியோடு பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், மணம்பொருந்திய நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுடைய சிறந்த சபையானது விளங்க. எ - று. (௯௨)

அவிழ்ந்த வார்சடை குலைந்தலைந் தருஞ்சுவற் புறத்துக்
கவிழ்ந்து சோர்தரச சிந்தனை முநதுறக் கரத்தாற்
குவிந்த சென்னிய ரோடினர் கொடுந்தவ மல்லாற்
றவிர்ந்த சிந்தைய ரடைந்தனர் சந்நிதிச் சபையில்.

(இ - ள்.) வலியதவமேயல்லாமல் (மற்றெல்லாவற்றையும்) நீக்கிய மனமுடைய முனிவர்கள், தமது கட்டவிழ்ந்த நீண்டசடையானது குலைந்தலைந்து, அரியதோட்புறத்தில்வீழ்ந்து தொங்கவும், தங்கள்மனம் முற்பட, கூப்பிய கையுடன் வணங்கிய சிரமுடையவர்களாயோடி, சபையின் சந்நிதியி லடைந்தார்கள்.

ஆடி னார்சில ரங்கையிற் குடந்தமிட் டசைந்து
பாடி னார்சில ருயிர்த்தனர் சிலர்சிலர் பதைத்து
வீடி னாருயிர்த் தாரெனு முவகையால் விழிநீ
ரோடி னார்சிலர் புரண்டனர் சிலர்சில ருருண்டார்

(இ - ள்.) அப்பொழுது அவர்களிற் சிலர் ஆனந்தக்கூத்தாடினார்கள். சிலர் அழகியகையினால் [குடந்தம்] நால்விரன்முடக்கிப் பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடைவைத்து நின்று அசைந்து பாடினார்கள். சிலர்பெருமூச்சுவிட்டார்கள். சிலர் பதைத்து மரித்தார்கள். (அவர்கள் மீண்டும்) பிழைத்தார்களென்னுஞ் சந்தோஷத்தாற் சிலர் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். சிலர் நிலமிசைப் புரண்டார்கள். சிலர் உருண்டார்கள். எ - று. (௯௩)

உயிர்த்தி லார்சில ரொருதனித் தங்களை மறப்புற்
றயிர்த்தி லார்சில ரானந்த வாரிவீழ்ந் துடலம்
பெயர்த்தி லார்சிலர் பேசினார் சிலர்சிலர் பிரியாக்
குயிற்கு லம்படு பாகனைக் கண்டுகண் குளிர்ந்தார்.

(இ - ள்.) சிலர் சுவாசம்விட்டாரில்லை. சிலர்தனித்தனி யொப்பற்ற தங்களை மறந்து சந்தேகித்தாரிலர். சிலர் ஆநந்தக்கடலிற்படிந்து தேகத்தை யசைத்தாரிலர். சிலர் பலவாறு பேசினார்கள். சிலர் குயின்மொழியுடைய உமாதேவியாரை யென்றும் பிரியாது வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கண்கள் குளிரப்பெற்றார்கள். எ - று. (௯௪)

மெய்பொ டித்தனர் சிலர்சிலர் விம்மலுற் றயர்ந்து
செய்கை யற்றனர் சிலருயிர்ப் பெறிந்தனர் சிலரான்
மையு ழற்றனர் நாத்தடு மாறினர் மருண்டார்
பொய்க டிந்தருண் மாதவ மியற்றிய புனிதர்.

(இ - ள்.) பொய்மையை யகற்றி அரும்பெருந்தவஞ்செய்த பரிசுத்தர்களாகிய அம்முனிவர்களிற் சிலர் உடன்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். சிலர் பூரித்துச்சோர்ந்து செயலற்றிருந்தார்கள். சிலர்சுவாசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் மனமயக்கெய்தினார்கள். சிலர் சொற்றடுமாறினார்கள். சிலர்பிரமித்தார்கள். எ-று.

இன்ன தன்மைய சவுனக ராதியா மிவரை
யென்னை யாளுடை நாயகன் குழாத்தொடு மெதிர்ந்த
மன்னு நான்மறை வசிட்டனே முதலமா தவத்தோர்
முன்னை நாரதன் முதலிய கடவுண்மா முனிவர்.

(இ - ள்.) இத்தகையதன்மையராகிய சவுநகர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட இந்தநைமிசாரணியமுனிவர்களை, என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருக்கூட்டத்துடன் எதிர்ந்த நிலைபெற்ற நான்குவேதங்களும்உணர்ந்த வசிட்டர்முதலாகிய பெருந்தவமுடையோர்களும், பழமையாகிய நாரதர்முதலிய தெய்வீகம் பொருந்திய முனிவர்களும். எ - று. (௧௭)

காசி பன்றவக் கண்ணுவன் கவுதமன் பிருகு
கோசி கன்பரா சரர்ததீ சியொடுங் குச்சா
மாச றுந்தவத் தேவலர் முற்கலர் மரீசி
யேச றுந்தவத் துரோமச ரங்கிர சிவர்கள்.

(இ - ள்.) காசிபர் தவத்தையுடைய கண்ணுவர் கவுதமர் பிருகு கௌசிகர் பராசரர் ததீசி குச்சகர் குற்றமற்றதவத்தையுடைய தேவலர் முற்கலர் மரீசி ஏசுதலற்ற தவமகிமையுடைய உரோமசர் அங்கிரசு ஆகிய இவர்களும். எ - று. ()

ஏனை மாமுனித் தலைவரு முவகைமிக் கெழுந்து
மோன மாதவ ரிவரொடு மெதிரெதிர் முன்னி
யான வன்பொடு மளவளாய்த் தழுவின ராகி
மான மாதவத் தந்தணீர் கேட்கென வலிப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த மற்றைய முனிசிரேஷ்டர்களும் சந்தோஷ மதிகரித்துப் புறப்பட்டு, மௌனநிலையையுடைய பெருந்தவசிகள் இவர்களோடும் எதிரெதிராகக் கருதிய அன்புடன் அளவளாவித தழுவிக்கொண்டவர்களாய் மானத்தையும் சிறந்த தவத்தையுமுடைய அந்தணர்களே! கேட்பீர்களாகவென்று சொல்வாரானார்கள். எ - று. (௧௮)

மூரி நாண்மலர்க் கிழவனன் றருளிய மொழியா
லார்வ முற்றெழு நைமிசா ரணியமுற் றடைந்தீர்
வார்கொ டுஞ்சடைச் சூதனோர் முகக்கலை மதியாற்
சூர்த டிந்தவன் கதையமு தினிதுறத் துய்த்தீர்.

(இ-ள்.) பழமையாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும்பிரமதேவன் அக்காலத்திற் கூறியருளிய சொற்படி ஆசையதிகரித்துண்டாக நைமிசாரணியத்தைச்சென்றடைந்தீர்கள். நீண்டுவளைந்த சடையையுடைய சூதமுனிவரது முகமாகிய ஒற்றைக்கலையையுடைய சந்திரனால், சூரபன்மனைச்சங்கரித்த குமாரசுவாமியின் சரிதமாகிய அமிர்தத்தை இனிமையுண்டாகப் புசித்தீர்கள். எ - று.

ஆத லானுமக் களிக்குமற் றயனுக்கு மரிய
வேத நாயகன் காட்சிதந் தருளினன் விருப்பாற்
றீதின் மாதவச் செய்கையிற் பெயுவனை சிறந்தீ
ரோத வேண்டுவ தில்லென விழுப்பமுற் றுவிரத்தார்.

(இ-ள்.) ஆனபடியால், திருமாலுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் அறிதற்கரியவேத காயகராகிய சிவபெருமான் உங்களுக்குத் தரிசனந்தந்தருளினர். குற்றமில்லாத பெருந்தவச்செய்கையில் அடையவேண்டுவனவற்றில் விருப்போடு மேம்பட்டீர் கள். இனி, சொல்லவேண்டியதில்லையென்று மேன்மையான வார்த்தைகளை யெல்லாஞ்சொன்னார்கள். எ - று. (௬௧)

ஆய மாதவத் தலைவருக் காங்கருந் தவத்துத்
தூய நைமிசா ரணியமா தவத்தருந் தூவன்றி
யேய வேண்டிய யாவையு மிசைப்பன விசைத்தார்
பாய வெள்விடை யவற்றொழு தேத்தினர் பணிவார்.

(இ-ள்.) அப்படிச்சொன்னவர்களாகிய பெருந்தவத்தலைவர்களுக்கு அப் பொழுது அருந்தவமுடைய புனிதமாகிய நைமிசாரணியத்துப் பெருந்தவசிகளும் தோன்றிச்சொல்லவேண்டிய உபசாரங்களையெல்லாஞ் சொல்லத்தக்கனவாகச் சொன்னார்கள். பாய்ந்துசெல்லும் வெண்மையாகிய இடபவாகனமுடைய சிவ பெருமானைப் பணிந்து நமஸ்கரித்துத்துதிப்பாரானார்கள். எ-று. (௬௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சங்கரா போற்றி போற்றி தற்பரா னந்தா போற்றி
கங்கரா போற்றி போற்றி கண்ணுதற் பாமா போற்றி
பொங்கரா வணிந்த வேணிப புண்ணியா போற்றி போற்றி
திங்களங் கண்ணித் தொல்லோய் சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்) [சங்கரா] சுகத்தைச் செய்பவரே ! போற்றிபோற்றி. [தற்பரா] தனக்குத் தானே பரமானந்தமானவரே ! போற்றி. [கங்கரா] (பிரமன்) தலைபொ ருந்திய கையையுடையவரே ! போற்றி போற்றி. நெற்றிக்கண்ணையுடைய மேலா னவரே ! போற்றி. கோபித்த சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய புண்ணிய சொரூபியே ! போற்றி போற்றி. அழகிய சந்திரனைச் சிரோமாலையாகவணிந்த பழமையானவரே ! சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௩)

அரியயர்க் கெட்டாய் போற்றி யானந்த நிருத்தா போற்றி
கரியமா ணிக்க மன்ன கறைமிடற் றிறைவா போற்றி
புரிதரு முகுள மூரற் பொங்கொளி நிலவு காட்டித்
திரிபுர மெரித்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் அதீதப்பட்டவரே! போற்றி. ஆநந் தத்திருநடனஞ் செய்பவரே ! போற்றி. கருமாணிக்கம் போன்ற விஷம்பொருந் திய கண்டத்தையுடைய தலைவரே ! போற்றி. புரிந்த அரும்புபோன்ற புன்னகை யால், மிகக்காந்தியுடைய சந்திரிகையைக் காண்பித்துத் திரிபுரதகனஞ் செய்த வரே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௪)

பூக்கம முந்தி யானைப் புரந்துல களித்தாய் போற்றி
நீக்கமி லுயிர்க டோறு நின்றுண வளித்தாய் போற்றி
யாக்கிய முகங்க டோறு மலைபுரண் டிரைக்குங் கங்கை
தேக்கெறி சடையாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) மணம்வீசுக் தாமரையுந்தியையுடைய திருமாலைக்காத்து உலகத் தையுங் காத்தவரே ! போற்றி, நீக்கமில்லாத உயிர்களிலெல்லாவற்றும் நின்று உண வாதிகளைக் கொடுப்பவரே ! போற்றி. (ஆயிரமாக) ஆக்கிய முகங்களிலெல்லாம்

அலைகள் புரண்டொலிக்கும் கங்காநதியான தூ ஊற்றெடுத்து வீசுகின்ற சடையை யுடையவரே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௫)

முக்கண னகனே போற்றி முழுமுதற் றலைவா போற்றி
நக்கனே போற்றி போற்றி நான்மறைக் கொழுந்தே போற்றி
யெக்குவெண் பிறையி னோங்கி யிருவிசும் படைந்து நின்ற
செக்கரம் பரமே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய தலைவரே ! போற்றி. முழுமுதற் கடவுளே! போற்றி. [நக்கனே]திகம்பரரே! போற்றி. போற்றி நான்குவேதங்களின் உச்சியில் விளங்குபவரே! போற்றி. ஏறுகின்ற வெள்ளியபிறைச் சந்திரன்போலுயர்ந்து, பெரிய ஆகாயத்திற் பொருந்திநின்ற அழகிய செவ்வானம்போன்ற பரமனே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௬)

ஒருதனித் தலைவா போற்றி யுயிர்க்குயி ராணாய் போற்றி
கருணையங் கடலே போற்றி கனங்குழை யிடத்தாய் போற்றி
பொருசிலை வேணிற் காளை பொங்கழற் கொளுந்தி வீழத்
திருநுத றிறந்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற தனியாகிய தலைவரே ! போற்றி. சீவான்மாக்கட்கெல்லாம் பரமான்மாவானவரே ! போற்றி. அழகிய கிருபா சமுத்திரமே! போற்றி. கனமாகிய காதணியையுடைய உமாதேவியை வாமபாகத்தி லுடையவரே ! போற்றி. போர்செய்யுங் கருப்புவில்லேந்திய வேனிற்காலத்திற் குரிய காளையாகிய மன்மதனை, அதிகரித்த தீயினுலெரிந்து விழும்படி அழகிய நெற்றி விழியைத் திறந்தவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௭)

முற்பரா போற்றி யையைந் தாகிய முதல்வா போற்றி
நிற்பரா வினர்க்கி ரங்கி நின்னிலை யளித்தாய் போற்றி
தற்பரா போற்றி போற்றி சகளநிட் களமே போற்றி
சிற்பரா னந்தா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்) முதலாகிய பரமானவரே! போற்றி. இருபத்தைந்து மூர்த்தங்களாகிய தலைவரே ! போற்றி. தேவரீரைத் துதித்தவர்களுக்கிரங்கித் தேவரீர் நிலைமையை யளித்தவரே! போற்றி தற்பரா! போற்றி. போற்றி. சகள நிட்களமே ! போற்றி. சிற்பரானந்தரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௮)

தருமதற் பரமே போற்றி தவம்புரி தவமே போற்றி
கருணைவா ருதியே போற்றி கட்புலத் தரியாய் போற்றி
யொருதனிக் கயிலை கீண்டோன் புயகிரை யொடிய வொற்றைத்
திருவிர லூன்றத்தாய் போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) தருமமயமாகித் தமக்குத்தாமே பரமானவரே ! போற்றி. தவஞ்செய்கின்ற தவசொரூபியே! போற்றி. கருணைக்கடலானவரே! போற்றி. கட்புலனுக்கு அருமையானவரே ! போற்றி. ஒப்பற்ற திருக்கைலாயகிரியை யசைத்த இராவணனுடைய தோள்வரிசை யொடிபடும்படி ஒரு திருவிரலை யழுத்தியவரே ! போற்றி. சிவசிவ ! போற்றி போற்றி. எ - று. (௬௯)

எந்தையே போற்றி போற்றி யிறைவனே போற்றி போற்றி
தந்தையே போற்றி போற்றி தாயுமே போற்றி போற்றி
முந்தையோய் போற்றி போற்றி மூக்கணெம் பெருமா போற்றி
செந்தமிழ்க் கொழுந்தே போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையானவரே! போற்றி போற்றி. தலைவராயுள்ளவரே போற்றி போற்றி. தப்பனானவரே! போற்றி போற்றி. தருமசொரூபியே! போற்றி போற்றி. முற்பட்டவரே! போற்றிபோற்றி. திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது பெருமானே! போற்றி. செவ்விய அக்கினிக்கொழுந்தானவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எ0)

வம்பணி மூலங்க லோதி மலைமக டலைவா போற்றி
பம்புசெங் குருதிச் சூலப் படையுடைப் பரனே போற்றி
வெம்புலி யரவ நோக்கி வேட்கைமிக் கிரப்ப ஞானச்
செம்பொனம் பலத்து ளாடுஞ் சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) மணத்தோடலர்ந்த மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய பர்வதராசகுமாரியின் கணவரே! போற்றி. சிவந்த உதிரத்தோய்ந்த சூலாயுதத்தையுடைய மேலானவரே! போற்றி, வெவ்வியபுலி(யாகிய வியாக்கிரபாத) முனிவரும் அரவமாகிய (பதஞ்சலி) முனிவரும் ஆசையிருந்து நேசிக்க, ஞானசொரூபமாகிய செம்பொன்னாலாகிய அம்பலத்திலே திருநடஞ்செய்கின்ற சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எக

மாசற விளங்குஞ் சோதி மாணிக்க மலையே போற்றி
பூசுவெண் பொடியாய் போற்றி புராதனா போற்றி போற்றி
யேசறு தவத்தோர்க் குள்ளத் திருளற விளக்கு ஞான
தேசிக பரமா போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) குற்றமறப் பிரகாசிக்குஞ் சோதிமாணிக்க மலையாயுள்ளவரே! போற்றி. பூசிய தாவள்யமான விபூதியையுடையவரே! போற்றி. பழைமையானவரே! போற்றி போற்றி. ஏசுதலற்ற தவமுடையோர்களுக்கு மனத்திலுள்ள அஞ்ஞான நீங்கப் பிரகாசிக்கின்ற ஞானதீபமாகிய தேசிகரே! மேலானவரே! போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எஉ)

ஐயனே போற்றி போற்றி யமலனே போற்றி போற்றி
மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி போற்றி
பையரா வணியாய் போற்றி பவளமால் வரையே போற்றி
செய்யனே போற்றி போற்றி சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) ஐயரே! போற்றி போற்றி. அமலரே! போற்றி போற்றி. உண்மையமானவரே! போற்றி போற்றி. மலரகிதரே! போற்றி போற்றி. படம்பொருந்திய பாம்பினை ஆபரணமாக வணிந்தவரே! போற்றி. பெரிய பவளமலைபோல்பவரே! போற்றி. செவந்ததிருமேனியுடையவரே! போற்றி போற்றி. சிவசிவ! போற்றி போற்றி. எ - று. (எந)

என்பன பலவும் பன்னி யெடுத்தெடுத் திரங்கி யேத்தி
யன்புநெக் குருகிச் சிந்தை யண்ணல்பாற் செலுத்தி மீளார்
புன்புறம் பொடிப்ப நின்று புரிசடைப் புனித னுடன்
மென்பதக் கமலந் தாழ்ந்து வீழ்ந்தனர் முனிவர் யாரும்.

(இ - ள்.) என்பனபலவற்றையும் எடுத்தெடுத்துக்கூறியபரிந்து துதித்து, அன்புடன் நெக்குவிட்டு, மனத்தைச்சிவபெருமானிடத்திற்செலுத்தித்திருப்பாராய், முனிவர்களியாவரும் உடல்முழுதும் மயிர்க்கூச்செறிய நின்று, புரிந்தசடையையுடைய பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருவடம்புரியும் மெல்லியபாததாமரையிற்படிந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (எச)

இத்திற முனிவர் யாரு மென்புடைக் தருகி யுள்ள
மொத்துற நோக்கி யெம்மான் திருவரு ளுவப்ப தாளுன
மெய்த்தவத் திறத்திர் நீவிர் வேண்டிய விருப்பா ற்ரு
ஐயத்துரைத் துணர்த்த வெம்பாற் சரிதைமுற் றுணரப் பெற்றீர்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக முனிவர்களெல்லாரும் என்புகளுடைந்துருக மன மொத்திருப்பக்கண்டு, எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளங்களிப்பதாளுர்-உண்மைத் தவத்திறமுடையவர்களே! நீங்கள்வேண்டியவிருப்பத்துடன், குருமுனிவர் ஆலோசித்துச்சொல்லித்தெளிவிக்க எம்முடையசிவசரிதமுழுவதும் அறியப்பெற்றீர்கள்

பரமாரசியமென் றேது மிக்கதைப் பரவை யாய்ந்து
விரவிய காண்ட மேழு மறுவற விளங்கப் பெற்றீ
ரொருவினன் மறையா லெம்மைப் பரசினி ரும்மை நோக்கிக்
கரையழி யுவகை யோடு மெம்முழைக் காட்சி தந்தேம்.

(இ - ள்.) மேலான அந்தரங்கமென் றுசொல்லப்பட்ட இக்கதாசாகரத்தை [கந்தபுராணசிவரகசியகண்டத்தை] ஆராய்ந்து, பொருந்திய சப்தகாண்டங்களையும் குற்றமற நன்குணரப்பெற்றீர்கள். நீக்கமில்லாதநல்ல வேதவாக்கியங்களால் நம்மைத்துதிபுரிந்திர்கள். உங்களைப்பார்த்து எல்லையில்லாதபேரானந்தத்தோடும், எமது தரிசனத்தைக்கொடுத்தோம். எ - று. (எசு)

நீவிரிங் கியற்று நின்ற மாதவ மினைத்தே மல்லேஞ்
சேவலங் கொடியோன் றெய்வச் சரிதைநீர் தெளியப் பெற்றீ
ராவது கருதி நம்பா லளித்தன மருந்த வத்தீ
ரோவறு கருத்தில் வேட்கை யுரைத்திரென் றருளிச் சொல்வார்.

(இ - ள்.) நீங்கள் இவ்விடத்திற்புரிகின்ற பெருந்தவத்தைக்கருதினேமல்லோம். அழகிய சேவற்கொடியையுடைய குமாரசுவாமியின் தெய்வீகத்தங்கிய சரிதத்தை நீங்கள் அறியப்பெற்றீர்கள். ஆனதுயோசித்து உங்களுக்கு அநுக்கிரகித்தோம். அருந்தவம்புரிந்தமுனிவர்களே! கெடுதலற்றமனதில் விரும்பியதைச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்ய, முனிவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (எஎ)

இப்பெருஞ் சரிதை கேட்போர்க் கெம்பிரான் காட்சி நல்கி
மும்பெருஞ் சிறப்பு நல்கி முத்தியு மளித்தல் வேண்டுஞ்
செப்பருங் குணத்த ரன்பாற் சிந்தைநின் சரிதை கேட்ப
தொப்பரு நினைம றமை வேண்டுது முடையோ யென்றார்

(இ - ள்.) எமதுபெருமானே! எம்மை உடையவரே! இம்மகாசரிதத்தைச் சிரவணஞ்செய்பவர்களுக்குத் தேவரீர்காட்சியளித்து, (அறம்பொருளின்பமென்னும்)பெரியமூன் றுசிறப்புக்களுங்கொடுத்து, அவர்கள் தேகாந்தத்தில் மோக்ஷமுங் தந்தருளல் வேண்டும். சொல்லுதற்கரிய நற்குணமுடையவர்கள் அன்பு பொருந்திய மனதுடன்தேவரீர்சரிதையைக்கேட்பதும், ஒப்பற்றதேவரீரை மறவாமையும்வேண்டுமென்றே மென்றார்கள். எ - று. (எஅ)

எம்பிரா னின்னண் டோடு மன்னுற விருந்தன் முதலா
டம்பிராற் றுரிப் பெற[illegible] றருசெழுத் திவறிறைச் சார்ந்த

னம்பநின் விளையாட் டெல்லாங் காண்வர நல்க வேண்டு
மிம்பரி னெமக்கு முத்தி யிதென விரந்து நின்றார்

(இ - ள்.) கடவுளே! எமதுபெருமானுகிய தேவரீருடைய அடியார்களாமெம் அனைவராயிருக்கவும், திரிநேத்திரங்களையுடைய தேவரீருக்குரிய திருவெண் ணீறு பஞ்சாக்ஷரமாகிய இவற்றையுடையவும், தேவரீர் திருவிளையாடல்களை யெல்லாங் காணவும்வரந்தரவேண்டும். இவ்வுலகத்தில் அடியேங்கட்கு இதுவே முத்தி யின்பமென் றுயாசித்து நின்றார்கள். எ - று. (எகூ)

என்றிவை யெடுத்துச் சொற்ற யாவையு மினிது நல்கிக்
கொன்றையஞ் சடில தேவர் குழாத்தொடுங் கைலை புக்கா
னின்றமா முனிவர் நோக்கி நெஞ்சழிந் திருகை கூப்பிக்
கன்றுதாய்க் கிரங்கு மாபோற் கரைந்துகண் கலுழ்வ தானார்.

(இ - ள்.) என்று இம்முனிவர்கள் எடுத்துக்கூறியவற்றையெல்லாம் இனி தாகப்பிரசாதித்து, அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெரு மான்தேவர்கூட்டத்துடன் திருக்கைலாயத்தையடைந்தனர். அங்கிருந்த சிறந்த முனிவர்கள் அதனைக்கண்டு மனம்வருந்தி இருகரங்களைக்குவித்து, கன்றுக்குட்டி யானது தாய்ப்பசுவுக்காகவருந்தும் வகைபோலவருந்திக்கண்ணீர்சொரிந்தார்கள்.

தெய்வமாக் கயிலை நோக்கி யெம்பிரான் சேற னோக்கிப்
பொய்யின்மா தவத்தர் யாரு மொருவழிக் கொண்டு போந்தார்
மையின்மா தவத்துச் சூத முனிவனை வணக்கம் போக்கி
யையநின் னருளாற் பெற்றே மிப்பய னெளிய மென்றார்.

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்தியபெரிய கைலாயகிரியைநோக்கி எமது சிவ பெருமான்செல்லுவதைக்கண்டு, பொய்மையில்லாத பெருந்தவசிகளெல்லாரும் மனதையொருவழிப்படுத்தித் திரும்பினார்கள். குற்றமில்லாத பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவரை நமஸ்காரஞ்செய்து, ஐயனே! தேவரீர் திருவருளால் எளியேங் கள் இப்பெரும்பயனையடையப்பெற்றோமென்றார்கள். எ - று. (அக)

பூக்கமழ் கமலத் தோனு மிவ்வுழைப் போந்தே மெங்கள்
பாக்கிய மிருந்த வாறீ யிந்நிலை படரப் பெற்றேந்
தாக்குவெஞ் சமரில் வெஞ்சூர் தடிந்தவன் சரிதை யீங்குன்
வாக்கினு லாரப் பெற்றே மினிப்பெறு வரது முண்டோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனால் இவ்விடத்திற்கு வந்தோமாகிய அடியேங்கள் பாக்கியம் இருந்தவகையாக, தேவ ரீர் இந்நைமிசாரணியத்திற்கு அடையப்பெற்றோம். மோதுகின்றகொடியயுத் தத்திலே வலியசூரபன்மனைச் சங்கரித்த குமாரக்கடவுளின் சரித்திரத்தை இப் பொழுது தேவரீர்திருவாக்கால் அறியப்பெற்றோம். இன்னும் அடையத்தக்க வரமொன் றுள்ளதோ? எ - று. (அஉ)

இப்பெரும் புராணங் கேட்ப திதுபடித் துரைப்ப தீது
செப்பருந் தலமற் றெல்லாம் வரன்முறை செப்பு கென்றார்
அப்புவிட் டனைய வேணிச் சூதமா முனிவன் மேலோ
ரொப்பரி சனையர்க் கெல்லா மெடுத்தெடுத் துரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) இப்பெரிய புராணத்தைத்திரவணிக்கும் வகையும், இதனைவாசித் துச்சொல்லுமவிதமும், இதனைப்படிக்குமிடமும், மற்றையுமவரன்முறை யாகச்சொல்லவேண்டுமென்றார்கள்.. பலவமரன தவிவிட்டதபோன்ற சடை யையுடைய பெருமைதங்கிய சூதமுனிவர், அவர்கள்சொல்லிய அந்தன்மைகளை அம்முனிவர்கட்கெல்லாம் எடுத்தெடுத்துச்சொல்வாராயினர். எ - று. (௮௫)

மங்கல தினத்திற் றேவ ராலயங் குரவர் வாயில்
பொங்குநீர் நதியின் பாங்கர் புண்ணியத் தலங்கண் மன்றந்
தங்குகோ மயத்தா லிலித் தண்மலர்த் தொடைய றூக்கி
யங்கண்மாக் கரும்பு வாழை தீபமிட் டமையச் செய்து.

(இ - ள்.) சுபதினத்திலே, தேவாலயம், ஆசிரியரிருக்கை, அதிகரித்த நீரை யுடைய நதிக்கரை, புண்ணியஸ்தலங்கள், சபைகள் ஆகிய இவற்றொன்றில், பொருந்திய பசுவின்சாணத்தாலே மெழுகி, குளிர்ந்தமலர்மாலைகளைத்தொங்க விட்டு, அவ்விடத்தில், மாவிலை கருப்பங்கோல் வாழைக்கன்று தீபங்கள் இவற் றைப்பொருந்தச்செய்து. எ - று. (௮௬)

பட்டுடை கொய்து நாற்றிப் பசுங்கமு கமைத்துப் பின்ன
ரிட்டபொற் பீடந் தன்னிற் புத்தக மினிதி னேற்றி
மட்டவார் தூபஞ் சாந்த மலரினா லருச்சித் தாங்க
ணட்டவர் கிளைஞ ரோடுங் கேட்பது நன்மைத் தாமால்.

(இ - ள்.) பட்டுவஸ்திரத்தைக் கொய்துத்தொங்கவிட்டு, பசியகமுகுகளமை த்து, அதன்பின்னர் அங்கமைத்தபொன்மயமாகிய பீடத்திலே புராணப்புத்த கத்தை இனிதாகவைத்து மணமிகுந்ததூபம் சந்தனம் புட்பம் இவற்றினாற் பூசை செய்து, அங்கே சிநேகர் உறவினர்முதலானோரோடும் சிரவணஞ்செய்வது நன்மை யுடையதாம். எ - று. (௮௭)

அரசரே லமைச்ச ரோடுந் தந்திரத் தலைவ ரோடு
மரபினாற் கேட்க வேண்டு மருங்கிருந் தோர்கட் கெல்லாம்
விரைமலர் நறுமென் சாந்தம் வெள்ளடை முதல நல்கிப்
பரசுறுங் கருணை யோடுங் கேட்பது பண்பிற் றாமால்.

(இ - ள்.) மன்னர்களாயிருப்பின், மந்திரிகளோடும் பிரதானிமுதலிய பரி சனரோடும் வரன்முறையாகக்கேட்கவேண்டும். அப்பொழுதுபக்கலிலிருந்தவர் களெல்லாருக்கும் மணந்தங்கிய புஷ்பங்கள் மென்மணம் வீசுஞ்சந்தனக்குழம்பு தாம்பூலமுதலியவற்றைக் கொடுத்து, அதிக்கத்தக்கஅருளுடையோராகி சிரவணஞ் செய்வது தகுதியாம். எ - று. (௮௮)

ஏசறு புராணக் காதை படித்தெடுத் திசைப்போர்க் கென்ன
வாசனமளித்துப் பூவாற் சாந்தத்தா லவர்க்கு வேண்டும்
பூசனை யியற்றி யன்னோர் பூருவு கோத்தி ரைவக
மாசறு சரிதை தேட்போ ரிருப்பிது வடதிசை நோக்கி.

(இ - ள்.) ஏதமற்ற புராணசரிதையை வாசித்துப்பொருளையெடுத்துப்பி சங்கிப்பவர்களுக்குவேண்டிய பீடங்கொடுத்துப் புஷ்பங்களாலும் சந்தனத்தாலும் அவ ருக்குவேண்டிய பூசனைசெய்து, அப்பௌராணிகர் கிழக்குத்திசைநோக்

[illegible] குற்றமற்ற புராண[illegible] வடைகுவேர்க்கிவிருப்பது (முறையாகும்) எ - று. (அஎ)

பெருகுறாற் புராண [illegible] [illegible]
வருணந்தி [illegible] [illegible] மறுபி [illegible]
முருகவே ளடிக்கீழ்த் [illegible] [illegible] ராகி யம்பொற்
றிருவெளிநின் தகைய ரோடு [illegible] சிறக்க வேண்டும்.

(இ - ள்.) பெருமையபுராணநூலைவாசித்துப் பதர்சேதஞ்செய்துபொருளைப் பிரசங்கிப்பவர்கள் ஒப்புற்றான்குணங்களுள் ஒருவராகியும், சாந்தத்துடன் குழப்பிறப்பிறுன்மேம்பட்டு, குமாரசுவாமியின் திருவடிகளின்கீழ்த்தொண்டுபுரி யுங்கருத்தினராகி, அழகியபொருட் செல்வத்தோடும் பகல்வர்களோடும் உறவினரோடுஞ் சிறந்தவர்களாயிருக்கவேண்டும். எ - று. (அஅ

ஆதிதொட் டீறு காறு முடக்குறு தருளிற் கேட்க
வோதிய புராணத தெம்மா னுமையினை மணக்கு நாளிற்
காதுவேற் குமரற் கம்பொற் கதிர்முடி கவிக்கு நாளிற்
றீதறுதெய்வ யானை திருமணஞ் சிறக்கு நாளில்.

(இ - ள்.) ஆதிமுதல் அந்தம்வரையில் தடைபடாமல் அன்போடுகேட்க கடவர். சொல்லிய அப்புராணத்திலே எமது சிவபெருமான் உமாதேவியாரை திருமணம் புரியுந்தினத்திலும், கோபிக்கின்றவேற்படையைதாங்கிய குமாரசுவ மிக்கு அழகியபொன்னுலாகிய ஒளிபொருந்திய மகுடாபிஷேகஞ்செய்யுந்தின திலும், குற்றமற்ற தெய்வயானை நாயகியார் திருமணச்சரிதம் மேம்பட நடக் நாளிலும். எ - று. (அகூ

மறையவர்க் கினிய வேண்டும் போசன மரபி னீந்து
நிறைதமிழ்ப் புராணக் காதை நிகழ்த்தினோர்ப் பணிந்து போற்றி
யுறுகதிர்ப் பசும்பொ னுடை பொலன்கல னுவந்து நல்கி
நறைகமழ் மலரிற் சாந்தி னருச்சனை நடத்த வேண்டும்.

(இ - ள்.) வேதியர்களுக்கு இனிமையாகிய விரும்பத்தக்க போசனத்தினை முறைப்படியளித்து, தமிழ்ச்சுவை நிறைந்த புராணசரிதையைப் பிரசங்கித்தவ ரை வணங்கித்துதிசெய்து ஒளிபொருந்திய பசியபீதாம்பரங்களும் பொன் பரணங்களும் சந்தோஷித்துப்பரிசளித்து மணஞ்சொரியும் புஷ்பங்களாலும் ச தனத்தினுலும் பூசிக்கவேண்டும். எ - று. (௯௦

எண்ணிவிப் புராணங் கேட்போ ரிருக்குரா லுணர்ந்தோர் பெற்
புண்ணிய மதனிற் கோடி புண்ணியம் பெறுவர் மற்றும்
மண்ணிடை யாக முற்றும் வளர்ப்பவர் பெறும்பே றெல்லா
நண்ணுவர் தான மெல்லாம் புரிபய னனுகு வாரால்.

(இ - ள்.) இப்புராணத்தை விரும்பிச்சிரவணஞ்செய்தவர்கள், நான்குவே தங்களையுங்கற்றறிந்தோர அடைந்த புண்ணியத்தைக்காட்டிலுங்கோடிப்பங்கு அதி மாகிய புண்ணியத்தையுடையவர்கள். (அன்றியும்) உலகத்திலே [illegible] லாம் வளர்ப்பவர்கள் அடை[illegible] பதவிகளையெல்லாம் பொருந்துவார்கள் (மேலும்) [illegible]

கலிவிருத்தம்.

அறந்த ழைத்தெழ நான்மறை யாகமம்
நிறைந்த சைவ நிலைமைபெற் றோங்குக
குறைவில் வார்திரை வையகங் கார்மழை
சிறந்து மும்முறை பெய்கமற் றின்றுமே

(இ - ள்.) தருமமானது தழைத்தோங்குக. நான்குவேதங்களும் ஆகமங்களும் (எங்கும்) நிறைந்தசைவசமயமும் நன்னிலையெய்தி யபிவிர்த்தியாகுக. குறைவின்றநெடிய அலைகடல் சூழ்ந்த பூமியில், மேகங்கள் மெய்யன்மோர் மும்முறைமழைசொரிக. எ - று.

வாழி நான்மறை வாழிய வந்தணர்
வாழி சைவ மறுமுறை யோங்குக
வாழி வையகம் வாழிய மன்னுயிர்
வாழி வாழி யறநெறி வாழியே.

(இ - ள்.) நான்குவேதங்களும்வாழ்க. வேதியர்கள்வாழ்க. சைவசமயம் வாழ்க. மறுமுறைவளர்ந்துயர்க. உலகம்வாழ்க. நிலைபெற்ற பிராணகோடிகள் வாழ்க. நீதிமார்க்கம்வாழக்கடவது வாழக்கடவது வாழக்கடவது. எ - று. (கூரு)

சிவகாட்சிப்பேற்றுச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௪௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௪௩௪௭

உபதேசகாண்டம்

பொழிப்புரையுடன் முற்றுப் பெற்றது.

சாம்பசிவார்ப்பண மஸ்து.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அலப்படைசேர் வல்லிபுரத் தெய்வசா யகப்புலவ னீன்றபா லனபண
உலப்பில்புக ழுபதேச காண்டவுரை முற்றுவிக்க வுன்னி யார்க்கும்
புலப்படுவோர் பொழிப்புரைத் தனித்திடவே மனமகிழ்கொண் டுபட்டி யோற்ற
கலப்புவொத் திசைவரைத்தார் விசாட்டி ரத்தினவே லுவ வேலனே.

உபதேசகாண்டப் பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
14	30	6	தர்மதேவர்கள்	பிர்மதேவர்கள்
22	65	1	வரியா	வரியர
26	4	8	யணிற்	பணிக்
31	25	4	தொடாங்	தொடர்ந
40	65	10	இரனியன்	இரணியன்
41	68	9	நீங்கிப்	நீங்கப்
45	80	2	முறுமுனி	குறுமுனி
51	108	5	சொல்லிப	சொல்லிய
58	137	5	ளாதவின்	ளாதலின்
58	2	7	அல்விசிஷ்டன்	அவ்விசிஷ்டன்
58	3	1	வளையாள்	அளையாள்
59	3	2	போன்றவள்	போன்றவன்
65	34	4	வோடினான்	வோடினாள்
65	36	4	தெண்ணினான்	தெண்ணினான்
72	71	7	இளதின	இளகின
73	75	1	எந்த	எந்தை
76	5	1	னால்வா	னால்வர்
96	80	7	மாட்டான்	மாட்டேன்
98	89	1	கீர்திறக்கும்	நீர்திரக்கும்
104	113	6	வத்திலிருக்குஞ்	பத்திலிருக்கும்
111	145	6	கும்பயோனிதி	கும்பயோனி
117	176	8	விளக்குபவரார்	விலக்குபவரார்
120	191	8	திருக்கரத்தால்	திருக்கரத்தால்
120	192	2	திடம்பறப்ப	திடம்புற[illegible]
120.	192	8	இளமவன்	இளையவன்
122	201	4	யரக்கறை	யரக்கரை
123.	207	2	நாண்மலர்க்	நாண்மலர்க்
128	8	7	பூசிக்	பூசித்த
127	13	7	கணித்தான்	கணித்தான்
132	34	1	குழைத்து	குழைந்து
152	118	8	சொன்னான்	சொன்னான்
155	134	[illegible]	இகழ்வில்வா,	இகழ்வில்லாத
156	136	1	யோகாங்கன	யோகாங்கன்
156	138	1	றுதகன்	றுளாதகன்
158	147	9	விளங்கச்	விளங்கச்
165	178	1	ஒறை	ஒற்றை
173	213	2	சரணெனணம்	[illegible]ணெனணப்
173	214	3	துணர்ந்தது	கு[illegible]ர்ந்தது
177	234	3	மூகோடி,	[illegible]டி
184	10	8	சிக்கம்	சித்தம்
186	15	2	உபிலாப்	உயிலாப்
188	16	5	நிப்பொநத்	நிப்போத்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
186	18	7	விருத்தனன்	விடுத்தனன்
192	42	1	விருப்பியுள்ளேம்	விரும்பியுள்ளேம்
195	57	9	நகரத்தில்	நரகத்தில்
196	63	5	சத்திரசேனன்	சந்திரசேனன்
196	64	4	யவலை	யவளை
198	73	9	மார்கத்திற்கு	மார்க்கத்திற்கு
200	81	5	யழைத்த	யழைக்க
201	86	6	கைமிசாரணிய	நைமிசாரணிய
202	89	4	வீழ்ந்தாள்	வீழ்ந்தான்
203	95	4	றிரிவனென்று	றறிவனென்றே
205	105	2	மைந்தனுக்ரும்	மைந்தனுக்கும்
211	131	9	செந்தாள்	செய்தான்
213	138	8	திறந்த	திறத்தவு
216	13	10	சிறைபிட்டார்களோ	சிறையிட்டார்களோ
218	22	7	வ/வ்லப	வல்லப
220	28	5	வரைபும்	வரையும்
223	46	4	வரைந்தனனால்	வறைந்தனனால்
226	60	8	மிண்டும்	மீண்டும்
227	63	4	காவலைக்	காலனைக்
240	139	2	புனைய	புனையு
241	142	7	கெய்தேன்	செய்தேன்
242	147	8	மயிவியைத்	மனைவியைத்
243	150	13	றன்னேடு	றன்னொடு
243	152	8	ஒற்வரா	ஒற்றரா
246	165	4	யறன்கொள்	யரங்கொள்
246	167	2	பொருர்தி	பொருந்தி
247	171	9	பொராதவனைப்க்	பொறுதவராய்க்
248	172	7	வல்வோர்	வல்லோர்
248	174	9	னென்று	வென்று
250	5	2	யண்ணியையு	பண்ணியையு
250	7	1	செய்விற்	செய்வித்
252	19	1	கலைபெய	கனைபெய
253	20	1	புரிவுற்றுன்	பரிவுற்றுன்
257	37	9	திருவருள்	திருவருன்
258	38	1	வற்கள்	வர்கள்
258	41	7	திருவ	திருவுருவ
259	44	3	முசித்த	முகிழ்த்த
259	86	4	திக	கதி
272	100	6	முகலாக	முதலாக
273	105	9	தனிர்தது	தணிர்த்தி
275	112	6	செய்பும்	செய்யும்
279	128	2	நேர்த்து	சேர்ந்து
279	130	9	தழுவினன்	தழுவினன்
281	138	6	பாம்பு	பாம்பு
282	143	9	சொற்கலைக்	சொற்கலைக்
282	145	5	சிறந்த	சிறந்த
284	153	8	[illegible]	அக்கணைத்
285	156	6	அலைகளி	அலைகளி
285	156	9	முழ்ம	முழ்கி
285	157	1	மெழுந்தேதாட	மெழுந்தேடி